

మ॥ పరమప్రేమ సుధారసేక్షణలు, శోభన్ గూర్ప నీజన్మ వా
సరపర్యాస బ్రహ్మాంతిభామమున లక్షలోభ క్తులుత్సాహ సం
భరితస్వాంతమలన్ జయధ్వనులు, సల్పన్ మోమునన్ బొల్పు-నీ
చిటునవ్వేపదివేల్ వరాలుగదవే!, శ్రీసత్యసాయిప్రభూ!

మ॥ స్థిర, నీజన్మపవిత్ర వాసరమనన్, జిత్రావతిన్ దోగి, ని
ర్భరమోదంబున స్త్రీపశాంతినిలయా, రామంబున్ మ్రొక్కు సం
దఱఁ గ్రేగంటనుగంచు నీ, యభయహస్తంబూవుచోఁ బొల్పు నీ
చిటునవ్వేపదివేల్ వరాలుగదవే!, శ్రీసత్యసాయిప్రభూ!

శాస్త్రగురుబోధలను మఱిస్వానుభవము
కలిమి నెద్దానినరుఁడేడుగదగనమ్ము
నదియె శ్రేష్ఠంబుఁబరమమేనదియ, యదె జ
గంబునన్ వాని కవలంబనంబు; సాయి!

ఏ ప్రభు సాధురూపమును యెల్లరుఁగాంచి తరించుచుండురో !
 ఏ ప్రభు దివ్యబోధలను యెల్లరెఱింగి చరించుచుండురో !
 ఏ ప్రభు ప్రేమతత్వము మహిన్ విలసిల్లునో ! యట్టి సత్యసా
 యీప్రభు పాదపద్మములసేకృతి వెల్పుడు వేళఁగొల్పెనన్

(ప్రచరణకర్త)

ప్రణతి సలుపుచు రచయిత ప్రక్క నిలువ,
 కరములు మొగిడ్చి ముద్రణ కర్తలవల
 మెలఁగ; మందహాసముతోఁచు బలికె “ధన్య
 లిలను మీర”ని వత్ససాయి ప్రభుండు !

ఆముఖము

గీతాసాహిత్యకరోమణి

పండిత పెమ్మరాజు రాజారావు

శ్రీ సాయీశ్వరునకు మంగళనీరాజనములు ::

ఆశ్చర్యవత్పశ్యతికశ్చిదేన

మాశ్చర్యనద్యతతి తద్దైవచాన్యః ।

ఆశ్చర్య వత్సైవ మన్యశృణోతి

శృత్వాఽప్యేనం వేద సచైవకశ్చిత్ ॥ (గీత అ2 శ్లో29)

ఒకానొకసాధకుడు ఆత్మనుగూర్చి పరమాశ్చర్యకరమైన దాని వలె వీక్షించును - మరియొకయాత్మనుగూర్చి పరమాశ్చర్యకరమైనదిగా బహుభంగుల ప్రవచనములు గావించును - మరి యింకొకడు ఆత్మ తత్త్వమునుగూర్చి శ్రవణము చేయుచుండును. ఈరీతిగా చూచియును ప్రవచించియును, శ్రవణము చేసియును గూడ నొక్కండును ఆత్మ తత్త్వమునుగూర్చి సంపూర్ణముగా నెరుంగజాలడు.

‘యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్త్యమనసానమా’

మాటలచేతగాని, సాహిత్యముచేతగాని, యుక్తిచేతగాని, ఇంద్రియములచేతగాని, మనస్సుచేతగాని పట్టరానివాడు - ముట్టరానివాడు - భావింపరానివాడు పరమాత్మ’ యని శృతిమాత గానముచేయును.

అట్టినిత్యసత్య శుద్ధముక్త నిర్గుణ నిరాకార సర్వవ్యాపక-సచ్చి తానంద పరబ్రహ్మము - సుమనోహర సుందర, మధురమంజుల మంగళగుచులతో, రమణీయ కమనీయ సగుణసాకార దివ్యశోభలతో కరచరణాది మనోహర దివ్యావయవకాంతులతో పలుకుచు, కులుకుచు, నడచుచు దివ్యానుభూతులను ప్రసరించు మనోహర మంగళ రూపములతో, ఆంధ్ర మహీమండలమున - వుట్టపర్వత పవిత్ర క్షేత్ర రాజమున భక్తజన కల్పవృక్షమై - ఆర్తజనమంచారమై - సాధక జన కామధేనువై దివ్యకాంతులతో భాసిల్లుచున్నాడు! ఆ మంగళ

మనోహర దివ్యమూర్తిని దర్శించి, పూజించి, అర్పించి, భాషించి, భావించి, భ్యాసించి తరించుడు!!

ఆతడే దశరథసందనుండగు రామచంద్రుడు - శ్యామసుందరుండగు గోపికామోహనచక్రవర్తి - ఆతడే పార్వతీ వల్లభుండగు పరమశివుడు - లక్ష్మీపతియగు నారాయణుండు - సృష్టికర్తయగు నాలుగు మోముల మేటివేల్పు - చైతన్యదేవుడు - రామకృష్ణపరమహంస - దత్తాత్రేయమాని - స్కంధదేవుడు - సాగర లంఘనము గావించిన వాయుసందనుడు - విష్వక్సేనుడు - జీనసుక్రీస్తు - అల్లా కపిలమాని - జోరావ్వుడు - కరుణానిధియగు బుద్ధదేవుడు - దివ్యసూక్తులు పలికిన కబీరు, నానకు - విశ్వవిఖ్యాతుడగు వివేకానందుడు - అరవిందుడు - రమణయోగి - షిర్డీ సాయి - శ్రీ శ్రీసత్యసాయిబాబా !! సర్వావతార దివ్యమంగళ పరిపూర్ణమూర్తి !!

“యే యథామాం ప్రపన్యంతే

తాం సదైవ భజన్యహం (గీత ౭-౧౧)

అనుగీతావాక్యమీనందరభమ స స్మరణీయము. సాధకులసంస్కారము భవమునుజ్జిత్తి సచ్చి తానందపరబ్రహ్మమగు సత్యసాయి వారికాయా దివ్యరూపముతో సాక్షాత్కరించుచున్నాడు.

“యోయో యాయాంతినుం భక్తః

శ్రద్ధయాఽర్చితుమిచ్ఛతి

తస్య తస్మాచలాం శ్రద్ధాం

తామేచవిభజన్యహమ్ || (గీత 7-౧1)

ఎవ్వరెవ్వ రెట్టిరూపమాలను శ్రద్ధతో నుపాసేతురో వారి కట్టి దివ్యరూపానుభూతిని శ్రద్ధాభక్తులను ప్రసాదించువాడను నేనేయని గీతాచార్యుని వాణి స్మరణీయము.

ఈ కరమరహస్యమును తాను చింతించి, భావించి, స్మరించి ఆనందించి అనుభవించి, దర్శించి, — ఆపరమరహస్య సమన్వయ భగవ

క్రూప చిత్రణమును 'నాసాయి' గ్రంథరూపమున వివరించినాడు. స్వర్ణీయ కవిరాజు శ్రీ బావట్ల హనుమంతరాయ సుధీపరుడు.

స్వర్ణీయ బావట్ల హనుమంతరాయ సుధీమణి అంతఃదృష్టిగల భక్తశిఖామణి భారతీయవేదాంత సాగరమును మధించి నవనీతమును స్వీకరించిన పుణ్యమూర్తి - కర్మ, భక్తి, జ్ఞానసాధనముల సంతత కృషిచే సమన్వయసిద్ధాంతమును (yoga of Synthesis) అనుభవపూర్వకముగా గ్రహించి 'తత్వసుసి' అను చింతనముగావించిన అద్వైతామృత తపస్వి! ద్వారకామాయలో వెలుగందిన షిర్డీ అవతారముతో తాదాప్యమునొంది షిర్డీసాయి దివ్యలీలావిభూతి విశేషణములను స్వయముగా తాననుభవించి భక్తులకొరకు సాధకులకొరకు పాటలుగా పద్యములుగా, కావ్యములుగా, కథలుగా, శాస్త్రములుగా, భాష్యములుగా షిర్డీ అవతారమును చిత్రించిన కవికుల శేఖరుడు హనుమంతరాయుడు. ఆంధ్రధావనిలో షిర్డీ సాయీ సాహిత్యనిర్మాత ఆయన. ఆయన దివ్య లేఖనినుండి జాలువారిన సాహిత్య సుధాసారమే 'నాసాయి'.

ఈకవిచంద్రున కిద్దరు ఆత్మీయసోదరులు గలరు. అందొకరు గోష్పాద క్షేత్రనివాసి. నిరంతర సత్యసాయీ పాదారవిందసేవా తత్పరుడై - నిష్కామకర్మాచరణశీలయై - ఆంధ్రధావనిలో సత్యసాయీ తత్వప్రచారానికై 'సత్యసాయీ విజయము' మున్నగు పత్రికల ద్వారా కృషిచేసి వర్తమానమున ప్రశాంతినిలయమున సంతత సత్యసాయీ పాదారవింద ధ్యానతత్పరుడై ప్రశాంతవానప్రస్థజీవితమును గడపుచున్న డెబ్బుదేడుల వృద్ధతపస్వి. జ్ఞానపిపాసి శ్రీ మంచీరాజా సూర్యనారాయణ మూర్తి. మరియుకరు - పశ్చిమగోదావరీ మండలమున గల నొకపల్లెటూరు (ఇల్లిందరకఱు) నివాసి. హాళికుడై - అధ్యాపకుడై - పౌరాణికుడై - త్యాగియై - షిర్డీసాయీ పాదారవిందోపాసకుడై - షిర్డీసాయీయే సత్యసాయీయను పూర్ణవిశ్వాసమును

బొంది - ఆయన తారద్యయ సమన్వయమును పూర్ణముగా నునుభవించి - సత్యసాయితత్వ ప్రబోధనార్థముగా పశ్చిమగోదావరీ మండలమున సత్యసాయీ సేవాసంస్థల కధ్యక్షుడై గ్రామగ్రామముల సాయీసందేశాన్యుతములచే - పూరించి ఘనీతము గావించిన మధుర కథాకథనమూర్తి - చక్కనివక్త - డెబ్బ డెడుల మహనీయ జ్ఞాన తపస్వి - శ్రీ పొదిల విశ్వనాథశర్మ మహోదయుడు. ఈ యిరువురు ఆత్మీయసోదరులును నొక పుణ్యదీపమున తమ ఆత్మీయ సోదరాగ్రజాడు శ్రీ హనుమంతరాయ కవిచంద్రుని డాసి యిట్లు భాషించిరి. 'అగ్రజా, ఆంధ్రావనిలో మీరు పిర్డిసాయీ వాఙ్మయస్పష్టికర్తలు - పిర్డిసాయీయే ప్రశాంతినియ సత్యసాయీశ్వరుడను పరమాసత్యమును గుర్తెరిగిన మహనీయుమూర్తులు గదా - తెలుగునీమలో 'పిర్డిసాయీ-సత్యసాయీ' మహనీయులు భిన్నభిన్నమూర్తులుగా భావించి సంశయచిత్తులుగా-డోలాడుమాన మానసులై యున్న సాధకభక్త లోక సందోహములకు వీరల ఆభిన్నతత్వము - అవతారసమన్వయమును గావించుచు నొక మధుర కావ్యరాజమును రచించిన బాగుండునుగదా అని చేతులుమోడ్చి సవినయముగా సూచించిరి. తన సోదరద్యయ మనోరథమును చిరువత్సవతో స్వీకరించి తెలుగుభూమికి ప్రసాదించిన అవతారద్యయ సమన్వయ నిరూపణగ్రంథమే 'నాసాయి'.

'నా సాయి' అను గ్రంథనామకరణమింత మధురమైనది. అద్వైత సిద్ధినిబోధించు మంగళనామమిది. ఒకప్పుడు సత్యసాయీ శ్వరుడు హనుమంతరాయనకు లేఖను వ్రాయుచు మిగింపు వాక్యముగా 'నీ సాయి' అనివచ్చించెను. అయ్యది హనుమంత కవికి మహావాక్యమైనది. 'నీ సాయి' అనగా 'నీవు నా వాడవు' - నేను నీవాడను నాకును నీకును అభేదము అను వేదాంత వాక్యసారము స్ఫురించి హనుమంతు డుప్పొంగిపోయి జ్ఞానసమాధినిపొందినాడు. ఆ పరమానందస్థిని చేకూర్చిన మంగళవాక్యమే ఈ గ్రంథనామమై

పాఠకులకట్టి అద్వైతసిద్ధిని చేకూర్చునను పరమాశయముతో 'నా సాయి' వా కీర్తన చేసినాడు రచయిత - ఈ రెండు అవతారముల సమన్వయము అతి సునోహముగా చిత్రించినాడు రచయిత ఈచిన్ని సాహిత్య ఖండములో - ఆయన 'పత్తి'లో జన్మించెను. ఈయన పత్తిలో సద్భవించెనా, ఆయన సర్వసంగ పరిత్యాగి - ఈయన సర్వబంధన సందోహపరిత్యాగి; ఆయన ద్వారకామాయి నివాసి - ఈయన శతాంత వనవాసి; ఆయన అగ్నిగుండమునుండి విభూతి (భువి) నొసగును - ఈయన కరచాలనమున విభూతి స్పృశించును; ఆయన విభూతి సర్వరోగహారి - ఈయన విభూతి సర్వమంగళ దాయి; ఆయన ఎచ్చటనోన్నా తాభక్తులకకూడ శాంతిని ప్రసాదించును - ఈయన ఖండఖండంతరసీమలోనున్న భక్తులకుకూడ సాక్షాత్కరించును; ఈయన నామమంత్రోపమా - ఈయన నామము మధుంపీయూష్యమనెడి; ఆయన భయంకరవ్యాధునే నివారించును - ఈయన మరణింపనవాలనే బతికించెను; విశ్వేశ్వయమే ఇరువురి లక్ష్మణు - దేవతావృతి వర్షమే ఇరువురిధ్యేయము; ఇరువురును ఆర్త జనలృభూజనులై; ఇరువురును శాంతిమ్యమొక్కడ! పీర్డి సాయీ అవతారి లక్ష్మణులను మరింత గోచరించగా విశదమొనర్చి విస్తృత మొనర్చి విశ్వేశ్వరణుని నొనరించుచున్నవాడు శ్రీ సత్యసాయీశ్వరుడు.

వారిరువురి తత్వమును ఒక్కటియే - ఏమిది. "జీవోదేవస్సనా తన!" జీవుడు సనాతనుడగు పరబ్రహ్మము. (జీవులు దివ్యాత్మ స్వరూపులు 'మమైవాంకో జీవలోకేజీవ భూతస్సనాతనః' అను గీతావాక్యము స్మరణీయము (గీత అ. ౧౩-శ్లో 7) (Every soul is potentially divine) 'జీవో బహ్యైవానాకరా' 'జీవుడు పరబ్రహ్మమాకంటే భిన్నుడుకాడు' అను శంకరాచార్య స్మరణీయము (The individual Soul is no other than the Supreme Self).

ఈ పరమసత్యమునే రెండు అవతారములును ఘోషించినవి. జీవుడు వాస్తవముగా పరబ్రహ్మమేయైనను తన్నాననించుచున్న జన్మజన్మాంతరాగత అవిద్యా (Ignorance) ప్రాబల్యమున తన నిజ

తత్వమును మరచిపోయి మూర్ఖుడైనాడు. ఆ మరపును - అవిద్యను తొలగించి నిజతత్వ సిద్ధికిలిగించుటకే ఈ అవతారద్వయగమనమని విజ్ఞులు భావించుదురు.

శ్రీ సత్యసాయి అవతారము ఆత్మజ్ఞానప్రాప్తికి (Self realisation) నాలుగు మార్గాల మాత్రమే సూచించినది. ఆ నాలుగు శబ్దములును నాలుగు వేదముల సారము నాలుగు మహాకార్యముల సారము. (1) సత్యము (Truth) (2) ధర్మము (Duty) (3) శాంతి (Peace) (4) ప్రేమ (Love) ఈ నాలుగు శబ్దములును శ్రీవిష్ణుసహస్రనామములలో భగవన్నామముగా చెప్పబడియున్నది. శ్రీ సాయి నామము సహస్రనామములో 606 వ నామముగా భాసిల్లుచుండుట విజ్ఞులు గ్రహించియే యుందురుగదా.

ఆధ్యాత్మిక పాఠకులు నాలుగు వర్గములకు చెందినవారై యుందురు కొందరిలో బుద్ధిబలమెక్కువగా వుండును (Intellectuals) వారికి వివేకించికారణ మార్గము ఆత్మసాక్షాత్కారము కలుగును. అదియే జ్ఞానమార్గము (Path of Knowledge) దీనినే సాయీభగవానుడు 'సత్యము' (Truth) అనుశబ్దముతో వచించినాడు 'సత్యం జ్ఞాన మనంతంబ్రహ్మ' అను ఉపనిషద్వాక్యము స్మరణీయము.

(2) కొందరు కర్మానుష్ఠానపరులు. వారికి నిష్కామ కర్మానుష్ఠానమును బోధింపబడినది. (Path of selfless action).

‘తస్మాదన కస్తతతం కార్యంకర్మసమాచర

అన క్తోహ్యచగన్ కర్మఫరమాహ్నతి పూరుషః’

(గీత అ3 - శ్లో 9)

ఫలాపేక్షారహితముగా - ఈశ్వరసమర్పణ భావముతో నాచరింప బడిన కర్మానుష్ఠానము మోక్షప్రదమగునని గీతాచార్యుని వాణి స్మరణీయముగదా - ఇవియే సత్యసాయీభగవానుడు తెలుపుచున్న నేవాకార్యక్రమములు. ఈ దివ్యపథమునే ధర్మము (Duty and Service) భగవానుడు ప్రబోధించెను.

(3) మూడవవర్గమువారు ధ్యాననిష్ఠులు. వీరికి ధ్యానమార్గము (Path of Meditation) సూచింపబడినది. ఏకాగ్రచిత్తసాధనముచేత

చిత్రశాంఖి లభించదు. ఆత్మసాక్షాత్కారము కలుగును. ఈ పథమునే భగవానుడు Peace 'శాంఖి' అను శబ్దముతో నిరూపించెను.

(4) నాలుగవవర్గమువారు భక్తిభావపూరితులు (Men of Emotional temperament). భగవంతుని పాదారవిందములను ప్రేమించుటే వీరి విధానము. ఈ ప్రేమపద్ధతి బహుళ వ్యాప్తినిబొందినది. దీనినే 'ప్రేమ' (Love) అను శబ్దముతో నిరూపించినారు భగవాన్.

‘ధ్యానే నాత్మనిపశ్యంతి కేచిదాత్మనమాత్మనా
అన్యే సాంఖ్యేన యోగేన కర్మయోగేన చాపరే.

(గీత 13 - 24)

జ్ఞాన-ధ్యాన-కర్మ-భక్తి మార్గములద్వారా ఆత్మసాక్షాత్కారము లభించునను గీతావాక్యము స్మరణీయము.

గీతాచార్యుడగు శ్రీ సత్యసాయీభగవానుడు గీతోక్తములగు నాలుగు మార్గములను నాలుగు చిన్న చిన్న శబ్దములద్వారా భక్త కోటికి తెలిపి ఆచరింపజేయుచున్నాడు. అవియే అధ్యయన కేంద్రములు—(Study Circles) - నేవాకార్యక్రమములు, సంకీర్తనా విధానములు. మానధ్యానములు:— ఈ చతుర్విధసూత్రముల విపులీకరణ కార్యక్రమములే మహిళా విభాగములు - బాలవికాస కేంద్రము నేవాసంఘములు - వర్తమానకాలమున కనువగురితులలో శ్రీ భగవానుడు ఆత్మసాక్షాత్కారపథములుగా విశ్వకల్యాణమునకై చేయు నిరంతరకృషిలో మనము భాగస్వాములమగుదుముగాక !

పిఠిసాయీ అవతారమున సూచించబడిన క్రియాకలాపములే ఈ యవతారమున మరింత వికాసవంతములుగా ప్రబోధములగుచున్నవి. ఈ రెండు అవతారముల సమన్వయమేగాదు సర్వావతార సమన్వయమే శ్రీసత్యసాయీ అవతారమని విజ్ఞులు గ్రహింతురుగాక!

ఇదియే శ్రీ సత్యసాయీశ్వరునకు నా మంగళ నీరాజనములు!

ఓమ్ తత్సత్

గోపాదిక్షేత్రము }
20-10-81

పెమ్మరాజు రాజారావు

విషయసూచిక

	పేజీ
1. మంగళాశాసనము	1
2. ప్రార్థన	2
3. విజ్ఞప్తి	3
4. ఉపక్రమణిక	12
5. సత్పురుషుడు	26
6. దేవుడెవరు ?	32
7. విశ్వసృష్టి మానవుని అల్పజ్ఞము	42
8. మానవుడు-అవలంబనము	52
9. సాయీబాబా-ఎవరు?	63
10. శ్రీసాయీబాబా చరిత్ర సంగ్రహము	66
11. దైవకరుణ సద్గురువులు - సత్పురుషులుగ అవతరించుటకుగల కారణములు	75
12. శ్రీ సత్యసాయీ బాబా వృత్తాంతము	91
13. శ్రీ సత్యసాయి ఎవరు ?	109
14. అపాంతరాత్మ	112
15. శ్రీ సాయీబాబా సిద్ధులు-జనకము	122
16. శ్రీ సాయీబాబా అవతారము - ఆచరణావతారము....	134
17. శ్రీ సత్యసాయీ ప్రబోధములు	144
18. శ్రీ సత్యసాయీ లీలావిశేషములు	148
19. సనాతన సారథి	164
20. నా సాయి	166

ఓమ్

సమోభగవతే వాసుదేవాయ
శ్రీసాయీ సద్గురవే నమః

నా సాయి

1 మంగళాశాసనము

శ్రీవేంకటేశ ప్రసిద్ధస్వరూపగో
పాలసద్గురు కృపావర్ధితంబు
క్షేత్రతిర్థ విశిష్ట శీర్షిపురస్థిత
ద్వారకా మాయాప్రభాసితంబు
చందోర్కరాది ప్రకృత భక్తసమార్థి
తైహికాముష్మికాస్థాయితంబు
ప్రాణిహితంకర పరమేశ దివ్యవ
తార రహస్య ప్రచారకంబు,

సగుణ నిర్గుణోపాసనాన కృపలము
వెదవేదాంతసిద్ధాంత విస్తృతంబు
సర్వపాలభ్య మార్గరక్షణ సమర్థ
మగుచు శ్రీ సాయీలీల యీ జగతివరలు:

సకలమున నెవ్వఁడెవనిలో సకలమొనరు
సకలభూతహృదంతరస్థాయి, శేష
కాయి, యతఁడె శ్రీద్వారకామాయీబాబు
సాయి, "నా సాయి"-యతఁడె శ్రీ సత్యసాయి.

2 ప్రార్థన

సాకారుడవో! లేక, ని
రాకారుడవో! మఱేమియగుడువో! యెఱుగన్
నాకగునెః శ్రీతుండ, గృహణుడ
సాకవే! నీకరుణఁబఱపి; సాయీనాథా!

సందేహములడఁపవే! నీ
యందున నేకాంత భక్తి నందింపవే! ని
న్నెందేమఱునీకవే! యే
సందోహముఁబాపఁగదవే! సాయీనాథా!

చేయఁదగనిపనులఁ జేసితిన్నెయో,
చేయఁదగినవానిఁ జేయనె తిఁ
గృహణుడైన వీనికిక వేఱుగతిలేదు;
కరుణఁబఱపి ప్రోవఁగదవే! సాయీ!

తగరూపందిది నిన్న రూపకునినేద్యానించుచున్నాడ, నెం
చఁగ వాగ్బుద్ధులమించు నిన్నుఁ బ్రవచించన్జాతు నేమేమె; న
ర్నగతునొనిననకేపొనర్చెదను తీర్థక్షేత్రయాత్రల్, క్షమిం
చఁగదే! త్రివిధాపరాధముల; నీశా! సాయీనాథప్రభూ!

అపొంతరాత్మ

వీరలెయ్యెడు మరణించు వారుకారు
వీరెపు “డపొంతరాత్మయై” వెలయుచుండు
వారి కరుణాప్రవాహముల్ పఱపుచుండ్రు
సిద్ధకరములశ్రీతుల స్పృశించుచుండ్రు

దిక్కులేనివారలకెల్ల దిక్కునగుచు
నొనఁగుదురు దీనులకును జేయూతసతము;
తమ్ము పేవించువారిఁ గష్టమ్ములందు
విడఁగనాడదు; రక్షణం బిడుచునుండ్రు.

పేరునకుమాత్ర మనుజులువారు_కాని,
దైవమేయటివారు యథార్థమంత;
దర్శనముమాత్ర శ్రీతులము దనుస్థుచుండ్రు
కనఁగ లీలావినోద నిగ్రహులువారు.

3 విజ్ఞప్తి

సోదరీ సోదర భక్తులారా !

శ్రీ భగవాను సవతారపురుషులు మహాత్ములైన సద్గురువులఁ గూర్చి తలంచుట, పలుకుట, వారి లీలావిశేషములు బోధలు రచించుట పరమానందకరమగు మహద్భాగ్యము. అట్టివి మానవుని పవిత్రునిఁ గావించి సముద్ధరించును. సత్పురుష లీలాప్రసంగముల వివరించుట శ్రవణ మనన నిధి ధ్యానస్వాధ్యాయ సమములు. ఇవి ఆత్మ పరిశుద్ధినిఁ గూర్చి, ఆధ్యాత్మికప్రబోధముఁ గల్పించి, నరులను దైవాభిముఖులఁ గావించును. భగవత్సాక్షాత్కార భాగ్యము గల్పించి, సాలోక్య, సామీప్య, సారూప్యములఁగూర్చి దైవకరుణా ప్రసాద సిద్ధిచే తుదకు సాయుజ్యప్రాప్తి పనుగ్రహింప దక్షమైనది. శ్రీ సమర్థ సచ్చిదానంద సద్గురువగు శ్రీ సాయినాథ అవతార పరంపరయు, ఈ యవతారపురుషుల నియమాలు శీర్షిలోని ద్వారకామాయి మసీదు-సమాధి మందిరము. పుట్టపర్తిలోని ప్రశాంతినిలయము అపార శక్తివంతములైన ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధ కేంద్రములు.

శ్రీ సాయీ అవతార పురుషులు పలుకు ప్రతివాక్కు - కావించు ప్రతి కార్యము విశ్వమానవోద్ధరణ మూలమై తద్వారా సకలజీవ రక్షణదక్షమగుచున్నది. ఈ యవతార పురుషులు తాత్విక కామితముల (కష్టనివృత్తి - అభీష్టప్రాప్తి) ప్రసాదించుటలోని రహస్యము సంసారాంధకూపమునుండి వెలువడుటకు మానవులకుఁగనువిప్పు కలిగించి, వెలుగు ప్రసాదించి జీవితపరమార్థము నెఱుకఁపఱచుటయే. శ్రీ సాయీ యవతారములు మహాత్యాగ వైరాగ్యసేవా ప్రబోధ సంధాయకములై ఆశ్రితులగుభక్తులను ప్రేయోపస్తుప్రసండి శ్రేయోపస్తుప్రస కాకర్షించి సార్థకజన్ములఁజేయుటయే వీరి కార్యక్రమము. ప్రతిపదమున సంశయగ్రస్తుడగు మానవుఁడు స్వకీయానుభవమున

సర్వశక్తి సమర్థతలు గల గురువునుగాని విశ్వసించి యనుసరింపడు. తన ఆశ్రయము యోగసంపూర్ణావతారము-సర్వశక్తి సంపన్నము - అని మానవుడు గుర్తించినపుడే ఆ వస్తువునందు గాఢవిశ్వాసము పాదుకొనును. అట్టి విశ్వాసము పాదుకొనినగాని ఆవస్తువును తిరగ శుద్ధిగ నేవించి యనుసరింపజాలడు.

పాశ్చాత్యవిద్యా నాగరకతా వ్యామోహితులైన నేటిమానవ సమాజమునకు వేదశాస్త్రపురాణాదులందు విశ్వాసము సన్నగిల్లినది. తమ పూర్వీకులు మూఢాచారకారయణులును తెలంపు నేటి విద్యా వంతుల కేర్పడినది. శ్రేయస్కాములై ధర్మమార్గమున బ్రహ్మమార్గమున పురోగమింప యత్నించుచున్న సాధకుఁజూచి అవహేళనము చేయుటకుగూడ సాహసించు స్థితికి వచ్చినారు. అవతారపురుషులనే హేళనఁజేయుటకు వెనుకాడని భౌతికవాదులు సాధకులగు పరిహసిం చుట కేమిలెక్క? తక్కిన మతానయాయుల (మహమ్మదీయ-క్రైస్తవ) లో కొన్ని కట్టుకట్టములు గలిగి యేదోయొక మార్గమును విశ్వ సింది ప్రపంచించుచున్నారు. ప్రపంచమున కాధ్యాత్మిక ప్రబోధ కల్పించిన మన భారతదేశముననే నేడి పాశ్చాత్యవిద్యానాగరకతవలన హేతువాద భ్రమలకులాంగి ఇటు లాకిక (అటు) పారలాకిక పురోగతి గానలేక ఉభయభ్రమలగుచున్నారు.

కర్మ-భక్తి-జ్ఞానమార్గముల నాశ్రయించి పురోగమింపజూచు సాధకులను అనుగ్రహించుటకే భగవానుఁడెప్పటికప్పు డవతరించుట సాధారణముగ సాధకునకు పిశ్వాన - ధైర్య క్షమలను పాదుకొలుపుటకు అవలంబనము కావలయును. సర్వసమర్థతలు గలిగి అపారకరణ ప్రపూర్ణుడై మూర్తిభవించిన (ఊహకాదు) చూచుటకు వినుటకు, తాకుటకు పాదములపైబడి యెడ్చి తనదై న్యమును తెలుపుకొనవిని యోదార్చుటకుఁ జాలిన మానవరూపముననున్న దైవము కావల

యును. తుకారాం పలికినటుల చల్లే-బోలేదేవ్ - చరించు పలుకు స్వామి కావలయును.

భగవానుడు శ్రీరాముడుగ నవతరించి మానవుండీ ప్రపంచ మున నెట్లు ప్రవర్తింపఁదగునో ఆచరించి ప్రదర్శించెను. ఆ సత్య ధర్మమును లోకములోనిజనులు చక్కగ గుర్తించుటకు ఆ దైవమే మురల శ్రీకృష్ణుడుగ నవతరించి భగవద్గీతలద్వారా అనాసక్తి యోగము-సంపూర్ణ శరణాగతిని బోధించెను సంపూర్ణ శరణాగతి యన నేమో అనాసక్తియోగ విధాన మేదో ప్రజలకు విస్పష్టముజేయుటకై భగవానుడు సాయీబాబాగా అవతరించి, “గురుమార్గము” ఆచరణపూర్వకముగఁ దెలిపెను. అంత టితో దృష్టినిొందక అల్పమనస్కులగు ప్రజలు పురోగమించుటకు జంకుదురని మరల ఆ పరతత్వము భగవానుడు శ్రీ సత్యసాయిగ నవతరించి క్రమబద్ధముగ తన బిడ్డలకు ప్రబోధకల్పించుచున్నాఁడు. ఈ సాయీ అవతారపరంపర ఆగదు. పూజ్య శ్రీ నరసింహస్వామి గారు తెలిపినట్లు (మాండఁదెలుకబడినది) విశ్వమానవప్రేమజ్యోతిని ప్రపంచమందట వెలుగజేసి, విశ్వైక్యమతిము స్థాపించునంతవరకు శ్రీసాయీ అవతారములు ప్రవర్తిల్లితీరును.

శ్రీ భగవాన్ సత్యసాయీబాబా 1965 న ఈ రచయితకు ఒక ఉత్తరము వ్రాయుచు చివర, “నీ సాయి” అని ముగించినాఁడు. అనతర సత్పురుషుడు తన అంకితసంతతికి ప్రబోధ కల్పించుటకు ఒక్కపలుకు చాలును. సత్పురుషుల ముఖాబ్జమునుండి వెలువడిన ఆ పలుకే జీవికి అమృతప్రాయమై ప్రబోధకల్పించును. అది కరుణా మయుడైన బాబా జీవికి తానఁబెట్టు అమృతము. ‘నీ సాయి’ అను ఒక్క పలుకే యీ గ్రంథరూపము దాల్చినది. వాస్తవముగ భక్తులు శ్రీ సత్యసాయిని నేవించిన పూర్వావతారమగు శ్రీ సాయీబాబాను నేవించిన భేద మిసుమంతయులేదు. ప్రశాంతినిలయమున ప్రార్థనా

శాలలో ఈ ఉభయవతారముల తైలచిత్రపటములుకలవు. శ్రీసత్యసాయి మూలమున శ్రీ సాయీబాబా భక్తకోటి గుణితముగ ప్రచారము కావింపబడుచున్నది యని సోదరసోదరభక్తులు గ్రహింపఁదగును. ఏ అవతారపుమండల సాధకుల విశ్వాసము ననుసరించి వారివారి యభీష్టదైవనామరూపములందు భక్తి పెంపొందించునేకాని ఆ విశ్వాసమును తుడిచివేయరాదు. ఈ పట్టున శ్రీకృష్ణప్రబోధను గుర్తింపుడు !

యోయోయాంయాం తనుంభ కక్రద్ధయాస్మితుమిచ్ఛతి
తస్యతస్మాచలాంశ్రద్ధాం తామేవవిదధామ్యహమ్.

ఫల్గునాః యెవ్వఁడెవ్వఁడు భక్తిగలిగి

శ్రద్ధనెట్లెట్టి మూర్తి భజనముఁగోరు

నవనినట్టిటివానికే నట్టిశ్రద్ధఁ

జలనమొందనిదానిగా నుబ్బుచుండు. (భగవద్గీతామృతము 7-21)

శ్రీ సాయీబాబా తాను ప్రారంభించిన ఉద్యమమును నేడు శ్రీ సత్యసాయి రూపమున నడుపుచున్నవాఁడు. శ్రీ సాయీబాబా ఏ భక్తుని తనమతముమార్చుకొనుమనఁకాని, తన ఉపాస్యమూర్తిని విడుపుమనిగాని ఎన్నఁడుచెప్పలేదు. హైందవమతము విడిచి ఇస్లామ్ మత మవలంబించిన 'అబ్దుల్' అను పేరుపెట్టుకొనినవాని చెంపమీద కొట్టి "నీ అబ్బును మార్చుకొంటివా?" అని నిరసనగ వలికినాఁడు. తన నాశ్రయించు భక్తులు ఏవీ మూర్తులం దభిరుచిగలిగి నేవించుచుండిరో ఆయా రూపముననే దర్శనమిచ్చి వారి భక్తిని పెంపొందించినాఁడు. శ్రీ సత్యసాయి చేయు విధానము నదియే. శ్రీ రామకృష్ణాద్యవతారములలో నేయవతారమూర్తిని నేవించినను లోపము లేదు. లక్ష్మ్యశుద్ధికి లక్ష్మ్యసిద్ధికి ఉపాసన మనసరమే. కాని ఆ ఉపాస్యమూర్తి ఏకదేశగతుఁడనిమాత్రము తలంచక ఆ వస్తువు సర్వభూతాంతర్వామి యని గ్రహింపుమని తనయందు నకలచేతనాఁడచేతనములందు

నధివసించియున్న వాడని తెలిసికొనుచునియే పతిఅవతారపురుషుడు సాధకులకు బోధించు పరమార్థము. ఆ బోధహృదయమున నాటుకొనిన నిక రాగద్వేషములు స్వపక్ష పరపక్షభ్రాంతులు కలుగవు. అందుచేతనే శ్రీ సత్యసాయి ఉత్తరము ముగించుచు “నీ సాయి” అని లిఖించినాడు. ఇది ఆత్మవిచారమునకు మార్గము నిర్దేశించు చక్కని జ్యోతి.

శ్రీ సత్యసాయిని జేరు భక్తులందరలో ఎవనికి వాడు బాబా ‘నావాడే’ - నామీదనే ప్రేమకలవాడు అనువాడే. ఎవ్వరిని బాబా కాదనడు. బాబా తెలిపినది గమనింపుడు! “నేను నీవాడను- నీవు నావాడవు” అనియే పలుకును. అనగా మన మిరువురము ఏకము-అభిన్నులమనియే ప్రబోధ. శీర్షి బాబా ఛాయాకటముఁ దీయుటకు బొంబాయినుండి యిరువురు యువకులు వచ్చిరి. సాయిబాబా అనినమాటలు గమనింపుడు! “ఈ మన యిరువురమధ్యనున్న యీ గోడను (దేహమును) పడఁగూల్చుడు! అప్పుడు మన మిరువుర మొండొరులఁ జక్కగ గుర్తింపఁగలము.” అనినాడు-(సాయిబాబా ఈ దేహముకాదురా బాబూ! అని బావము) “నేనే నీవు-నీవే నేను”- అని సాయిబాబా ఉపాసనీబాబాకు కావించిన ప్రబోధ గుర్తింపుము.

ఆశ్రమమాత్రం పురుషం స్వాభిముఖం కర్తృశ్రీకః
లోహమపిచుంబికాన్మ సమ్మృఖమాత్రం జడం యద్వత్

తనకభిముఖుడై కరణం
బునుజేసినమాత్రం బురుషుఁ బురుషోత్తమఁడ
త్యనురక్తిని నాకర్షిం
చును జడలోహమును దివియుచుంబికముక్తియన్.

(ప్రబోధసుధాకరము - అనుగ్రహప్రకరణము)

భగవానుడు భగవదనతారపురుషులు తన కభిముఖుడైన భక్తుని, చుంబకము జడలోహమును తన చక్కికాకర్ణించుకొను విధమున తనవైపున కాకర్ణించుకొనును. ఆకర్ణించుటయే కాదు తన సకల శక్తులను ప్రసాదించును. తనయంతవానినిజేయును “అపనాసరికా కరితత్కార్”.

భగవానుని-భగవత్స్వరూపులైన సాధుసత్పురుషుల నెవరేని ద్వేషించి వైరబుద్ధి బ్రకటించినను వారినిఁగూడ భక్తులనుగ్రహించినటుల ననుగ్రహించునేకాని త్రోసివేయఁడు. కాని విధానములు వేఱు. పై ఉత్తరమున బాబ్రవాసినటుల “అమృతకలశమును రాతితో కొట్టిన అమృతమే స్రవించును గాని విషముస్రవింపదు” అనునూక్తి త్రికాలసత్యము. అపతారపురుషునకు శత్రుఁడుగాని, మిత్రుఁడుకాని ఉదాసీనుఁడుకాని లేడు. శ్రీ సాయి సత్పథమున నిలచియున్న పుష్ప ఫలశోభితమైన కల్పవృక్షముగఁ దలంపదగను.

యద్యపి సర్వత్రసమస్తథాపి *నృహరిస్తదాప్యేతే, (*సాయా)
భక్తాః పరమానందే రమంతి సదయావలోకేన.

సకలభూతములను సాయినముండునై

వఱఁగుచున్నఁ దక్కసావలోక

నమున భక్తవరులు రమియింతురు పరమా

నందుడైన సాయినాథునందు.

మహిమలు :

అపతారపురుషులయొక్క బ్రహ్మజ్ఞులైన సమర్థ సద్గురువులయొక్క మహిమలను బలకఁజూచుట సాహసము - సత్పురుషుల యదార్థస్థితి గ్రహించుట దుర్లభము. సాధకులు వారివారి బుద్ధిపరిమాణముల ననుసరించ అంతోయింతో గ్రహింపయత్నింతురు. వారికి మహిమలు

గలవు. ఆమహిమలు కలవు అని పలుకజూచుట వెత్తితనము. “కానా సిద్ధి సు దుర్లభా ?” - “తస్య చాజ్ఞాయథానుమ” (భాగవ) అట్టి అవతార సత్పురుషులకు దుర్లభమైన సిద్ధిలేదు. వారి ఆజ్ఞ భగవదాజ్ఞ పాలె ప్రవర్తిల్లి తీరును. ‘కర్తుమకర్తుమస్య భా కర్తుం సమర్థాః’ అట్టివారు ఒక పని చేయుటకు - చేయకుండుటకు - మఱియొకవిధమునఁ జేయుటకు సమర్థులు. వారు పలుకు ప్రతివాక్కు వేదమే. వారు కావించు ప్రతి కార్యము విశ్వక్సేయమునఁ గూర్చు లీలయే. ఆశ్రితులగు సాధకులు తమ ఆశ్రయమందు గాఢవిశ్వాసము కలిగి, ధైర్యముతో గూడిన ఓర్పు వహించి యనుసరించుట కెంతెంతమాత్రము వెలుఁగు ప్రసరింపవలయునో అంతమాత్రమే వారు ప్రసరింతురు. శ్రేయస్కాములగు సాధకులు తమ ఆశ్రయముయొక్క మహత్వ మెవరికి వారు స్వానుభవమున గుర్తింపవలయునేకాని యితరుల మాటలు పాటించరాదు (మూఢాః పరప్రత్యయాః) ఇతరుల బుద్ధిసనుసరించి ప్రవర్తించువారు మూఢులు.

శ్రీ సాయిబాబా - శ్రీ సత్యసాయిబాబా

శ్రీ సాయి భక్తిప్రచారముచేయువారు ముందుగ ‘సాయి భక్తి’ అననేమో గ్రహించదగును. ‘సాయిభక్తి’ - అనగా ఎల్లర యెడ సమాదరణము భగవంతునందు గాఢవిశ్వాసముగలిగి శ్రీసాయి ప్రభువును పరమగుఁడని రక్షకుఁడని నమ్ముట. సకలమతముల సమాసముగ ప్రతిపాదింపఁబడిన ధర్మముల సనస్థించుటయగును. ఎల్లరు బాబాను సత్యశౌచ దయాస్వరూపునిగ, అనంతమగు దైవశక్తి సంపదలు కలవానిగ-సర్వవ్యాపిగ సర్వజ్ఞుఁడుగ సర్వసమర్థుఁడుగ గ్రహించిరి. “నేను మీ యందఁజెట్లు ప్రేమించుచున్నాడనో మీ రొండాదుల పటుల ప్రేమించుకొనుఁడు. ఏమతమువా రామత సాంప్రదాయముల వనుసరించి పడువుడు. మతము మార్చుకొనుట తగదు. అన్ని

మతములు ఈశ్వరునకు సమ్మతములు". అని యీ యిరువురుసాయీలు బోధించుచున్నారు. ఈ యిరువుర సమక్షమున నేవిధములగు మత నిర్బంధములు లేవు. వివిధమతములకుఁ జెందిన బాబా భక్తులు - సర్వజ్ఞుడై సర్వనియంత్రయై, అఘటిత ఘటనా సామర్థ్యములు గలిగి తమ్ము కంటికిఁజెప్పవలె ఎల్లవేళల నెల్లగతుల పరిరక్షించు బాబాను సర్వవిధములఁ బ్రేమించుటయే సర్వార్థసిద్ధికి ఉపాయోపేయములుగ ఎఱుఁగజాలుచున్నారు. కష్టనాశనము అభీష్టదాయకమగు ప్రేమనే ప్రతిజీవియు కోరును. అట్టి ప్రేమ బాబాపాదముల మ్రోల ప్రతి జీవియు పొందఁజాలును. వివిధమతములకుఁ జెందినవారయ్యు గురు దైవమగు బాబాను మనసారప్రేమించుటయే బాబాభక్తులకు సమాన ధర్మమైనది.

శీర్డియందు శ్రీ సాయిబాబాగా అవతరించిన భగవానుఁడు ఇప్పుడు శ్రీ సత్యసాయిగా అవతరించినాడా? అను ప్రశ్నమునకు పరీక్షించి చూడఁగలవారికి నిస్సందేహముగ బోధపడగలదనియే సమాధానము. సర్వజ్ఞత్వ, సర్వనియంత్రత్వ, సర్వవ్యాపకత్వ, సర్వ సమర్థత్వములు ఇటను గలవు. నిస్వార్థత-నేప-నకల భూతములందు ప్రేమ-దేశకాల పరిమితముగాని త్రికాలజ్ఞానము శ్రీ సత్యసాయి యందును గలవని తెలిసికొనఁజాలినవారికి శీర్డియందవతరించిన వస్తువే యీ వస్తువని గ్రహింపఁగలరు. "సత్యప్రవర్తనము-భక్తి విశ్వాసములు కలిగి ప్రార్థించు భక్తులకు హితాభీష్టముల ప్రసాదించు సర్వ సమర్థుఁడు భగవానుఁడు"-అను నుడి సర్వమతసమ్మతము. ఆ విధముగ శ్రీ సత్యసాయిని ఆశ్రయించి పరీక్షించిన ఆపరీక్షకు బాబా నిలువఁ గలఁడు. వేనవేలు భక్తులు బాబానుపరీక్షించి తుదకు "దాసోఽహం" మనిరి.

శ్రీ సాయిభక్తి నేడు ఖండఖండంతరముల వ్యాపించినది. నేలు లక్షల జీవులకు తారకమైనది. సాయిజ్యోతి యీ భూమియందు

దవ్వుదిక్కులను దీపింపఁ జేయుచున్నది. దానిని మనము గమనించియు గమనించని యట్లుపేక్షించుటవలని ప్రయోజనము లేదు. సాయీభక్తి జీవశక్తి, ప్రాణశక్తి-చిచ్ఛక్తి క్రియాశక్తియైనది. ఎల్లెడ మానవుల భావములకు చక్కదిద్దుచు మార్గదర్శకమై గమ్యమును జేర్పనమర్థ మగుచున్నది. మనమీ విషయ మంగీకరించినను అంగీకరింపకున్నను దానిపని అది కావించుచునే యుండును. అది ఈశ్వరేచ్ఛ. పురాకృత సుకృతముగల జీవి యీ సదవకాశమును వినియోగించుకొని తాను తరించి తోడివారలను తరింపఁజేయును.

భక్తి మతాచార్యులెల్లరు ఉదారాశయులు. సత్కరుణా ప్రపూర్ణులు. అవిద్యాబద్ధులైన జీవులను తరింపఁజేయుటయే వారి ముఖ్య శయము. ఏ మతము పరిశీలించినను అందు ఉదారాశయములు విస్పష్టములగును. కాని క్రమముగ ఆయా మతానుయాయులు ఏవేవియో మార్పులు చేర్పులుచేర్చి-ఏవియో నిబంధనలుకల్పించి అన్యమత ద్వేష బీజముల నాటిరి. అవి అంకురించి పెరిగి వృక్షములై పరస్పర ద్వేషములకు దారులుతీసినవి. ముఖ్యధర్మబోధలను విస్మరించి ఆచారవేషాదులకు ప్రాధాన్యమిచ్చి ప్రత్యేక కక్ష్యలు కల్పించుకొనిరి. వీని కన్నింటికి మూలకారణము స్వార్థపరతయని గుర్తింపఁదగును.

కావున శ్రీ సాయీభక్తి ప్రచార దురంధరులు శీర్డియందవతరించిన శ్రీ సాయీబాబా బోధలను ఆచరణలను తెన్నగ గుర్తించి ఆ తండ్రి ఆశయములను-విశ్వమానవోద్ధరణ దీక్షకు అనుగుణ్యముగ నిస్వార్థపరులై పరస్పరద్వేషముల కెడమీయనివిధమున విశ్వమానవ ప్రేమ పెంపొందునట్లు శ్రీ సాయీభక్తిని ప్రపంచమున నలుదెసల వ్యాపింపఁ జేయుదురని ఆశించుచున్నాఁడను. శ్రీ సాయీబాబా ప్రారంభించిన ఉద్యమమునే శ్రీ సత్యసాయీబాబా క్రమబద్ధముగ కొనసాగించుచున్నాడని ఎల్లరు గుర్తింపనగును. సాయీ అవతార పరంపర విశ్వైక్యమతము, విశ్వమానవప్రేమ సుస్థిరముగ స్థాపించి తీరునని విశ్వవించుచున్నాఁడను.

4 ఉపక్రమణిక

అవిరళమగు వృత్తాకృతి నమరునీ వ
 బా చరంబగు విశ్వంబు నావరించి
 స్వీయహృది వ్యవధియు జూపింపఁజాలు
 బాయి ! గురుదేవ ! యివే-నమస్కారశతము.

మానవుడై జన్మించినతరువాత పడఁబడగిన పరమార్థము 'ఆత్మ విజ్ఞానము' - అని సకల వేదశాస్త్రపు రాజాదులు వేదిధములఁ జాలుచున్నవి. అవిద్యాబద్ధుడైన జీవాత్మ అనిత్యము పరిణామమూర్తియై పదేహమును తనతోంటి సంస్కారములతో జేరినాడు. ఈ జీవాత్మ-పరమాత్మకంటె వేఱుగాదు అను ఎఱుక పొందుటే యీ మానవ జీవితముయొక్క పరమావధి - గమ్యము అని యెఱుంగఁ దగును. "నేనే యతఁడు - అతఁడే నేను" - అని యధార్థముగ గుర్తించుట - ఇదియే వేదప్రతిపాదితములగు మహావాక్యములయొక్క వేదాంత సిద్ధాంతముల యొక్కసారము. ఇవి పలుకుటకు - వినుటకు మాఱు పలుకుటకు గ్రహించుటకు అనువగు వస్తువిషయ సిద్ధాంతములు కావు ఇవి ఆయా వ్యక్తులచే స్వాభవమున గుర్తింపఁదగిన సనాతన సత్య సిద్ధాంతములు. ఇది ఆయా వ్యక్తియొక్క క్రమ ఋజు సాధనమే ఆట్టి ఎఱుకను ప్రాపింపఁజేయునుగాని మఱియొకవిధమున లభ్యము కాదు.

రాజవిద్యా రాజగుహ్యం పవిత్రవిదము త్రమం
 ప్రత్యక్షవిగమం ధర్మ్యం సుసఖం కర్తవ్యమప్యయమ్

ఇట్టి జ్ఞానము విద్యలకెల్ల రాజు
 రాజగుహ్యము త్రమ పవిత్ర మవినాక
 పంబుఁ బ్రత్యక్ష సుఖ బోధకం బొనర్చు
 సమిత సౌఖ్యకరంబు ధర్మ్యంబు నగును.

ఈ జ్ఞానము సకల విద్యలకు రాజ-రహస్యములలో మేటి రహస్యము. మిక్కిలి పవిత్రము-ఉత్తమము. సకలవిద్యల పరిసమాప్తమే దీని ప్రారంభము-ఇది యితరుల కందించుటకు సాధ్యంకానిది. కావున నిది జీవికి స్వయముగ బడయఁదగినది. (భ.గీ. 9-2)

‘ఆనందము’ అనునది మానసిక స్థితి. ఇది బాహ్యవస్తువులలో లేదు. అది అనుభవైకవేద్యము. వెలికిఁదోచు వస్తువులు నిరంతర శాశ్వతానందము నీయఁజాలవు. ఒక వ్యక్తికి మిక్కిలి అభీష్టమై ఒక కాలమాన మిక్కిలి ఆనందకరమని తలఁపఁబడినదే మఱియొక కాలమున వెగటు కలిగించును. కావున వివిధవస్తుసేకరణలో ఆనందము లేదు. ఆనందమూలము నెఱుఁగఁజాలనివాఁడు - మృగనాభిక్తై పరుగువాఱు మృగము విధాన ఆ ఆనందమెచటనో వెలుపల ధనము-భౌతిక సుఖములు కీర్తిప్రతిష్ఠలు మొదలగు వాని యందెక్కడనో కలదని యిందందు జీవి గంతులుపేయుచుండును. ఈ బాహ్యవస్తు సేకరణలో ఆనందము లేదని స్వపరానుభవములవలన దెలిసికొనుచున్నారము.

ప్రతిజీవి తన పూర్వసంస్కారముల (మనస్సప్రాణీంద్రియాణి) తోనే కాకిగ భూమిపైఁ బొడముచున్నాఁడు. పుట్టినది మొదలు తల్లిదండ్రులు - అన్నదమ్ములు - అక్కసెల్లెండ్ర కూటమి - పిదప ఉపాధ్యాయులు సహపాఠులకూటమి - ఆతరువాత భార్య సంతానముల సంబంధము - ఆవల మిత్రబాంధవ - జనసంఘ సంబంధము పొందుచున్నాఁడు. ఇందఱు ఈ జీవికి తాకిక పారతాకికముగ నున్నత స్థితికిఁగాని అధోగతికిఁగాని దోహదమిచ్చు మంచిచెడులను వారివారి శక్తికొలదిఁ గూర్చుచుండురు. ఈ సంస్కారములను జీవి మూఁగట్టుకొని తాను ఏకాకిగ తొలుత వచ్చినట్లు తిరిగి యేకాకిగ పోవుచున్నాఁడు ఈ జనసమరణరూపమగు సంస్మృతి చక్రభ్రమణమున

కంతము లేదు. కావున ప్రతివ్యక్తి తానిచట కేలవచ్చునో దానిని గుర్తించుకొనవలయును.

మానవుడై జనించిన పిదప పొందదగిన పరమార్థము - ఆత్మ విజ్ఞానము పడయుటకు అవ్యాజకరూపాసింధువైన భగవానుఁ డెప్పటి కప్పుడు సమర్థసద్గురురూపమున నవతరించుచు, ఈ జీవపాంథునకు శుభ్రస్నిగ్ధమార్గమును నిర్దేశించుచునే యున్నాఁడు. ఈ స్వల్పవ్యవధి గల యీ జీవితమున జీవి ఎవనికేవాఁడు తనకు యుక్తము సాధ్యము హృద్యమునగు ఋజువైన పథమును నిర్ణయించుకొనవలయును. ఇట్టి సత్యదృష్టి, సత్యభావన సత్యప్రవర్తనము సత్యాన్వేషికి - ఆత్మ విజ్ఞానము బడయుఁగోరు ప్రతివ్యక్తికి అవసరము. ఇది నిరంతర సక్రమసాధనము. అభ్యాస వైరాగ్యములవలన పడయవచ్చును. ఇట్టి పరమార్థ లబ్ధికి భగవానుని కరుణ-తదభిన్నులగు సమర్థ సద్గురువుల అవతారపురుషుల కరుణ అవసరము.

శ్రీ సత్యసాయి ప్రభువు తెలిపినటుల ఈ విశ్వమున “నా స్తికుడు”-అనువాఁడు ఎవ్వఁడులేడు. ప్రతి మానవుఁడు భగవా నుని కొఱకే భగవానునివలననే జీవించుచు ప్రవర్తించుచున్నాఁడు. ప్రతి మానవునకు వివేకము, యుక్తాయుక్త పరిజ్ఞానము అంతో ఇంతో కలిగియున్నది. కాని జీవి అవిద్యచే నావరింపబడినవాఁడు కావున ప్రతిపదమున సందేహమొదవును. అందుచే ఈ జీవ పాంథుడు పురోగమించుటకు వీలుపడనీయక కనులకు సందేహమును పొర క్రమ్మియున్నది. భ్రమకారణముగ నరియగు మార్గము గుర్తింపజాలఁడు. ఈ అవిద్యారూపముగ భ్రమ తొలగుట కేకైక మార్గము జీవి భగవానునకు సంపూర్ణ శరణాగతిచేయుటయే.

దైవీహ్యేషాగుణమయా మమమయా దురత్యయా
మామేవ యే ప్రవద్యంతే మాయామేతాం శరంతితే

దేవసంబంధియను మఱి త్రిగుణమయము

నై న నామాయదాటఁగా సలవికాడు;

ఎట్టివారు నన్నేయాశ్రయింపఁగలరొ

వారలీమాయను తరింతు; పాండుతనయ!

(భగవద్గీతామృతము. 7-14)

తనను గుర్తించి మానవుఁడు శరణాగతిఁ జేయఁజాలఁ డనియె
ఆ సర్వేశ్వరుఁ డెప్పటికప్పు డవతరించుటకు ముఖ్యకారణము.
కావున శ్రేయస్కామియగు సాధకుఁడు శాస్త్రగురుబోధలను స్వాను
భవమును పురస్కరించుకొని తన జీవయాత్ర సాగించుకొనుటకు తగిన
అవలంబనము - ఆధారము - తోడు నిర్ణయించుకొనవలయును. తన
కభీష్టమైన ఏ యవతారమూర్తి నైన - ఏ సమర్థసద్గురువునైన సాధ
కుడు తన లక్ష్యశుద్ధికి లక్ష్యసిద్ధికి తోడుచేసికొని, తన ఆశ్రయమందు
గాఢవిశ్వాసము ధైర్యముతోఁగూడిన ఓర్పుగలిగి జీవయాత్ర సాగించు
కొనవలయును.

సకలావతారమూర్తులు - సకలప్రవర్తలు సకలసమర్థ సద్గురు
వులు అభిన్నులు. వీరందఱలో నెవరిని సమాశ్రయించినను శుభభస్మిగ్గ
మార్గమున పయనించి సాధకుఁడు గమ్యమును - సచ్చిదానందభావ
మును - జేరఁగలడు. వీరందఱలో నస్తుభేదప్రతిపత్తిలేదు. అని ప్రతి
సాధకుఁడు గ్రహింపనగును.

“ఏకమేవా ద్వితీయంబ్రహ్మ”-“నేహనా నాస్తికించన”

హనుమద్భావము, దత్తవందనముఁ గృష్ణాస్తక్తి, శ్రీరామచిం
తన, మృత్యుంజయ మానసాభినుతి హత్తంజేసి యొక్కొక్క చొ
ప్పున, మున్నిన్ని యిఁకెన్నోయన్నియగు రూపలేదాల్చు నాదివ్య భా
గ్య నిధానంబయినేడు వచ్చితి గదయ్యా: సాయీనాథప్రభూ:

(శ్రీ సాయీ స్మరణ)

తారణ సంవత్సర పుష్యశుద్ధ ద్వాదశీ భాష్యవాసరము
వేకువజామున (28-12-1944. 5-00A . M., శ్రీ సాయీబాబా స్వప్న
మన గోచరించి, చేరచిలిచి పాదాభినందన ము చేరించిన సన్నాశీర్వ
దించి, “ఏమేమి వ్రాసితివిరా?” అని ప్రశ్నించెను. నేనప్పటికి రచించి
నవి, రచించుచున్న గ్రంథములఁ దెలిపితిని. “అవి యట్లుండనిమ్మా!
వీనిని-వీనిని రచింపుము!” - అని ఏవేవియో తెలిపెను. ఆ స్వప్న
వృత్తాంతము మఱునాటి సంఘటనములను గూర్చి ‘శ్రీ సాయీ మన
నము’ - ‘శ్రీ సాయీ కరుణ’ - గ్రంథములందు దెలుపుకొని
యుంటిని.

1957 నుండి ప్రచురింపబడిన “శ్రీ సాయీ లీలాప్రచు
రణము” అను పఠించిన సోదరభక్తులు కొందఱు శీర్డియం దవతరించిన
శ్రీ సాయీబాబా పుట్టపర్తి యందు శ్రీ సత్యసాయీబాబాగా
పుట్టినారని పలువురు చెప్పుకొనుచున్నారే మీ యభిప్రాయమేమి?”
యని 1960 నుండి ఉత్తరములద్వారా ప్రశ్నింపఁ దొడఁగిరి. ఇట్టి
పృచ్ఛకుల కందఱకు నేను వ్రాసిన సమాధానమిది. “అవతారములు-
సాధుసత్పురుషుల జన్మకర్మములు దివ్యములు-అవి మన పలుకులకు
ఊహలకు అందనివి. మనము సర్వసాధారణముగఁజూచుచు ఊహించు
ప్రాకృత దశన మరణములు అట్టి సత్పురుషుల కాపాదింపరాదు.
శ్రీ రాముఁడు శ్రీ కృష్ణుఁడుగ పుట్టినాడని మనము ఘటక రాదు. సర్వ
వ్యాపి - సర్వనియంత - సర్వేశ్వరుఁడగు ఏ భగవానుఁడు శ్రీరామ
చంద్రుఁడుగ నవతరించెనో ఆ భగవానుఁడే శ్రీకృష్ణుఁడుగ నవతరించి
నాఁడు. ఆ విధముగనే ఏ దైవము శీరిడియందు శ్రీ సాయీబాబాగా
పొడమైనో ఆ దైవమే పుట్టపర్తియందు శ్రీ సత్యసాయీబాబాగా
పొడమినాడని ఘటకదగును. అవతారములను సాధుసత్పురుషులను
నిత్యఫలమునుండి మనము తుడిచివేయఁదగదు. భక్తుల విశ్వాస

ప్రేమల కలమున (భౌతికముగ వారు మన దృష్టిపథమునుండి తొలగి నను) ఆ దివ్యనామ (మాహాత్మ్యమున) బలమున సాకారులై భక్తుల ననుగ్రహించుచునేయున్నారు. ఇది అనుభవసిద్ధము - అని తెలియుడి యని వ్రాసియుంటిని. జ్ఞానికిఁ దప్ప నితరులకు ఒక రూపమున మృతి మఱియొక రూపమున జననమగును ఇది నిర్వివాదము.

సద్బ్రంధ పఠనానుభవమును పురస్కరించుకొని నన్ను ప్రశ్నించిన సోదరభక్తులకు సమాధానము వ్రాసితినే కాని, 1950 నుండి నాకు విక్కిలి సన్నిహితులు ఆ ప్రమిత్తులు సోదరభక్తులగు శ్రీ వేమూరి వెంకటేశ్వర్లుగారు (రేపల్లె) మొదలగువారు వుట్టపర్తికి వెళ్ళి శ్రీ భగవాన్ సత్యసాయి సందర్శన స్పర్శన సంభాషణల భాగ్యము పొందివచ్చినవారు నాకుఁ దెలిపిన విషయముల వినినపిదప ఈ వృత్తాంతము సత్యమేనా? అను సందేహము నాకుఁ గలిగినది. 1944 నుండి అద్భుతానేకలీలలను ప్రదర్శించు శ్రీ సాయినాథుఁ డీ సంశయ విచ్ఛేదము చేయకుండునా? యని మన స్సమాధానపడి యూరకుంటిని.

1960 మార్చి నెలలో నే నొక స్వప్నముఁ గంటిని. అందు నేను శీర్డిగ్రామమున ద్వారకామాయి మనీదుఁజేరి యందు గద్దెపై నాసీనుఁడై యన్న శ్రీ సాయీబాబాను దూరముననుండి సాగిలఁబడి ప్రమోక్తి శ్రీసాయీ స్మరణలోని పద్యములను జదువ మొదలిడితిని. ఆగద్దెపైఁగూర్చున్న బాబానుండి ఒక వ్యక్తి నావైపున కేతెంచి నాఁడు. వెంటనే లేచి నన్నుదాసిన ఆవ్యక్తి పాదముల వ్రాలి శ్రీ సాయీ స్మరణలోని పద్యములనే చదువ మొదలిడితిని. ఆయన నన్ను చూచి. “నేనుకాదురా! మీసాయిని అడుగో ఆగద్దెపైఁ గూర్చున్న వాఁడే మీసాయి” - అని పలికినాడు. అప్పుడు నేను “అవును-అచటఁ గూర్చున్న తండ్రి మా సాయీప్రభువు-అందుండి వచ్చినవాఁడవు కావున నీవును మా సాయీవే యగుదువు”- అని.

“పూర్ణ మదఃపూర్ణ మిదంపూర్ణ త్పుర్ణముదచ్చతే
పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే”

అని, ఉపనిషత్తులలో ప్రథమమగు ఈ శావానోపనిషత్తు శాంతి పాఠమును ఆ స్వప్నమునందే పఠించి ఆ వ్యక్తి పాదముల సాంగిలించి మ్రొక్కితిని. ఆ దివ్యపురుషుడు తనవరదా భయప్రశస్త హస్తమును నామస్తముపై నిలిపి ఆశీర్వదించినాడు. వెంటనే మేలుకొంటిని. ఈ విషయమునుగూర్చి విచారణచేయఁ దొడఁగితిని శ్రీ సాయీ బాబా యోగపూర్ణావతారుడు - అను నిశ్చయ మంతకుముందు పాదుకొనినది. ఆ పూర్ణబ్రహ్మమునుండి యెన్ని పూర్ణబ్రహ్మములు వెలువడినను ఆ పూర్ణబ్రహ్మము పూర్ణముగనే యుండునుగాని తఱుగదు. కావున శీర్షియం దవతరించిన శ్రీ సాయీబాబా పూర్ణబ్రహ్మమే. యోగపూర్ణావతారుడే - ఆ వస్తువునుండి పుట్టపర్తియం దవతరించిన శ్రీ సత్యసాయీబాబా యోగపూర్ణావతారుడే - పూర్ణబ్రహ్మమే-యగును. అని ఆ యనుభమున సంశయ విచ్ఛేదమైనది.

ఇందుఁ దెలిపినట్లు అవ్యాజ కరుణాసింధువగు భగవానుఁ డొక దేశముననేకాదు - ఒక కాలముననేకాదు - ఎల్లదేశముల నెల్లకాలముల ఆశ్రితానీకమును సమద్ధరించుటకు వివిధ సాధుసత్పురుష రూపముల నవతరించి యనుగ్రహించుచునే యున్నాడు - అను నిశ్చయము కలిగినది. శ్రీ భగవాన్ సత్యసాయీబాబాను స్వయముగ దర్శించక పోతినేయను కొఱత మనస్సున వీడించుచునే యున్నది. 2-12-61 న రేపల్లె - ఇసుకపల్లిలోని శ్రీ సాయీబాబా మందిరమున - బాబా పాలరాతివిగ్రహ ప్రతిష్ఠాపన మహోత్సవము శ్రీభగవాన్ సత్యసాయి దివ్యహస్తములచే జరుఁగఁబడునని నా మిత్రుడు శ్రీ వేమూరి నెంకటేశ్వర్లుగారు ఉత్తరమువ్రాసిన కారణమున 1-12-61 న రేపల్లెకు.

వెళ్ళితిని. 2-12-61 నాడు బాబాగారు విజయముచేసిరి. అచట మూగిన 50,60 వేల జనములో శ్రీ స్వామివారిని సమీపింపజాలక దూరమునుండి సందర్శించి సమస్కరించి ఆమాత్రభాగ్యము కలిగినందులకు సంతోషించి తిరిగివచ్చితిని.

నేను రచించిన ప్రేమామృతము (నారద భక్తిసూత్రములు-వివరణము) అను గ్రంథమునకు బాబాగారి ఆశీస్సులు పడయఁగోరి, ఆత్మీయసోదరుఁడు చి॥ శ్రీ కోవెలమూడి రామబ్రహ్మముగారి పురుషకారమున బాబాగారి ఆజ్ఞబడసి, నేను ఆత్మీయసోదరుఁడు చి॥ శ్రీ పొదిల విశ్వనాథశర్మ కలిసి 27-5-1963 న బృందావనము (White-field Bangalore) బాబాగారు వేంచేయున్న మందిరముకేరి 28-5-63 న బాబాగారి సందర్శన - స్పర్శన - సంభాషణ భాగ్యము పొందగలిగితిని. సత్పురుష సమాగమానుభూతి నెవరికివారు అనందించ వలసినదేకాని పలుకులకు సాధ్యము కాదు. నా ప్రార్థనము మన్నించి ప్రేమామృత కృతికి స్వామివారు ఆశీస్సులతోఁగూడిన తొలికలుకుఁ బ్రసాదించి, శ్రీవారి హృదయస్ఫుండగు సాయీబాబా గల ఛాయాచిత్రమును హస్తచాలనము మాత్రసృష్టించియిచ్చి యనుగ్రహించిరి.

1964 సంవత్సరమున సోదరుఁడు చి॥ పొదిల విశ్వనాథశర్మ దగ్గరనుండి తీసికొనిన “సత్యం శివం సుందరం” - అను ఆంగ్ల గ్రంథమును (by N. Kasturi) 21-1-65 నాటికిఁ బూర్తి కావించితిని. అందుఁ దెలుఁపబడిన శ్రీ భగవాన్ సత్యసాయి లీలా విశేషముల కాశ్చర్యపడితిని. 1944 నుండి శ్రీ సాయీబాబాను నేవించుచుంటిని గదా! ఇప్పుడాస్థానమున శ్రీ సత్యసాయినుంచుటా? లేక పూర్వ మార్గమున నడచుటా? ఏమి నిర్ణయము చేయుదువు బాబా! యని ఆ “సత్యం శివం సుందరం” అను పుస్తకమును బాబా వీతమందుంచి

తిని. ఆ రాత్రి స్వప్నమున బాబా తెలిపిన అనుభూతిని పాఠకుల కెఱిగించువాడను.

నేను ఒక్కరై బండ్లలో నెక్కి ఎక్కడనుండియో చిన్నగంజా మునకు ప్రయాణము చేయుచున్నాడను. చీరాలస్టేషన్ చేరితిని. అచట ప్లేటాఫాం (Platform) 'లైను'న మఱియొక బండికలదు. అచట కొందఱు - నేనెక్కియున్న బండి నిలుపుదురని - ఆవలనున్నబండిని ముందు పోనిత్తురని చెప్పిరి. నేనెక్కియున్న బండిలోని ప్రయాణీకులు చాలమంది దిగి ఆవలనున్నబండిలోని కెక్కిరి. నేనున్న ప్లేటాఫాం వ సలుగురో నా ప్రక్కన నుండిరి. ఒకవ్యక్తివచ్చి "యీ బండి నిలిపి ఆవలనున్న బండిని పోనిత్తురనుచున్నారే - మీ రిక్కడే కూర్చున్నారేమి?" అని అడిగినాడు. "సరే! ఆబండి ముందు వెళ్ళినను తరువాత నైన యీ బండిపోవునుగదా?" అని నే నంటిని. "తరువాత పోవును - సంజేహము లేదు -" అని ఆతఁడు సమాధాన మిచ్చి వెళ్ళెను. అంతలో నేనున్నబండి కూతవేసి సాగినది ఆవలబండిలోని కెక్కినవారు ఆశ్చర్యచకితులై చూచుదు కేకలువేయుచు చేతులూపుచుండిరి. శ్రీ సాయీబాబా తెలిపిన పాఠమిది యని గ్రహించితిని.

"ఎక్కిన బండి నీవు దిగనేవని? గమ్యముఁ జేరఁబోవుచున్
బెక్కులు వాహనంబులు నవీనము లింపును పొంపు గుల్కచున్
మిక్కిలి శీఘ్రగాములని మెప్పునుగాంచినఁ గాంచనిమ్ము; నీ
వెక్కితనన్ దరేంగితము లెంచకు, మెందుఁజరింపఁబోకుమీ!"

ఈ స్వప్నమూలమున బాబా తెలిపిన సారాంశమిది. భగవాను ననుగ్రహము వడసి ఆస్వామినిఁ జేరఁగోరు జీవి ఆజగత్ప్రభువు యొక్క యే దివ్యరూపమునందు ఏదివ్యనామము నందు మనస్సు లగ్నముచేసి నేవించుచున్నాడో ఆ పథమునుండి భక్తుఁడు తొలఁగవలసిన పనిలేదు. ఏలయన అన్ని మార్గములు భగవానునిఁ జేరి నీరును నీరేవనియెడల నగును.

అవతారములు - సాధుసత్పురుషులు వారల నామరూపములు సర్వ
వ్యాపి - సర్వనియంత్రయైన దైవమునకే చెందును. కావున ఈ యవ
తార పురుషులందు భేదమేలవమేనియు లేదు. కాని శ్రేయస్కామి
తాను నేవించుచు దైవమూర్తియొక్క సత్యతత్త్వమును బాగుగ గుర్తించి
యా గురుదైవము ఏకదేశగతుడను మూఢభావమునొందక ఆ స్వామి
సర్వభూతాంతర్యామి - సర్వజ్ఞుడను సర్వనియంత్ర విశ్వమున సర్వ
చేతఁచేతనాంతర్యర్థియను దృఢభావము కలిగి నేవించవలయును.

ఈ విషయముఁ గూర్చి సాయీబాబా పలుకులను గ్రహిం
పుడు. “సాయీబాబా” - అనిన కీర్తియందు ద్వారకామాయి
మనీదునందుఁ గూర్చున్న మూఁడున్నరమూరల మానవమాత్రుఁడు -
అని తలంచితారా - మీరు తెలివి లేనివారలే. నేనులేని తావులేదు.
“అంతర్బహిష్చ తత్సర్వమ్” ప్రతివస్తువు లోన వెలుపల ఆ వస్తువు
నేనే అయి యున్నాడను.” ఈ పలుకులు లెస్సగమనము జ్ఞప్తియం
దుంచుకొనఁదగును.

“హరిమయముగాని ద్రవ్యము పరమాణువులేదు - (భాగవ
తము) అణువులో పదునారవభాగము పరమాణువు. ప్రతి పరమా
ణువునందు భగవానుఁ డున్నాడని సాధకులు గుర్తింపఁదగును.
శ్రీ సాయీప్రభువులేని జావీ విశ్వమున లేనేలేదు. సర్వభూతాత్మ-
భూతాత్మయైయున్నవాఁడు బాబా యీ సకల విశ్వమునఁ గలడు
ఈ సకల విశ్వము బాబాయందు గలదు. కావుననే శ్రీ కృష్ణ
భగవానుఁడు -

“యోహంపశ్యతి సర్వత్ర-సర్వం చ మయిపశ్యతి
తస్యాహం సప్రణశ్యామి-సచమేన ప్రణశ్యతి.

ఎవఁడు సకలంబునందు నీక్షించునన్ను

ఎవఁడు నాయందు సకల మీక్షించుచుండు

జగతి వానికి నే బరోక్షంబు నొంద
వాడు నాకుఁ బరోక్షంబు గాడు పార్థ :

(భగవద్గీతామృతము. ౪-౩౦)

అని విస్పష్టముగ నుపదేశించినాడు.

ఇట్టి బుద్ధిని ప్రసాదింపుమని కోరుచు 'శ్రీ సాయీ స్మరణ'లో
నిట్లు విన్నవించుకొంటిని.

“చీమన్ దోమ సరీసృపంబులను బక్షి వ్రాతమందున్ మృగ
స్తోమంబును మానవ ప్రకరమందున్ జేతనాచేతన
గ్రామంబును మాపురేవులను జాగ్రత్స్వప్నకాలంబులన్
నీ మూర్తిన్ గను బుద్ధి నాకిడవె! తండ్రీ! నాయినాథవ్రభూ!”

సత్యవస్తువులు ఆ భగవానుని తత్త్వము యథార్థముగఁ
తెలిసికొనని కారణమున - తెలిసికొనినను పలుకులచే వివరింప నలవి
కాని కారణమున - ఆయా దేశకాల సామాజిక పరిస్థితుల ననుసరించి
అవతారపురుషులు ప్రవక్తలు - సద్గురువులు - ఆ పరతత్త్వమును
వివరింపఁదగునంత వివరించిరి. ఆయా యవతారపురుషుః అనుయా
యులు వారివారి యభిరుచుల ననుసరించి ఆయా సద్గురువుల ప్రవచన
ములకు మాతృలు చేర్పులు గూర్చిరి. ఆ కారణమున ప్రపంచమున
ఇన్ని మతములు - ఇన్ని శాఖలు - ఇన్ని సిద్ధాంతములు నేర్పడినవి.
సావధానముగ సమరస సమన్వయభావమున మనము పరిశీలించిన
ఇందలు మతప్రవక్తలు - సద్గురువులు దెలిపిన విషయముల-బోధల-
సారాంశ మొక్కటే. పలుకుల భేదమే కాని సార మేకమే.

“నేనా నానాఽస్తి కించన” (ఉన్నవస్తువు ఒక్కటే)

నాదైవంబును నాదుకామె ప్రమాణంబింకనన్యంబెదేన్
గాదంచుదృతిమై స్వపక్ష పరపక్షభ్రాంత చిత్తంబులన్

వేదాధ్యంబుల సోలి స్రుక్కగనిటన్ వేలున్నదే - యిట్టి దు
ర్వాద్రేణిక బాలునేయకుము! బాబా! సాయినాథవ్రథు!

(శ్రీ సాయీ స్మరణము)

ఏ విభున్ “శివుఁ”డంచు కైవులు ధ్యావింతు
“విష్ణు”వటంచును వైష్ణవులును,
వినతి “బ్రహ్మ”మటంచు వేదాంతలెల్లరు
“బుద్ధుఁ”డటంచును బౌద్ధవయము,
ఆరయ “కర్త”యటంచు నై యాయకున్
మహి “కర్మ”మనుచు మీమాంసకులును
“అల్లా”యటంచు మహమ్మదీయు, “ఏసు
క్రీస్తువ్రథుం”డని క్రైస్తవులును

అవిభుని సర్వరూపంబులైనవాని
అగమాతిక వ్రథమునం దలరువాని
సాధుదీనసంరక్షణ సణపువాని
సర్వసులభు “సాయీవ్రథు” నన్నుతింతు.

(శ్రీ సాయీ మననము)

ప్రపంచ చరిత్ర మనము బాగుగఁ బరిశీలించిన మతముపేరిట
మానవ సమాజమున నెంతెంత ఘోరకృత్యములు జరిగినవో జరుగు
చున్నవో మనకు విదితములగును. ఇది యంతయు రాగద్వేషపూరిత
మైన మానవ ప్రకృతియే కారణముగ, విస్పష్టమగుచున్నది. సర్వ
భూతహితంకరుఁడు అవ్యాజ కరుణాసాగరుఁడు భగవానుఁ డెల్లదేశ
ముల నెల్లకాలముల సాధుసత్పురుషుల - ప్రవక్తల - సద్గురువుల -
రూపముల నవతరించి, ఆచరణ పూర్వకముగ బోధించిన సద్విషయము
లను సత్వదృష్టితో గమనింపక, పశుబలము నాధారము చేసికొని,
స్వపరపక్ష భేదములకు లోనై అన్యోన్య హింసలఁగావించుకొనుచు
ప్రపంచమునంతయు నల్లకల్లోల పఱచుచుండుట చూచుచున్నారము.

విశ్వజన సమాజమునందు సామరస్య సమన్వయభావముఁ బాదు
కొలిపి, ఈ ప్రపంచమున సకలజీవులకు సుఖశాంతులను ప్రసాదించు
టకే శ్రీ సాయీ యవతారముల వరుస ప్రవర్తిల్లుచున్నది. ఈ విష
యము దృష్టియందుంచుకొనియే పూజ్యశ్రీ బి. వి. సరసింహస్వామి
గారు శ్రీ సాయీబాబా చరిత్రలో నిట్లు తెలిపినారు.

Sai Baba and the future of Religion

Vol. IV of Life of Sai Baba. (Sai Sudha October 1959)

History shows us how in the past vast up heavals have often place and how masses themselves have been attracted and led to adopt mere doctrines, dogmas and religions. One great powerful Sai can by his perfectly divine powers stamp the entire world with the impress of his own views. With the advance of five this numbers that fallow the Great Saint will be increasingly large and it will soon be so large that others will actually drift into union with them. Mankind has no power of resistance against divine currents. This is proved by the history of Great Saints in every land. Thus we have a fair basis for hope that the Present Sai and the future Sais that might develop out of the Present Sai will furnish the entire world with a Uniform religion, in some form, some shape and some beliefs that we cannot now define or describe. There is excellent ground for hoping that this achievement may come to pass, and we many rest in confidence that Sai's spirit will accomplish the same.

శ్రీ సాయీబాబా - మతము - భవిష్యత్తు - అను శీర్షిక క్రింద పూజ్య శ్రీ బి. వి. సరసింహస్వామిగారు రచించిన అంశములు చూడుడు. [శ్రీ సాయీబాబా జీవితము. 4 సంపుటి సాయీ సుధ అక్టోబర్ 1959].

*

*

*

*

దేశచరిత్రలను బరిశీలించిన జనసమూహము కేవల హేతు వాదరహిత అభిప్రాయములు - సిద్ధాంతములుగల మతములచే నెట్లా కర్షింపఁబడి యెట్లు పురోగమించినవో మనము గమనింపఁగలము. సర్వ శక్తి సంపన్నుఁడగు నొక 'సాయీ' - తన సంపూర్ణ దైవశక్తి ప్రభావములచే - ఇచ్ఛాశక్తిచే తన సందేశమును ఈ ప్రపంచ మంతయు శిరసావహించునట్లు చేయఁగోఁడు. సమర్థ సద్గురువు శ్రీ సాయీబాబా ననుసరించి యింక భూమిపై సవలంబించునన్న "సాయీ పంచకము" (అయిదుగురు సాయీల) వలన శ్రీ సాయీ మార్గానుయాయుల సంఖ్య పెరిగిపెరిగి, శేషించిన జనసమూహము దానిలో విలీనమైతిరును. దైవప్రవాహమును నిరోధింపఁగల శక్తి మానవునకు లేదు. ప్రతి దేశమనఁగల సాధుసత్పురుషుల చరిత్ర లీవిషయము మనకు విస్పష్టముచేయుచున్నవి. కావున ప్రస్తుత మీ సాయీబాబా నుండి ప్రకటమగు తక్కిన సాయీలవలన ఈ విశ్వ మంతట మనమిప్పు డూహించి యిదమిద్ద మని తెలుపఁజాలని - ఏదో ఒక రూపమున - ఒక ఆకారమున, ఏవియో కొన్ని విశ్వాసములను పురస్కరించుకొని, ఏకైకమతము స్థాపింపఁబడి తీరును - అని మనము గాఢముగ విశ్వసించుటకుఁ దగిన ఆధారములు గలవు. ఇట్టిస్థితిదశ - విశ్వైక మత సంస్థాపనము ప్రాప్తించితిరుటకు సమర్థనీయములైన అవ కాశములు కలవు. శ్రీ సాయీ పరాత్మ ఈ మహోన్నత విజయమును సాధించితిరునని మనము గాఢముగ విశ్వసించఁదగును.

5 సత్పురుషుడు

సత్పురుషుల చరిత్రలను చిన లోకులు కోరుచుండురు. “సత్పురుషుడు” - అన నెవరు ? - ప్రాపంచక జీవయాత్ర ముగిసినవాడే సత్పురుషుడు. లోక వృత్తములందుఁ జాల్సొని మంచి చెడు కర్మములఁ గావించుచు, ఆ యా ఫలరూపములైన సుఖదుఃఖముల ననుభవించువాడు మానవుడు. ఆ యా మానవుల జీవిత చరిత్రలు మంచివి కానిండు - చెడ్డవి కానిండు పలుకుటకు రచించుటకును విషయము లేవేని లభించును. సత్పురుషులకు లోకక జీవయాత్ర ముగియును వారీ ప్రపంచమున నున్నను లేనివారే. అమూల్యమైన ఈశ్వర సాక్షాత్కారము సర్వభూతాత్మ - భూతాత్మస్థితి సచ్చిదానంద ప్రకాశతులు మాత్రమే వారి చరిత్రయందలి ఆద్యంతములగు ఇతి వృత్తము. ఇంక నేమైనా వారినిఁగూర్చి భక్తులుగాని, విమర్శకులుగాని స్తుతించిన విమర్శించిన వారివారి మనఃప్రవృత్తుల ననుసరించియే యభిప్రాయములు వెలువడుచుండును.

సత్పురుషుడును ఇతర మానవులవలెఁ దినుచుఁ గట్టుచు, నిదించుచుఁ జరించుచు నుండును. లేక - ఆవిధముగ వెలికి గోచరించును. ఆత్మవిదుఁడు ప్రాపంచక బంధములనుండి విడివడినవాడు. ఇంద్రియముల జయించినవాడు. అట్టివానిని లోభపటచు వస్తువీ ప్రపంచమున లేడు. కాని, యట్టివాఁడును ఇతరమనుష్యులవలె వర్తించుచున్నట్లు కనబడును. ఆతఁ డెల్లవేళల ఆత్మారాముడే - సచ్చిదానందమయఁడే. అట్టి వాడు ప్రాకృత మానవునివలె సంసార సుఖ దుఃఖాదులచే బద్ధుఁడు కాఁడు. వాని కన్నిటి కతీతుఁడుగనే యుండును. అట్టివాని జీవితచరిత్రము వలన మనకేమిలాభము? - అను సంజేహము మానవులమగు మనకుఁ గలుగవచ్చును.

ఆత్మ సాక్షాత్కారము బడసి సచ్చిదానంద పరబ్రహ్మమునం
దైక్యము నొందువరకు ఆ మహాత్ముడును ఇతరజనులవలె పురాకృత
కర్మబద్ధుడై వర్తించును. పరమాత్మావలోకనప్రాప్తి కలిగినక్షణము
నుండియే ఆ మహనీయుని 'సచ్చరీత' ప్రారంభము. అట్టి సత్పురు
షులు ఆత్మసాక్షాత్కృతికిఁ బూర్వము-తరువాత నడిచిన ఇతివృత్తము
లోక విషయాంధకారమున పరిభ్రమించు మానవులకుఁ గనుతెఱపి
కలిగించి, వెలుఁగును ప్రసరించి, శుభ్ర స్నిగ్ధమార్గమున నడిపింపఁ
జాలును. అట్టిసద్గురువు జీవులపై నిర్దేశ తుక ప్రేమరస ప్రవాహములఁ
బటపుచుండును. జీవులకు ఈశ్వరప్రాప్తిఁ గలిగింపఁజేయు సమర్థుఁ
డతఁడు. అట్టి సత్పురుషునిచరిత్రముఁ జదివిన వినిన, మనకా సత్పు
రుషునందుఁ బ్రేమజనించి, ఆ కరుణాశుభ్ర సనుగ్రహమునకుఁ బాత్రులఁ
గావించి ఈశ్వరప్రేమ-పరాప్రేమ - మనకు లభ్యమగునట్లు చేయును.

“జానుబ ప్రీతన ప్రేమరస - పునిరసనావహితామ్
తేనఃపశు సంపారమే-ఉపజిమరే జేకామ్”

ప్రేమపాత్ర మెవాని హృదయంబుకాదో :

రామ నామంబేని రసనాన నిలదో :

అట్టినిరర్థకుండైన నరుండు

పుట్టుచు నవనిపైఁ బొలియుచునుండు.

(శ్రీ సాయికవీరు సూక్తులు)

ఎవరు సత్పురుషులఁగూర్చి యేమి చెప్పినను ఏమి రచించినను
అవియన్నియు నా యా రచయితల భావానుభవ ప్రతిబింబములే.
సత్పురుషులందు ప్రేమ, శౌరవము-ఆదరణము గలవారు వాని కనుగు
ణముగ వారివారి బుద్ధులకు గోచరించునట్లు భాషాపాటవముకొలది
వర్ణించుచు ప్రశంసా వాక్యములఁ బ్రకటించుచుందురు. అది వారి
భావనయే కాని ఆ మహాత్ముల యదార్థ విషయముకాదు. అదే

విధముగ ఆ సాధు సత్పురుషులందు ప్రేమ, గౌరవము లేనివారు వారి తలంపుల ననుసరించి పలుకుచుందురు. అట్టివారు నిరసించు మాత్రమున ఆ మహాత్ములకు న్యూనత కలుగదు. స్వచ్ఛమైన వసువును పలురంగులు గల కంటి అద్దములతోఁ జూచిన వారికావస్తువు ఆ యా రంగులు గలదిగ గోచరించును. అంతమాత్రమున ఆ స్వచ్ఛవస్తువు ఆరంగు గలది - యీ రంగుగలదియని మనము తలంచరాదు. పాతక శ్రోతలు చదువునది - వినునది - ఆయా రచయితల వక్తల భావానుభవములేకాని ఆ స్థిరవస్తువుయొక్క వాస్తవిక వర్ణనము కాదు.

“యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్యమనసా నహ” - ఆ పరవస్తువునుగూర్చి పలుకుటకు - ఊహించుటకును సాధ్యము గాక వాక్కును మనస్సును వెనుకకు మఱియును - అని ఉపనిషత్తులు ప్రవచించు చున్నవి.

సాధారణమైన కలల దేవతా విగ్రహములు గఁ జెక్కించి, ఆగమోక్త విధానమున దేవాయమున బ్రతిష్ఠించి పూజించి నేవించుచుండుము. ఆ యా భక్తులు వారివారి భక్తిశ్రద్ధలకొలది ఆయా దేవతా విగ్రహనేవలవలన అభీప్సితార్థములఁ బడయుచుందురు. హైందవేతరులు వానిని నిరసింతురు. పరిహసింతురు. భక్తుల స్తోత్ర పూజాదులు గాని, నిందాదికములుగాని ఆ దేవతావిగ్రహముల కాపాడింపవు - సత్పురుషుల విషయమున అదే విధము. భగవానుని అనంత కల్యాణగుణమును - వివిధలీలను ఎందఁడెందఁగో కవులు ఎన్నెన్ని విధములనో పురాణేతిహాసాదులందు వర్ణించినను - అవి ఆయా కవుల చిత్తప్రవృత్తుల ననుసరించి వచింపఁ బడినవే. భగవంతునిని భేదములు కలవని తలంపరాదు. ఆ భగవానుని సత్యస్వరూపము మనోవాగతీతము. లోకాతీతుఁడగు సత్పురుషుని బాల్యమాదిగ నెఱిగినవారు వారి భక్తిశ్రద్ధలకొలది

వారి లీలలను వేవిధముల వర్ణించుచుందురు. కువిమర్మకు లట్టివారినిఁ గూర్చి నిరసనవాక్కులఁ బలుకుచుందురు. ఈ యిరు తెగలవారికి నందనిది ఆ మహాత్ముల తత్త్వము. పురాకృత సుకృతము, చక్కని సంస్కారముగలబుద్ధి యున్నఁగాని సత్పురుషులను - వారి సత్యస్వరూపమును దెలిసికొనలేము. అట్టి సుకృతాదులు గలవారు సత్పురుషుల సమర్థ సద్గురువుల చరిత్రముల నేవియో కొంతవరకు ప్రకాశింపఁ జేయుచుందురు. భౌతిక తత్త్వవాదులు - ప్రపంచాభిముఖులు - లౌకిక విషయలంపటులు - అట్టివారిని సాధారణ మానవులుగ భావించుదురు - నిరసించుదురు. దీనికిఁగల కారణము వారివారి బుద్ధిభేదము మాత్రమే కాని, ఆ సత్యవస్తువు ఆ యా పొగడికలకుఁ దెగడికలకు నతీతమైనదే.

అవజానంతి మాం మూఢా మానుషీం తను మాశ్రితమ్
వరం భవ మజానంతో మమభూత మహేశ్వరమ్

అఖిలభూత నియామకమైన నాడు
వరమభివంబు నెఱుంగవి వారలగుచు
నరకరీరంబుఁ బొందిననన్ను మూర్ఖ
జనము లవమాన మొనరింతు; రసఘ చరిత :

(శ్రీ మద్భగవద్గీతామృతము. ౯-౧౧)

అని భగవానుఁడు గీతలందుఁ దెలిపినాఁడు.

అవతారములు - సద్గురువులు

సర్వవ్యాపకుఁడు - అగమ్యుఁడు - అగోచరుఁడు - మనోవాగతీతుఁడు నగు భగవానుఁడు ఏకదేశగతుఁడు సుగమ్యుఁడు, గోచరుఁడు అగుచుండుట అవతారమూలముననే అవ్యక్తమైన స్థితినుండి వ్యక్తమగుటయే 'అవతారము' - 'అవతరణము'. ఈశ్వరుఁ డంతట

వ్యాపించియున్నను అవ్యాజ కరుణాసింధు వగుఁడే ఆశ్రితులను దీనులను సముద్ధరించుటకు తన నిర్గుణస్థితి నుండి యొకమెట్టు దిగి సగుణుఁడగును. ఇది ఒకచోటనే కాదు - ఒక కాలముననేకాదు - ఎప్పుడెప్పుడు ఎక్కడెక్కడ అధర్మము ప్రబలి ధర్మమునకు హానికలుగ నున్నదో అప్పుడప్పుడక్కడక్కడ భగవానుఁ డవతరించును. ఆశ్రిత జనుల సముద్ధరించి, మానవసంఘమున ధర్మమును జక్కగ నెలకొల్పుచుండును.

దేశకాల భాషాభేదముల ననుసరించి ఆ యా యవతారములను - సద్గురువులను పలువురు పలువిధములుగఁ బలుకుచుందురు. అట్టి ఈశ్వరావతారములందు హెచ్చుతగ్గులను పాటింపఁదగదు. ఏకారణమున నెచట నే యే పనుల నెరవేర్చుటకు భగవానుఁ డవతరించుచుండునో అవి పూర్తియైనతోడనే ఆ యవతారము అదృశ్యమగుచుండును. భగవానునందుఁ జెప్పఁబడు సమగ్రమగు విశ్వర్య ధైర్య యశశ్రీ జ్ఞానవై రాగ్యము లనఁబడు నారు విధములగు సామర్థ్యములు సకలవ తారములందు సద్గురువులందును కలవు. కాని ఆయా యవతారపురుషు లేయే కార్యముల నిర్వర్తించుటకుఁ బ్రకటమగుదురో అట్టి సామర్థ్యములనే ప్రదర్శింతురు.

అవతారములు - సద్గురువులు ప్రపూర్ణ ఋతంభర ప్రజ్ఞాలై విశ్వకల్యాణము కొఱకు - విశ్వమానవోద్ధరణము కొఱకు శ్రమించుచున్నారని మనకు బోధపడుచున్నది. వారు కర్మబద్ధులైన మానవులవలె జనన మరణములను పొందువారు కారు. వారు తమ పరమ సచ్చిదానంద స్థితియందు స్థిరముగ నుండుటకు సంపూర్ణ శక్తి సమర్థతలు గలవారు. కాని వారు పరమ కరుణాళువులు గావున సకల జీవముల నుద్ధరించు తలంపున మానవుల కష్టసుఖములందుఁ బాల్గొనుచు స్వాశ్రితజనములకు సంసారభారముల నిర్వహించు శక్తినిఁ బ్రసాదిం

చుచు, బంధ నివృత్తికి గల్పించుటకుఁ బూనుకొనుచుందురు. వారు ప్రాపంచక స్థితి కఠితులై, బ్రహ్మైక్యానుభావము గలిగి, మాయ సభిష్ఠించి, విశ్వాత్ములై వారు చేయఁదలఁచిన పనులను గావించు చుందురు.

ఈ విశ్వమున విప్పటికిఁ బొలిచిన సకల అవతారములు - సద్గురువులు విశ్వశక్తులను వివిధ కక్ష్యలందు నియమించుచు, వ్యక్తులను, జాతులను, తీర్చిదిద్దుచున్నారు. ఈ సద్గురువులు మూర్తీభవించిన దైవముగ ఈ విశ్వమును తమ యధీనమం దుంచుకొని విశ్వ శ్రేయమును గూర్చుచున్నారు. ఈ యవతారపురుషులు ఏకైక లక్ష్యముతో వారివారి యనుచరులద్వారా వారు చేయఁదలచిన పనుల నిర్వర్తించుచున్నారు. మన పురాణేతిహాసాదులఁ బరిశీలించిన శ్రీ మహావిష్ణువు శ్రీరామచంద్రుఁడుగ నవతరించి, వాసరులుగఁ బొడమిన దేవతల సాయమున తన యవతార కార్యముల నిర్వర్తించెనని, శ్రీకృష్ణుఁడుగ నవతరించి గోగోపగోపికాదులుగఁ బొడమిన దేవతల ఋష్యాదుల సహాయమున తన పనుల నెరవేర్చెనని తెలియుచున్నది. గౌతమబుద్ధ - వసుక్రీస్తు - మహమ్మద్ - శ్రీకృష్ణచైతన్య - శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస మొదలగు సత్పురుషులు వారివారి అనుచరులు-ప్రచారకులద్వారా విశ్వశ్రేయమునకై పాటుబడుచున్నారు. అని, మనకుఁ దెలియుచున్నది. ఈ అవతారములు, సత్పురుషులు - సద్గురువులు - నాటికి నేటికి నున్నవారే.

భౌతిక తనవులు మన దృష్టిపథమునుండి తొలఁగినను వీరం దఱు సర్వవ్యాపకులై యున్నవారే గాఢవిశ్వాసము శ్రద్ధగలిగి ఆశ్రయించు బిడ్డలను నాటికి నేటికి చేయూతనొనఁగి అనుగ్రహించుచున్నవారే.

6 దేవుడెవరు ?

ఇది చిన్నపిల్లలకు ప్రశ్నల మనకుదోచును. తండ్రి బిడ్డలకు భయభక్తులు కలిగించి, చేయరానిపనులు చేయకుండునట్లు బుద్ధిగఱపుటకు “దేవుడు కోపించుచు, - దేవుడు కోట్లును - ఆ పని చేయకుము!” అని వారించును. అప్పుడు బిడ్డ “దేవుడెవరు నాన్నా?” అని ప్రశ్నించును. “దేవుడెవరో ఎఱుగనివా రున్నారా?” అని మనము సర్వసాధారణముగఁ దలంతుము. కాని యెవరేని నిలువఁదీసి ఆ ప్రశ్న మడిగిన సమాధానమిచ్చుటకు ఏమియఁదోచక గుటకలు మ్రొంగుదుము. కారణము - ప్రశ్నించువానికా వస్తు వెట్లులే వేద్యము కాదో - సమాధానమిచ్చువానికి అటులే వేద్యముకాదు.

తాకిక దృష్టితో నీ విషయము విచారించుదము జీవితల్లిగర్భమనఁ జేరినపుడు - గర్భమనుండి భూపతనమైనపిదప సర్వవిధములఁ గావుండి రక్షించునది ‘తల్లి’ - కావున ప్రతిజీవికి ప్రప్రథమ దైవము - ‘తల్లి’ (మాత) కావుననే మనవేదములు “మాతృదేవోభవ!” (తల్లి - మాత దైవముగాఁ గలవాఁడవగుము! - తల్లిని దైవముగ భావించుము!) అని, శాసించుచున్నవి. పెక్కుకష్టములకోర్చి శ్రమపడి తల్లిని బిడ్డను పోషించు భారమువహించువాఁడు (పిత) - తండ్రి. కావున వేదములు “పితృదేవోభవ!” (పిత) - తండ్రిని దైవముగా భావించువాఁడవు కమ్ము!) అని శాసించుచున్నవి. ఆ బిడ్డ యొకింత పెరిగినపిదప విద్యల నేర్చి, ప్రాంతుంచక జీవనమునకు, జనసమాజమునఁ దగురీతి ప్రవర్తించుటకు ఆజీవిని బిడ్డఁదిద్దువాఁడు ‘గురువు’ - ఆచార్యుఁడు - కావున వేదములు “ఆచార్యదేవోభవ!” - (గురువు - దైవముగాఁగలవాఁడవుకమ్ము!) అని బోధించుచున్నవి. కరణ కళేజరదాతలు తలిదండ్రులు - విద్యాదాత గురువు వీరు మువ్వరు దైవస్వరూపు లగుచున్నారు. బిడ్డకే కష్టము బాధ కలిగిన ‘అమ్మా! అమ్మా!’ - యని బిడ్డ తల్లినే చీరును,

తల్లిపై ననే ప్రేమ స్వాధికారముల బటవును. బిడ్డకుఁ దల్లిపైఁగల స్వాతంత్ర్యము మఱియొకరిపై నలేదు. బిడ్డభావమును గుర్తించి అనున యింపఁజాలనది తల్లియొక్కతే. అందుచే తండ్రికంటె వేయిమడుం గులు పూజనీయ గౌరవనీయ “తల్లి” యని మన శాస్త్రములు వివ రించుచున్నవి.

అవతారము - సద్గురువు

మానవులమైన మనము పెరిగి పెద్దవారమైన పిదప పురాకృత కర్మఫలముల ననుసరించి కలుగు సంకటములపైచి, యనుభవింపవల యును. అవి మనము మోయఁజాలని యంతబరువుకలవి. ఆధ్యాత్మిక దృష్టితోగాక లౌకికదృష్టితో వాని నెదుర్కొనవలయును. మనము బలహీనులము. అజ్ఞులముగు జీవులము. సందేహములఁ జూపుకొనలేము. నైతికపతనమునుండి తప్పకొనఁజాలము. ఎంతవివేకియైనను ఒక్క దినముననే ఆసమున కెగురఁజాలఁడు. మన మనస్సులో యుద్ధములు చెలరేగుచునేయుండును. తొలుత మనయందుఁగల దోషములతో - ఆపిదప మనమింత దనుక గుణములని విశ్వసించినవానితో స్పర్థించవల యును. మానవుఁడు వానినుండి తేలికగఁ బైటబడఁజాలఁడు. కావున వీనికి సంఘర్షణ తప్పదు. మనభారములు మనముమోయుశక్తిగలుగు వరకు నిర్భయముగ క్షేమముగ జీవయాత్ర సాగించుటకు ఆధారము - అవలంబనము సహాయము కావలయును. నిర్జలకూషమునఁ గూలిన మండ్రాకములమగు మనము “ఇట్టి నిస్సహాయస్థితినుండి యెవరు వెలు పలకుఁ జేర్చి రక్షింతురా ?” యని ఎదురుచూచుచుండుము.

కష్టపరంపరలు - దై నందిన సమస్యలు - విఫలప్రయత్నములు స్వశక్తిపై నాధారపడి పురోగమింపఁజాలమని తెలుపుచుండును. మన దేహ బుద్ధిబలములు చాలవు. ఇట్టి విషమజీవితరంగమున వర్తించుటకు

మహాన్నతశక్తి సామర్థ్యములుగలవారెవరా ? యని, ఆ రక్షకున కేదురు చూచుచుందుము. ప్రార్థించుదుము. అట్లు మనము నిరీక్షించి ప్రార్థించు వస్తువే “దైవము”. ఆ యా మానవుల జేశకాల సామాజిక వంశ వ్యవస్థల ననుసరించి, యే నామరూపములఁ గల్పించుకొని ప్రార్థించువారమైనను దైవమునే ప్రార్థించువారమగుచున్నారము. అటుల సమాశ్రయించి ప్రార్థించు మానవుల ననుగ్రహించు వస్తువు ఆ దైవముయొక్క అవతారము - లేక - సద్గురువు అని పేర్కొనఁ బడుచున్నాఁడు.

ఇది సాధారణ మానవుల విధము. సాధన చతుష్టయము నభ్యసించి, ఆత్మాన్వేషణ కరులై ఆధ్యాత్మిక మార్గమునఁ గొంత దినుక పురోగమించి, కొంత అనుభవము గడించినవారుకూడ సమర్థ సద్గురువుల సహాయ మర్థింపక తప్పదు. (ఉపాసనీ బాబా మొదలగు వారి వృత్తాంతముల గమనింపుడు) మన జాతి - కుల ‘దేహాత్మ’ బుద్ధులు మనల విడువవు. ఇంద్రియములు వశములు కావు. పూర్వజన్మ కర్మ ఫల రూపములగు పెద్దబండలు మన వీవుపైఁ జేరి మనలఁ గ్రుంగఁ దీయుచుండును. దీనుల మగు మనపై జాలివహించి యుద్ధరించువారికై నిరీక్షించుచుందుము. స్వశక్తిపై నాధారపడిన లాభములేదు. తృప్తి లేదు. సత్యానందములు - యుక్తాయుక్తములు - కార్యాకార్యములు తెలిసికొను బుద్ధిపాటవము మనకు లేదు. కావున మన మీ కష్టములనుండి తప్పకొనుటకై చేయు ప్రయత్నమునకు దైవము తోడ్పాటు కావలయును. అదియే దైవానుగ్రహము - కరుణ. మూర్తీభవించిన దైవకరుణయే “సద్గురువు” లేక “అవతారము”.

దైవకరుణ

“మానసికోత్సేకముఁ గల్గించినను తాత్త్వికముగ ప్రయోజన కారి కాదు” - అని దైవకరుణనుగూర్చి లాఘవముగ భావించు విద్యాగర్వీతులుగలరు. భౌతికవాదులు నవ్వుదురు. నైతికసిద్ధాంతాను యాయులు నిరసింతురు. నాస్తికులు తెగడుదురు. అది వారల పొర పాటు. ఏ దైవము - ఏ కరమాత్మ ఆధారమున నీ జీవకోటులు వర్ధిల్లు చున్నవో అట్టి దైవసహాయము ప్రతి జీవీయు పొందు నవకాశము కలదు. ఎవరికివారు తమతమ అనుభవములఁ బరిశీలించుకొందురేని ఆ ‘కరుణ’ అనునది వాస్తవముగఁ గలదని యెల్లరకు బోధపడును.

“కరుణ” - అన నేమి ? - కరమాత్మ జీవాత్మదఱికి నవత రించుటయే - కరుణ. అచింత్యము - అనూహ్యమై సంతృప్తి సంతో ఘ్నలను దివ్యశక్తిని జీవిపైఁ బ్రసరించుటయే కరుణ. ఈ అంధకార ప్రపంచమున నిలుకడలేక - మార్గ మెఱుకపడక అటునిటు పర్యటించు జీవికి అదృశ్యమగు కరమునందించుట - చేయుతనిడుటయే కరుణ జీవి నావరించియుండు నిశ్శబ్దవిశ్వమునుండి అకస్మాత్తుగ ఆ కరమాత్మ పలికిన పలుకు - కరుణ నిరాశనొందినజీవి చాతకమునకు గోచరించు సుందరమగు ఇంద్రధనుస్సు - కరుణ, నిబిడాంధకారమున ఆకన మున కెగురు జీవచకోరము నెదుటఁదోచు చంద్రమండలము కరుణ.

అది యొకప్రక్కన మానవుల సంకల్పము - అనుభూతి తనువుల మీదను, మఱియొకవైపున మానవ కర్మాదులమీఁదను ప్రస రించి, తన ప్రభావమును నెఱపి, అద్భుతఫలముల నొసంగు ఆపరాత్మ రుని నిగూఢశక్తి. అది సర్వేశ్వరుని ఇచ్ఛ - కేవలము కవిత్రమగు సంకల్పము. అది యెఱుకపడని మార్గమున అద్భుతకార్యముల జరుప

సమర్థమైనది. మూఁగను వాచాలునిగను, పంగుని కొండలనుదాటువానిగ, పతితుని బావనునిగఁ జేసి, మానవున కంతర్దృష్టిని ప్రసాదింప సమర్థమైన అప్రతిహతశక్తి. కరుణ.

ప్రతి జీవియందు నా పరమాత్మ అధివసించునట్లే ఆ కరుణయుఁ గలదు. ఆ శక్తిమేల్కొలుపఁ బడినపుడే అది మానసికముఁ గానిండు దైహికముఁ గానిండు - భావప్రేరితము గానిండు - బహుకార్యతో ముఖముగానిండు దానివిధానము గుర్తింపఁగలము. ఆ కరుణ శక్తి అత్యద్భుతము. మనోబుద్ధిమార్గముల స్పృశించి, జీవిను తాహ వూరి తునిఁజేసి, చక్కని ప్రవర్తనముఁ జేకూర్చు జాలినది.

శ్రీ సాయీబాబా ఒక సందర్భమున టి. ఎ. కార్మిక్తో
“భగవంతుఁ డంతదూరమునఁ గలఁడా ?

గగనోపరి స్థలంబున
నెగడఁడు - పాతాళమందు నిలువఁడు, సకమున్
దగ నీయందున కలఁడా
భగవానుని నెమక నెందుఁబఱచువు ? వీడ్దా!”

అని తెలిపినాఁడు -

మైకో కాహాథుండో వందే మైకోత్యాపాన్ మే
ఖోజగే తో అ మియంగా పలభరకే తల్లాన్ మే
నదేవల్ యే న మస్తీద్ మే న కాశీకైలాసమే
నహ్యాయ్ మై అయోధ్యా ద్వారకా-మరాఢేట్ విస్వాసమే

ఎందు వెదకెదవీవు నీ యంద యుంటి
వెదకు దువయేని కృటిలో లభించువాడ;
లేను గుడియందున మసీదులోన లేను
కాళియందుఁ గైలాసానఁగాని, యా య

యోధ్యనేన్ ద్వారవతి నేని నుండఁజోను
ఎందు విశ్వాస మలగు నే నందయుండు.

* * *

సర్వస్వచాహం హృది నన్నివిష్టో
మత్తస్మత్కిరాన మపోహ నంచ
వేదైశ్చ సర్వై రహమేవ వేదోఽ
వేదాంత కృద్వేద విదేవచాహమ్

అఖిల భూతహృదయముల యందునుండు
వావలనఁ గలె జ్ఞానమజ్ఞానము స్మృతి.
వేదక ర్తను నేన నే వేదవేద్య
మేన వేద విదుండ; మహేంద్రరవయ :

(భగవద్గీతామృతము - 15-15)

ఆ పరమాత్మదైవము ఎక్కడోనున్నాడనుకొనుట పొరపాటు
మన హృదయముననే - ప్రాణనన్నిహితవర్తి యగుచునేయున్నాడు.
యోగాభ్యాసమున, తత్త్వవిచారమున దైవకరుణా స్వరూపుడైన
సద్గురువుననుగ్రహమున గాఢవిశ్వాసముఁగల మానవుఁడీ రహస్యమును
దెలిసికొనఁగలఁడు. 'సర్వభూతహృదయాంతర్వర్తి - ఈశ్వరుడు' -
ఆను నుడి కేవలము కవితాచమత్కృతి కాదు. అది శాస్త్రబద్ధము.
అనుభవసిద్ధమైనది. ఇది త్రినత్యము. ప్రాణిహృదయమే దైవము
నివాసస్థానము కావున ఆస్వామి కరుణయు విశ్వాసబుద్ధి గలవానికి
హృదయముననే గోచరించును.

దైవకరుణ రెండువిధములఁ బ్రకటమగును. బాహ్యజీవనము
నందు అనంతపుష్టి-అనంతృప్తి జనించుట మొదటిది - "వైరాగ్యము".
ఆధ్యాత్మిక సత్యము నెఱుంగవలయు నను ఆనక్తి - "జిజ్ఞాస" -
రెండవది. మన బుద్ధిని మెల్లగ హృదయమువై వున కాకర్షించుటతో

“కరుణ” - ఉదయమగును. బుద్ధిని బాహ్యప్రపంచమునుండి లోనికి మధ్యగామయైన ఒక శక్తి ఆకర్షించుచుండును. ఆవిధముగ నాకర్షింపఁబడిన జీవి దాని కనుగుణముగ నెంతెంత అంతర్ముఖ స్థితినిొందుటకు లొంగుచుండునో అంతంతఫలము పొందుచుండును. ఏదియో తన ముందు (తనయందు) వాగ్మియుండె ననియు దానినెఱుంగవలయు నని భావించును. అది యేదో వానిబుద్ధికి స్పష్టముగ గోచరించదు. కాని అదియొక పవిత్ర వస్తువని అతని అంతర్దృష్టికి నించుక ద్యోతకమగుచుండును. అంతిమ ఫలము - “నే నెవ్వఁడను ?” - అను ప్రత్యేక స్థితి హృదయమున స్థిరభూతియుఁ జేయును. అటులమార్గము నిర్దేశించి అంతిమ సత్యమునందు అంతర్దృష్టి నిలుచును. మొదటిస్థితి క్రమక్రమముగ రెండవస్థితికిఁ జేర్చుచు నెప్పటికప్పుడు సత్ఫలితములను పొందించును.

హృదయమున రేకెత్తు ఆధ్యాత్మిక పిపాసచేత జిజ్ఞాసువు తల్లిబి కొఱకు సంతత బాష్పములు ప్రవించును. భావప్రేరితములై నిరంతర బాహ్యభ్యంతర మనోవృత్తుల సంఘర్షణ ఫలితముగ ఆ ‘కరుణ’ తోచును. కొన్ని యెడల నది యొక నిగూఢమగు వెలుగుగ - కొన్నిట సమర్థ సద్గురురూపమున ద్యోతకమగును. అది క్షణమేకావచ్చును - మరల దోఁవక పోవచ్చును. ఆ పవిత్ర క్షణములో ఆ పరాశక్తి వీని అహంతను స్వాధీనపఱచుకొని తన కభిముఖముఁ జేసికొని నపుడు ‘కరుణ’ ప్రసరింపఁబడినట్లతఁ డెఱుంగును. ఆ స్థితికి జీవి నిస్సందేహముగ లొంగి, దానుండై యనుసరింపవలయును. ఆకరుణా ప్రసారము క్షణికమే అయినను దాని ఫలితము వారములు - నెలలు - సంవత్సరముల తరబడి జీవిని సక్రమపథమున నడుపుచుండును. ఆ కరుణ ప్రసరింపఁబడెనా - జీవి సక్రమపథవర్తియగును. అంత దనుక గోచరింపని అవకాశములు వానికిఁ బొడకట్టుచుండును.

కరుణా స్వర్ణ - జీవి నైతిక ప్రవర్తనమునకు దొలుత గోచరించును. పిదపఁ దలవని తలంపుగ ఆ శక్తి వీని జీవితపథమున పూర్తిగ మార్పుఁగొనివచ్చును. ఘోరపాతకి యగు వాని హృదయమందును నిష్కళంకము - నిరామయమైన ఆ పరమాత్మ అధివసించి యా జీవిని “తెలివిగలిగి మంచి మార్గమునఁ బ్రవర్తించుము” అని మెల్లఁగఁ బలుకుచునే యుండును. “మేము కవిత్రులము - మేము పుణ్యాత్ములము” - అని స్వాభిమానులై గర్వించు మానవులచే నట్టివాఁడు నిరసింపఁబడినను అట్టి పాపిపై ననే ఆ పరమాత్మ తన ప్రేమ సధికముగఁ బ్రసరించును. చెడిపోయిన బిడ్డ యెట్లు చక్కఁబడునా? - యనుచింత తండ్రి కెప్పుడు నుండుట సహజము. ఇది అనుభవసిద్ధము. దఱిఁజేరువారలందఱకు కుసుమము సువాసనలఁ బ్రసరించుచుండును. ఎవరినిఁ గాదనదు. ఇంక కేవల కరుణామయుడైన భగవానుని కరుణ జీవులపై ప్రసరింపకుండునా? స్వాభిమాన మానవసంఘము త్రోసి వుచ్చినమాత్రమున ఈశ్వరుఁడు పాపులపై కరుణ ప్రసరింపకుండునా? అటు లెన్నఁడు జరుగదు. అట్టి పాపికిని ఆతండ్రి తననుజేరు అవకాశముఁ గల్పించును.

అట్టివాని కొఱకై ఆపరాత్మను కరుణ యెన్ని అవతారములు - సద్గురువుల రూపములనైననఁ దాల్చును. వానిని వివరిత పథమునుండి మరల్చును. తన కభిమానునిఁ గావించుకొనును. ఆ కరుణాస్వరూపుఁడగు సద్గురుని దర్శన, స్వర్ణప్రభావమున పాపి పాపములు సర్వము పటాపంచలగును. త్రివిధ తాపములు శమించును. అసహ్యముగ గతిము గతించును. నింద శమించును. నిరాశ నిర్ధృతముగను. బలహీనులు తేరికొందురు. బాధితు లోదార్పఁబడుదురు. మానవుడే మార్గమున విహికమునఁగానీ ఆధ్యాత్మికముగఁ గానీ ఏ ఉన్నత స్థానమాత్రక మించినను అది ఆ కరుణాప్రభావమే - అది సచ్చిదానంద పరబ్రహ్మమును ధనపేటికకు “బీగము”

ఈశ్వరుని కరుణ అందఱపై నొక్కసారిగ ప్రసరించి యందఱను సన్మార్గవర్తనలుగ కేల చేయదు? అనినదాని యిష్టమననుసరించి అది ప్రసరించును. కాని, మన యిష్టప్రకారము కాదు. అది తలవని తలంపుగ - ఆకస్మికముగ ప్రసరించును. అది యొకబహుమానము. ఉపాయములు పన్ని, కలహించి దానినిబడయలేము. దానికి మనము పాత్రుల మగుటకు ప్రయత్నము చేయవలయును.

ఆ కరుణ గర్వితులకు లభింపదు. దీనులకు విధేయులకు మాత్రమే ప్రాప్తించును. మానవుని నమస్త శక్తులుడిగి, అతని ప్రయత్నములు విఫలములై 'వేటుగతి లేదు' - అనుభావము వానికి స్ఫురించునపుడే అది పొడమును. ఇచ్చి వుచ్చుకొనువారికి సంబధముఁ గూర్చి ఆకర్షించుటకు ఆధారభూతములు "విశ్వాసము - ప్రేమ" సర్వ నియంత్రయైన దైవము కలఁడు. అతఁడే మహాప్రభువు. అపార దయామయుఁడు - అను విశ్వాసము. అంతకంటె ప్రేమపాత్రము మఱొకటిలేదు - అని ఆస్వామియందు "నమర్థప్రేమ" గాఢముగ సాధకుని హృదయమున పాదుకొనవలయును. ఆస్వామి నెఱుఁగుటయే యీ మానవజన్మ లక్ష్యము - అని సాధకుఁడు స్పష్టముగ గ్రహించ వలయును.

సర్వస్వామి భగవానుఁడు వసించు మహాన్నత సాధమును ప్రవేశించుట కద్దాని ద్వారము గడియఁ దొలగింపఁజాలినది మన విధేయత - అడఁకువ. గర్వపూరిత అహంతను స్వార్థపరతను మోహబుద్ధిని త్యజించినగాని ఆ మందిరమున ప్రవేశించుయోగ్యత మనకు లేదు. ఆ స్వామి కరుణాసారము మనపై వర్షించుటకు మనము సర్వసమర్పణము - సంపూర్ణ శరణాగతిఁ గావింప వలయును.

కరుణాప్రసారము సర్వేశ్వరుని కార్యము. జీవి దానికై నిరీక్షించుచుఁ బ్రార్థింపవలయును. సంకుచిత బుద్ధిని విడిచి పరాత్మవై పునకు దృష్టిని మరలించవలయును. నిశ్చల నిర్వంచన బుద్ధితోఁగావించు ప్రార్థన మెన్నఁడును వ్యర్థముకాదు. అంతర్యామియగు సర్వేశ్వరుఁడు శ్రీ సాయీప్రభువు తప్పకవినును. మన ప్రార్థనము తలంచులతోడనేకాక కార్యరూపమున ప్రకటము కావలయును. ఏదో యొక పట్టునఁగాక నిరంతరము సాగవలయును. ప్రేమతోఁ గావించు ప్రార్థనము సద్యోఫలిత మొనంగును. అది మనకిష్టమైన లేక అనిష్టమైన తాత్కాలిక ఫలములు గలిగించునది యైవను అట్టి ఫలితములు మున్నందు హితకరములై మనకు సంతృప్తి - సంతుష్టి - ప్రశాంతులను ప్రసాదించునవై యుండును.

7 విశ్వసృష్టి-మానవుని అల్పత్వము

దృగ్గోచరముగు నీ విశ్వము నొకమాటు పరిశీలించిన మానవుని అత్యల్పస్థితి బోధపడును. భౌతికవిజ్ఞానవేత్తలు పెక్కు శతాబ్దములు పరిశోధనలు చేసిచేసి, వారు మన కందించిన సారాంశమును గ్రహింపుడు! ఈ విశ్వమంతయు నొకటాపు కాగితమున గుర్తించిన ఈ మన భూమండల మంతయు నొక బిందువు (Point) అగునో - కాదో - అనిరి. అనఁగా మనకు రాత్రులం దాకాశమున గోచరించు నక్షత్రములన్నియు మన భూమండలముకంటె పెక్కు దూరములు పెద్దవియనియు, మన భూమండల మీ విశ్వాంతరాళమునఁ దోచు గ్రహతారకలకంటె పతిస్వల్పమనియుఁ దేల్చిరి, నప్తసముద్ర పరివేష్టితమైన యీ భూమండలమునఁ గలయెదారుఖండములలో నేదొక మూలఁ గూర్చుండి యెఱచు మానవుఁ డెంత స్వల్పుఁడో ఊహింపుడు! ఈ విశ్వసృజనకర్తయై నియమబద్ధముగ దీనినంతయుఁ బ్రవర్తింపఁ జేయు ఆ పరాశక్తి - సర్వవియంత - సూత్రభారిసఁగూర్చి మానవుఁ డేమి తెలిసికొనఁగలఁడు? ఎంత తెలిసికొనఁగలఁడు? విభూతి యొగ మన తన దివ్యవిభూతులను దెలిపి

“అధవాచహనై తేన కింజ్ఞాతేన తవార్జునః

విష్టభ్యాహమిదంకృత్స మేకాంశేన స్థితోజగత్”

నిమమి, యటుగానిచో చహవిధమునైన

యిట్టి జ్ఞానంబుచేత నీకేమి పార్థ

కంబు? నేనీ సమ సజగంబు నిలుపు

కొనుచునుంటి నా యేకాంశముననె; పార్థ;

(శ్రీమద్భగవద్గీతామృతము ౧౦-౪౨)

ఈ దృగ్గోచర ప్రపంచమంతయు పరాత్పరుడైన భగవానుఁడు తన ఏకాంశముమాత్రమే యని విశదపఱచినాఁడు.

కావున మానవుడు తన అకించనత్వమును గుర్తించి తానీ విశ్వమున సర్వేశ్వరునిచే నేల సృజింపబడెనో-తాను గావింపదగిన దేమియో - తానీ విశ్వనాటకరంగమున నే వాత్రాభినయముఁ గావింపవలయునో విచారించికొని సర్వేశ్వరుఁడు తన కేమికర్మము విధించెనో అదియే పరమధర్మముగ భావించి, తానా సర్వస్వామి చేతిలో నొక ఉపకరణముగ నెంచి ప్రవర్తించవలయును.

ఈ విశ్వసృష్టిస్థితిలయములు సర్వేశ్వరుని లీలగా మనకు నకల శ్రుతిస్మృతి పురాణాదులు బోధించుచున్నవి. భగవానుఁ డీమానవుని తోబాటు ఈ ప్రపంచమునఁగల జీవకోట్లను సంకల్ప మాత్రమున సృష్టించి, తదంతర్భూతుఁడై, తనను గుర్తింపఁగలశక్తిని జీవకోట్లన్నిటికంటె మానవున కధికముగ బ్రసాదించినాఁడు. ఆ శక్తియే వివేకము. మానవుఁడా శక్తిని - వివేకమును ఆధారముగఁ జేసికొని, సర్వభూతాంతర్యామియైన ఆ స్వామిని గుర్తించి ఆ మహాప్రభువును జేరుటయే పరమార్థముగ భావింపదగినను.

ఈ విశ్వమే యొక పాఠశాల. ఇందు మానవుఁ డెదుర్కొను దైనందిన సంఘటనములే వీఁడు పఠింపదగిన పాఠములు. వీని నైతిక ప్రవర్తనముఁ జక్కదిద్దుటకై వీనినిజేరు ప్రతిజీవియు వీనికి గురువే. ప్రతి సంఘటనమును గురూపదేశమే. ఈ వుట్టువునందు మానవుఁడుపార్జించు విజ్ఞానమే వీని ధనము. వీని దేహకతన కర్మంతము వీడు గడించిన విజ్ఞాన సంపదను - సంబళమును (దారిబత్తెమును) మూటగట్టుకొని వెళ్ళి మఱియొక నూతన తనవునఁబ్రవేశించును. మానవుఁడీ జీవితమున నెన్ని కష్టములు చాటఁగలిగెనో - ఏ తరగతికి అర్హుఁడో - అది ఆ విశ్వపరీక్షాధికారి - సర్వేశ్వరుఁడు నిర్ణయించి ఆ జీవికి ఆ స్థానముఁ బ్రసాదించి, మఱియొక అవకాశము - తన్ను గుర్తించి తన యందై కృమగుటకు అవకాశముఁ గల్పించును. అస్థితి - పరాత్పరత్వ స్థితి - కలుగునంత దనుక ఈ జీవులు జనన మరణ రూపము గు నెంసార చక్రమున పరిభ్రమింపవలసినవారే.

అందుచే మానవుడు తన దై నందిన ప్రవర్తనము లందుఁ దనకు వివేకముఁ బ్రసాదించు ప్రతిజీవిని గురువుగనే భావించి, ఆ సంఘటనము విషాదాంతమే కానిండు - సుఖాంతమే కానిండు. ఆ గురు బోధను గుర్తించి, తన ప్రవర్తనములోని లోపములను చక్కదిద్దుకొని, మఱియొకపరీక్షకు సిద్ధము కావలయును. జీవితపర్యంతము దైవమీజీవిని ప్రతిక్షణము పరీక్షించుచునేయుండును. ఆపరీక్షలందన్నిటను తుదివరకు నెగ్గఁగలవాడే మోక్షసామ్రాజ్యమున కర్హుఁడు.

కౌత్సిత్తి హైవయస్సోఽదుం ప్రాకృరీరవిమోక్షణాత్

కామక్రోధోద్భవం వేగం సంయుక్తస్ససుఖీ వరః

తనువు విడుచునంత దనుకనే మనుజుండు

కామకోపములను గలుగు వేగ

మును సహింపఁ గలఁడౌ - పురుహూతనందనా !

వాఁడె యోగి సుఖి వాఁడె యగును.

(శ్రీమద్భగవద్గీతామృతము. 6-23)

దేహావసాన పర్యంతము పరమశత్రువులైన కామకోపముల వేగమును సైపఁగలవాడేయోగి, సుఖి అని చెప్పఁదగినవాఁడు. జీవిత పర్యంతము మానవుఁ డెదుర్కొను ప్రతిసంఘటనముయొక్క పరిణామ రూపములు. ఈ యిరువురు శత్రువులే-1 కామము 2. కోపము. ఈ శత్రుద్వయమును నిర్మింపఁజాలినవాఁడు విశ్వపరీక్షాధికారి పరీక్షలో నెగ్గఁగలఁడు.

మానవుఁడు - సత్ప్రవర్తనము

అతి మనోహరము - అమూల్యము - ప్రశంసనీయమైన ఐహిక సంపద - “మంచిప్రవర్తనము”. ప్రపంచమునఁగల యెల్ల సంపదల కంటె మిక్కిలి విలువయైనది “చక్కని నడవడి” భౌతిక జీవితము

బోధనా పాఠశాల, దైవమే గురువు - ఉపాధ్యాయుడు. సంఘసభలు - మనకు గలుగు మేలు కీర్త్యు మన ప్రవర్తనమును చక్కదిద్దుట కా ప్రభువు - గురువు - ఉపయోగించు ఉపకరణములు. సుఖదుఃఖానుభూతులవలన మనలో లీనమైయున్న - అణగియున్న ప్రవర్తన శోభలు వెలువడుచుండును. జీవిత సాఫల్యము, ఇహపరలోక సుఖము మన నడవడిపై నాధారపడియుండును. మనకు మనశ్శాంతినిగూర్చు నది అదియే. పరిశుద్ధుడుగు నడవడిలేనివాడై హిమమన నెంత ఉన్నత స్థితిలో నుండినను ఇందు నందువాని కర్తవ్యములేదు

మానసిక తాత్త్విక సిద్ధాంతముల ననుసరించి విశ్వాసముల - అభ్యాసముల సంపుటియే - ప్రవర్తనము. ఇది మానవుని నితరముల నుండి ప్రత్యేక పటము. వానిలోగల ప్రత్యేకత అదియే ఒకరి పోలిక మతీయొకరి కుండదు. ఏ జీవ సమూహమునందైనను విభిన్నత గోచరించును. తుదకు ఒక చెట్టుఆకులను పోల్చి చూచినను భిన్నత్వము గోచరించును. భౌతిక తనవులపోలిక తెలియవారివే అవి యెన్నడు సమూహముల కావు. మార్పుల పొందవు అట్లు మార్పులు పొందవలయునని యెవ్వరు కోరరు. కాని, ప్రవర్తనలలో పోలికలుండుట సహజము. అభ్యాసములు - ఆచరణములపై నాధారపడి స్వభావములుండును. దీనినే మన సత్త్వశాస్త్రమున “నడవడి” - “వ్యక్తిత్వము” - అందురు.

వ్యక్తిత్వము : అలవాటుల కూడలి నడవడి. పలుమాటలు చేయుపనుల ననుసరించి అలవాటులేర్పడును. బుద్ధి (తలంపుల)పై నాధారపడి పనులుండును. విద్య - పరిసరములు - నమ్మకములు - ఊహలు - మొదలగువాని ననుసరించి నడవడియుండును. మంచి ప్రవర్తనము - అంతర్జ్ఞానము కలిగినచాలును. అవికలిగిన తక్కిన విద్యలన్నియు నున్నచే.

భగవానుఁ డొక్కఁడే పూజనీయుఁడు - ఆశ్రయనీయుఁడు. ఆ ప్రభువున కెల్లరు విధేయులై యుండఁదగును. ఆశ్రయమునకు మఱియొక పేరు 'పూజ' - సృష్టికర్త - ప్రభువు యజమాని - నియంత డైవము - అగునతఁడు ఒక్కఁడే కోరికలుకోరుట జీవి యొక్క సహజగుణము. డైవము వీనికి యోగ్యములగువాని సనుగ్రహించును. మానవుఁడు దేనిని 'తనది' - అనుకొనరాదు. అతఁడు తన యధీనమందున్న దానికి ధర్మకర్త మాత్రమే. అదియుఁ గొంత కాలమువరకే. డైవమెప్పుడు తలంచిన సపుడదైనాని వానిదగ్గఱనుండి తీసికొనును. ఆ ధర్మకర్తృ పదమునుండి యీ జీవిని డైవమెప్పుడు తొలఁగింపఁదలఁచునో యప్పుడే తొలగించును.

జీవి యేసుఖ లేశ మనుభవించుచున్న నది డైవదత్తమే. కావున డైవమునెడ మనము విధేయత దీనతకృతజ్ఞత ప్రదర్శింపఁదగును డైవము సర్వనియంత - సర్వసమర్థుఁడు - సర్వకర్త అను గాఢవిశ్వాసముండుటయే చక్కని ప్రవర్తనమునకు పునాదు. ఈ భావము లెన్నగ హృదయమున పాదుకొనవలయును. ప్రతి రక్తనాళమునఁజేరి శరీరమందంతట వ్యాపింపవలయును. మానవుఁడు తన హృదయము నకు సంపూర్ణనైర్మల్యముఁ గలిగించి, స్వచ్ఛముగ నుంచుకొనఁదలంచిన యీ ఎనిమిది యవగుణములను పూర్ణముగత్యజించవలయును.

“ఆసనీసులు బుద్ధిత అన్యనింద
కపటము వసత్పమును కామక ప్రవృత్తి,
ఆగ్రహమమ నీయెనిమిది యవగుణముల
నవలఁద్రోయనో సాయీపదాకితుండు”

భగవానునికంటె ఆశ్రయనీయుఁడు మఱియొకఁడు లేఁడు. ఇది సత్యసిద్ధాంతము. ఈ విశ్వాసము దృఢముగ పాదుకొనవలయును.

సంపదలు తనవియని, తాను వాని కధిపతియని తలంచునంతవరకు ఆస - ఈను - లుబ్ధత - జీవి బుద్ధిని (మనస్సును) తన గుప్పిటలో నవి పెట్టుకొనియుండును. భూమ్యాకాశములందుఁగల సకలము భగవానునిదే యను బుద్ధిగలిగిన యీ దోషములు నశించును.

“ఈశావాస్య మిదగ్ం సర్వం - మత్కించ జగత్త్వాం జగత్

తేన త్యక్తేన భుంజీథా - మాగృధః కన్యస్విద్ధనమ్”.

ఈశ్వరవ్యాప్తమైయుండు నీ సమస్త
జగమునన్గల వస్తువే స్వల్పమే; ను
పాదినీః ద్యజించి, యాపరేశ్వరు భజింపు;
మిచ్చపేయకు మెవ్వరి దే ధనమ్ము.

(ఈశావాశ్యోపనిషత్తు)

మానవుఁడు ఉరమున నొకే హృదయము గలిగియుండును. ఆ హృదయమున నొక్క ప్రాణస్నేహితుఁడు చాలును. ఆ ప్రాణస్నేహితుఁడే యీ సకలవిశ్వము నావరించియున్నాఁడు. మానవుఁడు తనకిది కలదని యుప్పుంగక - ఇది పోయినది, నష్టమైనదని భేదపడక యుండ నేని వాని మనస్సు గర్వాహంకారములకు, బాధావ్యసనములకు లోను గాదు. తాకిక సంపత్సంచయములఁదలచికొని తనవిగా గర్వించువాడు మతిహీనుఁడు. కావునవల్ల కొట్టుపై చేరిన ఎలుకవంటివాఁడు. తనదియని చెప్పకొనఁ దగిన దీవిశ్వమున నేదియులేదు. అను ఎలుకఁగలవాఁడు ఆశ - లుబ్ధత్వము పొందఁడు. స్వామ్యము లేనిచో లోభము - అసూయ - ఈర్ష్యయును - వీని ననుసరించుకొనియుండు బాధ, ఆనే దనలు లేవు. వీని పర్యవసానములు దుఃఖాదులు కలుగవు. మానవుఁడు తాను చేయుచున్న వాఁడ ననుకొనునది దోషమిలితమైన నేవ. పై నఁదెలుఁచఁబడిన ఎనిమిది యవగుణములను దూరముగఁ ద్రోసి వుచ్చినవానికి సత్యస్వేచ్ఛ - పరమ మనశ్శాంతి - నిత్యసంతృప్తి - ప్రాప్తించును.

‘భగవంతుని కేవలండును’ - అను నిశ్చయముగు ఎఱుకగలవాని
హృదయమున నుండును - అహంకారము స్వాధిక్యతలు గలుగవు.
జగవానినింటే వేఱుశక్తి చైతన్యములు లేవు - అను సత్యమును
తెన్నగ గ్రహించగలవానికి భయదుఃఖములు కలుగవు. “అకుతో
భయత్యము” - వానికి సిద్ధించును.

యస్మాన్మో ద్విజతేలోకోలోకాన్మోద్విజతేకయః
హర్దామర్షభయోద్వేగై ర్ముక్తోయస్సవమే ప్రియః

జడియ కుండు నెవ్వనికీ జగములన్ని

జగములన్నిటి కెవ్వఁడు జనియకుండు -

నక భయము ముద్వేగముహర్షములను

విడువఁజాలినవాఁడు మత్ప్రియుఁడు పార్థ.

(శ్రీమద్భగవద్గీతామృతము 12-15)

మానవుని తలంపులు విఫలములైన దుఃఖనిరాశలు పొడు
మును. దైవమునకంటె నితరమును దలంచనిచో మానవునకు లాభము
లేదు - నష్టములేదు - ఇతరమును దలంచెనా తప్పత్రోవను జరించు
వారిలో నతఁడొకఁడగును. దైవము “సర్వస్వామి” యను ధృఢ
విశ్వాసము గలవాఁడు భయదుఃఖ విమోఘుఁడగును. దైవమే సర్వ
శక్తివంతుఁడు - సర్వ సమర్థుఁడు అని యెఱిగి, ఆ తలంపు మదిని
తెన్నగ పాదుకొనఁ జేయజాలినవానికి విశ్వము నగల సకలమును గూర్చి
వాని దృష్టియే సంపూర్ణముగ మార్పునొందును. వీని పెడచూపు
(భ్రమ) తొలఁగెనా యీ భూమ్యాకాశములు వేఱురూపమున
గోచరించును.

“శత్రువట్కము నన్నలముకొని యుండుటచే బుద్ధిచెడి”
యింతకుఁబూర్వము భీతి నిరాశలు పొందితిని ఇప్పుడు తప్ప సరిదిద్దు
కొని నీ కభిముఖుడనైతిని, ఓస్వామీ! నా ఆత్మను నీకు సమర్పణముఁ

గావించుకొనుచుచున్నాడు. నా ఎల్లతలంపులను నీయధీనముఁ గావించి తినిభయముతో -నిండు మనస్సుతో తలనొగ్గి తిని నిన్ను విడిచి వెళ్ళను. నీకంటె నితఃశరణ్యము నాకీ విశ్వమున లేదు.” అని, అట్టివాఁడు దైవముకొని దైవమునకు సంపూర్ణ శరణాగతి చేయును అటుల దైవముయొక్క సర్వజ్ఞత సర్వవ్యాపకత్వ సర్వనియంతృత్వ సర్వ సమర్థతల గుర్తింపజాలినవాఁడు సంతుష్టి సంతృప్తి, హనశ్శాంతిలను బడయును. గాఢ విశ్వాస దృఢనిశ్చయములు అట్టి భక్తునందడఁగి యున్న శక్తులను మేల్కొలుపును. ఈ యెల్ల విశ్వములని కనపాయకరముగ నిర్బాధాకరముగ గోచరించును. అతనికి సహకారయై వాని ఆజ్ఞలను నిర్వర్తించు సేవకునివలె పరిణమించును.

ఇంతకుఁబూర్వము తనపై కనకాభిషేకముఁ జేయఁవాఁడు, తనకు బాధాకరమైనవాఁడు దైవముకంటె నెవరో యితరులు కలరు అని తలంచిన మూఢవిశ్వాసము నశించి సర్వశక్తియుతుఁడు, సర్వ నియంతయుగు దైవమునకంటె నితిరుఁడు ఆగ్రహానుగ్రహముల ప్రప ర్షించువాఁడు లేనేలేడు అని స్వానభవమున నెఱిగి, సంశయవిచ్ఛేద మొంది వానిహృదయము విద్వేష భయములనుండి విముక్తమగుటచే నిపుడు తన జీవితపథమున ప్రశాంతముగ భక్తుఁడు పురోగిమింపఁ గలఁడు.

ఇంతకుఁ బూర్వము తనదృష్టికి హంతకుఁడుగ పరమశత్రువుగ గోచరించిన వ్యక్తియిపుడు భక్తుఁడు తన గాఢవిశ్వాసమును కంటి అద్దములతో చూచినంతనే తనకు పరమాపుండ్రుడైన దేవదూతగ గోచ రించును. “నిర్దాక్షిణ్యుడైన పరమశత్రువునే నాదక్షిణి భగవానుఁడు పంపెనని ఆ వ్యక్తిని ఆప్తమిత్రునిగ భావించఁ జాలనేని నా సాయీ ప్రభువునందు విశ్వాసహీనతయే యగును”- అని ఒక భక్తాగ్ర గణ్యుఁడు పలికినాఁడు.

త్రిసత్యముగ సంపూర్ణ శరణాగతిఁ జేసిన భక్తునిహృదయము భయోద్రేకరహితమై పవిత్రమగును. మన ఆప్తమిత్రమునెడ భయోద్రేకములు ప్రకటింపముగదా! మనకుఁ గలుగు ప్రతి సంకటము-బాధ మనప్రపవర్తనమునఁ గల మాలిన్యమును తుడిచివైచుటకు మన దోషముల, లోపములను దెలిపి మనలఁ జక్కదిద్దుటకుఁగల్గింపఁబడిన దైవ సంఘటనములుగ గుర్తించి, వానిని సరిదిద్దుకొని, అజ్ఞానాంధ పథమునుండి మన దృష్టిని మరలించి జ్ఞానజ్యోతిని ప్రసరించుచు ముందుగల శుభ్రస్నిగ్ధ మార్గమును నిర్దేశించుచు పురోగమించుచున్న దైవము సనుసరించుటకు సమర్థములని మాత్రమాయా క్షప్తకృష్ణములఁ గూర్చి భక్తుఁడు తలంచవలయును. దైవమునందు ప్రేమ పెంపొందించుకొనవలయును. దైవమును పరమాపునిగఁ దలంచి వ్యామోహ విశాచమును దూరముగఁ ద్యజించవలయును. అప్పుడు కళటము - వంచన ఆగ్రహవేశమాలు మన హృదయమునుండి నిర్మూలములై పోవును. ఈ సృష్టిలోని జీవములు మనకు మేలు కీళ్ళు గలిగించునను బుద్ధిగలయంత దనుక ఆయాజీవులయందు అల్పప్రేమ - భీతి జనించుచుండును. ఆ మహాప్రభువు సృష్టిలోని యే వస్తువు (జీవి) మనకు ఆనందము సుఖ సంతోష భయములు కలిగింపలేవు. మనల సుద్ధింపఁజాలవు. నాశ నము చేయలేవు. దైవమునందు గాఢవిశ్వాసము గలవాఁడు సత్యమునకు ఆగారము - వాని తలంపులు - పలుకులు - పనులు సత్యములై యుండును.

దైవమునకంటె నితరమేదియో మేలుకీళ్ళు గలిగించునను బుద్ధిగలదనుకే పొగడిక లెగడికలుండును. అట్టి బుద్ధియడఁగిన పిదప ఈర్ష్యా ద్వేష పరదూషణలు శమించును. 'మమ'-బంధహేతువు. 'నమమ'-మోక్షకారణము. దైవీ (గుణములు) సంపదలు - విశ్వాస ధైర్య క్షమలు గల భక్తునందు ద్యోతకములగుచుండును. ఇట్టి దైవీసంపత్తులు కలుగుటకు స్వార్థత్యాగము (నమమ) గట్టి ప్రయత్న మవస

రము. సమ్యక్ జ్ఞానము నిష్కామకర్మమును (సత్క్రియాసక్తిని) గలుగఁజేయును. కాని ఆ జ్ఞానము శ్రుత - వాచా మాత్రమైన ప్రయోజనకారికాదు. అది హృదయమున లెస్సగ పాడుకొనినదై ఆచరణరూపము నొందవలయును. జ్ఞానసూక్తులను వల్లించుటవలన జీవికిఁ బురోగతి లేకమేనిఁ గల్పింపఁజాలదు. జ్ఞానవిశ్వాస నిశ్చయములు హృదయమున సుస్థిరములై రక్తప్రసార మటు నాశమున శరీరమునందంతటను వ్యాపించిన మనస్సు నది యధీనముఁ జేసికొని క్రియారూపమునఁ బరిణమించి తీరును. దీర్ఘయోజనము - నిరంతర ధ్యానమువలన గాఢవిశ్వాసముగలుగును. పూజకంటె ధ్యానము శ్రేష్ఠము. ధ్యానచింతనములు జ్ఞానమును సంపూర్ణము - తీక్షణముఁ గావించును. దాని మనశ్శాంతల్య ముడఁగును. స్థిత స్థితప్రజ్ఞత్వము గోచరించును. నిరంతరాభ్యాసమే సహజస్థితిగ పరిణమించును. అట్టి వాని అంతరాత్మయే ఆయా కార్యములఁ జేయించును. ఆటంకములు తొలఁగును. ఎల్లి అవకాశము లేర్పడును. సత్త్వవర్తనము ప్రసిద్ధమగును. కొలఁది దినముల పరిశ్రమము నిరంతర సుఖసంతృప్తిశాంతులను ప్రసాదించును.

8 మానవుడు - అవలంబనము

సర్వేశ్వరుడగు భగవానుఁ డవ్యాజ కరుణాసింధువు. ఈ విశ్వమునఁ దాను సృజించిన ప్రతిజీవియు అజ్ఞానాంధకారమున గమ్యమార్గమును గానక కరిభ్రమించుచు శోకించు ప్రతిజీవియు పెడత్రోవ త్రొక్కక సక్రమమార్గమును గుర్తించి, తననుజేరి సుఖశాంతులను బడయవలయుననియే తలంచుచుండును. ఆ కారణముచేతనే తన ఆధ్యాత్మిక సామ్రాజ్యపరిపాలనమందుఁ దానే తన విశ్వవ్యాపక నిరాకార నిర్గుణస్థితియందుండియు నొకమెట్టు దిగి సాకారుఁడై సగుణుఁడై వివిధప్రతినిధుల రూపమున నవతరించి సకలజీవుల కందు బాటగు స్థితినిఁబొంది, కను తెఱపిఁ గలిగించి మేల్కొల్పి, వెలుగును ప్రసరించి, సుక్షేమకదమగు మార్గమున నడిపించి గమ్యమునకుఁ జేర్చుచుండును. ఈ యవతారపుగుఱులే సద్గురువులు.

ఈ యవతారములు - సత్పురుషులు - సద్గురువులు - విశ్వసృజనలోకజేరి, విశ్వవాటికరంగమునఁ బాల్గొని, తమ అనుచరులకు మార్గదర్శకులై ఆదర్శవర్తనులగుచు వివిధ కక్ష్యలందు తీర్చులై, అంతకుఁ బూర్వమునఁగల సద్గురువుల అనుగ్రహమునకుఁ బాత్రులై బ్రహ్మజ్ఞులై, తక్కినజీవకోటి నుద్ధరించుటకు భౌతిక దేహములఁ దాల్చినవారు అం విషయము మనము మఱువరాదు. బ్రహ్మజ్ఞుఁడైన సద్గురువు ఎన్ని భౌతిక తనువులఁ దాల్చినను తన స్థానమునుండి లవమేనియు దిగజూఁడు.

సంస్కృతి బంధములఁజిక్కువడి పరితపించు మానవునకు కావలసినది కష్టనివృత్తి - అభీష్టప్రాప్తి. ఎల్లర ప్రార్థనలను జగజ్జననివలె నాలకించి, కరుణించి, యనుగ్రహింప సకలసమర్థులుగల అవలంబనము ఎచటఁగలదా? యని మానవుడు నిరీక్షించుచుండును. పాదములపైఁ

బడి యేడ్చి, తన సంకటములఁ దెలుపుకొనిన సమాలించి, యోదార్చి
 లాకిక పారలాకిక సుఖసంతోషములఁ బ్రసాదించదత్తుండైన తండ్రి
 ఊహామాత్రము కాదు - కనుటకు తాకుటకు - చెప్పకొని పాదముల
 పై బడి యేడ్చుటకు అందుబాటులేవ్యక్తి ఈ సంస్మృతి చక్రభ్రమ
 యందుఁ జిక్కువడిన మానవునకు కావలయును అట్టి ఆపదుద్ధారకుని
 కొఱకు మానవుఁ డన్వేషించును. ఈశ్వరానుగ్రహము పురాకృత
 సుకృతము గలవాఁడు అట్టి సద్గురువును బడయఁజాలును. దయాప్రేరి
 తుండైన భగవానుఁడు సద్గురువు రూపమున నవతరించి దైవమున
 కందుబాటుగు దైవత్వము - మానవున కందుబాటుగు మానవత్వము
 వహించును. అట్టిస్థితి వహించిన వస్తువు (వ్యక్తి) గాని యీ మానవ
 సమాజమును తదితర జీవముల నుద్ధరింపఁజాలఁడు.

ఈ లోకమున బ్రహ్మనిష్ఠులై మహాత్ములైన సాధు సత్పురు
 షులు రెండు తెఱగులు. ప్రాపంచకసంబంధము విడచి కేవలమాత్మ
 రాములై నిర్వికల్ప సమాధియందుండి బ్రహ్మానంద మనుభవించువా
 రొక తరగతి. వీరు ప్రపంచమున నే జీవులతో ప్రత్యక్ష సంబంధముఁ
 గల్పించుకొనరు. కాని వారి ప్రేమరస ప్రవాహము విశ్వమందంతట
 వ్యాపించుచునే యుండును. సన్మార్గవర్తులగు వారలను వారను
 గ్రహించుచునేయుందురు. అట్టి సాధు సత్పురుషులయొనికి చేతనే
 విశ్వమున ధర్మసత్యములు (రామాయణమున ప్రతిపాదితమైన
 ధర్మము - భగవద్గీతలందు నిరూపింపఁబడిన సత్యము.) సుస్థిరములై
 యున్నవి.

ఇక రెండవ తరగతివారు “సతరతి-సతరతి-లోకాంస్తారయతి.”
 తాను తరించి ఎల్లప్రాణులఁ దరింపఁజేయ సమర్థుడగుచున్నాఁడు.
 ఇట్టి సమర్థసద్గురువు బ్రహ్మసూత్రములందు (III-3-37) దెలుపఁబడిన
 ‘అధికారి’ పురుషుఁడు లేక ‘అవతారము’ - అని చెప్పబడు

చున్నాడు. ఇట్టివాడు ప్రపంచమున మెలఁగుచున్నట్లు గోచరించి నను అతఁడు సదా బ్రహ్మసింహుడే. వారిని లోభపటచు వస్తు వేది యులేదు అట్టి సద్గురువు జగదంతర్వామియై చరించును. ఆ మహానీ యుడు కర్మములఁ జేసినను చేయనివాడే. భగవానుని పలుకుల గమనింపుడు.

“సమేపార్థాఽస్తి ర్తవ్యం త్రిపులోకేమకించన
నాఽనవాప్తమవాప్తవ్యం వర్తవివచ కర్మణి”

అనఘచారిత్ర నాకుఁజేయంగఁ దగిన
కర్మమేదియు మూఁడులోకములలేదు;
పొందఁబడినది, తగినది పొందుటకును
నా స్తియైనను కర్మములాచరింతు.

(భగవద్గీతామృతము - (౩-౨౨))

అపారకరుణాళువగు భగవానుఁడు అవతారములు-ప్రపవక్తలు-సాధుసత్పురుషులు-సద్గురువుల రూపమున వివిధదేశముల వివిధకాలముల మానవసమాజమునకు గావించిన బోధలు ఆయా భాషాగ్రంథరూపముల మనము గమనించుచునే యున్నారము. అనేక జన్మముల సుకృతఫలముగ మానవజన్మ లభించుచుండును. ఇట్టి మానవజన్మ మొందిన జీవులు సత్పురుషుల-సద్గురువుల బోధలనువిని, విశ్వసించి, వారాజన్మమునఁ బురోగమింపఁగల యంత దనుక పురోగమింతురు. వారివారి సుకృత దుష్కృత కర్మఫలానుసారముగ ఉత్తమజన్మములు గాని, నీచజన్మములుగాని పడయుచుందురు. కాని వారు కావించిన అభ్యాసము వ్యర్థముకాదు. తరువాతజన్మమున పౌర్వదైహికబుద్ధి నరయోగమునొంది ముందుకు సాగుచుందురు. మన కాశ్రమము లీవిధానమును వివరించుచున్నవి.

“మమైవాంశో జీవలోకే జీవభూతస్సనాగసః

మనష్షష్ఠాణేంద్రియాణి ప్రకృతిస్థానికర్షతి.

శరీరం యదవాప్నోతి యచ్ఛాశ్చక్రామతీక్వరః

గృహీత్వైతాని సంయాతి వాయుర్గంధా నివాళయాత్.

శ్రోత్రంచక్షుః స్పర్శనంచ రససం ఘ్రాణమేవచ

అధిష్ఠాయ మనశ్చాయం విషయానుపపేవతే.

ఉక్తామంతం స్థితంవాఽపి భుంజానంవాగుణ్వికమ్

విమూఢా నానుపశ్యంతి పశ్యంతిజ్ఞానచక్షుషః.

(భగవద్గీత - XV - 7, 8, 9, 10)

ఇది సామాన్య జీవులవిషయము. ఈశ్వరుని సనాతనాంశమగు జీవి పూర్వశరీరమును విడిచి నూతన శరీరమును జేరునపుడు వాయు వాయావ స్తువులనుండి గంధమును గొనిపోవునటుల, తన పూర్వ సంస్కారములను పంచజ్ఞానేంద్రియములను మనస్సును వెంటగొని పోయి నూతన శరీరమునఁ బ్రవేశించును. ఆ యా జీవులు వారివారి శరీరముల విడుచునపుడు, ఆ యా శరీరములందుండునపుడు ఆ యా విషయములనుభవించుచున్నపుడు మూఢులైనవారు తెలిసికొనలేరు. జ్ఞాననేత్రముగలవారు మాత్రమే తెలిసికొనఁజాలుదురు.

ఆత్మసంయమ యోగమూన శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు తెలిపిన విషయములను విని, అర్జునుఁడిటుల ప్రశ్నించెను.

కచ్చిన్నోభయ విభ్రష్టకృష్ణా భ్రమివ పశ్యతి

అవ్రతిష్ఠో మహాబాహో : విమూఢో బ్రహ్మణఃపతి

(భగ. ౬-౩౪)

శ్రీకృష్ణా! నీవు తెలిపిన యోగమభ్యసించుచు సిద్ధి నొందక మానవుఁడు మరణమొందినయెడ బ్రహ్మమార్గమునం దాధారశూన్యుఁడై జ్ఞాన కర్మముల రెంటు భ్రష్టుఁడై తెగిన మేఘమువలె నాశమొందునా

యేమి ? యని ప్రశ్నింప భగవానుడొసంగిన సమాధానమును గ్రహింపఁ దగును.

“నాయనా! అట్టివాని కీలోకమునఁగాని, పరలోకమునఁగాని నాశనములేదు. పుణ్యకార్యము లాచరించు వాఁడెన్నఁడును చెడఁడు. యోగభ్రష్టుఁడైనవాఁడు పుణ్యవంతులలోకములను పొంది పెద్దకాల మందుండి, పిదప ఆచారవంతులైన శ్రీమంతుల గృహముల జనించును. లేదా అధిక ధీమంతులైన యోగులవంశమునందు జనించును. ఇట్టి జన్మంబు మిక్కిలి దుర్లభము సుమా ! (భగవద్గీత VI-40-42)

“తత్రతం బుద్ధి సంయోగం లభతే పౌర్వ దైహికం
యత తే చ తతో భూయస్సం సిద్ధౌ కురునందన.” (భ.గీ. VI-43)

అట్టి తటిపూర్వ దేహసంబంధమైన బుద్ధియోగమును పొంది దాని సాయమున జ్ఞానసిద్ధికొఱకు మరల ప్రబలప్రయత్నముఁ జేయును.

అట్టివాఁడు తన పూర్వస్థితిని మఱచి పరవశుఁడై యున్నను వాని పురాకృతాభ్యాసబలము ఆతని సాధనమార్గమునకు బలిమిమై నీడుచును. (భ. గీత. VI-44)

ఈ విధముగ జీవి సాధనచేయఁగ సాధుసత్పురుషుల - నద్గురువుల అనుగ్రహమునకుఁ బ్రాప్తుఁడై -

“విహానాం జన్మనామంతే జ్ఞానవాన్ మాంప్రవద్యతే
వాసుదేవ స్సర్వమితి సచహత్మాను దుర్లభః” (భ. గీ. VII-19)

ఇట్లనేక జన్మములొంది జ్ఞానవివికల్పస్థితిఁ గాంచి “ఈ నమస్తము వాసుదేవుఁడు” - అని గుర్తించి, సర్వాత్మయైన నన్ను ప్రపత్తిఁ జేసి నా సాయజ్యమునొందును.

“మనుష్యాణాం సహస్రేషు కశ్చిద్యతతి సిద్ధయే
యతతామపి సిద్ధానాం కశ్చిన్మాంపేత్తి తత్త్వతః” (భ. గీ. VII-3)

వేలకొలది మనుష్యులం దేయొక్కడో జ్ఞానసిద్ధికొఱకు ప్రయత్నించును. అటుల సిద్ధికొఱకు ప్రయత్నించువారు పలువురలో నేయొక్కడో నన్ను యథార్థముగ నెఱుంగగలడు.

ఈ విషయములు సర్వసాధారణ (మానవ) జీవులగుర్చి మన శాస్త్రములందు తెలుపబడిన రహస్యములు. ఇంక అవతారములు - తదభిన్నులగు సాధుసత్పురుష - సద్గురువుల విషయముఁ దెలిసికొందము.

భగవానఃని అవతారములు - సత్పురుషులు

అవతరణవిశేషై రాత్మలీలాపదేశైః
అవంతి మనుకంపే! మందచి త్తేషు విందన్
వృషభశిఖరినాథ స్తస్మిదేశేన మానం
భజతిశరణభాజాః భావినోజన్మభేదాన్.

సివిదేశముఁ దలఁదాల్చి శ్రీనివాసుఁ
రాత్మలీలల నెవమున నవతరించి
శరణావమతులనై చి శరణభాజ
భవిత జన్మలన్ గను, వాస్తవము; దయాంబి :

(దయాశతకము - పేదాంత మహాదేశకులు)

ఇందు శ్రీమాన్ వేంకటనాథమూరి చమత్కారముగఁ జిత్రించి నాడచి తెల్పించిన నిందు నిగూఢమైన విషయమిది. సంపూర్ణ శరణాగతిఁ జేసిన జీవిని దైవము రక్షించితీరును. అట్టి ప్రపన్ను నెన్ని బన్యముల కైనఁ జక్కదిద్ది దైవము సాయుభ్యమిచ్చితీరును. ఆ భారము దైవము

నందుఁ గలదు. దయాదేవీ పేరితుండైన భగవానుఁడు తన ఆశ్రితుని సుకృత దుష్కృతముల ఫలితముగ నెన్నిజన్మలై తినను వాని ననున రించి, భూమిపై నవతరించి, వాని నుద్ధరించును. విడనాడఁడు. వివిధావతారముల - వివిధ సాధు సత్పురుషరూపముల భగవానుఁ డవతరించి తన ఆశ్రితుల ననుగ్రహించుచునే యున్నాఁడు.

శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు గీతలందుఁ దెలిపిన విధమున రావణ శిశుపాలాది మూఁథులు కావించు అవమతుల పైచి, తన ఆశ్రితుల నుద్ధరించుచున్నాఁడు. శ్రీ సాయీబాబా తన ఆశ్రితుల నుద్దేశించి నానా సాహెబ్ చందోర్కరుతో 'నీతో నాలుగుజన్మములనుండి నాకు సంబంధముగలదు' - అని, జి. జి. నార్కేను ముప్పదిజన్మముల నుండి యెఱుఁగుదునని, శ్యామా - (మాధవరావు దేశపాండే) తో 72 జన్మములనుండి సంబంధముగలదని, యిట్లు తన ఆశ్రితులతో ననేక జన్మములనుండి సంబంధము గలదని తెలిపినాడు. అవతారపురుషుఁడని- సాధుసత్పురుషుఁడని చెప్పబడు వ్యక్తి ఒక్కఁడే. ఆశ్రితులగు జీవులు వారివారి కీర్మఫలముల ననుసరించి యెన్నెన్ని జన్మములొంది నను వారు శరణాగతులైన కారణమున వారి నుద్ధరించుటకు భగవా నుఁడును వివిధ దేశముల వివిధకాలముల వివిధ సాధుసత్పురుష రూపముల భూమిపై నవతరించుచునే యుండును.

శ్రీ సాయీప్రభు వొకపరి 'జస్టిస్. యం. బి. రేగే' తోడను- మఱియొక సమయమున 'కుమార్ తార్కాడ్' తోడను "నీవు ఏమి కోరుకొందువో కోరుకొనుము - దానిని నీకు ప్రసాదించుటకు సిద్ధముగ నున్నాఁడను" అని, వారిని నిర్బంధింప "బాబా! నేను కోరునది యెసంగుదువా?" యన - "సందేహమేమి! తప్పక యిత్తును". అని బాబా పలుక, "బాబా! యీజన్మమున - నిక నాకుఁ గలుగనున్న జన్మముల నన్ను విడువను అనువరమిమ్ము" అని కోరుకొనెను. బాబా

వారితో “బిడ్డా! యిప్పుటి కెన్ని జన్మముల నుండి నిన్నునుసరించుచున్నాడను! ఇంక మీఁదఁ గలుగనున్న జన్మముల నిన్ను విడుతునా? నీకు సాయుజ్యప్రాప్తి గలుగువరకు నీవెంటనే యుంచును” - అని ప్రత్యేకముగ వారికి అభయమిచ్చినాడు.

కావున శీర్డియం దవలరించిన ‘సాయీబాబా’ గానే యిన్ని జన్మములనుండి పుట్టుచున్న వాఁడని కాని, ఇంకముందు నా విధముగనే పుట్టుననికాని భావముకాదు. కావున ఏ యవతారమైన ఏ సాధు సత్పురుషుండైన దైవమేకాని వేఱుకాదు. ఆ భగవానుఁడెల్ల దేశముల నెల్లకాలముల సాధు సత్పురుష రూపమున తన విశ్వరూపి సకల కల్యాణ గుణములతోడ సర్వసమర్థతలతోడ నవలరించుచునే యుండును. ఆ యా దేశకాలప్రాతానుసారమాగ తన శక్తి సమర్థత లెంతెంత లెట్లు ప్రదర్శింపఁదగునో అంత లంతలుమాత్రము ప్రదర్శించి, సాధురక్షణము దుష్టశిక్షణము ధర్మస్థాపనముఁజేయుచుండును. కావున అట్టి అవతారములగు సాధుసత్పురుషులకు సమర్థ సద్గురువులకు ప్రాకృత జనన మరణములను గల్పింపరాదు.

“అజోఽవిసన్న వ్యయాశ్చా భూతానామీశ్వరోఽపిసన్
ప్రకృతిం స్వామిష్యాయ సంభవామ్యాత్మమాయయా’

అజాడనయ్య వ్యయాత్ముండనై న నే
సఖిలభూతములకు నధిపనై న
పాండవేయ! నదుప్రకృతి నధిష్ఠించి
ఆత్మమాయచేత నవతరింతు.

“జన్మకర్మవ మేదివ్యమేవం యోవేత్తి తత్త్వతః
త్యక్తాదేహం పునర్జన్మనైతి మామేతి సోఽదున”

నాదు దివ్యజన్మంబును నాదు కర్మ
నిట్లు లెవఁడు యథార్థంబు నెఱిగియుండు

సతఁడు దేహమువదలు ననంతరమునఁ
బుట్టువొందక మఱలఁ నన్బొందుఁ బార్త !

(భగవద్గీతామృతము. IV - 8)

జీవులు అవిద్యకథీనులై జననమరణములను పొందుచుందురు. భగవానుఁడు ప్రకృతిని - మాయనధిష్ఠించి యవతరించుచున్నాడు. ఇట్టి సాధుసత్పురుష రూపములన్నియుఁ దన శరణాగతుల ననుగ్రహించుటకై భగవానుఁడు దాల్చిన లీలావినోద విగ్రహములు. ఈ రహస్యము నెఱిగినవానికి, భగవానుని యుదార్థముగ స్వానభవమున గుర్తింపఁజాలినవానికి తిరిగి జన్మలేదు. అట్టిజీవి సాయజ్యపాప్తి బడయును. ఇందుఁ గల సత్యవిషయము హేతువాదములకుఁగాని, తాత్త్విక సిద్ధాంతములకుఁగాని లొంగునది - బోధమగునది కాదు. గాఢ విశ్వాసము (నిష్ఠ) ధైర్యముతోఁగూడిన ఓర్పు (సమూహి) కలిగి అవతరించిన సత్పురుషు సమాశ్రయించి యనుసరించు జీవి ఆ సమర్థ సద్గురు కృపాకటాక్ష వీక్షణమాత్రమున సత్యతత్త్వమును బడయఁ జాలును. ఈసత్యసిద్ధాంతమును బోధించుటకే భగవానుఁడు శ్రీసాయీ నాథుఁడుగ అవతరించి తా నాచరించి మనకు విశదపఱచినాఁడు.

సత్యమిదియ, మద్గురుబోధసారమిదియ;

సాధనపథుష్టయము నారుశాస్త్రములను

శ్రమల కోరిచి యభ్యసించంగనేల :

బాబు గురునందు భక్తివిశ్వాసమిది. (శ్రీసాయీ కరుణ-పుట 82)

ఈ రచయిత 1953 సంవత్సరమున చీరాలనుండి వెలువడిన 'సాయీలీల' మాసపత్రికకు చందాదారులఁ జేర్పించుటకు నొక మిత్రునిఁజేరి యడుగసతఁడు "సాయీబాబా కూడ దేవుఁడేనా? - ఉన్న దేవుళ్ళు చాలకనా?" అని ప్రశ్నించినాడు. ఆ ప్రశ్నము పేరుననే "సందేహ నివృత్తి" - గ్రంథమును రచించి 1960 లో

ప్రచురించినాడు. ఆ గ్రంథమున “విజ్ఞప్తి” - చివరఁ దెలిపిన విషయముల నిందు గమనింపుడు.

* * *

అనంత శక్తిసంపదలుగలిగి, ఎల్లర ప్రార్థనలను సమగతి నాలకించుచు విశ్వజనవలె నెల్లర నాదుకొని రక్షించు వస్తువు మన దృష్టియందు “దైవము”. సాయీబాబా నిర్వభూత హృదయాంతరస్పర్శి - సర్వభూకాంతిర్యామి యగుట బాబాను దైవమనియే గుర్తించి నేవించిరి. నేవించుచున్నారు.

సాయీబాబా ఆధునిక ప్రవక్త. ఎల్లఱ నెఱుంగువాడు. ఎల్లఱు బాబా నెఱుంగనగును. ఇది ‘సాయీ ఋతువు’. బాబా అను గ్రహ మెల్లరు పొందఁజాలుదురు. సకల లౌకిక పారలౌకిక ఫలసిద్ధులను బాబాను ఆశ్రయించిన భక్తులు అందఱు పడయఁగలరు. శ్రీ సాయీ కరుణ ఒకేజాతికి - ఒకే తెగకు - ఏ యొక్కరికో నిర్దేశింపఁ బడలేదు. ఋజువర్తనులై నిష్ఠ (విశ్వాసము) సబూరి (ధైర్యముతోఁ గూడిన ఓర్పు) అను కానుకలు రెంటిని బాబాకు సమర్పించి నేవించువా రెల్లరు ఆ చిచ్ఛక్తి - జీవనశక్తి - జ్యోతిశ్శక్తి - ప్రేమశక్తి యగు బాబా కరుణకు పాత్రులగుదురు. ‘దైవము’ - అను పదమనకు నిర్వచనీయమిదియ. దీనికి బాబా నిలువఁగలఁడు. ప్రతి భక్తుని పరీక్షకు బాబా సమాధాన మియఁగలఁడు. తన్నాశ్రయించు ప్రతి జీవిని ఎల్లవిధముల సనుగ్రహించి, సకల హితపరప్రదాతయై తాను “దైవము” - భగవానుఁడు - అల్లా - అని ఋజువుచేసికొనఁగలఁడు. శ్రీ సాయీబాబాయొక్క అనంతశక్తి సంపదలు - మానవుల పరి

మిత శాస్త్రజ్ఞాన శక్తి సంపదల కొలమానములచే తఱుగునవిశాసని
భక్తులెల్లరు గ్రహించుట శ్రేయస్కరము.

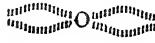
*

*

*

*

ఈ అవతారములు - సత్పురుషులు - సద్గురువులు వారివారి
సమర్థతల ననుసరించి తరతమభేదములఁ గలిగియుందురు. ఉత్తమో
త్తమశ్రేణికిఁ జెందినవారు “సమర్థ సద్గురువులు”. - అని వ్యవహ
రింపఁ బడుదురు. శీర్షి యందు అవతరించిన “శ్రీ సాయీబాబా”
సమర్థ సద్గురువుగఁ జేర్కొనఁ దగినవాఁడు.

9 సాయీబాబా ఎవరు ?

లోంగడం దెలువంబడినట్లు సాధుసత్పురుషులఁగూర్చి యెవ
రెవ రేమేమి పలికిన నేమి రచించిన నా యా వక్తల రచయితల
యొక్క భావానుభవములేకాని, వారివారి పొగడికలకుఁ దెగడికలకు
ఆ సిద్ధవస్తువు అతీతమైనదనియే మనము గుర్తించవలెను. శ్రీ సాయీ
ప్రభువు భౌతిక దేహము నందుండఁగ నన్నిహిత సంబంధముగలిగి,
స్వానుభవమున గుర్తించినవారు సాయీబాబా, భగవానుని అవతార
మని విశ్వసించినారు - విశ్వసించుచున్నారు.

గా॥ జస్టిస్, యం.బి. రేగే B.A., LLB. ఇందూరు హైకోర్టుజడ్జి
రిటైర్డు) “శరీరియైయున్న సాయీబాబా తనపలుకులచేత పనులచేత
తన భక్తుల మార్గమునకు వెలుఁగు ప్రసరించుటకై మూర్తిభవించిన
పరమాత్మ. భౌతిక దేహముమాత్రము తొలగినది. అందున్న బాబా
మాత్రము అచ్యుతాత్మయై దేహముందున్నప్పటివలె అంతకంటె
మిన్నగఁ దన ఆశ్రయముఁగోరిన వేలు లక్షల భక్తులను వెలికిఁ గాన
రాకయే యనుగ్రహించుచున్నాఁడు.” అని తన అభిప్రాయమును
దెలిపినాఁడు.

మఱియొక హైకోర్టుజడ్జి - “శ్రీ సాయీబాబాను సృష్టిస్థితి
లయకారునిగఁ జూచుచున్నాఁడను. 1918 అక్టోబరున మహాసమాధికి
పూర్వము తరువాతను ఆ విధముగనే భావించుచుంటిని. నా దృష్టికి
మాత్రము బాబా యొక్క డక్టరబోలేడు. ఇప్పటికిని ఇక్కడనే మన
తోడనే యున్నాఁడు. బాబాకు పరిమితిలేదు. మనతోనున్నపుడు
భౌతిక దేహముండెడిది. నేటికి నప్పుడవుడు ఆ భౌతిక దేహానుభవము
కలుగుచునే యుండును. మానసిక ఆధ్యాత్మికమూర్తిగ బాబాను
తలఁతును. సగుణ నిర్గుణతత్త్వములు బాబాయందుఁ జక్కగ పొందు

పడినవి. భౌతిక దేహము విడిచిన తరువాత నిర్గుణత త్వమే “సాయీ బాబా”గా కేపించినది” - అని తెలిపినాడు.

జి. జి. నార్కే (M. A. M. Sc. పూనా ఇంజనీరింగ్ కాలేజి ప్రొఫెసర్) “బాబా నా అంతర్వ్యామి. నా ఆత్మలోని ఆత్మ. ఇట్టి సత్వము పాదుకొల్పగల అనేకానుభవములు నాకు గలిగినవి. ఆయన పలుకునపుడు నా హృదయమున ఆసీనుడై యున్న విధమున హృదయసంకల్పముల నెల్ల ఎఱిగినట్లు పలుకువాడు. బాబా హృదయ స్థితుడైన భగవానుడు అని శ్రీ సాయీబాబాను నిర్వచించుటకు నెనుకాడను. పలుమాఱులు పరీక్షించి చూచితిని. అన్నిట నిట్టి దృఢాభిప్రాయమే పాదుకొనినది. సాయీనాథుడు సర్వజ్ఞుడు. తన ఇచ్ఛప్రకారము సర్వము ప్రవర్తింపజేయుఁ గలఁడు. సర్వసమర్థుడు. సర్వనియంత” - అని, తెలిపినాడు.

దాదాసాహెబ్ కపర్దే (H. S. కపర్దే - ఆమ్రోటి నగర్). “బాబా ప్రతి నడుని ఆంతరంగిక ప్రవర్తనము నెఱిగినవాడు. ఎల్లర కోరికల ననుగ్రహించువాడు. ఎల్లరకు శాంతిసుఖముల ప్రసాదించెను. శ్రీ సాయీప్రభువు భూమిపై చరించు భగవానుడు” - అని, తెలిపినాడు.

దాన్ గాణామహారాజు “సాయీప్రభువు ప్రపంచ మూల కారణుడు. శుద్ధాంతరాత్మ - కరుణామయుడు.

సరసావతరగు జగన్నాథుఁ ధీతండు
పరియించు పలుకు చిత్సాక్షియాశండు
అనంతభక్త కష్టారివారిండు
అనందసుఖధాముడౌ సాయివిభుడు”

అని, స్తుతించినాడు.

హేమాద్రి పంతు (అన్నా సాహెబ్ దభోల్కర్) “బాబాను తొలు దొలుత గొప్ప సాధువుగ నెంచి నేపించితిని తుదకు శ్రీ సాయీ గ్రంథువు భగవానుడు-పరబ్రహ్మము అను నిశ్చితాభి పాయము నాకుఁ గలిగినది.” అని తెలిపినాడు.

గంగాగిర్ అను సాధువు బాబాను గూర్చి

“బహు సాధుతారకా పథ మధ్యమందు
గ్రహపతియై సాయివ్రతువు వెల్గొంటు
నగములందున శీత సగము చందాన
నెగడు సీతలు సాధు నివయంబులోన
వ్రణుతాడునిక వాడు రత్నహరమునఁ
గనుఁడితనిని నాయకమణి చందమున”.

అని శ్లాఘించినాడు.

అకల్ కోట మహారాజు మహాసిద్ధవుడును నిర్యాణసమయమున భక్తులందఱు పరివేషించి తను కి.కేమిగతి? యని దీక్షలే ప్రార్థింప “మీరు శీర్షికఁ జేరుడు. శ్రీ సాయీ బాబాను నన్నుగ గుర్తించి నేపింపుడు!” అని ఆశీర్వాదించినాడు.

సిద్ధయొగ్గినాడు శ్రీ వాసుదేవామంస సరస్వతీస్వామి గోదా పరీ పుష్కరము వందల్పమున రాజమహేంద్రవరము నందుండ ‘నాండేడు’ నుండి కొందఱుభక్తులు వారికి దర్శింపనేగిరి. వారిని గని ఆస్వామి “ఇచటకేల వచ్చితి? శీరిడియందున్న శ్రీసాయీబాబా నా అన్నంగ గుర్తించి నేపింపుడు” — అని ఆశీర్వాదించినాడు.

“ఏమీ, నిన్ను పెక్షింతునా?” (శ్రీసాయీబాబా పూర్ణ చరిత్రము-భక్తువృత్తాంతములు) అను గ్రంథమున నిట్టి విషయము లనేములు వివరింపఁబడినవి. సుతు మీ గ్రంథమున శ్రీ సాయీ బాబా చరిత్రము సంగ్రహమునఁ దెలిపి, పిదప శ్రీ భగవాన్ సత్య సాయీబాబా వృత్తాంతము నొక్షిప్తమిడిని వచించి యీ ఉభయ అవతార వైభవములగూర్చి తెలిసికొందము.

10 శ్రీ సాయిబాబా చరిత్ర సంగ్రహము

నై జాము రాష్ట్రమున “పత్రి” అను గ్రామమున ఈ యవతాగ పురుషుడు బ్రాహ్మణదంపతులకు జనించెను. రెండవయేట పత్రి గ్రామ సమీపమునగల “మన్వాత్” అను గ్రామమున నున్న ఒక ఫకీరు వీ కారణమున నై తేనేమి ఆ బిడ్డను గోనిపోయెను. ఆ ఫకీరు దంపతులు సంతతి లేనివారగుట మూడు సంవత్సరములకాలనూ బిడ్డను సాకిరి. ఆ బాలుని అయిదవయేట ఆ ఫకీరు దివంగతుఁ డయ్యెను. పతి నాజ్ఞననుసరించి ఫకీరుకాంత ఆ బాలుని ‘నేలు’ పురము నందున్న జమేదారు గోపాలరావు దేశమూఢ దగ్గఱకుఁ గొనిపోయి యొప్పగించెను. శ్రీ వేంకటేశ్వరారావతారుఁడు సకలసిద్ధి ప్రపూర్ణుఁడు ‘వేంకుళుడు’ అని యెల్లించే కొండాడబడు ఆ గోపాలరావును ఆ బాలుఁడు 12 సంవత్సరములు మిక్కిలి భయభక్తులతో నేవించి శుశూవ సలిపెను. ఆ సద్గురు శృపాకటాక్షవీక్షణము మాత్రమున ఆ ఫకీరుబాలుఁడు సాక్షాత్కారస్థితిఁ బడసెను. గురుదేవు ననుగ్రహ మున సర్వసిద్ధు లాబాలుని వరించెను.

పదునెనిమిదవయేట నా ఫకీరుబాలుఁడు గురువునాజ్ఞ ననుసరించి గోదావరీనది పడమటి తీరమున ప్రయాణముచేసి మొదటిసారి 1855 న ‘శీరిడి’ యను గ్రామమును జేరెను. అచట 3 నెలలు మాత్రమొక నిబంధముక్రింద నివసించెను. ఎవరేని దయదలంచి తెచ్చిపెట్టిన ఆహారమును భుజించినాఁడు. అంతట శీరిడి గ్రామమునువిడిచి మూడు సంవత్సరములకాల మెందెందో చరించెను.

ఆ ఫకీరుబాలుఁడు తన 21వయేట అనగా 1858 సంవత్సరమున ధూవ్ ఫేడా గ్రామనివాసి చాన్ భాయిపటేల్ అతని బంధువులతో గలిసి రెండవమాటు శీరిడికి జేరెను. ఆ దివ్యవతారపురుషుఁడు

చాన్ భాయిప కేల్ తో తాను గూర్చున్న బంధినుండి దిగి శీర్డి గ్రామమున పాదము నిలుపుచుండగానే అచట ఖండోబా దేవాలయము ముందుఁ గూర్చున్న మహల్పాపతి (ఆదేవాలయధర్మకర్త) ఆ దివ్య సుందర విగ్రహవిజ్ఞాచి “యా - సాయీ! బాబా! యా - సాయీ! బాబా!” అని స్వాగతవచనములఁబలికెను. అది మొదలెల్లరాత్రొండిని “సాయీబాబా” అను పేరునఁ బిలువఁ దొడంగిరి. శీర్డి గ్రామము చివరగల శిథిలమైన మసీదునందు, దానిముందుగల వేపచెట్టుకింద నివసించుచు భిక్షుత్వముచే జీవించుచు కాలమగడపెను. ఆ మసీదు నకు ద్వారకామాయి” (తెలువఁబడిన తలుపులుగల తల్లి) అను పేరిడి నాడు. మూలికలతో నౌషధములు సిద్ధపఱచి, తనను జేరిన రోగుల కుచితముగ ఔషధము లిచ్చుచుండెడివాడు. కొంత కాలముతరువాత ఔషధము లిచ్చుటమాని, ఆ మసీదునందు స్థిరముగ నెలకొలిపిన “ధుని” (అగ్ని) యందలి ‘ఉధి’ ని (బూడిది) ప్రసాదించినాడు. ఆ ఉధి ప్రభావమున బాబా ఆశ్రితుల ఆ వ్యాధులన్నియు నివారణ మయ్యెడివి.

72 గంటల సమాధి

1836 సంవత్సరమున సాయీబాబా తన ఆంతరంగిక భక్తుండైన మహల్పాపతిని జేరఁబిలిచి “అల్లాసు చూడబోవుచున్నాడను. నీవీ శరీరమును మూండుదినములు కాపాడుము” - అని పలికి దేహమును విడిచెను. శీర్డిలోని జనులు బాబా మృతినొందెనని తలంచి సమాధిచేయఁబూనిరి. కాని మహల్పాపతి వారిని ఆ తనవును తాక నీయక బాబా తలను తనతోడపై నిడుకొని మూండు దినములు నిద్రాహారములు మాని ఆ తండ్రిదేహమును కాపాడెను. 72 గంటల యనంతరము బాబా కనులు తెరిచి, మహల్పాపతినిజూచి “అల్లాసు చూచి

తిని - నా విధులను నిర్వర్తించుటకై కీరిగివచ్చితిని.” - అని పలికెను
‘అల్లా’నుచూచుట - అనగా ‘అల్లా’యగుటయే - యని మనము గ్రహింప
వలయును. “బ్రహ్మవిద్రుప్తైవభవతి” - బ్రహ్మము నెఱిగినవాఁడు
బ్రహ్మం యగుచున్నాడు అని శ్రుతులు వక్కాణించుచున్నవి.

1886 నకుఁ బూర్వము సాక్షాత్కారస్థితయందున్న సాయి
బాబా 72 గంటల సమాధి తరువాత సర్వజ్ఞుఁడు - సర్వవ్యాపి -
యగు బ్రహ్మమే అయినాఁడు. అది మొదలు తనవారెందఁడుఁ
గలరో గుర్తించినాఁడు ఏదొక కారణముఁ గల్పించి, తన సగ్గజుఁ
డేరజీరినాఁడు. తన్నాశ్రయించినవారల కందఱకు విహితాభీష్టములఁ
బ్రసాదించినాఁడు. ఆధ్యాత్మికముగ నెవరెవ రెంతెంత పురోగమింపఁ
గలరో యంతంత దమకఁ గొనిపోయినాఁడు. ధనకులు - పేదలు;
విద్యాధికులు - విద్యాహీనులు; అధికులు - అల్పులు; అను భేదము
లేక ఆశ్రితులకందఱకు సుఖశాంతులను ప్రసాదించి, సర్వజ్ఞుఁడు -
సర్వవ్యాపి - సర్వనియంత - సర్వసమర్థుఁడు ‘సాయిబాబా’ - అను
ఎఱుక తనవారికందఱకుఁ గలిగించినాఁడు. జాతిమతకులాదిభేదములు
లేక తాము “ఏకైక గురుదేవుని సమక్షముననుంటిమి” - అనుబుద్ధిని
తన ఆశ్రితుల కందఱకు అనుగ్రహించినాఁడు. బాబాను తమ గురు
దేవునిగ గుర్తించి నేవించుట కా యా భక్తులకు తమ జాతిమతాదు
లేవియు బాబా బిడ్డల కడ్డురాలేదు. ఆనాడేకాదు ఈనాడు నికే
నాఁడును సాయిబాబాను నేవించువారందఱు నదే భావముఁ గలిగి
నేవించుచున్నారు. నేవించగలరు.

ఇతరాన తారములందువలె ‘బోధ’మూత్రమునగాక “శ్రీసాయి
బాబా సర్వభూతాంతర్యామి సర్వనియంత ఆతండ్రి కన్నుఁ గప్పి
పుచ్చి మనమేమియుఁ దలంప లేము - పలుక లేము - కావింప లేము -
మనమేమి తలచిన - పలికిన చేసిన బాబా మనవెంట - మనము

యుండి సకలమును గమనించుచునే యున్నాడు”-అను ఎఱుకను వాటి వారి యనుభవములద్వారా బాబా తనవారికి తెస్సగఁ బాదుకొలిపినాడు. ఏజీవిని త్రికరణముల హింసించిన బాబాను హింసించినవారమే- ఏజీవిని సంతృప్తిపఱచిన బాబాను సంతృప్తిపఱచినవారమే యను బుద్ధిని తన ఆశ్రితులకు బాబా చక్క-గ నేకొలిపినాడు నేటికి నొకేనాటికే న బాబాభక్తులు ఈ ఎఱుకను విస్మరింపజాలరు.

“ఇవటనేనుండ నీకు కయమేల? - విడుము

నీబుధులనాపై, నేన నిర్వహింకు;

నన్నుగనుము - వేడిన్నల నిన్నగందు;

శ్రీకుని నీన్నెప్పుడే నుపేక్షింతునేమి?”

అని బాబా ఘంటా కథయుగ తన ఆశ్రితుల కథయమిచ్చినాడు.

సాయీబాబానుగూర్చి వారు వీరు వివరించిన యనుభూతులను దెలిసికొని విశ్వసించుటకంటె బాబా స్వయముగ కోర్టుకమిషనరీ ఎదుటఁ దెలిపిన స్వవిషయమును సంగ్రహముగ గ్రహింపుడు.

“నేను *పర్వర్తిగరమ - నానెలపుకీర్తి

ఎల్ల విశ్వంబునన్ వసియించియుండు

అరయ వేలక్షలేంద్ల వయస్సునాకు;

దీవనఁ బఱపుటయే మదీయవృత్తి

ఎవ్వరేమికోరిన నది యెల్ల నిత్రు.

(శ్రీ సాయీకరుణ. పుట-31)

శ్రీ సాయీబాబా స్వయముగఁ దెలిపినటుల ఆయన సర్వేశ్వరుఁడు. ఆయన వయస్సు అనంతము. విశ్వశ్రేయస్సుఁ గూర్చుట ఆయన విద్యుక్త ధర్మము - అని, రూఢియైనది. అపవదవుడు

* సర్వేశ్వరుఁడు.

బాబా ప్రకటించు ఆగ్రహప్రవర్తనలు - దూషణాదులును అనుగ్రహ సూచకములే. తాత్కాలికముగ గాకున్న కాలక్రమమున వాని వలన శుభఫలితము లాయా భక్తుల కనుభావ్యములైనవి. బాబా పలుకులు కేవలము వాగ్దానములుగాక సత్యఫలప్రదానములు. మన ధన విద్యాపదవులతో ఆ తృప్తికి నిమిత్తములేదు. నిర్మలము ప్రేమపూరితమైన హృదయము, సంపూర్ణ శరణాగతి మాత్రమే బాబాకు కావలయును. దీనులు హీనులు - ఆధి వ్యాధిగ్రస్తులు అనాథులగు వారి నుద్ధరించుటయే బాబా ముఖ్యకార్యము.

దైవముగ భావింపబడుచున్నను బాబా తన్ను జేరినవారలఁ గొందఱనుండి నిస్సంకోచముగ ధనమును దక్షిణల నెపమున గుంజుకొని, తిరిగి ప్రయాణమునకు ఒక పైసాకూడ లేనివారిఁగఁ జేయువాఁడు. అటుల గ్రహించిన ధనమునంతయు నచటఁజేరిన పేదసాదులకు వెంటనే పంచిపెట్టువాఁడు ధనము - ఆహారములు - మధుర పదార్థములు బహుమతులు స్వీకరించువాఁడు. అవియుఁ దా ననుగ్రహింపఁదలచిన యేకొందఱ దగ్గఱనుండియో, ఆ విధముగఁ బరిగ్రహించినవానికి వేమడుంగులఁ దిరిగి ప్రసాదింప దత్తుఁడు. మూఢాచారపరాయణులగువారిని ఉపవాసదినముల (ఏకాదశి మొదలగు దినముల) భుజింపుమనియు, నిషిద్ధపదార్థముల (ఉల్లి మొదలగువానిని) భక్షింపుమని వెఱపుగూర్చువాఁడు. అప్పుడప్పుడు గాలిలోఁ జేతుల, ద్రిష్టచు నాయా దిక్కులకుఁ దిరిగి, యేవేవో సైగలుచేయువాఁడు వాని కారణములే భక్తుల యాపదలు బాపుటకో - ఎవరిని కాపాడుటకో అచటి వారల కవి నిదానముగ బోధపడెడివి.

సాయీబాబా ముస్లిం అయినది హైందవుఁడయినది యెన్నఁదికిఁ దెలియదు. తఱచుగ అల్లా - అల్లామాలిక్, వర్వర్దగర్ - అను ఇస్లాం పదములను దైవపర్యాయముగ నుపయోగించువాఁడు. భగవా

నునిఁగూర్చి ఆ పెద్ద 'ఫకీరు' అని పలుకువాడు. 'నియమిత గృహము' లందు మాత్రమే భిక్షు గొనివచ్చి భుజించువాడు. 'హుక్కా' పొగ త్రాగువాడు నూనెదొరకనియెడ నీటితో దీపముల వెలిగించు వాడు. హస్తస్పర్శమాత్రమున సౌమ్యవాక్కులచే వ్యాధుల నివారించువాడు. జనముల మనోవ్యాపారముల సమగ్రముగ గుర్తించి వారల నాశ్చర్యచకితులఁ జేయువాడు. దూరప్రదేశము లందున్న బిడ్డలకు కలుగనున్న అపాయములఁగూర్చి మాండుగ హెచ్చరికఁజేసి, యట్టి సమయములందు ఆదుకొని రక్షణమిడువాడు. తన ఆశ్రితులు కోరినకోరికలు వారలకు హితములై న వాని సమగ్రహించువాడు. సంతానము - విద్య - ఉద్యోగములు మొదలగు వాని నర్థించు వారలకు ప్రసాదించువాడు జీవితమున నిస్సంపూర్ణములై నిరాశనొందిన వారికి నూతనోత్సాహముఁ గల్పించువాడు. దుర్మార్గవర్తనలను జక్కదిద్దువాడు.

కపటము - బూటకము - డాంబికము - ఆశ - ఈర్ష్య అనూయ అలసత - గర్వము - విపరీతప్రవర్తనలు గలవారిని నిరసించువాడు, ఏనుక్రీస్తువలె పంచభూతములను నియమింప శక్తిగలవాడు, అగ్ని వర్షాదుల నాజ్ఞామాత్రమున శమింపఁజేయువాడు. బాబాకుంగల భూతదయప్రేమ ఆపారము. అప్పుడపుడత్యధిక కోవప్రవృత్తితో తనవారిపై నాగ్రహించి "ఇతఁడొక పిచ్చివాఁడా? ఏమి?" యని తనవారు తలంచునటుల నిష్కారణముగఁ దిట్టువాడు. అటుల బాబా ఆగ్రహమునకు గురియైన భక్తులు - వారి మేలుకొఱకె - ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధి కొఱకె బాబా అటులఁగావించినాడని వెంటనే గుర్తింపఁ జాలినారు. వింతపనులఁ గావించువాడు. నన్నని గుడ్డపేలికలచే నేలకు ఆరడుగుల ఎత్తున ప్రేలాడగట్టబడిన బల్లపలకపైఁ బఱుండు వాడు. భౌతికముగను - స్వప్నములందును తనభక్తుల యెదుటఁ బొడమి అనునయించువాడు. తన్ను గాఢముగ విశ్వసించి నేవించు

వారిపై బాబా అపారప్రేమవహించువాడు. “కాళ్ళకు త్రాళ్ళు గట్టి పట్టాను దఱికి లాగువిధమున తన బిడ్డల నేదొక నెపముఁ గల్పించి తన చెంతకుఁ జేర్చుకొందునని బాబా పలికినాడు.

“విశ్వాసము - ప్రేమ - జాగృతి నావారి హృదయములఁ బాదుకొలిపి, భగవదనుగ్రహమునకుఁ బాత్రులఁ గావించి, సక్రమ మార్గమున నడిపించి, గమ్యము - మోక్షము - జనన మరణ రహిత స్థానముఁ జేర్చుటయే నా ఉద్యమము. నేను కావించవచ్చిన పని” - అని బాబా పలికినాడు. శ్రీ సాయీప్రభువు నిరంతర నిర్నిద్రుఁడు. ఎడఁదెగని జాగృతి స్థితిఁగలిగి, తన భక్తుల వేయికనుఁగ గనిపెట్టి. వారెందఁడు నున్నను తన ప్రేమకిరణములఁ బ్రసరింపఁజేయు చుండువాడు. “ప్రతి జీవిని దైవకరుణకుఁ బాత్రునిఁ జేయుటయే నా పని” - యని, పలుమాటులు బాబా పలుకువాడు.

ద్వారకామాయి మనీషునందు “కొరాన్” చదివించువాడు. ఆరతి పూజాదులఁ గావించ నియమించువాడు. శీరిడియందుఁ జేరు తన వారియందు మత సామరస్యముఁ గలిగించి, వారందఱు - ఏకైక పిత - గురుదేవుఁ డగు బాబా బిడ్డలము - అను నిశ్చితజ్ఞానము గలిగించువాడు. పలుతావుల వేళకాలమునఁ బ్రత్యక్షమై తన దైవ శక్తినిఁ బ్రదర్శించువాడు. శీరిడియందు మాత్రమే సాయీబాబా కలఁడు అని తలంచువారు బాబా సత్యస్వరూప మెఱుంగని మూఢ భావులని నిరూపించినాడు.

ఆశ్రితులకుఁ జేయూత నొసంగి, ప్రేమనెఱుపి శుభ్రస్నిగ్ధ మార్గమున నడిపించి, దైవప్రాప్తిఁగూర్చి బాబా సమర్థుఁడైనాడు. సాయీబాబాయొక్క అద్భుత శక్తిసామర్థ్యములు విశ్వము నుఱ్ఱూత లూక సమర్థములగుచున్నవి. నిరీశ్వరవాదులు - సంశయచిత్తులు ఘోషనముచేసి విశ్వసింపకుండిన నుండనిమ్ము. శ్రీ సాయీ ప్రభువు

యొక్క అత్యద్భుత దైవశక్తి ప్రభావమున నొకటిమాత్రము సత్యము. అటుల పరిహసింప బాబాను జేరిన భౌతికవాదులు - సంశయగ్రస్తచిత్తులు. పలువురు బాబా పాదకమలముల వ్రాలి మ్రొక్కి భక్తులైనారు. ఇట్టి అద్భుత పరిణామము నేటికిని ప్రవర్తిల్లుచున్నది.

మన పూర్వములు - ఉపనిషత్తులందుఁ బేర్కొనఁబడిన మహామునులు, భగవదవతార సిద్ధాంతములను ప్రతిపాదించినారు. బృహదారణ్యక - ఛాందోగ్య కఠశ్లోకాశ్వతరాద్యుపనిషత్తులు - “ఈ విశ్వమనఁ గల చేతనాచేతనము లీశ్వరమయము లనియు, అంతర్యామియ-అధీశుఁడు - సంరక్షకుఁడై భగవానుఁ డున్నాఁడు” - అనియుఁ దెలుపుచున్నవి. దీనికి ఉదాహరణ మేమైన కావలయుననిన “శీ, సాయీబాబా” - అని నిస్సంకోచముగఁ జెప్పనగును.

బాబా విశ్వశ్రేయమునుగూర్చి విశ్వమానవప్రేమను ప్రబోధించినాఁడు. బాబా సం దేశము సకల జాతిమత సామరస్య సమన్వయ భావప్రతిపాదితమై సనాతన సత్యసిద్ధాంతమును చక్క గ పొందుపఱచు నదియై యున్నది. “నేను మీయందఱ నెటుల ప్రేమించుచున్నాడనో మీకు నొండొరులనట్లు ప్రేమించుకొనుడు !” - అని బాబా తఱచుగఁ బలుకువాఁడు. బాబా తఱచుగ సాంకేతికముగ - నీతి కథలరూపమున - దృష్టాంతర సహితముగఁ బలుకువాఁడు బాబా పలుకు లెవరి నుద్దేశించి పలుకఁబడినవో వారికిఁ దప్ప - నచటఁజేరిన తక్కినవారికి బోధపడెడివికావు. ఇటుల బాబా శీర్షియందు 60 సంవత్సరములు గడపి 15-10-1918 ఆశ్వయుజ శుద్ధ ఏకాదశినాఁడు భౌతిక తనవును విడిచి విశ్వాత్మయైనాఁడు. మహాసమాధికిఁ బూర్వ

మునకంటె తరువాత శ్రీ సాయీ భక్తి మనదేశమున - ప్రపంచ
మున నలుమూలల వ్యాపించినది. నేడు శ్రీ సాయీబాబా వేలు
లక్షల భక్తుల హృదయమందిరముల సధివసించినాడు. ఈనాడు
శ్రీ సాయీ నామ మింటింట వెలసినది. ఆర్తుల దీనుల అనాథుల
రక్షణార్థము సర్వేశ్వరుడు - భగవానుడు శ్రీసాయీబాబాగా
అవతరించినాడు - అను విషయము ఎల్లర హృదయములఁ బాదు
కొనినది.

11 దైవ కరుణ సద్గురువులు - సత్పురుషులుగ నవతరించుటకు గల కారణములు

అవ్యాజ కరుణాసింధువగు భగవానుడు అనేక అవతారములు - సద్గురువులు సత్పురుషులు - ప్రవక్తలు ఆచార్య వర్యుల రూపమునఁ బుడమిపైఁబొడమి వేదములందుఁ దాను శాశించిన ధర్మముల నాచరణపూర్వకముగ వివరించి ప్రబోధ కల్పించినను ఏ కొలఁది మంది మానవులు మాత్రము ఉద్ధరింపఁబడినట్లు మనకుఁ దెలియుచున్నది. ఎట్టియవతారము - ఎట్టి సమర్థ సద్గురువైనను ప్రపంచమునంతయు నొక్కసారిగఁ జక్కదిద్దఁజాలఁడు. అట్టి సద్గురువుల నాశ్రయించి సత్పథమునఁ బురోగమించు మానవులైన నొక్కజన్మముననే గమ్యమును జేరుకొనఁజాలరు. అట్టి ఆశ్రితులగుభక్తులను సక్రమపథమున నడిపించుటకై నను దైవకరుణ మరల మరలఁ బొడమవలసినదే.

దైవము సద్గురువు - సత్పురుషరూపమున నవతరించుటయందు - మానవులు మరల మరల పుట్టుటయందు భేదము గలదు.

“ప్రకృతిం స్వామధిష్ఠాయ సంభవామ్యాత్మమాయమా” —

అని భగవానుడు తెలిపినాడు. భగవానుడవతరించిన తన ప్రకృతి నధిష్ఠించి - తన యధీనమునందుంచుకొని, లీలామానుష విగ్రహుండై పొడమును. మానవుడు ప్రకృతికి - దైవమాయకు అధీనుండై జనించును. కాని మానవుని పురాకృతాభ్యాసబలము చెడదు. మానవుడు తొంటి జన్మమున దైవాభిముఖుండై సత్పథమున నెంతదనుక పురోగమించెనో ఆ జన్మమున నచటనుండి పురోగమనమును ప్రారంభించును.

“తత్రతం బుద్ధిసంయోగం లభతే పార్వదై హికం” —

ఆపూర్వదై హిక బుద్ధిసంయోగము కలుగుటకు కారణములు పెక్కుగలవు. మానవుడు పరవశుడై యున్నను వాని పురాకృతాభ్యాస బలము మరల భగవదవతారుడగు సద్గురువుదఱికి జేర్చును. సద్గురువు కూర్పు సంఘటనమదియే.

ఇదియే ఆశ్రీతునకు సద్గురువునకుఁ గల ఋణానుబంధము. ఎన్ని జన్మములనైన ఆశ్రీతుని వెంటనుండి రక్షించవలసిన భారము దైవ కరుణాస్వరూపుడైన సద్గురువునందు కలదు. ఆ భారము నహించి తీరుదునని సాయీబాబా తనవారికి పలుమాఱులు తెలిపినాడు.

అదియేగాక భగవానుడు మరల మరల నవతరించుటకు మఱి యొక కారణము కలదు. ఒక కాలమున నున్న వర్ణాశ్రమాచారాది ధర్మములు, సామాజిక పరిస్థితులు మఱియొక కాలమున నిలువవు. దేశకాలాది వివిధ పరిస్థితుల ననుసరించి యివి మాఱుచుండును. ఆయా పరిస్థితులకు లోగి మానవులు పురోగమింపవలయును. మానవుడు నిస్సహాయుడై పురోగమింప ధైర్యముఁ గోల్పోవును. వానికి విశ్వాసదైర్యోత్సాహ క్షయలగుర్చి, ఆధ్యాత్మిక పథమునముందుకు జనుటకు మార్గమునిర్దేశించు మహాపురుషుడు, సమర్థ సద్గురువు కావలయును. అందుచే నాయా దేశకాల పరిస్థితుల కనుగుణముగ దైవము తన సహజ శక్తి సంపదలతో సత్పురుషుడు సద్గురువుగ నవతరించి జనసమాజము సుద్ధరింపక తప్పదు.

ఈ మానవ ప్రపంచమున సామాన్యజనులు కాని, సాధకులు కాని వడ్డీధైర్యవ్యసంకన్నుడు, సర్వవ్యాపియు నిర్గుణుడు నిరాకారుడునైన అపత్ర్యక్ష భగవానుని గుర్తించి అనుసరింపజాలరు. వారికి దైవశక్తి సంపదలుగల ప్రత్యక్షభగవానుడు కావలయును.

తుకారాం పలికినటుల “చలేబోలే జేవ్” - చరించుచు పలుకు దై వము కావలయును. వారి యింద్రియములకు గోచరుడు - సహజ దివ్యశక్తి సంపదలు కలవాడు దర్శన స్పర్శన సంభాషణల దేర్చి - పాదములపై బడి వడ్చి, వారి కప్రముల దెలుపుకొను ఆశ్రీతుల విన్న పములాలించి, ఓదార్చి, విశ్వాసిధైర్యక్షమల వారియందు పాదుకొలిపి అనుగ్రహింప సర్వసమర్థుడైన సద్గురు స్వామివారికి గావలయును. ఊహలతో మానవులు తృప్తినొందజాలరు. వారికి సగుణ సాకార పరతత్వము ఎదుట గణంబడవలయును.

బాబా ఒక ఉపన్యాసకుడు-ఉపాధ్యాయుడు కాడు. ప్రేమా మృత ధారలగురిపించు కృష్ణమేఘము - ఈ తండ్రి. సంసార మరు భూమిని పర్వతించుచు విషయ గ్రీష్మాతపమున తపించి, స్రుక్తి, సోలిన జీవుల కాపోపశమనము గల్పించు యుజ్జీవింశతేయ సమర్థ మైన దీకృష్ణమేఘము - ‘శ్రీ సత్యసాయి’.

బాలుడుగ నున్నపుడే “శ్రీ వ సంవత్సరమునుండి నావారికి ప్రబోధం గల్పింతును” - అనినాడు. ప్రత్యేకత లేని పలుకు పలికి యెఱుంగడు, ప్రయోజన రహితమైన పని గావించడు. బాబా ముఖాబ్జమునుండి వెలువడు ఏ పలుకైనను ఉపదేశమే - వేదవాక్యే.

“తల్లియొడిలోఁగూర్చుండి బిడ్డ “అమ్మా! అమ్మా!” అని ఏడ్చును. జనులవిషయము ఆ విధమే - తమ్ము ఆదుకొనియున్న దైవమును గుర్తింపజాలరు” - అనినాడు బాబా ఒకసమయమున. శ్రీ సత్యసాయి ఆవుడు. బ్రహ్మజ్ఞుడు - తోడు - సద్గురువు, ఆశ్రయించు బిడ్డల నడవడిని క్రమక్రమమున జక్కద్రుచు ఒడుదుడు కులు లేని మార్గమున నడిపించువాడు బాబా తన బిడ్డలకు పెట్టునది మందుభోజనముగాని - విందుభోజనము కాదు.

“డివైన్ లైఫ్ సొసైటీలో సభ్యుడుగఁ జేరఁదలఁచువాఁడు 4 అణాలు చెల్లించవలయునని కరపత్రములు ‘వేంకటగిరి’లో పంది పెట్టువారినిజూచి బాబా “నాయనా! నాలుగు అణాలు కావు - నాలుగు గుణాలు (సత్య-ధర్మ-శాంతి-ప్రేమలు) చెల్లింపుడని ఆ కరపత్రములలో వ్రాయండి!” అని హెచ్చరిక జేసినాఁడు. బాబా తన ఆశీతులకు ప్రబోధించిన “చతుస్సుత్రములు” - సత్య ధర్మ-శాంతి - ప్రేమలు. సత్యము పరమ ధర్మము-శాంతికేక మార్గము ప్రేమ.

“నాపని నన్ను వేగిరపెట్టుచున్నది. అది ఆగదు. నా బిడ్డలు నన్నాహ్వానించుచున్నారు.” అనుచు పదునాల్గవ యేట 1940 లో తన పాఠశాలను - గృహమును - బంధుమిత్రాదులను పరిత్యజించి, సత్యబాబు వెడలివచ్చినాఁడు. అది మొదలు లక్షలకొలది బిడ్డలు శ్రీ సత్యసాయి అనుగ్రహముఁ బడయఁగలిగినారు. ప్రతి భక్తుడు - “బాబా ‘తనవాడు’ - తనపై ననే విశేషప్రేమగలవాఁడు” - అని భావించువాడే.

“నేను నీవాఁడను - నీకు సహజసిద్ధమైన హక్కుగల నా కరుణ - ప్రేమామృతము వీధి ఇటుతెమ్ము! అని నిర్భయముగ అడుగుము! - నన్ను పొగడనక్కఱలేదు. వేడనక్కఱలేదు - అది నీ సొమ్ము.” - అని శ్రీ సత్యసాయి విశదపఱచినాఁడు.

శ్రీ సత్యసాయి ఎక్కడకు వెళ్ళిన భక్తులగు తనబిడ్డలఁ బ్రేరేచుచు - చక్కదిద్దుచు - ప్రోత్సహించుచు మానసిక కాయితోత్సేకములఁ గల్పించుచు, సంసారమన మునిగి యటమటించువారల సుద్ధరించుచు - నోదార్పుచు నుజ్జీవనముఁ గల్పించుచుఁ గాలము గడపుచుండును. “నేను ఈ పనికొఱకే వచ్చితిని. నీ కే యవకాశము గల

యవుడే నన్ను పయోగించుకొనుడు!” - అని విస్పష్టఫణితిని బాబా ప్రకటించుచున్నాడు.

ఈ సందర్భమున శ్రీ సాయీబాబా పలికిన పలుకులను పాఠకులకు సుబోధమగునట్లు ఇచటఁ దెలుపుచున్నాఁడను.

“రండీ! బిడ్డలు: సంఘం
మెండుగ ‘ఉధి’గొనుచుబొందు: మీ ‘తలి’సొమ్ముల్
బిండులకెక్కింపుడి, యె
వ్వందును మీకడ్డురాడు - త్వరపడుడింకన్.”

“బాబా: బాబా: మాకిడ
వా: బాబా!” యంచు నజుచువారలె కాసీ
“రా: బాబూ: కై కొను” - మన
నే బిడ్డఁడురాడు, కొనఁడభీష్టార్థంబుల్.

అడిగినవానికి నడిగినవన్ని లేదనక యిమ్మని గురుఁడాసతిచ్చె,
నావల్కు నాబోధ నాబడెవ్వనికి, మఱుగుసేయను నాదువరమధనము
బిండ్లకెక్కింపఁడెవ్వఁడు నేఁద్రవ్వఁడియందు, నెవ్వఁడు శ్రమనొందఁబోదు,
దనరాకి త్రవ్వి బిండ్లనునింపుకొనుమింక నాలసింపఁగ నేలనయ్య! నీవు

తల్లి గౌరవమును నిల్పఁ దలపుఁగనుము;
జాగుపేసినయేను శాశ్వతముఁగాదు
అవనినవని, నీరమునీది, నగ్నియగ్ని
గాలి గాలి, నింగియు నింగిఁగలసిసోవు.

నామాఁఁ ద్రోసిరేనియు
మీమోసంబునకుఁ గలదె: మేర; యికెన్నేన్
నాముల కీయవకాశము
నోమరు-నోమంగరే రనూనమునుండి!

(శ్రీ సాయీకరుణ. పుటలు 23, 24)

శ్రీ సత్యసాయిబాబా బోధలను పాఠకులు

గుర్తింతురు గాత

“నీ అంతరాత్మను గుర్తింపుము. ఆడంబరము గర్వము - అజ్ఞానము. ద్వేషమాఁ బరిత్యజింపుము. ప్రతిజీవమునందు భగవానునిఁ బాడుము. నేవాప్తార్థసలతో - మంచి తలంపులు - మంచిపలుకులు - మంచిపనులతో నీ జీవితము సార్థకమాఁజేసికొనుము!” అని బాబా పలికినాఁడు.

పూర్వావతారమునకంటె శ్రీ సత్యసాయి ఈవిషయములనే యింకను ప్రమబద్ధముగ దృఢముగ తన సందేశమును ప్రపంచమున ఎల్లదిశలఁ గల తనబిడ్డలకు ఈనాఁడు అందఁజేయుచున్నాఁడు.

“నీవు సర్వవ్యాపి - సర్వనియంత - సర్వజ్ఞుఁడు - సర్వసమర్థుఁ డగు దైవమునకు ఏనామరూపములై నను గల్పించుకొనుము. లోపము లేదు. నీవిధానమును మార్పుకొనవలసిన పనిలేదు. ఆ దైవమునకు సంపూర్ణ శరణాగతి జేయవలయును. అష్టాంగయోగపుట పాఠములతో నీవు సదమదము కానక్కఱలేదు. కేవల నిస్వార్థప్రేమ-సత్యప్రేమ-చాలను. నీమోహము - అహంకారము పరిత్యజించుము!”

తన విధానమును దాను నేయవచ్చిన పనినిఁగూర్చి పలుకుచు “నన్ను విశ్వసించుము. నీ బరువుల న్నాపై నిలుపుము - తక్కిన వసుల నేను నిర్వర్తింతును. నాపని నిన్ను భగవానుని కరుణకు పాత్రునిగఁ జేయుటయే. ఆపిదప తక్కినపని సులభము” - అనినాఁడు.

ఆశ్రితజనానీకమును భగవత్కరుణకుఁ బాత్రులఁ గావించు మహోన్నత కార్యదీక్ష నీరెండు అవతారములు వహించినవి. ఇచట ఘట్టముగ గమనింపఁదగిన విశేషమిది - “సంకుచిత వేదాంత

శాస్త్రములతోడ, ప్రజ్ఞాపాఠ వముఁ బ్రకటించు తక్కిన తర్కముల తోడ, వివిధ విద్యాకాశలములతోడను పనిలేదు. నీ గురుదైవము నకు సంపూర్ణ శరణాగతిఁ జేయుము-చాలును". అని యీ యిరువురు చాటినారు. శ్రీ సాయయే - తల్లియు - తండ్రియు - గురువు - దైవము - సర్వస్వము. సందేహ - సంకోచ భయములఁ బోనాడి యీనాఁడు ఈక్షణము సమాశ్రయించుచు. ఇతరమంత్ర తంత్రోపదేశములతో పనిలేదు - అని సర్వజన సౌలభ్యసందేశము. శ్రీసాయీ వాణి బాబాపిలువు ఎల్లదిశల ధ్వనించుచున్నది.

శీర్డియందు 1918 వరకు ఋతంభరక్ష, అత్యద్భుత లీలలను ప్రదర్శించి, వేలు లక్షల భక్తులను గ్రహించి నేటికి సమగ్రహించుచున్న సాయీబాబా పుట్టపర్తియందు శ్రీ సత్యసాయీబాబాగా పుట్టినారని చెప్పకొనుచున్నారే! మీ యభిప్రాయమేమి? యిది సన్నప్రశ్నించుచు పలువురు ఉత్తరముల వాసిరి.

ఏ ప్రశ్న వేని సందేహము లేనిది కలుగదు. లేక ఎదుటివారిని పరీక్షించుటకై న రావచ్చును. విజ్ఞానులై స్వానుభవమున గుర్తింపఁ జాలినవారు ఇతరుల నడిగి తెలుసుకొనవలసినపని కలుగదు. ఎదుటివారి తెలివితేటలేపాటివో చూచెదమను తలంపు అజ్ఞానులకేగాని విజ్ఞులకుఁ గలుగదు. కావున సత్యజిజ్ఞాసువులై నవారలే తఱుచుగ ప్రశ్నింతురు.

పూజ్యశ్రీ బి. వి. సరిసింహస్వామిగారు 1938 ఆప్రాంతము మద్రాసునుండి వెలువడు (Sunday Times) "సన్డేయిమున్స్" అను వారపత్రిక యందు వరుసగ - "(Sri Sai Baba of Shirdi)" "శీర్డి సాయీబాబా" అను శీర్షిక కింద ఆంగ్లమున ప్రచురించునంతవరకు సర్వ సాధారణముగ దక్షిణభారతమున 'సాయీబాబా'ను గూర్చి విని యెఱుగరు. 1935 - 36 సంవత్సరములలో బొంబాయి రాష్ట్ర

మంతటను శ్రీ నరసింహస్వామిగారు వ్యయప్రయాసలకోర్చి పర్య-
టించి శ్రీ సాయీబాబాతోటి సన్నిహిత సంబంధము గలిగి, యా-
తండ్రి యనుగ్రహమునకుఁ బ్రాతులైన పలువురు భక్తులను సం-
ర్శించి వారివారి వృత్తాంతములను అనుభవములను SaiBaba (Shirdi
& Devotees Experiences Part I & II 1938లో మొదటికూర్పు ప్రచు-
రించిరి. తరువాత బాబాను గూర్చి పెక్కు గ్రంథములను తమిళ -
ఆంగ్ల భాషలందు రచించి దక్షిణ భారతమునకు భారత దేశమునకే కాక -
ప్రపంచములోని మానవ సమాజమునకు మహోపకారము గావించిరి.
(ఈరచయితయే 1944 వరకు శ్రీ సాయీబాబా పేరు విని యెఱుంగడు.
శ్రీ సాయీ మననము-శ్రీ సాయీ కరుణ గ్రంథముల విజ్ఞప్తులందుఁ
జూడుడు.)

పుట్టపర్తియందు ఈశ్వరాంబా పెద్దవెంకపరాజులకు ద్వితీయ
పుత్రుడై 23-11-1926 న జనించిన శ్రీ సత్యనారాయణరాజు, తన
పదునాల్గవయేట ప్రవ్రవధమునకు 20-5-1940 న “నేను సాయీ
బాబా”ను అని విస్పష్టఫణితినిఁ బ్రకటించిన వృత్తాంతము లోగడఁ
దెలిసికొంటిమి. ఆ బిడ్డ 7,8నంపత్సరముల వయస్సునుండియే ‘శీరిడి’-
‘ద్వారకామాయి’ ‘సాయీబాబా’ - మొదలగు విషయములఁ
గూర్చి యేవేవియోకీర్తనలను రచించి, తోడిబాలురతోగూడి కీర్తించు-
చుండినవాడని తెలిసికొంటిమి. అవియన్నియుఁ బూర్వజన్మస్మృతులే
కాని వేఱుకాదు. మాటలు పలుకనేర్చిన నాటనుండి అసత్యములు
పలుకని-అసత్యముల బలుకువారల నేవగించు బిడ్డయైన సత్యమునకు
అసత్యములు పలుకవలసిన అవసరమేమి కలిగినది ? (ఈ విషయము
మనము చక్కగ జ్ఞప్తియందు నిలుపుకొనవలయును.) దక్షిణ భారత
మున 1940 వరకు శ్రీ సాయీబాబా పేరు జనసామాన్యమునకుగాని,
విద్యావంతులకుఁగాని తెలియనట్టియెడ 1933 - 34 నాటికే మన
సత్యము శీరిడి - సాయీబాబా - ద్వారకామాయి - మొదలగు
విషయములగూర్చి కీర్తనలెల్లు పలుకఁగలఁడు ? అదియునుగాక అతి

బాల్యమునుండియు 'సత్యము' కల్లలాడి యెటుండెడినియు, కల్లలు పలుకువారి నేవగించువాడెడినియు నిరూపించుటకు తోడివిద్యార్థులు - చదువు చెప్పిన ఉపాధ్యాయులు కలరు. అట్టి విషయములగుఱ్ఱి 'బాలసాయి' సమాపాకులలో నొకరు శ్రీ మంచెరాజు శ్రీరాములు గారు వ్రాసిన ఉత్తరములు కలవు.

సత్పురుషులు బ్రహ్మజ్ఞులు కావున వారి యెఱుక దేశకాల కారణబద్ధముకానిది. "ఈ యోగము తొలుత సూర్యునకుఁ దేశించితి ననిన శ్రీకృష్ణునిజూచి "నీవిపుడు జనించితివి, సూర్యుడెప్పుడో జనించెనుగాదా! నీ ఏయోగము సూర్యునకుఁ దేశించితి వని నేనెట్లు నమ్మగలను? అనిన అర్జునునితో

"బహునిమే వ్యతీతాని జన్మానితవచ్ఛాన
తాన్యహం వేద సర్వాణి నత్వం పేత వరంతవ"

నీకునాకును బూర్వ మనేకములగు
జన్మము లతిక్రమించెనో సవ్యసాచి!
ఏ నెఱుంగుదు వాని నన్నింటి నిపుడు
నీవు వాని నెఱుంగగలేవు; నిజము.

(భగవద్గీతామృతము 4-5)

అని శ్రీకృష్ణుడు సమాధానమిచ్చినాఁడు.

బ్రహ్మజ్ఞులైన సత్పురుషులు సర్వ మెఱుంగుదురు అటలయ్యుడమ యధార్థస్థితిని లోకమున విదితముఁ జేయుటకు కొంతవ్యవధి కావలయును. తాము పొడమిన ప్రదేశము - పరిసరములు - జనసమాజము - దేశకాలపరిస్థితులట్టి యవతారపురుషుని గుర్తింపఁజాలు సమయము రావలయును.

1836 సంవత్సరమున జనించిన 'సాయిబాబా' తన 17 వ యేటనే తనగురుదేవుడైన గోపాలరావు దేశమున - వేంకుళుని ఇటుక

రాతి ప్రేటున గాయపడి చి మృతినొందినవానిని పునర్జీవితునిజేయఁ గలిగియుండియు, సకలసిద్ధి సంపదలు పదాబ్జముల నేవింపుచుండినను 1886 సంవత్సరము 72 గంటల సమాధిపర్యంతము తన సహజస్థితి నెవరికి ఎఱుకపడనిట్లునవాఁడుకాఁడు. 72 గంటల సమాధితరువాతనే “నేను అల్లాసు చూచితిని” - అని మహల్బాపతితో నసినాఁడు. ఆ తరువాతనే తనకు సంబంధముగల వారినందఱు నేదొక నెపమునఁజేరఁ జీరి అనుగ్రహించినాఁడు. 1886 వరకు సాయీప్రభువు ఒక సామాన్య ఫకీరువలెనే ప్రవర్తించినాఁడు. యోగమార్గమున కొంత సాధనము నలిపి జ్ఞానసిద్ధులైన సాధువరులు ‘గంగాగిర్ భావ’ - జానకీదాసు - దేవదాసు - మొదలగువారు బాబాసు చూచి ఒక మహాసిద్ధపురుషుఁ డని గుర్తించి కీర్తిలోని జనులకు హెచ్చరికపఱచి “మీ అదృష్టభాగ్యమున ఈసత్పురుషుఁడీటుకుఁ జేరినాఁడు. నైదిబ్బమీఁదనున్న అమూల్య రత్నమిది” - అని తెలిపినారు. అకల్ కోట మహారాజు - శ్రీవాసు దేవానంద సరస్వతీస్వామియు సుప్రసిద్ధ యోగిపుంగవులగుటచే శ్రీ సాయీబాబాతోడి అభేదస్థితి తమ ఆశ్రితుల కెఱింగించినారు.

అవతార పురుషుల జన్మకర్మములు మనకనూహ్యములు. 19 వ శతాబ్దము చివర దశకమువరకుఁ దానవలెరించిన కార్యకలాపములను జేపట్టినవాఁడుకాదు శ్రీ సాయీబాబా. కాలము - పాత్రలు - సకలము పరివర్తనస్థితికి రానలయును. అంతవరకు సత్పురుషులు వేచి యుందురు. పచ్చికాయలను స్వీకరించినలాభములేదు. సరియైన సమయము వచ్చినపుడే తమ సహజస్థితినిఁ బ్రకటింతురు.

* * *

“అల్లాసు నేన - మహాలక్ష్మి నేన
ఎల్ల భూతంబుల హృదినందు నేన
పాండురంగడ నేన - పండరియందు
పండరికినిఁ బొమ్ము : వరలెదనందు”

అని బాబా తన సహజస్థితిఁ బ్రకటించినాఁడు. తనసర్వజ్ఞత్వ సర్వ నియంతృత్వ సర్వవ్యాపకత్వ సర్వసమర్థత్వములఁ దనవారికి బోధపడు నట్లు చేసి, సాయీబాబా - సర్వభూతాంతర్యామి - అను ఎఱుక తన ఆశ్రితులకు వారివారి యనుభవములద్వారా విశదపఱచినాఁడు. బాబాయందు గాఢవిశ్వాసము గలవారు ఆ తండ్రి అవతారపురుషుఁ డని గ్రహించి నేవించినారు. నేవించుచున్నారు. మందభాగ్యులు, సంశయగ్రస్తచిత్తులు, భౌతికవాదులు - బాబా ప్రదర్శించిన అద్భుతా నేకములన్నియు ఇంద్రజాల విద్యలని దూరదూరమునఁ దొలగినారు. ఐహిక కాంక్షలతోనే కానిండు బాబాను సమాశ్రయించినవారు వారివారి హితకామితములఁ బడసి, ఆధ్యాత్మికమార్గమునఁ బురోగ మించగల యంతదనుక పురోగమించుచున్నారు. సాయీబాబా అన్నము మెతుకులు - ముత్యములు వెదజల్లువాఁడు - కాకులు అన్నము మెతుకులు తినిపోవుచుండును - హంసములు ముత్యముల మెసపుచుండును. అన్నము మెతుకుల నాసింది తిన్న కాకులుపై తిము శ్రీ సత్యసాయి పలికినట్లు అవి మందు భోజనముకావున ఆ మెతుకుల దినినవారికిని అంతోయింతో ఆధ్యాత్మిక వాసన శోకియేతీరును.

ఏ అవతారముగాని, ఏ సత్పురుషుఁడుగాని యీ విశ్వము సంతయు నొక్కసారిగ చక్క-బఱుపఁజాలరు. అటుల వారు కావింపఁ జాలిన ఇన్ని యవతారములు - ఇందఱు సత్పురుషులు - సద్గురువులు పొడమవలసిన అవసరముకలుగదు. ఈ విశ్వనాటకము సాగవలసినదే. ఇందు సుకృత పరిపాకజన్ములు భగవదవతార సత్పురుషుల అనుగ్రహ పాత్రులు తరించుచుఁ దక్కినవారికి మార్గదర్శకులగుచుండవలసినదే. ఈ జగన్నాటకమున కంతము లేదు.

ఏ రెండు అవతారములఁ గూర్చికాని, ఏ యిరువురు సత్పురుషులఁ గూర్చికాని, వారేవీరు-అని యథార్థముగ గుర్తించుటకు ఆ

యిరువురు అవతారపుగుఱులతో నేదొకరూపముగు సంబంధము కలిగి, యా నిర్ణయింపఁజూచువారి బుద్ధిశక్తి ప్రమాణములతోఁ బరీక్షించి చూచినగాని వారికి సత్యవిషయము బోధపడదు. ఆపరీక్షింపఁ దలఁచు వాఁడు ఆస్తికుఁడు కావలయును. భగవానునియొక్క విశ్వరూపి వక్షింప విభూతులను గొంతవరకైన గుర్తింపఁజాలినవాఁడు కావలయును. అట్టివాఁడు ఆ యవతార సత్పురుషులందుఁ దనబుద్ధిబలము ననుసరించి యే విశిష్టత నొకరియందు గుర్తింపఁజాలెనో అది మఱి యొకరియందు గుర్తింపఁ జాలెనేని “వారే-వీరు” - అని నిర్ణయించుకొనఁగలఁడు.

ఈ విషయమును గూర్చి మన పురాణేతిహాసములందు గల యుదాహరణమొకటి మచ్చునకుఁ జేర్చిందము - భగవానుఁడు శ్రీరామచంద్రుఁడుగ నవతరించి పితృవాక్యపరిపాలనార్థము జానకీ లక్ష్మణసహితుఁడై పదునాలుగేండ్లు వనవాసము చేసెను. ఆయెడ రాఘవులను వంచింది రావణుఁడు సీతాదేవిని అపహరించెను. శ్రీరాముఁడు సుగ్రీవునితోఁ జెలిమిచేసికొని, హనుమంతుని వలన జానకీదేవి లంకలో నున్నవార్తనెఱిగి, వారధిబంధించి వానర భల్లూక సేనతో లంకను ప్రవేశించి, పుత్రమిత్ర పరివారసమేతముగ రావణుని వధించి, సీతను గొనివచ్చి యయోధ్యయందు పట్టాభిషిక్తుడయ్యెను. శ్రీరామ రావణ ద్వంద్వయుద్ధముఁ బరీక్షించిన సహజ పరాక్రమవంతుఁడగు జాంబవంతుఁడు శ్రీరాముని పరాక్రమమున కబ్బురపడి ఆ స్వామితో ద్వంద్వయుద్ధముచేసిన యెట్లుండనోకదా! యని మనస్సునఁ దలంచెను.

ఆశ్రితుఁడగు వాని మనస్సున ఏకోరిక కలిగినను భగవానుఁడు తీర్చితిరుట ప్రసిద్ధము - నకలభూత హృదయాంతర్వర్తియగు స్వామి కెఱుంగ రానిదిలేదు. అప్పటికప్పుడు కాకపోయినను కాలాంతరమున మఱియొక సమయమున - మఱియొక పుట్టువుననైనను తన ఆశ్రితుని

కోరిక తీర్చుట భగవానుని విధి. శ్రీకృష్ణావతారమున స్యమంతకమణి కొట్టకై శ్రీకృష్ణుడు జాంబవంతుని గుహను ప్రవేశించెను. తనగుహను బ్రవేశించినవాడు సామాన్యమానవుడని తలంచి జాంబవంతుడు శ్రీకృష్ణునితో నెక్కటికయ్యమునకుఁ దలపడెను. ఇరువురు సహిషణీయముగ 28దినములుపోరిరి. చుహాబలశాలియగు జాంబవంతుని మేనంతయు నుగ్గునుగ్గయ్యెను. అప్పుటికిఁ బూర్వస్మృతిగలిగి ఒక కాలమునఁ దనకుఁ గలిగిన సంకల్పముఁ దీర్చుటకై వచ్చినది ఆ పరాత్పరుడగు శ్రీరామ చంద్రుఁడే ఆ రూపమునఁజేరెనని నిర్ణయించుకొని యిట్లు విన్నవించు కొనినాడు.

“కానేత్యాం సర్వభూతానాం ప్రాణ ఓజః సహోబంధమ్
విష్టుంపురాణ పురుషం ప్రభవిష్టు మధీశ్వరమ్
త్వం హి విశ్వసృజాం స్రష్టా-సృజ్యానామపియవృత్తే
కాలఃకలయతా మీశః పరతత్వా తథాఽఽత్మనామ్.

యస్యేషదుష్కులిత రోషకటాక్ష మోక్షై
ర్వత్కాడికత్ క్షభిత సక్రతిమింగిలోఽబ్ధిః
పేతుఃకృతః స్వయశ ఉజ్జ్వలితాచలంకా
రక్షః శిరాంపి భువిపేతు రిషుక్షతావి”.

“దేవా ! నిన్ను పురాణపురుషునధీశ్వరు విష్టుం బృథవిష్టు నెఱుంగుదు. సర్వభూతంబులకుం బ్రాణప్రీతాప ధైర్యంబులనీవ. విశ్వంబునకు సర్గస్థితి లయంబు లెవ్వ రాచరింతురు వారికి సర్గస్థితి లయంబులఁ జేయు నీశ్వరుడవు నీవ - ఆత్మకుం బరమాత్మ వీవయని, మఱియు

బాణాగ్ని నెవ్వఁడు వణపి వయోరాశి నింకించి బంధించి యేపుమాపిఁ బఱుగనెవ్వఁడు ప్రతాపప్రభారాశిచే దానవగర్వాంధ తపనమడఁచె

గంజాతములఁ ద్రెంచు కరిభంగినెవ్వఁడు దశకంతు కంఠబృందములఁద్రెంచె
నాచంద్ర సూర్యమై యమరు లంకారాజ్యమునకు నెవ్వఁడు విభీషణుని నిలిపె
నన్నునేలిన లోకాధిపతుఁడెవ్వఁ
దంచితో దారకుకా రసాబ్ధి యెవ్వఁ
దాకఁడవు నీవుకావె? మహాశక్తి నేఁగు
మాటువడి యెగుపేసితి మాటువలయు.

(శ్రీమద్భాగవతము దశమస్కంధము)

అని జాంబవంతుఁడు సాదాకాంతుఁడయ్యెను. శ్రీ కృష్ణుఁ డాతని
ననుగ్రహించి, తన దివ్యహస్తమున నాతని మేనంతయు స్పృశించిన
మాత్రమున జాంబవంతుఁడు స్వస్థుఁడయ్యెను.

కావున శీరిడియందే పరతత్త్వము శ్రీ సాయీబాబాగా అవత
రించెనో ఆపరతత్త్వమే యిప్పుడు శ్రీసత్యసాయీబాబాగా అవతరించి
నాఁడు అని గుర్తించి నిశ్చయించుకొనుటకు - నేను 8 సంవత్సరముల
బాలుఁడుగ ప్రకటమగుదును అని సాయీబాబా తన భవిష్యజ్ఞన
సముఁ గూర్చి తెలిపినది - ఇప్పుడు నా పూర్వావతారము సాయీ
బాబా - నేను సాయీబాబాను - అని ఘంటాపథముగఁ బలుకుచున్న
శ్రీ సత్యసాయీబాబా దివ్యముఖోద్గతములైన వాక్కులను విశ్వసించ
వలె. లేదా ఈ యుభయావతారతత్త్వములను స్వానుభవమున
గుర్తింపఁజాలిన ఆధ్యాత్మిక పురోగాములైన విజ్ఞాన పలుకులైన
విశ్వసించవలె - అటుకాదా-ఎవరికివారు పరీక్షించుకొని నిర్ణయించు
కొనవలె-ఇంతకంటె వేఱుమార్గము లేదు. “మూఢాఃపరప్రత్యయాః”
అనునట్లు ఎట్టి అనుభవములు లేక ఉబుసుపోకకు పలుకువారి మాట
లను పాటించువారు మూఢులు.

1959 ఏప్రిల్ లో వేంకటగిరియందు జరుగఁబడిన ఆధ్యా
త్మిక సంఘసమావేశమున శ్రీ సత్యసాయీబాబా అధ్యక్షత వహించెను.

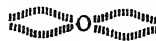
చేసు. ఆ సభలో నుపన్యసించుచు సుప్రసిద్ధ తమిళకవి - యోగి - శుద్ధానంద భాతతి (శ్రీ రామకృష్ణమిషన్) యీ విధముగఁ దన ఆనందమును బ్రకటించినాడు.

“నేను 50 సంవత్సరములు యోగము నభ్యసించితిని. 20 సంవత్సరముల కాలము మాన్వతముఁ బూనితిని. శీరిషియందు శ్రీ సాయీ బాబాను సందర్శించితిని. రమణ మహర్షి ని అరవిందయోగిని - మెహర్బాబా - మొదలగు సత్పురుషుల దర్శించితిని. ఈ సకల సాధనల ఫలితముగ నేడు శ్రీ సత్యసాయీబాబా సందర్శన ప్రాప్తిగలిగినది అని తన భాగ్యమును గొనియాడుచు మఱియునిట్లు ఈయుభయోపతాపములఁ గూర్చి తెలిపినాడు-“విధానములు. సందేశములలో నిరువురకు అభేదస్థితియే ద్యోతకమగుచున్నది. వీరిరువురేర్పఱచిన మార్గములే కాదు. వీరి సహజస్థితి - లీలలు ఈ సత్యమును స్పష్టపఱచుచున్నవి” అనియు చెలిపినాడు.

శ్రీ సత్యసాయీబాబా చరిత్ర “సత్యం శివం సుందరం” అను పేర ఆంగ్లమున రచించిన శ్రీ N.కస్తూరి.M.A.,B.L., గారు “మైసూరు లోని శ్రీ రామకృష్ణమిషన్ కార్యదర్శిగ పదునేడు సంవత్సరములకు పైగా నేవచేసితిని. శ్రీ సిద్ధారూఢస్వామిని, శ్రీ రమణమహర్షిని, శ్రీ మెహర్బాబాను - సద్గురువు శ్రీనారాయణమహారాజును సందర్శించితిని. శ్రీ రామకృష్ణ కరమహంస ప్రత్యక్షశిష్యులు - శ్రీ రామకృష్ణ మిషన్ అధ్యక్షులు నగు ‘శ్రీమహాపురుషుల’ వారివలన మంత్ర దీక్షనొందితిని.— ఇన్ని సుకృతముల ఫలితముగ 1949 యందు శ్రీ సత్యసాయీబాబా సాదకమలములఁ జేరఁగలిగితిని” - అని తన అదృష్టమును గీర్తించుకొనినాడు.

29-6-1957 న ప్రశాంతినిలయమున 'తపోవనము' - ప్రతి
ష్ఠాపన మహోత్సవము ప్రారంభించుచు శ్రీ సచ్చిదానందస్వామి
(రామకృష్ణమిషన్) తెలిపిన విషయములను గుర్తింపఁదగును.

“బాబాను (శ్రీసత్యసాయిని) గూర్చి యెవరెట్లు భావించిన
భావింతురుగాక! నా దృష్టికిమాత్రము ‘శ్రీ సత్యసాయి చిద్దన
మూర్తి - సర్వజ్ఞుఁడు - సర్వాంతర్యామి సర్వభూతాంతరాత్మ’ -
అను అభిప్రాయము నాకు దృఢమైనది. - అని ‘ఓడైకెనాల్’
లోని ఉదంతమును దెలిపినాఁడు. (బాబా లీలలు - మహిమలు - పర
కాయ సృష్టి శీర్షిక కిందచూడుడు.)

12 శ్రీ సత్యసాయిబాబా వృత్తాంతము

ఆంధ్రప్రదేశ్మున అనంతపుర మండలమునందు పూర్వవిజయ పగల సామ్రాజ్యమునకు మూలకందమగు బుక్క-పట్టణమునకు సమీపమున చిత్రావతీ నదీతీరమున “పుట్టపర్తి”యను గ్రామముకలదు. అందు రాజకుల రత్నాకరమగు రత్నాకరవంశమున “కొండమరాజు” - అను ప్రసిద్ధభక్తుడు గలడు. ఆధన్యజీవి, పత్నివ్రతా తిలకమగు లక్ష్మమాంబవలన నిరువురు సుతులనుబడసెను. తన పూర్వీకులకు గురుడై వమగు “వెంకావధూత” యెడ కృతజ్ఞతఁ దెలుపుకొనఁ దలఁచి కొండమరాజు తనకుమారులకు పెద్దవెంకపరాజు, చిన్నవెంకపరాజు అను పేర్లుపెట్టుకొనెను.

పెద్దవెంకపరాజు సుగుణవతీమతల్లియగు “ఈశ్వరమ్మ”ను పరిణయమాడి, యామెయందు కేవలమరాజు-వెంకమ్మ-చార్వతమ్మ-సత్యనారాయణరాజు - శ్రీరామరాజు - అను బిడ్డలను బడసెను. ఈశ్వరాంబా పెద్దవెంకపరాజులు పూర్వజన్మములఁ గావించిన సుకృత విశేషమునను, ఈ పుట్టుపులఁ గావించిన శ్రీ సత్యనారాయణస్వామి వ్రతముల ఫలముగ అక్షయ సంవత్సర కార్తీక మాసమున (23-11-1926) ఆర్ద్రాశక్లత్రసహిత సోమవారమున సూర్యోదయ సమయమున తమ వంగడమున నవతరించిన పరతత్త్వమునకు “శ్రీ సత్యనారాయణరాజు” - అని నామకరణముఁ గావించిరి. సహజ సిద్ధ సౌందర్య సంపదలతోఁ బొడమిన యాబిడ్డ బంధుజనులకు గ్రామములోని జవల కందఱకు మిక్కిలి ప్రేమపాత్రుడైనాడు. ఎల్లరు ఆబిడ్డను ముద్దుగ “సత్యము” - “సత్య” - అని పిలుచుచు గోమున లాలింపఁ దొడఁగిరి. పుడమిపై నడుగిడిననాటినుండి అతిదయాళువై యేజీవి బాధపడుచున్నను సహింపనివాడు. విభూతిరేఖలు-కుంకుమ తిలకము నొసట ధరించువాడు. తోడిబాలు రాబిడ్డను “గురువు” అని

పిలుచుచు మిక్కిలిగఁజేమించువారు. 6, 7 సంవత్సరముల వయస్సు ననే 'సత్యము' వేవేయో స్తోత్రములు - గేయములు రచించి శ్రావ్యకంఠమునఁ గీర్తించువాఁడు

సహజసిద్ధులు

పుట్టవర్తి గ్రామములోని ప్రాథమిక పాఠశాలయందు చదువు ఎనిమిదవయేటనే పూర్తిగావించుకొని బుక్కపట్టణమున ప్రాథమికోన్నత పాఠశాలలో మన 'సత్యము' ప్రవేశించినాఁడు. తోడి విద్యార్థులకు 'నాయకుఁడు' - 'గురువు' నైనాఁడు విద్యార్థులు మన సత్యమును "బ్రహ్మజ్ఞాని" - అని పిలుచువారు. ఉపాధ్యాయులందఱాబిడ్డను మిక్కిలి ప్రేమించువారు. చిన్నతనమునండి మితభాషియైనాఁడు భూతదయ త్యాగసంతోష సంతృప్తులు మన సత్యమునకు సహజగుణములు.

వేళకు ముందుగ పాఠశాలకుఁజేరి, తోడి విద్యార్థుల నెల్లఱను గూర్చుకొని దైవపటమో - విగ్రహమో ముందుంచి, భజనలుచేసి, తన సంగీనుండి వేవేయో పండ్లు-మధురపదార్థములను వెలుపలకుఁ దీసి దైవమునకు నివేదించి, హారతులిచ్చి యా నైవేద్యములను తోడి విద్యార్థులందఱకుఁ బంచిపెట్టువాఁడు. "నీకీ వస్తువులన్ని ఎక్కడివి?" అని, చెలికాండ్రు ప్రశ్నింప "నేను కోరిన వన్నియు "గ్రామశక్తి" - తెచ్చి యిచ్చును" - అని సమాధానమిచ్చువాఁడు. (అంతకంటె నేమి చెప్పి సహపాఠులకు సమాధానపఱుపఁగలఁడు?)

ఉపాధ్యాయుఁడు బోధించు పాఠములోని విషయములను వ్రాసికొనక యేవేయో స్తోత్రములను వ్రాసికొనుచున్నాఁడని మన సత్యముపై కోపమువహించి ఉపాధ్యాయుఁడు ఆబిడ్డను బిల్లిపై నిలిచి

యందు మని ఆజ్ఞాపించెను. సత్యము బల్లిపై నిలబడెను. తోడి విద్యార్థులు తలలువంచికొనిరి. ఆ ఉపాధ్యాయుడు తానుగూర్చున్న కుర్చీకి అంటుకొనెను. సత్యమును బల్లిమీదినుండి దింపి కూర్చుండఁ జెట్టు సంతవిర కాతఁడు కుర్చీనుండి లేవలేకపోయెను. ఆతఁడు లేచిన కుర్చీయు నాతనినంటుకొనిలేచెను. తన దివ్యసహజశక్తు లెల్లఱకు క్రమమున బోధపఱచుటకే మన సత్య మటుల సంకల్పించినే కాని, తన ఉపాధ్యాయునిపై కోపమువహించి కాదు.

మన సత్యము బాల్యమునుండియు సాత్విక ప్రవర్తనముఁ గల వాఁడు. సాధుసత్పురుషుల కథల జడువుట యందాసక్తి వహించు వాఁడు. త్యాగము - ప్రేమ-సతృప్తి - సంతృప్తులు గలిగియుండు వాఁడు. కొండమరాజు కుటుంబమునఁ గల 20 మంది చిన్నపిల్లలకు చొక్కాలు లాగులు కట్టించుటకై గుడ్డలను తెప్పింప మన సత్యము ఇతర బాలురవలె నెగబడక “వారందఱకు కావలసినవి యేరికోరి తీసి కొననిండు మిగిలినవి నేను తీసికొందు” ననువాఁడు. కుటుంబములోని వారు ఆస్తుల పంచుకొనునపుడు “మీరందఱు నేలపంచుకొని పంటలు పండించుకొనుఁడు - నేను నావారి హృదయక్షేత్రములందు పంటలఁ బండించుకొని ఆనందింతును” - అని పలికినాఁడు. గ్రామజనులు అలవి మాలిన బరువులువేసి యిసుకలో ఎద్దులచే బండ్లనులాగించు పంచెము లను - కోడిపంచెములను మొదలగు జీవహింసాకరములైన పనులఁ జేయుట నేవగించి, యటుల చేయవలదని మన సత్యము వారించు వాఁడు. చిన్నతనమునుండి సినిమాలను (చలనచిత్రముల) నిరసించి, అవి ఆదర్శజీవనమును రూపుమాపి, క్రౌర్యము, దురాచారముల - దుర్భాషల బోధించునవియని, పాపరులను వంచించి, ధనమార్జించుటే వానిపని యని తెలుపువాఁడు.

చిన్నతనమునుండి మనసత్యము బాధాకరములగు ఆటలయం దాసక్తిలేనివాఁడు. పదియవయేటనే పుట్టపర్తియందు పండరిభజనలు

(పండరిక్షేత్రమున భక్తులు కాళ్ళకు గజెలుకట్టుకొని, చేతుల జెండాలు పూని వలయాకారముననాట్యముచేయుచు కావించుభజనలు) వ్రాస్తూ చేసినాడు. తోడిబాలురకేర్పూకొని శ్రీకృష్ణలీలల నభినయించువాడు. ఆగ్రామములోని బాలురకందఱకు సత్యము నాయకుడు - గురువు - కవి - ప్రధానగాయకుడనై బాలగోపాలలీలలు - కదిరి సరసింహాలీలలు నభినయించుచుఁ దన్మయత్వము నొందువాడు. వీనితోబాటు శీరిడికి - సాయీబాబాకు సంబంధించిన కేయములను రచించి, బాలురతో గూడి నాట్యముచేయుచుఁ గీర్తించువాడు. గ్రామములోని జనులు - బంధువులు “ఈ సాయీబాబా ఎవరా? ” - యని ఆశ్చర్యపడువారు. తనవులు మాటినను సంస్కారములు మాటవు గదా!

కడకజిల్లా కమలాపురమునందు ఉపాధ్యాయుడుగా నున్న అన్నయగు శేషమరాజు దగ్గఱకు ఉన్నత విద్య సభ్యునించుటకై మన సత్యము పంపఁబడెను. అచట పాఠశాలయందు ఉపాధ్యాయులకు విద్యార్థులకు ఆవిడ్డ మిక్కిలి ప్రేమపాత్రుడై మెలఁగినాడు. పాఠశాలయందేని, ఇతర సభలయందేని ప్రార్థనాగీతములఁ గీర్తించుట సత్యము వంటై నది అచట బాలభట సంఘమునందు ఆవిడ్డ ముఖ్య పాత్ర వహించి, నిస్వార్థబుద్ధితోఁ గావించు సాంఘిక సేవయందుఁ గల రహస్యమును తోడివిద్యార్థులకు బోధపఱచినాడు. పరోపకారము స్వాత్మోపకారమే యగునని యెఱుకపఱచినాడు.

శేషమరాజు బ్రైనింగ్ అయిన తరువాత ‘ఉరవకొండ’లోని ఉన్నత పాఠశాలలో ఆంగ్లోపాధ్యాయుడుగ నియమింపఁబడుటచే మన సత్యము అన్నతోడవెళ్ళి ఉరవకొండలోని ఉన్నత పాఠశాలలో విద్యార్థిగఁ జేరెను.

ఉయ్యెలలో నూఁగునాటనుండి దివ్యాద్భుత మహిమలను ప్రదర్శించుచున్న మన సత్యమునుగూర్చిన వార్తలు ఉరవకొండకు

న్యాయించినవి. ఆ పురములోని జనులు ఉపాధ్యాయులు-విద్యార్థులు-సత్యమునం దపారప్రేమానురాగములఁ బ్రదర్శించిరి. పాఠశాలలోని విద్యార్థులు చిన్నచిన్న నాటకముల సభినయించువారు. ఈ నాటక కార్యక్రమమును నిర్వహించు ఉపాధ్యాయుఁడు శ్రీ మంచిరాజు తమ్మిరాజుగారు మన సత్యమును ఒక నాటకమును రచింపుమని కోరిరి. “చెప్పిపట్టు చేస్తారా” - అను నాటకమును సత్యము తన పండ్లండవ యేటనే రచించినాఁడు. తాను మానవసమాజమున కేమేమి బోధించి, యుద్ధరించుటకై యవతరించెనో యీ యీ విషయము లా నాటకము నందు సూత్రప్రాయముగ వివరింపఁబడినవి.

1940 పిబ్రవరి శివరాత్రినాటి సంఘటనము

[ఇచట ఉరవకొండలో బాబా సహపాతి శ్రీ మంచిరాజు శ్రీరాములుగారు ఈ రచయితకు వ్రాసిన జాబులోని విషయముల దెలుపుచున్నాఁడను.]

1940 లో శివరాత్రినాటి సాయంత్రము 7 గంటలకు శ్రీరాములు గారు తనయింటి వాకిట అరుగుమీదఁ గూర్చుండిరి. సత్యము ఆతని దగ్గరకు వెళ్ళి “అప్పా! నీవు శివాలయమునకు వెళ్ళవలయు ననుకొనుచున్నావు. నేనురానా?” అన్నారట. “మితో ఎవరు చెప్పినారు, అని. శ్రీరాములు అడిగి, వారిరువురు కలిసి, ఆ ఉరవ కొండకు ని మైళ్ళదూరముననున్న ‘బూదిగళి’కి ఉరవకొండనివాసి శ్రీనిర్వర్తి చంద్రశేఖరయ్యగారు మఱికొందఱు బ్రాహ్మణులు వేద గాఢములతో బయలుదేరి అచట శివాలయముఁ జేరిరి. పెంకాయలు కొట్టి రుద్రాభిషేకముఁజేసిరి. శ్రీరాములు చిన్నవాడగుటచే సత్యమును గ్రహింపలేకపోయెను. ఆ సమయమున ఈశ్వరలింగమునుండి ఒక దివ్యజ్యోతి వెలువడి వచ్చి మన సాయీబాబా సత్యము శిరము

లోనికి బ్రవేశించినది. శ్రీరాముల యద్భుతదృశ్యమునుజూచి ఆశ్చర్యచకితుడయ్యెను. (ఒకవృత్తి మహాత్మ్యమును ప్రత్యక్షముగ గుర్తించిన పిదప మేనుకటి స్నేహస్వాతంత్ర్యముల బలుపజంకుదుము. విశ్వరూప సందర్శనాసంతరము అర్జునునివిధము - నోటియందు విశ్వమును గనిన యశోదా విధము స్మృతికి దెచ్చుకొనఁడు - కాని ఆ అపకార పురుషుడు వెంటనే అట్టివారిని క్రమ్మట మాయకు లోగఁజేయును) శ్రీరాములు తన చెలికాండైన సత్యముతో తిరిగి రా సందేహించినాడు అతనిదృష్టికి బాబా పూర్వము సత్యముకాడు. అదే అతని సందేహము. బాబా శ్రీరాములను ఉత్సాహపఱచుచు (అదియే మఱల మాయకు అధీననుని చేయుట) అతనివెంటఁగొని యింటికి కేర్చెను ఆ దివ్యానుభూతి నొందిన శ్రీరాములు దన్యుడు.

మన సత్యము సర్వజ్ఞుడని ఆ పురములోని వారు అపహరింపఁబడిన వస్తువులనుగూర్చి, తప్పిపోయిన జంతువులనుగూర్చి ఆ బిడ్డను ప్రశ్నించుచుండువారు. ఆ బాలుఁడు తెలివినవాడల ననుసరించి తిరిగి వానిని సంపాదించుకొనువారు. ఇట్లు సహజసిద్ధ ప్రజ్ఞావిజ్ఞాన సంపదలను పుడమిపై నడుగిడునాటనుండి ప్రదర్శించుచు నెల్లర నాశ్చర్యచకితులఁ గావించిన మన సత్యనారాయణరాజు ఎటుల సంసరణ బంధములనుండి విడివడి తన యవతార కార్యచరణదీక్ష స్వీకరించెనో ఆ యద్భుత పరిణామము దెలిసికొందము.

8.3-1940 న సత్యము పదునాల్గవయేడు ప్రవేశించి మూడు నెలలు గడిచినవి. ఆ సాయంత్రము 7 గంటలకు ఒక పెద్ద నల్లతేలు సత్యము కుడికాలు బొటన వేలినికుట్టెను. తోడనే కాలు పైకెత్తి మిక్కిలిబాధ ప్రకటించెను. ఏ వేవియో చికిత్సలుచేసిరి. ఆ రాత్రి నిద్రించెను మఱునాడు మన ప్రపంచస్పృహలేదు. అన్న - కేషము రాజు - ఉపాధ్యాయులు విద్యార్థులుచేరిరి. డాక్టరును పిలిపించి

ఇంజక్షన్లు - ఔషధము లిప్పించి. మన ప్రాకంచికదృష్టిలేదు కాని సత్యము ఆత్మనిష్ఠుడై విషయాతీతిని బొందినాడు. అచటగల గ్రామదేవతా పూజఁ గావించినారు, గాలిపోకినదని, చేతబడులని ఎవరికి తోచినట్లు వారు నలికినది. కాని సత్యమునందు అద్భుత పరిణామ మేర్పడినది. దేహాత్మబుద్ధి తొలగెను. లోకాతీతుడైనాడు. శేషమ రాజు పుట్టపర్తికి కబురంపి తల్లిదండ్రులఁ బిలిపించినాడు. వారు ఇతరులు చెప్పినచికిత్సలన్నియుఁ జేయించిరి. కదిరి సమీపమున “బ్రాహ్మణశిల్పి”లో నున్న యొక గొప్ప భూతవైద్యుడని పేరు పొందినవానిచేత ఘోరాతిఘోరమైన చికిత్సలు - కలికములు మఱి యేవేవియో చేయించిరి. ఇట్టి దుస్సహమైన చికిత్సలకు గురియయ్యి సత్యములేకమేని జవించలేదు. ఎవ్వరిని నిందించలేదు. తండ్రి కల్పించిన శిక్షలన్నియు ప్రహ్లాదుఁడు పైచినట్లు, తల్లిదండ్రులు- బంధుమిత్రులు చేయఁదలచినవన్నియుఁ జేసికొననీయమని సహించినాడు. వివిధప్రయత్నములుచేసి చూచి తుదకు జననీజనకు లాబిడ్డను పుట్టపర్తికి గొనిపోయిరి.

ప్రథమ ప్రకటనము

23-5-1940 - అది శేనవికాలము. సత్యనారాయణరాజు ఉదయమున నిద్రలేచినాడు. ఆ దినమున చాల ఉత్సాహముగ నుండెను. ఇంటిలోని బంధువులు - గ్రామములోని జనులు చేరిరి. సత్యము మహానందమున చిటునగవులు ప్రసరించుచుండెను తన దివ్య హస్తచాలనముచే వివిధజాతి సుమములు ఫలములు మధురపదార్థములను సృష్టించి, యచటఁజేరినవారందఱకుఁ బంచిపెట్టెను. కొందఱు ఆ దృశ్యమును జూడ రమ్మని పెద్దవెంకపరాజును బిలిచిరి. ఆ తండ్రికది యంతయు నొక ఆగడముగ గోచరించినది. ఇది విషమించక మున్నె దీని అంతుఁగనుగొనవలెనని నిశ్చయించుకొని ఒక పెద్ద కర్రఁ

జేబూని పైకెత్తి “నీవు దేవుడవా? దయ్యమవా? లేక పిచ్చివా
డవా? చెప్పము!” అని గర్జించుచు బ్రశ్నించెను. అచట గుంపులు
గుంపులై చేరియున్న జనాలు నిశ్శబ్దముగనుండిరి. వారందఱు భక్తి మై
మానముడ నహించి యా దృశ్యమును నిరీక్షించుచుండిరి. ఒకటి
రెండు నిమిషములూగి మన సత్యము “నేను సాయీబాబాను” -
అని విస్పష్టగఁ బ్రకటంబునతో సమాధాన మిచ్చెను.

ఊహాతీతములగు తనకుమారుని వింతచర్యలను గనిన ఆతండ్రి
కోపదుఃఖాశ్చర్యములు ముప్పిరిగొన తనచేతిలోని కర్రను జారవిడి
చెను. అచటఁ జేరినవారందఱు ఆశ్చర్యపడిరి. వారా “సాయీ
బాబా” ఎవరో అంతకుమున్నెప్పుడు కని వినియెఱుంగరు. సత్యము
సహజముగ మిక్కిలి సామ్యుఁడు. అబద్ధములెప్పుడుఁ బలికి యెఱుఁ
గఁడు. వారందఱు స్థూలై నిశ్శబ్దముగనుండిరి. కొన్ని నిమిషముల
పిదప ఆ “బాలసాయీ” ఇట్లు పలికెను. “నేను సాయీబాబాను.
భారద్వాజనగోత్రము - ఆపస్తంబ సూత్రమునకుఁ జెందిన
వాఁడను. మీయందఱను సంసారదుఃఖసాగరమునండి రక్షించుట
కిట్లవలసిందిని. సాయీబాబాను మీ హృదయమున నిలుపుకొను
టకు సన్నద్ధులకండు! పరిశుభ్రత సంతటను పాటించుడు. మీ
హృదయములు - తనూమనములు - గృహములు - పరిసరములు -
సకలమును పరిశుభ్రముగ నుంచుకొనుడు!”.

ఆయెడ అన్నయైన కేషమరాజు అడిగిన ప్రశ్నమునకు సమా
ధానముగ “మీ వెంకావధూత నా కొఱకు ప్రార్థించినాఁడు. నేను
మీ వంశమున జనించితిని” - అని బాలసాయీ సమాధానమిచ్చెను.
“మమ్మేమి చేయమందువు?” - అని, అచటఁ జేరినవారిలో నొకరు
ప్రశ్నింప వెంటనే “పవిత్రహృదయములతో “శ్రీ సాయీ”ని ప్రతి

గురువారము పూజించి నేవింపుడు!” అని సత్యము సమాధాన మిచ్చెను.

ఒక గురువారమున ఇంకను సమృద్ధియు కుదురని ఆశ్రమాము లోని జనులు కొందఱు తాను “సాయిబాబా” - అగునట్లు తన పలుకులు ఋజువుచేయుమని బాలసాయిని గోరిరి. బాలసాయి వారిని మల్లెపూలను తేరబఱచి వాగు తెచ్చిన పూలనన్నిటిని నేలపై వేదః జల్లెను. అటుల వేదఃజల్లఁబడిన ఆపూలన్నియు “సాయిబాబా” అక్షరముల రూపొందెను.

అన్న యగు శేషమరాజు బాలసాయయైన సత్యమును మరల చదువునకై ఉరవకొండకుఁ గొనిపోయెను. ఇంతకుఁ బూర్వము గడచిన వృత్తాంతమంతయుఁ దెలిసికొనిన జనులు - ఉపాధ్యాయులు - విద్యార్థులు బాలసాయి యందు మిక్కిలి ఆదర భక్తిపరుల నహించిరి ప్రతి గురువారము అందఱుఁ జేరి భజనలు నలిపి బాలసాయిని బూజించిరి. కరచాలనము మాత్ర ఉధి - కలకండ - పండ్లను స్పృష్టించిన బాలసాయి వారి కందఱకుఁ బ్రసాదించువాఁడు.

దసరా సెలవలకు ఉపాధ్యాయులు విద్యార్థులు “హంపి” సమీపమునఁగల “హోస్పేట”కు విజ్ఞానయాత్రకై బయలుదేరి మన బాలసాయిని గూడ వెంబఁ గొనివెళ్ళిరి. అచటఁ గల దృశ్యముల నన్నియుఁ దిలకించుచు విరూపాక్షస్వామి దేవాలయముఁ జేరి మన బాలసాయి వెలుపలనుండి గోపురమునంకఁ జూచుచుండెను. తక్కిన వారు గర్భాలయములోనికేగి హారతిసమయమున విరూపాక్షస్వామి లింగమునంకఁ జూడఁగ నచటలింగ స్థానమున ‘బాలసాయి’ వారికి గోచరించెను. ఆ దృశ్యముఁ గనిన తరువాత వారందఱు బాలసాయిని “దైవపురుషుడు”గ విశ్వసించిరి.

హంపీ సమీపమున హోస్పేటకు విజ్ఞానయాత్రకై సత్యమును గూడ వెంటఁదీసికొని వెళ్ళుటలో అన్న శేషమరాజు తదితరుల తలంపులు బాబాను ప్రపంచకాభిముఖునిఁ జేయవలయుననియే. కాని బాబా సహజస్థితిని గ్రహింపఁ జాలినవా రెవరును లేరు. ఇంతదూరము వెళ్ళిన ఉపాధ్యాయులు, విద్యార్థులు ఆ విరూపాక్షస్వామి లింగస్థాన మాన వారుచూచినది 'సత్యము'నే. కాని శివలింగముకాదు. ఇంత కాలమునుండి తమదగ్గఱ నున్నవాఁడు ఒక సామాన్య బాలుఁడైన విద్యార్థి యనియే వారి తలంపు. కాని విరూపాక్షుఁడే తమతోడ నున్నాడని గుర్తింపఁజాలకుండిరి. తాను విరూపాక్షుఁడనని తెలుపుటకే బాబా ఆ లీల ప్రదర్శించినది. మాయామోహితులైన మానవులకు ఈశ్వరతత్త్వ మొక్కసారిగ బోధపడదుగదా!

“మను మాయా దురత్యయా” అని భగవానుఁడే తెలిపినాఁడు. “మామేవ యేప్రపద్యంతే మాయామేతాం తరంతితే.” “సన్న సంపూర్ణ శరణాగతిఁ జేసినవార లే యీ మాయను తరింపగలవారు”. అనియు భగవదుక్తి.

సర్వసంగ పరిత్యాగము

20-11-1940 నాఁడు మన బాలసాయిబడికి వెళ్ళి యచటనుండక వెంటనే యింటికి మరలివచ్చి, పుస్తకములను సంచిని ఆవలపాటవైచి “నేను సాయిని మీ సత్యసుకాను - మాయ సన్న విడిచెను. నేను వెళ్ళుచున్నాను. నాబిడ్డ లేదురుచూచుచున్నారు. నాకు పని యున్నది. ఇంక నిలువఁజాలను. మీ కుటుంబమునకు, మీ గ్రామమునకే నేను చెందలేదు. ఈ ప్రపంచమంతయు నా గృహము. మాయ సన్న విడిచినది. నా యీ కార్యముఁ గొనసాగించుటకే నేను పొడమితిని. పూర్వమువలె నా బిడ్డలను వైవాభిముఖులఁ గావించి

చుటకే నేను వచ్చితిని.”. - అని, ఉరవకొండలో అన్నగారున్న యింటినుండి వెడలి యూరివెలుపలనున్న ఒక తోటలోనికి జేరెను.

ఇది సత్యనారాయణరాజు-సత్యము-సత్యబాలసాయి కావించిన సర్వసంగ పరిత్యాగము. మానవులను దైవాభిముఖులఁగావింప నవతరించిన సద్గురువు ప్రాపంచక బంధములను - సంసారబంధములను పరిత్యజించవలయును అను సనాతన ఆధ్యాత్మిక సత్సాంప్రదాయమును ప్రదర్శించి సత్యసిద్ధాంతమును బాబా చాటినాడు. సర్వసంగ పరిత్యాగము గావించి ఊరివెలుపలతోటలో నొకబండపైఁ గూర్చుండిన బాబా తన చుట్టుఁజేరిన జనసమూహమునకుఁ గావించిన ప్రప్రథమ బోధ ను ఎల్లరు సతతము గుర్తింపఁదగును.

“మానన భజరే గురుచరణం

దుస్తర భవసాగర తరణం.”

(ఓ మానసా! తరింపసాధ్యముకాని జనన మరణాత్మక సంసారసాగరమును దాటించు తరుణము-నొక-యగు గురుచరణమును భజింపుము!)

ఇంతవరకు సత్యనారాయణరాజు - సత్యము - సత్య - బాలసాయి - అని పిలువఁబడిన అవతారపురుషుఁడు ఇంతటనుండి “శ్రీసత్యసాయిబాబా” - “శ్రీ సత్యసాయి” - అని పిలువఁబడుచున్నాడు.

కన్నతల్లి ఈశ్వరాంబను సంతృప్తిపఱుప కడసారి తల్లి కలిపి పెట్టిన అన్నము మూడుముద్దలు మెసవినాడు. ఉరవకొండలోని జనులు భజనలు మేళతాళములతో వీడ్కొలుప శ్రీ సత్యసాయి పుట్టపర్తికి జేరినాడు. వారియింటికి ప్రక్కనున్న గడిలో కొంత కాలము - ఒక కుటీరమునఁ గొంతకాలము - 1944 లో నిర్మింపఁబడి

నేడు 'పాతమందిరము' - అని పిలువబడు తావునఁ గొంతకాలము. 1950 నుండి "ప్రశాంతినిలయము" అని ప్రసిద్ధిగనిన మందిరమున నివాస మేర్పఱచుకొనినాడు. ఇవి యన్నియు బాహ్యప్రపంచము నకుఁ దోచు నివాసస్థానములు. కాని శ్రీ సత్యసాయిబాబా నిత్య సత్యధామము భక్తికోటి హృదయమందిరములేయని యెల్లరు గుర్తింప నగును.

శ్రీ సత్యసాయి తెలిపినట్లు ఈయవతారమున మొదటి పదు నారు సంవత్సరములు "లీలలు". తరువాత పదునారు సంవత్సరములు "మహిమలు" - ఆ పిదప "ప్రబోధములు" - అని గుర్తింపఁదగును. ఇటుల మూడు వర్గములుగ విభజింపఁబడినను ప్రతివర్గమునందు తక్కిన రెండు అంశములు సంతర్భూతములై యున్నవను విషయ మును పాఠకులు మఱువరాదు. ఒక సందర్భమున బాబా తెలిపిన రహస్యమును జ్ఞప్తియందుంచుకొనఁదగును. "ఇంతకుముందు ప్రప ర్తించిన నా అవతారమును బేర్కొంటిని, శీరిడియందు "శ్రీ సాయి బాబా"గా అవతరించిన ఆపరతత్వమే యిప్పుడు "శ్రీ సత్యసాయి"గ అవతరించినది. ఈ సాయి అవతార పరంపర సాగుచునేయుండున ఇంకముందు ఈ పరతత్వమే మైసూరు రాష్ట్రమున "ప్రేమసాయి" గ అవతరించును.

శీరిడియందు శ్రీసాయిబాబా 'ధుని' (అగ్ని) యందలి 'ఉధి'ని తన బిడ్డలకు ప్రసాదించినాడు శ్రీ సత్యసాయి తన హస్త చాలము మాత్రమున సృష్టించిన ఉధిని భక్తులకు ప్రసాదించు చున్నాడు. భేదమిమాత్రమే మహాశివరాత్రి - దసరా - దసమ దినము మొదలగు పర్వసమయములందు అపారముగ ఉధిని సృష్టించి భక్తులకు ప్రసాదించుచుండును. ఆ 'ఉధి' ప్రభావమున ఆశ్రితుల ఆధివ్యాధు లుపశమించి సుఖశాంతి సంతృప్తి సంతృప్తులు అనుగ్రహింపఁబడుట భక్తులెల్లరకు విదితమే.

1886 న శ్రీసాయీబాబా 73 గంటల సమాధిపిదప జాగృతి వహించి “నేను అల్లాను చూచివచ్చితిని” అని మహల్నాపతితోఁ బలికినాడు. ‘అల్లాను చూచుట’ - అన అల్లావ్యరూపుఁ డగుటయే. “(బహ్మవిష్ణు)హైవ భవతి”-బ్రహ్మము నెఱిగినవాఁడు బ్రహ్మమే యగుచున్నాఁడు. అట్టివాఁడు భౌతిక దేహధారిగ గోచరించుచున్నను అతఁడు సర్వవ్యాపియే. ఇతరుల దృష్టికిమాత్రము బ్రహ్మజ్ఞాఁడు. సైతము దేహీవలె - ప్రాకృత మానవునివలె కనబడును. దేహాత్మ బుద్ధి గలిగి దేహబద్ధుఁడైనవాఁడు బ్రహ్మజ్ఞాఁడు కాఁజాలఁడు. ఆ కారణమున సాయీబాబా ఒక సందర్భమున-

“ఈపుచూచనట్టి యీ శరీరంబొక

గృహమటంచు నీవు నెఱిగి కొనుము :

ప్రేమ నా గురుండు పెంకుకుం దెప్పడో

యై తిక్కొనుచుఁబోయె నింట నుండి”—

అని పలికినాడు. కావున బ్రహ్మజ్ఞాఁడు దేహబద్ధుఁడుగాఁడు.

శ్రీ సత్యసాయి ఆ విధమున 8-3-1940 సాయంత్రము 7గంటలకు నల్లతేలు కుట్టినతరువాత ప్రాకుంచకస్మృతి యడిగినది. సహజ స్మృతి - పూర్వావతారస్మృతి కలిగినది. తానెవరో తెలిసికొనినాడు. కాని తన నిజస్థితిఁ బ్రకటించుటకు సమయము రావలయును. దేహ బంధువులకుఁగాని మిత్రవారికిఁగాని కష్టముకలుగని విధమున తన సంస్కృతి బంధములనుండి విడివడవలయును - కావున తానెవరో - తాను భూమిపైఁ బొడమిన కారణమేమో ప్రప్రథమమునఁ బ్రకటించుటకు రెండున్నర నెలలకాలము వేచినాడు. తనకు మతిచెడినదని గాలి సోకినదని యేవో నైఋతీలంపులతో తనవారందఱు తనకు చేయుచుకొనఁదలచిన చికిత్సలన్నియుఁ జేయుచుకొననిచ్చినాడు. వారు వ్యర్థప్రయత్నముల నటుల వారందఱకుఁ దోచిన పిదప

23-5-1940 న తాను “సాయిబాబా” - అని విన్నవ్వు ఫణితినిఁ బ్రకటించినాఁడు అప్పటికిని బంధుమిత్రులు గ్రహింపఁజాలకుండుట చూచి మఱి ఆరు నెలలు పైచి, వేచి, తుదకు 20-11-1940 న నిజ ప్రకృతి నధిష్ఠించి, సంస్కృతి బంధముల నెల్ల సమూలము ఛేదించి విడివడినాఁడు.

ఈవిషయము సుబోధమగుటకు మన సామరదృష్టికి గోచరించు ఉదాహరణమూఁ దీసికొందము. ఒక మనుష్యుఁడు తన గ్రామమున స్వగృహమున నివసించువాఁడు కారణాంతరమున వేతొక గ్రామమున కేగి వేతొకయింట నిద్రించుచుండె ననుకొనుఁడు నిద్రనుండి మెలకువ వచ్చి రానిస్థితిలో తానే ప్రదేశమున నెక్కడనున్నది, తా నటకు ఏ కారణమునఁ జేరినది, తాను చేయువలసిన పనియేమియని తెలిసికొనుటకు కొంతవ్యవధి కావలయును. లెక్కగ మెలకువ గలిగిన తరువాత నకలమే గుర్తింపఁగలఁడు. ఆ విధముగ సత్పురుషుఁడునైతము ఒక తనువు వీడి వేతొక తనువునఁ బ్రవేశించినతరువాత తన పూర్వస్మృతి కలుగుటకు కొంతవ్యవధి కావలయును. అట్టి ప్రబోధము అనేకమార్గముల సిద్ధించును. అది స్వతస్సిద్ధముగఁగాని, కారణాంతరములచేతఁగాని, ఇతరులు కావించు ప్రబోధమువలనఁగాని కలుగవచ్చును.

శ్రీమచ్ఛంకరభగవత్పాదులు ‘మండనమిత్రు’ని తత్త్వవాదమున జయించి, యతని భార్యయగు ‘ఉభయభారతి’తో వాదమునకుఁ గడంగి, ఆమె ప్రశ్నమునకు సమాధానముఁ దెలుపుటకు నెలదినములు గడువుఁగోరెను. ఆ సమయమున ‘అమరక’ మహారాజు మృతినొందెనని, తన దివ్యదృష్టిచే, దెలిసికొని, తన కార్యమును సాధించుటకై శంకరభగవత్పాదులు తన శిష్యులకుఁ జెప్పఁదలఁచిన విషయములన్నియుఁ దెలిపి, తన తనువును భద్రముగఁ గాపాడుమని నియమించి, యోగశక్తిచే తన శరీరమును విడిచి సూక్ష్మతనువున

అమరక మహారాజు దేహమునఁ బ్రవేశించెను. పునర్జీవితముడైన ఆ రాజు ప్రవర్తనమున కాశ్చర్యపడి రాణియు, మంత్రులు నాలోచించి, తమ రాజ్యము లోఁగల మృతదేహములనున్న టినిఁ దగులఁజెట్టుడని వారు భటుల నాజ్ఞాపించిరి. శిష్యులు కాపాడుచున్న ఆదిశంకరుని తనువును తాదభటులు కొనిపోవ, శిష్యులు గాయకులవేషముల ధరించి రాజమందిరముఁ బ్రవేశించి గాన వ్యాజమున రాజదేహాంతర్గతుడగు తమ గురువునకు స్వస్వరూప ప్రబోధ, గావించిరి. వెంటనే మెలకువఁగని భగవత్పాదులు రాజతనువును విడిచి నిజదేహమునఁ బ్రవేశించినటుల చారిత్రక ఆధారమున మనకుఁ దెలియచున్నది. (శ్రీ శంకరవిజయము చూడుడు).

శ్రీ సాయీబాబా విషయమున 72 గంటలసమాధి - శ్రీ సత్య సాయీ విషయమున నల్ల తేలు పట్టట - అను సంఘటనలు స్వస్వరూప ప్రబోధ కల్పించుటకు కారణములు, ఇవియన్నియు సర్వేశ్వరుడగు భగవానుని లీలావిశేషములు.

బ్రహ్మజ్ఞులైన సత్పురుషులు లోకకల్యాణము కొరకు ఎన్నెన్ని తనువులఁ దాల్చినను వారి సహజస్థితిహండి లనవేనియఁ దలఁగరు - జారరు. సకలసిద్ధులు పరిచారకలవలె వారిపాదముల నాశ్రయించియే యుండును. అవతారపురుషుడు తాను గావింపఁదలఁచిన కార్యముల నిర్వర్తించుటకు పరిసరములఁ జక్కఁబఱచుకొనవలయును పచ్చి కాయల నెవఁడుగోయఁ బ్రయత్నింపరుకదా. అవియన్నియుఁ బరిఘట్టస్థితికి రావలయును. అంతవరకు వారు వేచియుండురు. సమయము వచ్చినపు డాయా జీవులనుఁ జేరఁజేరి ప్రబోధ కల్పింతురు. సర్వ సమర్థులయ్యు సత్పురుషులు “నీరుకొలది తామర” - వంటివారు. తమవలన నెవరెవరెంతెంత గ్రహింపజక్తి గలిగియుండురో వారివారి కంతంతమాత్రమే ప్రబోధఁ గల్పించి ఘట్క-దిద్దుదురు.

భగవానుని సకలకల్యాణగుణములను దేవేంద్రులలో దయాదేవి పట్టచుపిమ్మి. ఈ జీవకోటులగు తనబిడ్డలను అనుగ్రహించు తలంపున చైతన్యస్తన్యదాయనియైన ఆ దయాదేవి ఆ యా దేశ కాల సాంఘిక పరిస్థితుల సనుసరించి తీర్చిదిద్దిన భగవానునియొక్క వివిధరూపములే యీ యవతారములు - సత్పురుషులు - సద్గురువులు. శ్రీరామ - శ్రీకృష్ణ - గౌతమబుద్ధ - క్రీస్తు - మహమ్మద్ - శ్రీకృష్ణచైతన్య - శ్రీరామకృష్ణ - శ్రీసాయిబాబా - శ్రీసత్యసాయిబాబా మొదలగువారు. వీరందఱు దయాదేవిచే మలచబడిన భగవత్స్వరూపులు. వీరందఱు మానవకోటిని చక్కదిద్ది దైవాభిషేకుల గావించు తలంపున కావించిన ప్రబోధామృతసారమును సోదరీసోదర భక్తులు గ్రహింపఁదగ్గును. విశ్వసృష్టియందు గల సకలజీవములందు వీరికి నమానమగు ప్రేమగలిగియు వివేక విశిష్టుఁడగుటచే మానవుని ప్రవర్తనముఁ జక్కదిద్దుటయే సకలజీవ సంరక్షణమనుతలంపున యీ సత్పురుషులందఱు మానవుని నడవడిని సరిచేయుటయే ఏకైక లక్ష్యముగఁ బాటించి తామాచరించి నిర్విరామముగ మానవసమాజమునకు బోధించిరి - బోధించుచున్నారు.

సాయిబాబాను జేరినవారినిఁ దొలుదొలుత ఆకర్షించునవి ఆతండ్రి నేత్రములు. ఆ చూపులు అతీతీక్షణములు - బలీయములు - ఎట్టి వారేనియు బాబావంకఁ దేరిపాటజూడఁ వెఱుకురు. చూడఁజాలరు. బాబా చూడ్కులు మనలోనికి ద్రుస్సికొనిపోవునట్లు తోచును. చేరినవారు బాబా తమ హృదయములోనేకాదు - తమ దేహమున ప్రత్యక్షులగునందు నావరించియున్నవాడని గ్రహింపఁగలరు. బాబా ముఖకమలమునుండి వెలువడు ఒకటి రెండు పలుకులు సైగల మాత్రముననే ఆశ్రితుఁడు తన భూతవర్తమాన భవిష్యద్విషయములను బాబా సర్వముఁ దెలిసికొనినాడని ఎఱుగఁజాలును. త్రికరణ శుద్ధిగ ఆ తండ్రికి సంపూర్ణ శరణాగతి చేయుటకంటె వేఱుగతి

లేదని శ్రీతుండు గ్రహించితీరును. అటుల నిర్మలబుద్ధితో శరణాగతిజేసిన బిడ్డను బాబా విడువక వానిజీవితమున సర్వవిధములఁ దోడ్పడి, తోడునీడయై, సత్పథమున నడిపించి, ఎన్ని జన్మములైన వెంటనుండి గమ్యమునకుఁ జేర్చును. బాబా తన అంకితసంతతికి ప్రసాదించు ప్రేమ, రక్షణములు, ఆధ్యాత్మికోజ్జీవనము లత్యద్భుతములు. బాబా సంరక్షణముననున్న ఆశ్రీతులు నుఖసంతోషసంతృప్తి శాంతులను బడయుదురు. వారినిఁజెనకఁజాలునది యీ విశ్వమునలేదు. బాబా సమక్షమునఁ జేరినవారు సకల విచారముల విస్మరింతురు. ఆశ్రీతులకు సాయీప్రభువు సర్వస్వము - ఏడుగడయగును. ఒక్కొక్కడ బాబా స్వప్నమున గోచరించును. తనవారిని తనదానికి నేదొక కారణముఁ గల్పించి చేర్చుకొనును. (ఈ విషయము బాబా స్వయముగఁ దెలిపినాఁడు) తాకిక కారణములఁ బురస్కరించుకొని ఆశ్రీతులు బాబాను చేరినను ఆయా కామితములఁ బడయుటయే కాక ఆధ్యాత్మికోజ్జీవనమును బడసి బాబాను అనుసరింతురు. శ్రీ సత్యసాయిస్వామీగారి సందర్శించినవారికిని పైన దెలుపఁబడినవిషయములు సుబోధములు కాఁగలవు.

సాధారణముగ సిద్ధులను గడించిన సాధువులు ఒక విషయము గ్రహించుటకు వారికి జ్ఞాననిష్ఠ కావలయును. శ్రీసాయీబాబా విషయములుకాదు. ప్రతిక్షణము బాబా ఈ ప్రపంచమున లోపల వెలుపల నుండును. శీర్డిలోని ద్వారకామాయి మసీదునందు తనదాకిజేరిన బిడ్డలతో సంభాషణలు జరుపుచున్నట్లు గోచరించినను విశ్వమందెక్కడ నేమి జరుగుచున్నదో తెలిసికొనఁజాలును. ఇతరసాధులెటుటివారి విషయముల గుర్తించుటకు శ్రమపడవలయును. బాబా యెప్పుడు జాగ్రదవస్థలోనేయుండును.

ఈ విధముగనే సత్యసాయియొద్ద ననుజేరిన భక్తులతో సంభాషణలు జరుపుచునే వందలు వేలకొలది మైశ్వరూరమున తన ఆశ్రీ

తులకెట్టిబాధలు కలుగుచున్నది తనవారెచట తన్నుఁ బ్రార్థించుచున్నది గుర్తించి, ఆదుకొని రక్షించుచున్న వృత్తాంతములు కోకొల్లలుగఁ గలవు. ఈ యిరువురు బాబాల అవతారిలీలల గూర్చి యిప్పుటికి వెలువడిన గ్రంథములు ఆయా భక్తుల స్వకీయాన భములను పాఠకులు గుర్తించవగును. ఈ యుభయోపతారములలో నేయవతారమూర్తిని సమాశ్రయించినను లేక యే యితర భగవదవతారమూర్తిని ధ్యానించుచు నేవించుచున్నచు ఆయాభక్తులను అనుగ్రహించుచున్న విషయము లనేకములు గలవు. వివిధ దైవమూర్తులను పాసించువారికి వారివారి యిష్టదైవరూపముల మీదు దర్శనమిచ్చిన వృత్తాంతము లనేకములుగలవు “లీలల - మహిమలు” అను శీర్షిక క్రిందఁ దెలుపఁబడినవానిని పాఠకులు గమనింపఁ బ్రార్థితులు.

ఈ యుభయోపతారములు యోగసంపూర్ణ అవతారములని తెలుపుటకీ లీలలన్నియు నిదర్శనములేకాని ఆనాఁడు ఈనాఁడు భౌతికవాదులు - పరప్రత్యయులు - అజ్ఞులు - తలంచునట్లు వింద్రజాలిక విద్యాప్రదర్శనములు మాత్రముకావని శ్రేయస్కాములు గ్రహింపఁ బ్రార్థితులు.

అజ్ఞానా శ్రద్ధ దానశ్చ సంశయాత్మా వినశ్శక్తి

నాయం లోకోఽస్మిన్ పరో ననుభవం సంశయాత్మకః

శ్రద్ధలేనివాఁడు జ్ఞానవిహీనుఁడు

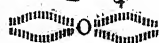
సంశయాత్మకడైన జనుఁడు చెడును;

సంశయాత్మకడైన జనునకు సుఖమివ

తేనిఁ బరమసంపదేని లేదు.

(భగవద్గీతామృతము 4-40)

ఇట్టి యోగసంపూర్ణావతారములను గూర్చి అపార్థమఁజేసి కొనువారి బుద్ధులను శ్రీసాయీనాథుఁడు చక్కఁబఱచి, తగిన భక్తి శ్రద్ధలను వారికినిగూర్చి తన భక్తుల సనుగ్రహించునటుల వారలను గూడ యనుగ్రహించుగాతమని ప్రార్థించువాఁడను.

13 శ్రీ సత్యసాయిబాబా ఎవరు ?

ఇక మనము శ్రీసత్యసాయిబాబా ఎవరో గ్రహించుదము. వారు వీరు తెలుపు పలుకులుకాదు. బాబా దివ్య ముఖాష్టమునుండి వెలువడిన అమృతోక్తులే మనకు ప్రామాణ్యములు. బాబా ఒకరికి ప్రాసిన ఉత్తరములోని విషయము లీక్రింద వివరించి శ్రీసత్యసాయి ఎవరో నిర్ణయించుకొను భారము పాఠకులకే విడుచుచున్నాడను.

1) నేనెవడను? అని బాబా ప్రశ్నించి సమాధానముగ “నేను నీవాడను” ; 2) నాదియేది? అని మరల ప్రశ్నించి - “నీవు” - అని సమాధానము. 3) నేనెక్కడనుండును? మరల ప్రశ్న - “నీ హృదయ వేదికయందు” అని సమాధానము. 4) నా చూపు ఎచట ప్రసరించును? - మరల ప్రశ్న - “సర్వత్ర” అని సమాధానము. 5) నా పని యేమి? చివరప్రశ్న నా భక్తులకు సుఖశాంతులను ప్రసాదించి, శుభ్రస్థిగ్ధమార్గమున నడిపించి గమ్యమును జేర్చుటయే” - అని సమాధానము.

భక్తులు తమ సుఖశాంతులు ప్రాపంచిక విషయములకై ప్రాకులాడుటలో లేవని లెస్సగ నెఱుంగుదురు. అది అంతరంగికము ఆత్మస్థమైన ఖని-సచ్చిదానంద నిధానము. హృదయాసీనుడగు ఆమహాప్రభువును గూర్చిన ధ్యాన సాధనలచేబడయడగినది. ఈ పరాదృష్టిని ప్రసాదించి, ఇంద్రియజయము - ఆత్మజ్ఞానమును సమయోచితములగు హెచ్చరికలచేత, బోధలచేత బాబా సమకూర్చగలడు.

బాబా తాను వచ్చిన పనినిగూర్చి వివరించుచు “మోక్షమును-గమ్యమును జేరువరకు నా బిడ్డల నడిపించుటయే నాపని అని నాడు 30 సంవత్సరముల క్రితమే తాను మరల అవతరించిన కార

ణము తన విద్యుక్తధర్మమిదియే యని ప్రకటించినాడు. దీనినే ధర్మ
స్థాపనము (వ్యక్తులందు-సంఘమునందు నైతిక పురోవృద్ధి) సాధు
పోషణము. (ఆధ్యాత్మిక-సాధుమార్గచరులను కాపాడుట) దీని పోష
ణము. వేదోద్ధరణము ఈ విషయమున మానవ సమాజము నెడ
పొంగిపొరలు కనికరము-ప్రేమ బాబాపలుకు ప్రతి అక్షరమునందు
లిఖించు ప్రతి ఉత్తరమునందు-కావించు ప్రతి కార్యమునందు
ద్యోతమై విశ్వవ్యాప్తమగుచునే యున్నది.

ఎంత కఠినుడైన మానవ ద్వేషియైనను బాబాతోడి ఏ విధ
మైన సంబంధముగలిగిన పిదపతోడి మానవులయెడ ప్రేమబలపి, యే
కొంతయేని ఆధ్యాత్మిక పురోవృద్ధి నొందక తప్పకొనలేడు.
బాబా గంభీర మధుర ప్రభోధములు లక్షోపలక్షల అనుచరుల
హృదయములజొచ్చుకొని, సకలజీవముల ఏకత్వము - సకలజీవములం
దీశ్వరుడధిపతియైనాడు - అను ప్రాథమిక సూత్రమును
గూర్చిన సందేశము నందించి తీరును. “ఏక మనేకముగఁ దోచుట
మన దృష్టి దోషమే ఏకమును అనేకముగఁజూచునపుడు మానవుడు
వడును. అట్టిచూపు సరిదిద్దబడినపుడు అతఁడు ఉద్ధారితుడగును.
తత్ (అది) త్వం (నీవు) ఒకరే. - బ్రహ్మచర్యం ఒకత్ - నేమానా
నా సీకించన-ఇచట అనేకములులేవు” అను సనాతన సిద్ధాంతమునే
బాబా బోధించుచున్నాడు

ఈ సనాతన సిద్ధాంతమును సక్రమ విధానమున గుర్తింప
నేర్చిన భారతీయ విద్వాంసులను మానవ సంఘోదరణ మునకుఁ
దగిన ఉపకరణములుగ బాబా గుర్తించుచున్నాడు. అట్టివారు చాల
కాలమునుండి నిరాదరింపబడుచుండిరి. దారిద్ర్యమున నిరాదరణ
మున వారు నిరుత్సాహులైరి. అట్టివారి సంఖ్యయు క్రమక్రమముగ
క్షీణించుచున్నది. అట్టి విద్వాంసులకు బాబా సనాతన ప్రత్యేక తః

గల్పించినాడు. వారి జీవితమున కొక నిర్దిష్ట కార్యముఁ గల్పించినాడు. మన దేశముననేగాక ప్రపంచమందంతట గల జనులను కలదానితో సంతుష్ట మనములై ఆత్మజ్ఞానము పడయుటకు ప్రాథమిక సోపానములను గల్పింప వండ్లితుల రియమించినాడు. ఈ కార్యనిర్వహణమున ప్రశాంతి విద్యార్థిహాసభలను మనదేశమున అన్ని రాష్ట్రములలోనే కాక - ప్రపంచము నందంతట స్థాపించుచున్నాడు. పండితులను పాఠశాలనొకచోఁజేర్చి పరస్పరార్థరణ విధానముల నేర్పరచినాడు. ఈ విధముగ బాబాయొక్క కీర్తి చంద్రికలు 1948 నుండి దిన దిన ప్రవర్ధన నమొలై దశదిశలవ్యాపించి ప్రకాశించుచున్నవి. బాబా పరీవ్రాజ్యజ్ఞాన విశ్వశ్రేయస్సు - మాధుర్యము సరళతలతోఁ గూడిన భక్తి సిద్ధాంత వివరణములకు దిగ్దతులైన పండితులు ఆశ్చర్యచకితులగుచున్నారు. శాస్త్రసిద్ధాంతముల కందని అద్భుతానేకముల బాబా ప్రదర్శించువాఁడు. బహువిధానేక నిదర్శనములు అద్భుతశక్తి సామర్థ్యములు ప్రజలలో ఆనందోత్సాహ విశ్వాసములను పాదుకొలుపుచున్నవి అట్టి అనతారపురుషుని భౌతికముగఁజేరి దర్శన స్పర్శన సంభాషణల పొందుచున్న మనము ధన్యులము.

14 అపాంతరాత్మ

శ్రీకృష్ణ భగవానుడు తన విభూతిఁగూర్చి యర్జునునకుఁ
దెలుపుచు-

“అహం సర్వస్యప్రథవో ను త్తస్సర్వం ప్రవర్తతే” (గీత 10-8)

“అహమాత్మా గుడాకేశ సర్వభూతాశయస్థితః” (గీత 10-20)

చివరకు

ఈశ్వర స్సర్వభూతానాం హృద్దేశోఽర్జున తిష్ఠతి
బ్రాహ్మయన్ సర్వభూతాని యంత్రాహూతాని మాయయా.
కమేవశరణంగచ్ఛ సర్వభావేనభారత
కత్ప్రసాదాత్పరాం కాంతింస్థానం ప్రాప్యసిశాశ్వతమ్.

(గీత. 18 - 61, 62)

మొదట శ్రీకృష్ణుఁడు సకలజనులకు నేనే కారణుఁడను నావలన
సకలము ప్రవర్తిల్లుచున్నది-అనియు, సకలభూతహృదయములందున్న
ఆత్మను నేను - అని తెలిపి తుదకు యంత్రమనందుండి యంత్రమును
వడిపించు యంత్రచోదకునివలె సకలభూతహృదయములం దధివసించి
ఈశ్వరుఁడున్నాఁడు - అతనినే - ఆ ఈశ్వరునే సర్వభావముల శరణు
పొందుమని ఆదేశించుటచే అర్జునునకు సందేహము గలుగని విధమున

“మన్మనాభవ మద్భక్తో మద్భాజీమాం నమస్కురు
మామేవైష్మసి సత్కంఠే ప్రతిజానే ప్రియోఽసిమే”

“నాదుభక్తి గలిగి నాయందు మడినిల్చి

ననునమస్కరింపు నమయజింపు

నన్నెవొందఁగలవు; నాకుఁబ్రിയుండవై

తివి, యథార్థమిది. ప్రతిననొనర్తు”

(భగవద్గీతామృతము. 18 - 65)

సర్వభూతహృదయాంతర్గతుఁడగు ఈశ్వరుఁ డెవరా ? యి
సం దేహించుచున్నావేమో - నేనే - నిన్ను అనుగ్రహించుటకై
సాకారుఁడనైతివి. నేను అపాంతరాత్మనని తెన్నగ గ్రహింపుము -
అని తెలియఁజేసినాఁడు.

తనయందు సకలభూతములందు సథివసించియున్న ఈశ్వరుఁ
డెచఁడో గుర్తించి తెలిసికొనుట సామాన్యమైనపనికాదు. జన్మము
లన్నిట నత్స్యత్తమమైన మానవజన్మమొందిన వ్యక్తి సాధికఁడగినది
అదియే. భగవానుఁడు ప్రసాదించిన జ్ఞానము నూత్రఁగఁగొని తన
హృదయమునఁగల అంతరాత్మను గుర్తించి, సర్వభావముల శరణ
మొంది పరమశాంతి శాశ్వత పరమపదము పడయుటకు బదులు -
ఆ పచ్చిదానంద భావము వెలువల ప్రపంచమున నెక్కడో యున్న
టుల భావించి మానవుఁడు దానికై యన్వేషించుచుండును భగవానుఁ
డిన్ని అవతారముల ఇంద్రు సమర్థ సద్గురువుల రూపముఁ ప్రకట
నుగుటకుఁ గారణము మానవుని అంతర్ముఖునిఁ గావించుటకే. భగవ
దవతార పరంపర యెప్పుడు సాగుచునేయుండును. ఈ విశ్వసృష్టికి
యెట్లంతములేదో అవతారములకు అంతములేదు.

జ్ఞానవిశిష్టుఁడగు మానవునకు సందేహము తెప్పటికప్పుడు
కలుగుచునేయుండును. సకల వేదశాస్త్ర పురాణాది సద్గ్రంథములను
చదివియు, పలువురు అవతారసత్పురుషుల సద్గురువుల బోధల నాలిం
చియు, సన్మార్గ గాములగు సాధకులఁ జూచియు, నివియన్నియు
మూఢవిశ్వాసములను తలంపున తక్కిన జీవులవలె ఆహార నిద్రా
దులే పారమార్థికముగ భావించి, లౌకికవిషయలంపట్టులై మానవులు
ప్రవర్తించుచుండురు. వీరెన్ని పెడదారులఁ బ్రవర్తించుచు భగవ
దాజ్ఞలమీఁటి చరించుచున్నను అవ్యాజ కరుణాసింధువగు సర్వేశ్వ
రుఁడు వీరిని విడిచిపెట్టఁడు. ఎన్ని అవకాశములైన కల్పించి, వీరిని

సక్రమ మూర్ఘమున నడిపించి గమ్యమును జేర్చు బ్రయత్నించుచునే యుండును ఆ కావణమున నెప్పటికప్పుడు అవతరించుచు భగవానుడు తన సర్వలియంతృత్వ - సర్వవ్యాపకత్వ సర్వజ్ఞత్వ సర్వసమర్థత్వముల బ్రదర్శించుచునేయుండును. “భగవంతుడను వాడు వాస్తవముగ నున్నాడా?” - యని సందేహించు భౌతికవాదులకు ఉన్నాడు - ఉన్నాడు - ఉన్నాడు అని చాటుటకే యీ యవతార పరంపర ఈ యవతారములే - ‘అపాంతరాత్మ’ - ప్రకటమైన అంతరాత్మ - సగుణబ్రహ్మము.

అంతరాత్మ ఎవరో - ఎట్టివాడో - ఎక్కడనుండునో పలుకుటకు - ఉహించుటకు దెలిసికొనుటకు సాధ్యముకాదు. అట్టియెడ సకలభూత హృదయస్థుడై యున్న అంతరాత్మను దెలిసికొనసాధ్యము కాదనియే ఆ దైవము అపాంతరాత్మ - మూర్తీభవించిన అంతరాత్మ - ప్రకటమైన అంతరాత్మగ నవతరించును. మానవుడు తలంచుతలంపులు, పలుకు పలుకులు - చేయపనులు (గోప్యములు) వానికిదప్ప నితరులకు దెలియవుగదా! అట్టియెడ మానవుడతిరహస్యములుగ నెంచు తలంపులను - పలుకులను - పనులను సకలము నెఱుగఁజాలిన వస్తువు తనలోనే యధివసించి యున్నవాడని నిశ్చయించుకొనక తప్పదు. ఆ వ్యక్తి సాక్షీభూతుడై యుండవలయును. అటుల సకల మెఱుగఁజాలిన వ్యక్తియెదుట బొడమిన - ఆవ్యక్తియే “అపాంతరాత్మ” ఇట్లు వెలుపల గోచరించు సద్గురువు “అపాంతరాత్మ” మానవుని దృష్టిని ముందు తనవై పునకాకర్షించుకొని క్రమముగ దానిని వెలుపలనుండి లోపలనున్న అంతరాత్మవై పునకు మరల్చును. శ్రీసాయి అవతార పరంపర యందుగల ప్రత్యేకత యిదియే.

సర్వవ్యాపకత్వము - సిద్ధికాదు అది సహజ స్థితి :-

ఒకటి సర్వోదయ సమాజమునకు జేందిన శ్రీమహతా - శ్రీసత్యసాయిబాబానుజేరి బాబా! ఇతర హృదయముల నెఱుంగఁ జాలు సిద్ధి సాధనలచే పొందఁగలమా? అని ప్రశ్నింప బాబా తెలిపిన సమాధానము లెస్సగఁ గుర్తింపుడు - “నాయనా! ఇది సిద్ధి - శక్తికాదు. నేను మీ మనస్సునప్రవేశించి అందేమి జరుగుచున్నదో తెలిసికొని వెలుపలకురాను. నేనెప్పుడు అక్కడే యున్నాను. నా కెఱుకపడక నీవు ఏమియుఁ దలపలేవు. పలుకలేవు చేయలేవు” - అని బాబా తెలిపినాఁడు. “మనుష్య (రూపము) తినువు దాల్చిన యితిఁడు ఎల్లర హృదయవాసి యెల్లగునో ఊహించుట కష్టమేయగును. ఇతరుల పలుకుసాకులు విని మోసపోవలదు. శాస్త్ర ఋశిశోధనముజేసిన మీకుబోధపడును. నిన్ను నీ వెఱింగిననన్నెఱుగఁగలవు. సీసత్యము-విశ్వ సత్యము. నాసత్యము అదియే.” అనియు బాబా తెలిపినాఁడు. కావున ‘బ్రహ్మవిద్యప్రైవణి’ - బ్రహ్మము నెఱిగినవాఁడు బ్రహ్మమే యగుచున్నాడు. అను శ్రుతివాక్కులు విశదముచేయును. ఈ సందర్భమున సాయిబాబా తెలిపినవిషయములు లోఁగడఁదెలుపఁబడినవి. సర్వభూతాత్మ భూతాత్మ యైనవాడే - బ్రహ్మవిదూఁడు - సరదేహము ధరించిన అంతరాత్మ - అతడే అపాంతరాత్మ - చత్రే బోత్రే దేవ్ - (తుకారాం చెప్పినట్లు)

శ్రీ సాయిబాబా మరల అవతరించుటకు కారణములు

ఏ అవతారపురుషుఁడుగాని, ఏ సద్గురువుకాని నిర్గుణ పరబ్రహ్మమునందు లయమైపోవుటకు వీలులేదు. వీరు నిరంతర నిర్వికల్ప సమాధి యందుండు యోగిపుంగవుల తరగతికిఁ జేందినవారుకారు

తాను భౌతికదేహమందున్నప్పుడు తన్నాశ్రయించి ఎవరెవరు శరణాగతి కేసిరో - ఎవరెవరి భారములవహించి వారిని శుభ్రస్థిగ్ధ మార్గమున నడిపించి గమ్యముఁజేర్చుటకు తా నభయమిచ్చెనో - ఎవరెవరు తన్ను ఇష్టదైవముగ విశ్వసించి ధ్యానించుచు సుపాసీతురో అట్టి వారందఱకు ముక్తి - సాయుజ్యప్రాప్తి కలుగునంతవరకు అట్టి సద్గురువు ఎన్ని భౌతికదేహములైన తాల్చితీరవలయును. స్వకీయులుగ అంతర సంతతిగ స్వీకరించిన భక్తుల నెన్నిపుట్టువులనైన అవతారపురుషుడు - సద్గురువు విడనాడఁజాలఁడు.

సాయీబాబా మరల జన్మించినాఁడా? అని ప్రశ్నింపఁబడిన ఒక ప్రసిద్ధ బాబాభక్తుడు “బాబాకు కోరికలులేవు - అందుచే వుట్టవలసిన పనిలేదు - కోరికలున్నవారే తిరిగి పుట్టుదురు” - అని, సమాధానమిచ్చినట్లు చెప్పకొనుచున్నారు. ఆ సమాధానము ప్రాకృత మానవులను దృష్టియందుంచుకొని చెప్పఁబడినదేకాని అపాంతరాత్మయైన సద్గురువుగూర్చి తెలుపఁగినదికాదు. ఎన్నితనవునైన సంకల్పమాత్రమున సృష్టింప - ధరింకఁజాలిన సద్గురువునకు సాధ్యము కాని దేదీయు లేదు. అట్టి సద్గురువు ఎన్నివర్షాయములు భౌతికతను వ్రను భూమిపై పొడమినను తన బ్రాహ్మస్థితినుండి యీ షణ్మాత్రము జారదు - తొలఁగఁడు.

నమేకర్మాణింపంతి - నమేకర్మఫలేస్పృహః
ఇతిమాం యోఽభిజానతి కర్మభిర్నన విధ్యతే.

నన్ను కర్మములంటవు - నాకు సకల
కర్మఫలసిద్ధియందున కాంక్షలేదు;
కాన, నివ్వెది నెవ్వఁడు కనునొనన్ను
నట్టివాఁడు కర్మములచే గట్టువడఁడు.

జన్మకర్మచ మే దివ్య మేవంయోవేత్తి తత్త్వకః
త్యక్త్వా దేహం పునర్జన్మనైతి, మామేతి సోఽర్హన.

నాదు దివ్యజన్మంబును నాదు కర్మ
మిట్టలెవడు యధార్థంబు నెఱుంగజాల,
నతడు దేహము వడలు ననంతరమునఁ
బుట్టవొందక మఱల; ననబొందు బార్థ!

(భగవద్గీతామృతము. 4-9)

కావున సమర్థ సద్గురువుయొక్క జన్మకర్మములు దివ్యములు. సత్పురుషునకు లోకములగు కాంక్షలు లేవు. ఉన్నట్లు మనము తలంచుట భ్రాంతి - అట్లు తలపరాదు. ("నమేపార్థాస్తి కర్తవ్యం. గీత-౩-౨౨") చేప్పబడినట్లు - ఈ మూఁడులోకములందు నతడు చేయవలసినపని లేకమేని లేదు - పొందఁబడినది కాని - పొందుటకు తగినదికాని లేకున్నట్టి పురుషుడు కర్మములచేయుచునేయుండును. అతఁడు సంపూర్ణ కామండ్రి. ఆశ్రిత రక్షణార్థమై యవతరించుచు సర్వమును ప్రబోధఁ గల్పించుచు సన్మార్గమున నడిపించుటయే యతఁడు కావించు కర్మము. ఆ పనికై యెన్నిపర్యాయములైన పుడమిపై పోయియును సద్గురువు బ్రహ్మసూత్రములు III - ౩౨ నందుఁ దెలుఁపబడిన 'అధికార పురుషుఁడు'. విశ్వశిల్పియైన భగవానుఁడు తన పట్టమహిమియైన దయాదేవి వన్నెను దీర్చిదిద్దిన విగ్రహము - సద్గురువు మానవుఁడు సంసారాంబుధి దరించుటకేక మార్గము - సాధనము సంపూర్ణ శరణాగతియే - యని దశదిశల ప్రబోధ కల్పించుటకు మూర్తిభవించిన భగవానుని పేరు - సమర్థసద్గురువు.

సాయీబాబా శ్రీ యం.బి.రేగే, తార్కాడ్ కుమారునకు ఇచ్చిన అభయ ప్రదానముఁగూర్చి లోఁగడఁ దెలుపఁబడినది. బాబా తన భక్తుల నుద్దేశించి యెన్నెన్ని జన్మములనుండి వారి ననుసరించు

చున్నది యింతకుముందుఁ దెలుపఁబడినది. బాబా యీ ఋణానుబంధ మునుఁగూర్చి అనేకపర్యాయములు దెలిపినాఁడు. కావున సద్గురువు తన ఆశీర్వాదంతోఁగల ఋణానుబంధమునఁజేసి యెన్నిపుట్టువులైన పుట్టును. పుట్టితీరును. పుట్టవలయును.

శ్రీ సత్యనారాయణరాజు - సత్యము 8-5-1940 న ప్రథమ ప్రకటనమున “నేన సాయీబాబాను - భారద్వాజసగోత్రము ఆపస్తంభసూత్రమునకుఁజెందిన వాఁడను” అని, 20-11-1940 న “నాచని వేగిరపెట్టుచున్నది. మాయ నన్ను విడిచినది. నేను వెళ్ళవలె నా బిడ్డలు నాకొఱకై నిరీక్షించుచున్నారు” అని రెండవమాటు ప్రకటనఁ జేసి, సర్వసంగపరిత్యాగముఁ గావించి వెలువడినాఁడను విషయము సాయీబాబా భక్తులకొక విషయ సమస్యయైనది - సాయీబాబా మరల పుట్టినాడా? అట్లయిన సాయీబాబా స్థానము ఖాళీయైనదా? బాబాను మన సర్వస్వము - ఇట్టదైవమని ఆ మూర్తిని ధ్యానించుచు పూజించుచు నేవించుచున్నారమే - అను సందేహమేర్పడినది:

శ్రీ సాయీబాబా ఎవరో యదార్థముగ గ్రహించినవారికి శ్రీ సత్యసాయి ఎవరో బోధపడును. సాయీబాబా ముఖోద్ధృతమైన పలుకుల గమనింపుఁడు.

“మీ సాథేటిన్ హాట్ డేహువద్దే నాహిం

సర్వ తికాణి ఆహే సర్వతికాణిం మలా సాహత్వా”.

మూఁడున్నరమూరల దేహముననున్న వాఁడనని తలంపకుము. నే నెల్లెడలఁగలను. సర్వత్ర నన్నుగనుము.

“సాయీరఖేగా వహ సాహి రహేనా”

‘సాయీ’ యొక్క డండజూచినను అక్కడఁ గలఁడు.

“ద్వారకామాయి మనీదునందుఁ గూర్చున్న యీ మూఁడు
న్నర మూరల మానవవృత్తి ‘సాయీబాబా’ అని తలంచుచున్నారా
మీరు పొటపడుచున్నారు. నేను లేని తావులేదు. మీరెచటనున్నను
ఏమి తలంచుచున్నను - ఏమి పలుకుచున్నను - ఏమి చేయుచున్నను
నేనెఱుఁగుదును. నా కన్నుఁగప్పివుచ్చఁజాలరు” అనినాఁడు. అనుటయే
కాదు ఈ సత్యమును వివిధభక్తుల అనుభవములద్వారా ఎఱుకపఱచి
నాఁడు. తాను సర్వభూతాత్మ భూతాత్మయైనవాఁడుగ విశదీకరించి
నాఁడు. [శ్రీ సాయీబాబా చరిత్రము, భక్తుల అనుభవములు :-
“ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?” అను గ్రంథమును జూడుఁడు.]

“నిరాకారునిగ నన్ను మీరు ధ్యానింపఁజాలరా ఈ మీరు
చూచుచున్న రూపమును ధ్యానించుఁడు” అని తనవారికి బాబా
బోధించినాడు ‘శ్రీసాయీ’ నామజపము శ్రీ రేగే మహారాజు అను
భూతి ద్వారా తన సమ్మతినిఁ దెలిపినాఁడు. సాయీబాబా ఏవిష
యమును తన బిడ్డల కెఱుకపఱచక గోప్యముచేయలేదు - రాధా
బాయిదేశ్ ముఖిన్ - ముత్రోపదేశము - అను వృత్తాంతము.
‘ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా !’ అను గ్రంథమునఁ గనుఁడు - (279-
284 పుటలు) “నా ప్రాణములు నా దృష్టియందు - నా దృష్టి నా
గురువునందు లగ్నమైయుండెడిది. నా గురువు నా చెవిలో ఏయంత్ర
ములు నుపదేశించి యెఱుఁగఁడు. కావున నే నుపదేశింపఁగలది
యేమియు లేదు. నే నాచరించినట్లు నీవును చేయుము” - అని తెలిపి
నాఁడు కావున శ్రీ సాయీబాబాను తమ ఇష్టదైవముగ ధ్యానించి
నేవించు భక్తులకు శ్రీ సాయీబాబా ఎక్కడకుపోలేదు. 1918 మహా
సమాధికి పూర్వము ఎక్కడనున్నాఁడో యిప్పుడు నక్కడే (సర్వ
వ్యాపియై) యున్నవాఁడు - అని లెస్సగా గ్రహింతురుగాక !

పాశ్చాత్య విద్యానాగరికతలచే బ్రాంతులై భౌతిక తత్త్వ
సిద్ధాంతములే ప్రామాణ్యములుగఁ గొని, హేతువాదములకు లోఁగు

నవీన జననమాజమును చక్కగిద్ది, పరియగు మార్గమున నడిపించి, విశ్వ
 ప్రళయము - విశ్వశాంతిగూర్చుటకే భగవానుఁ డిన్నివిధముల నవత
 తించుటకుఁ గల కారణము. నవీన జననమాజము వేదశాస్త్ర పురా
 ణాదుల విశ్వసించదు. జనములకు ప్రతిపిషయమున సంఘేహమే. వాత
 సంశయ విచ్ఛేదము చేయఁగల వ్యక్తి కావలయును. ఋతంభర
 ప్రజ్ఞాప్రదర్శనము - పరభాషగ్రహణవిద్యయని, అద్భుతానేక
 లీలలు - వింద్రజాల విద్యాప్రదర్శనమని త్రోసివేయుదురే గాని
 యవి దైవశక్తి నిదర్శనములుగ గుర్తింపఁజాలరు; మానవుడై
 జనించిన తరువాత సచ్చిదానందపదముఁ జేరుటకు రెండే మార్గములు
 1. విజ్ఞానము 2. విశ్వాసము.

‘మతము’ - అనునది మానవ కల్పితము. “దైవము కలఁడు” -
 అని విశ్వసించు ఏమతమైనను సాధునమ్మితమే. ఈ ప్రపంచమున
 నేజాతికి చెందినవాఁడైనను తన యిష్టదైవమును నిర్ణయించుకొను
 టకుఁ బరుల అధికార మిసుమంతయులేదు. లోకములోని మతము
 లన్నియు జ్ఞాన - భక్తి మార్గములని రెండు తెగలుగ విభజింపవచ్చును.
 ఆవిధముగ వేదాంతులను అద్వైతులని ద్వైతులని రెండు తరగతు
 లుగఁ బేర్కొనవచ్చును. అద్వైతుల మతానుసారము పరబ్రహ్మైక్య
 మొందుట. ద్వైతుల మతానుసారము పరబ్రహ్మము నెఱుఁగుట.
 ఈ రెండే వేదాంతసారము - వేదసారము. మిగత మతములన్నియు
 నీ రెంటికి మధ్యనుండు సాధకుల స్థితిగతులను దెలియఁజేయునవి యని
 మధ్యము గ్రహింపదగును.

వేదవ్యాసుఁ డా కారణముననే యిట్లు ప్రవచించెను.

“త్రూయ తాం ధర్మసర్వస్వం శ్రుత్వాచాప్యవధార్యతామ్
 ఆత్మనః ప్రతికూలాని పరేషాం ససమాచరేత్ ”.

“నతత్పరస్య సందధ్యాత్ ప్రతికూలం యదాత్మనః
విషాసామాసికోదర్యః కామాదన్యః ప్రవర్తతే.”

సకల (మత) ధర్మసారమును వినుడు. వినిన దానిని లెస్సగా
చూచింపుడు. మీకు ప్రతికూలములగు వాని నితరులకుఁ గావించకుండు.
శ్రేణులు తనకేది కావించిన కష్టము వహించునో దాని నితరులకుఁ
కావించుడగదా. సంగ్రహముగ ‘ధర్మము’ (మతము) అనుదానికి
ఇది అన్వయము అని గ్రహింపుము తక్కిన మతములు ఏదో స్వార్థ
పరత లెరమలుగుట గలిగినవని గ్రహింపుము.

“జీవితంయః స్వయంచేచ్ఛేత్-కథంసోఽన్యం ప్రహతయేత్
యద్యదాత్మనిచేచ్ఛేత్ తత్ పరస్యాపి చింతయేత్”

బ్రతుకగోరువాఁడన్య ప్రాణము హరింప నెట్లు సాహసింపఁ
గలఁడు ? తానభిలషించువానినే ఇతరులకుఁగూర్చ యోజించుచుండ
వలయును.

“లోకమున నిశ్చష్టుడగువానియెడ నీ వెట్లు ప్రవర్తింతువో
నాయెడ నెట్లు ప్రవర్తింతుము !” - అనిన జీసెస్ క్రైస్తు పలుకు
లను గుర్తింపుడు.

15 శ్రీ సాయీబాబా - సిద్ధులు - జనకము

శ్రీలు పురము విడిచి తొలుదొలుత శీర్డికిఁ జేరినపుడు బాబా ఎవరు గుర్తింపని ఒక ఫకీరు బాలాఁడు. అప్పుడు 2, 3 నెలలుండి శీర్డి విడిచి వెళ్ళి మూడు సంవత్సరములు ఎందెందో సంచరించి, శీర్డికి పెండ్లి నిమిత్తమై వచ్చుచున్న చాన్ భాయ్ పటేల్ - అతని బంధువులతో గూడి బాబా రెండవమాఱు శీర్డికిఁ జేరెను. ధూప్ ఖేడా గ్రామ సమీపారణ్యమున చాన్ భాయి పటేలునకు బాబా సిద్ధులు ప్రదర్శించినట్లు చెప్పబడినను ఇతరు లెఱుంగరు

తవ్యనిదా స్తుతిర్మానీ సంతుష్టో యేనకే నచిత్

అనికేతః స్థిరమతిర్చక్రిమాన్ మేప్రియోనరః

స్తుతిని నిందను మః దుల్యంబుఁగానెంది

మానియగుడు దేననై నఁ దృప్తి

నంది, వాసరహితుడై స్థిరబుద్ధియై

నాదుభక్తిఁగనెడు నరుఁడుప్రియుఁడు (భగవద్గీతామృతము-12-19)

అని గీతలలోఁ దెలుపఁబడిన పరమభక్తుని లక్షణములుగలిగి యున్న వాఁడు ప్రతిది బాబాదే కాని యేదియు ఆయనదికాదు. దేనిని 'నాది' అని చెప్పకొనఁడు. పూర్ణవైరాగ్యము - అలిప్తత బాబాయందు పాదుకొనినవి.

శీర్డిలో నడుగు పెట్టినతోడనే ఊరి వెలుపలనున్న ఖండోబా దేవాలయమున ధ్యానింపఁగనునై యేకాంతప్రదేశమగుట నచట బాబా నిలావఁజూచెను. కాని మహాల్నాపతి అధ్యంతరముమూలమున శీర్డి మఠియొకచోర తన పూర్వగురువు సమాధిచెంతనున్న నింబ వృక్షమునాశ్రయించెను. దాని సమీపమునఁగల శిథిల స్థితిలోనున్న మసీదు బాబాకునివాసమయ్యెను. అప్పటికి బాబా సిద్ధులు ప్రదర్శింప

వలసిన అవసరము కలుగలేదు. గురుదేవుని ధ్యానవిష్ణుడంటే పెద్ద కాలముఁ గడపినాఁడు. శీర్డిలోని తైలనర్తకుల అవివేకపనర్తనమున బాబాయందున్న సిద్ధి తనకుఁదా వెలువడినది. “నీరు నూనెగా మార్పబడుట” - ‘యథా సంకల్పసిద్ధి’ - ‘అప్రపాతపరజ్ఞ’ - దీనినే ‘ఇచ్ఛాశక్తి’ అందురు. తన ఆజ్ఞప్రకాశము సకలము నిర్వర్తింపఁ జేయుట శీర్డిఁజేరినవిదవ బాబానుండి ప్రకటమైనసిద్ధియని మొదటిది.

ఈశ్వర ధ్యానమున సహజప్రేమ యనండి లేదా “జిన్నే పాయా ఉన్న భుపాయా” - అను కబీరు (సూక్తి) బోధ కాయండి, బాబా తన సకలశక్తులను అణచియుంచినాఁడు. బాబా కొరికలులేవు. కావున సిద్ధులతో పనిలేదు. నివసించుటకు మనీదు - తిండికి భిక్షాన్నము కలదు. కావున బాబాకు అవసరములేవు - ఏ ప్రబాద్ధు ధుని యుండుటచే చినిగిన వస్త్రములై నను చాలినవి. బాప్యేంద్రియ జయము - అంతకంటె సంతరింద్రియ జయము ఒక మహాసిద్ధి. గురుకరుణ - ప్రథమమున బాబా పెంపుడు తండ్రి - ఫకీరు - బాబా మొదటి గురువు. తరువాత 12 సంవత్సరములు బాబా నేవించిన శిక్షాగురువు-దీక్షాగురువు వేంకుళుని అనుగ్రహమున సకల బాహ్యంతరేంద్రియ నిగ్రహము బాబాకు లభించినది. నిందాస్తుతులునమానములే అందుచే సిద్ధులు ప్రదర్శింపవలసిన పనిలేదు.

పాతంజలి యోగసూత్రములు III అధ్యాయము 16-50 సూత్రములు వివిధసిద్ధులెట్లు కలుగునో తెలుపఁబడినవి. భాగవతము ఏకాదశస్కంధము 15వ అధ్యాయము 5వశ్లోకము మొదలు ఆలధ్యాయము చివరకు యోగసిద్ధులనుగూర్చి వివరింపఁబడినవి. మంత్రతంత్ర శాస్త్రములు - వింద్రజాలిక విద్యలనుగూర్చి తెలుపును. బాబా ఏమార్గమున అభ్యసించెననిన — మంత్ర తంత్రములు నియమములు యోగధారణలు బాబా అభ్యసించలేదు. బాబా స్వయంఃగఁ దెలిపినట్లు తన

గురువు తనకే మంత్రముఁ జెవిలో నూఁది యెఱుంగడని - తానాస్థితి
హిందుల కేవలము గురుకరుణాప్రభావమేయని పలుమాటలు విన్నవై
ఫణితినిఁ దెలిపినాఁడు. నిష్కామబుద్ధితో తన గురుడై వమునందు
మనస్సు లగ్నముచేయుటయే బాబా నేర్పినది అభ్యసించిన విద్య.
నిరంతరము 'అల్లామాలిక్' - 'పఃరి' - 'హఃరి' - అనువాఁడు. హఠి
ప్రత్యక్షమయ్యెను.

'ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?' (సాయీబాబా చరిత్రము భక్తుల
వృత్తాంతములు) అను గ్రంథమున హేమాద్రికంతు - వృత్తాంతమున
రాధాభాయి దేశమునకు బాబా బోధించిన విషయములు
గమనింపుడు)

జితేంద్రియస్య దాంతస్య జితక్వాసాత్మనో మనః:

మద్యారణం దారయంతః కాసాసద్ధిస్సుదుర్లభా॥

(భాగ - XI - 15-32)

కాంతుఁడు జితేంద్రియుఁడు జితక్వాసుఁడగుచు

నాదు దారణదెందమునన్ ధరించు

మౌని పడయఁగ దుర్లభంబైన పిద్ధి

యేదియునులేదు; ఉద్ధవా! యిది నిజంబు.

శ్రీకృష్ణుఁడుగాని - గురువుగాని, ఏ యవతారముగాని, ఏ
సత్పురుషుఁడుగాని - భగవానుఁ డొక్కఁడే. అభిన్నుడే. ధ్యానము
గాఢము సుదీర్ఘము కావలయును. అప్పుడు ధ్యేయముచే ధ్యాని
యందు అట్టిశక్తులు చేరును. అదియే యథాసంకల్ప సంసిద్ధి. "తస్య
చాజ్ఞాయథామమ." (భాగ. XI - 15-27) [అతని ఆజ్ఞ నా ఆజ్ఞ
వలె అమోఘమై చెల్లుచుండును.]

భగవాను సంధైక్యభావము నొందువరకు బాబా కావించినది ఒకవిధమైన ప్రార్థనయే. సర్వభూతాత్మ - భూతాత్మభావమందు - విశ్వభావమందు - (మైఁ అల్లాహ్వాఁ అనునట్టి సితియందు) బాబా తిష్ఠయే భగవదాజ్ఞ. భక్తుల ననుగ్రహించు సందర్భముల బాబా తత్తుచుగఁ - “అల్లాసు ప్రార్థించుచున్నాను - అల్లా అచ్చాక్షరేగా - అనువాఁడు యోగధారణాదు లభ్యసించి, తద్వారా వాడు గడించిన సిద్ధిపదార్థనమందు మనస్సు భగవానునండి దూరమగును. (భాగ. XI - 5-33 బోధ - పాతంజలి యోగసూత్రములు III - 38 - చూడుడు) అ దుచే బాబా చాలకాఁము ధ్యానసిద్ధియందే యుండెను

బాబాకు సిద్ధులు ప్రతిబంధకములుగావు. అవి సహజములు - ఆయనలోని భాగము లే అవి. గురుదేవుడైన వేంకటేశునకు సకల దైవ శక్తులు కలవు. బాబా గురువువద్దనుండి సెలవుతీసికొనునపుడు గురువు ‘శక్తినిపాతము’గావించినాఁడు. అవి మితములుగాని పూర్ణములు గాని - కొన్ని మితములు కొన్ని పూర్ణములుగాని అయి యుండ వచ్చును. రాత్రివేటున గురువును నొవ్వించి మృతినొందిన శిష్యుని బాబా తిరిగి బ్రతికించినాఁడు. అటుల బ్రతికించుటకు బాబా గురువు శక్తి నే ప్రార్థించియుండవచ్చును. బాబా ఒక సమయమున కాకా దీక్షితుతో “మృతినొందినవానిని తిరిగి బ్రతికించగలను” అని చెప్పిన విషయము గుర్తింపఁదగును.

ప్రతిభ (ఋతుంభర ప్రజ్ఞ) బాబా ప్రదర్శించిన ప్రతిభ

“ప్రజ్ఞాత్రైకాల్పగోచరా -

ప్రజ్ఞాఽనవసవో నేమశాలిని ప్రతిభావిదుః”-

సర్వభూతాత్మ - భూతాత్మ - సకలజీవముల సకలచేతనాఁడ చేతనములం దధిపనించి యుండుటచే నిది ప్రతిభ - ఋతుంభరప్రజ్ఞ

కలుగును, మానవులేకాదు - సకల జీవముల మనఃప్రవృత్తులను గుర్తించుకొని (బల్లులవృత్తాంతము గమనింపుడు) కలుగును. పాతం జలి యోగసూత్రము III - 34. “ప్రతిభా ద్వా సర్వమ్” - శుద్ధ సత్త్వ మభివృద్ధి నొందినవానికి ప్రతిభ కలుగును. నిష్కామధ్యాననిష్ఠ - కవిత్వత సత్యము - ప్రతిభాజనకములు. భగవానునందు సంపూర్ణ లయనొందిన యోగికి అప్రతిహత ఆజ్ఞ - యథా సంకల్ప (సం)సిద్ధి - భూతజయము - ఆకాశగమనము - మనోజనము - మొదలగునవి కలుగును. ఇవి సమర్థ సద్గురువునకుఁ గావలసినవి. బాబా తన ఆశ్రితుని అనుగ్రహించి, శుభ్రమార్గమున నడిపించి దైవప్రాప్తిగూర్చు నమర్చుడు.

సమర్థ సద్గురువునకు సకలశక్తులు నుండితీరవలయును. వాని నుపయోగింపనీ ఉపయోగింపకపోనీ ఆశ్రితుడైన శిష్యుడు తన గురుజేవుని సహజవ్యక్తిత్వము గ్రహించి, మహత్త్వము నెఱిగి, అందందు తన పురోగతికై గలుగు ప్రతిబంధకములను దప్పించి దైవ ప్రాప్తి గూర్చగల నమర్చుడు అను దృఢవిశ్వాసము పొందవలయును. కావున సమర్థ సద్గురువగువాడు సకలసిద్ధిప్రపూర్ణుడు - ఋతంభర ప్రజావంతుడు కావలయును.

బాబా - మానవుఁడు - దైవము

బాబా వ్యక్తిత్వము బోధపడనిది. బాబాను పూర్తిగ గుర్తించుట ఎవరికిని సాధ్యముకాదు. సాధారణులు ‘బాబా’ - అనుమాన వత్వమును మాత్రము గుర్తించి తక్కిన దైవాంశమును వదలుదురు. ప్రాజ్ఞులు లోతునకుదిగి, అన్వేషించి, సంపూర్ణ వ్యక్తిత్వము నెఱుగ ప్రయత్నించి, పరిశోధింతురు. అట్లు పరిశీలించుటలో ఘరస్పర వైరుధ్యములు వారికి గోచరించును. సాధు సత్పురుషులఁ బరిశీలించుటగాని,

వారిచరిత్రలను వ్రాయఁబూనుటగాని సాహసమేయగును. వారిని గ్రహించుట దుర్లభము. కాని సంపూర్ణముగ గ్రహించ లేకపోయినను ఏ కొంతవరకై వ సఫలతినొందవచ్చును. మానవసహజ స్వభావ మితరులగుర్చి తెలిసికొనవలయుననియే కోరుచుండును. కావున అట్లు ప్రయత్నము చేయువారు సత్పురుషుల సహజస్థితిని క్రమక్రమ ముగఁ దెలిసికొనఁగలుగుదును.

“మమైవాంశో జీవలోకే జీవభూతస్సనాతనః” అను గీతా వాక్కుల ననుసరించి సకల జీవములందు ఈశ్వర సూక్ష్మాంశముకలదు. హరిమయముగాని వస్తువు పరమాణువులేదు - అని మనశాస్త్రములు తెలుపుచున్నది. ఇక విశేషవిశిష్టమైన మానవసృష్టియందు మాన వత్వ దైవత్వములు విభిన్నములు కావు. విభిన్న పరమాణుములుగల ఒకే వస్తువుయొక్క వివిధరూపములు. ఒకస్థాయికి గుణములుచేరి, యొక నిర్ణయస్థానము నొందఁగలిగినపుడు ఆవృత్తిని ‘దైవము’ అని అందురు. సాధారణ మానవునికంటె అట్టి వ్యక్తియందు కల్యాణ గుణము లున్నతస్థాన మాక్రమించియుండును. వడ్డీపై శ్వర్వాది కల్యాణగుణములలో ఏదేని జీవులందు ప్రసిద్ధములై పాడగట్టిన ఆ జీవిని ఈశ్వర తేజోఽంశ సంభవమని యందుము. భగవానుని కల్యాణ గుణములలో విశేషములుగల మానవుని దైవీసంపదగలవాఁడని యందుము. ఈ దైవీ సంపదలను - గుణములను ప్రదర్శించునది మానవవ్యక్తియే.

ఏ యవతారము - ఏ సాధుసత్పురుషునిగుర్చి పరిశీలించినను - దైవుడు - దైవత్వస్థితిఁ గనిన మానవుడు అనిఅందుము. అవతారము - సద్గురువు - భాగవతుడు బ్రహ్మజ్ఞుడు, తదియుఁడు - తద్విదుడు అని ఏ పేరుననైన పిలువండి - అన్నియు దైవీసంపదలు ఒక స్థాయికిఁ జెందిన వ్యక్తినే సూచించును. కావున మానవత్వ దైవ

త్వములే వీరియందు సమ్మిళితములై యుండును. అట్టివాడు దైవీసంపద్యిశిష్టుడైన మానవుడగును. ఏ వ్యక్తియైన సంపూర్ణ దైవత్వముతో నెందనిఁ బొడమిన మానవులవస్తువును జేరలేరు-చేరదు - అట్టివ్యక్తితో వీరికి పనిలేదు - తుదకు ఆవరింపనైన ఆదరింపదు.

సత్పురుషుడు మానవదేహము - మానవభావములు-మానవ పరిమితులు కలిగి, యతఁడు మానవుడేయని మనకు తోచినపుడా వస్తువును జేరుదుము. మన బుద్ధి పాటవము కొలది ఆ వ్యక్తియొక్క ఆంతరంగిక నిగూఢత త్వమును గ్రహింతుము - మానవత్వపరిమితులు లేనియెడ ఆ వస్తువు మనకు ప్రయోజనకారికాదు - అందుచేతనే హైందవ శాస్త్రములందు మానవులకు - తద్వారా సకలభూతములకు యోగక్షేమములు కూర్చునవి "అవతారములు"-అని తెలుపఁబడినవి. ఆ యవతారములు దైవసంపద్యిశిష్టములగు మానవరూపములు. దైవమున కందుబాటుగు దైవత్వము - మానవున కందుబాటుగు మానవత్వము కలిగిన వస్తువుగాని మానవసమాజము సుద్ధరింపఁజాలదు - ఈ విషయము శ్రేయస్కాములగు సాధకులు హృదయమున పాదు కొలుపుకొనఁదగును.

అవతారము

శ్రీరామావతారమాన శాస్త్రప్రతిపాదితమై సర్వోత్తమోపేతమైన మానవత్వమే ద్యోతికమై తటచుగ పరిఘట్టినది దైవత్వము మిశ్రితమైయుండును. మానవజాతికి ఇహళర తారకమైనది శ్రీరామావతారము. ఈ యవతారమున మానవుడై నవాఁ డెట్లు ప్రపత్తింపఁదగునో - శాస్త్రములందు ప్రతిపాదింపఁబడిన మానవ ప్రవర్తనా విధాన మెట్టిదో బోధలతోగాక ఆచరణ పూర్వకముగ ఈ అవతారమున ప్రదర్శింపఁబడినది. అందుచే రామరాజ్యము - రామధ్యా

నము - రామనామము - రామలీల ఇత్యాదులు ప్రసిద్ధములు - శ్రీ సాయీబాబావిషయమున అంతే - శీర్షి యందు 'ఉరుసు' ఉత్సవము శ్రీరామనవమినాడే. తల్లిదండ్రులయెడ - గురువులయెడ - సోదరులయెడ - భార్యయెడ - పుత్రులయెడ - మిత్రులయెడ - శత్రులయెడ - సేవకులయెడ - సకలజీవములయెడ మానవుడెట్లు ప్రవర్తింపవలయునో శ్రీరామావతారమున ఆచరణపూర్వకముగ మనకు దెలుపుచున్నది. తావున శ్రీరామ చరిత్రమొక "గృహకావ్యము" - భగవానుడు శ్రీ రామావతారమున ఆచరణపూర్వకముగ ప్రదర్శించిన ధర్మమునే శ్రీకృష్ణావతారమున ప్రబోధపూర్వకముగ సనాతన సత్యసిద్ధాంతముగ నిరూపింపబడినది.

ఆ విధముగ మానవుడై జన్మించినవాడు భక్తిమార్గ మవలంబించి, గురుదేవు నాశ్రయించి, సంపూర్ణ శరణాగతిచేసి, గురుకరుణకు పాత్రుడై గురుదేవు ననుగ్రహమున బ్రహ్మజ్ఞత్వస్థితి నెట్లుపడయఁదగునో శ్రీసాయీబాబా అవతారము మనకు మార్గము నిర్దేశించుచున్నది. శ్రీ సాయీబాబాగా ఆచరించి ప్రదర్శించిన విధానమునే భగవానుడు మరల శ్రీ సత్యసాయీబాబా రూపమున విశ్వమానవకోటికి ప్రబోధ కల్పించుచున్నాడు. అందుచే శ్రీ సత్యసాయీబాబా 'సనాతనసారథి' యగును. పూర్వావతారమున తాను ఆచరణపూర్వకముగ ప్రదర్శించినది సక్రమ పద్ధతులపై ప్రపంచమునకు ప్రబోధ కల్పించుచున్నాడు.

సిద్ధులు గురుదేవోపాసనా అభ్యములు

సద్గురువులు (Perfect masters) అను గ్రంథమును తెనుగున రచించితిని. అందు 1. శ్రీసాయీబాబా 2. ఉపాసనీబాబా. 3. బాబా తేజాద్దీన్ - 4. బాబాజాన్ - 5. శ్రీ నారాయణ మహారాజు -

6. మేహర్ బాబా - అను నీ ఆర్థుడు సద్గురువుల చరిత్రలు అందు సమగ్రహముగఁ దెలుపబడినవి. వీరి చరిత్రలు సావధానముగఁ బరిశీలించిన వివిధసిద్ధి సంపదలు - సమర్థతలు వారివారి గురుదైవముల అనుగ్రహ విశేషమున - దైవోపాసనాబలమునఁ గలిగినట్లు మనకుఁ దెలియుచున్నవి. వీరల పురాకృత సుకృత విశేషమున ఈ జన్మమునందు వీరలకు పరిపక్వస్థితి - పూర్ణత్వము కలిగినది. ఆయా అవతార సత్పురుషుల అనుగ్రహమే వీరిని పరిపూర్ణులను గావించినది.

“బహునాం జన్మనామంతే జ్ఞానవాన్ మాంప్రవద్యతే

వాసుదేహస్వర్వమితి సమహత్మాసుదుర్లభః

పెక్కు జన్మంబులెత్తినవిదవ జ్ఞాన

వంతుడై “యీ సమస్తము వాసుదేవుఁ

డొక్కఁడే”- యందు నరసిన న్నొందఁగలుగు

నామహత్ముఁడు దుర్లభుండనఘ చరిత !

(భగవద్గీతామృతము - 7-19.)

అనితెలుపఁబడిన భగవదుక్తి ననుసరించి వీరలింతకుఁబూర్వమే పెక్కు జన్మములనుండి గురుజీవానుగ్రహమునకుఁబాత్రులై జ్ఞానసిద్ధిని క్రమక్రమముగఁ బొందినవారలు.

“న తరతి సతరతి లోకాం స్తాయతి”

వారు తరించి, యితరులను దరింపఁజేయగల సమర్థులైనారు. బ్రహ్మజ్ఞులైన సద్గురువులు లోక హితార్థము స్వాశ్రిత భక్తరక్షణార్థము ఎన్ని తనువులఁ దాల్చినను వారిపరిపూర్ణస్థితికి భంగము కలుగదని లోకగడ వివరింపఁబడినది. సాధారణ మానవుఁడు బ్రహ్మపథమునఁ గొంత దవ్వేగి; మృతినొంది, నూతనతనువుఁ దాల్చినను “సహికల్యాణ కృత్యశ్చిదుర్లభింతాత ! గచ్ఛతి” - అను భగవదుక్తి ప్రకారము, నాని పౌర్వదైహికబుద్ధిబలముచే నాకర్షితుడై, అంతకుఁబూర్వము

సాధించిన స్థానమునుండి మరల ప్రయాణించుననియు లోకగడఁ దెలిసి
కొంటిమి.

కాని పుటుకతోడనే సకలసిద్ధి ప్రపూర్ణుఁడు సర్వజ్ఞత్వాది
శక్తిసంపదలు గలిగియున్నవాఁడు - ఆ మహాపురుషుఁడు పూర్వ
భవముననే అట్టిస్తానముఁ బొందినవాఁడైన తప్ప మఱియొకవిధమున
నివి సాధ్యములు కావు. మనము సాధారణముగఁ జూచు గారడీ
వాండు - విప్రవిఠోదులు - విప్రజాలికులు - మాంత్రికులు ప్రద
ర్శించు వింతపనులు కావించుటకైన వారీభవమున నేవేవియో ఉపాస
నాదులు కావించినవారై యుండవలయును.

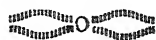
శ్రీ సత్యసాయి ఆద్యప్రభృతి సకలసిద్ధి సంపదలు కలవాఁ
డని తెలిసికొంటిమి 3, 4 సంవత్సరముల బాలుడుగ నున్నపుడే
వాకిటఁ జేరిన ఘోషిడితులగు బిచ్చగాండ్రకు తనవంతు అన్నముఁ
బెట్టించి, తాను వడ్డసోపేత భోజనముఁ గావించినటుల చేతివాసనలు-
నోటివాసనలచేత తల్లిదండ్రులకు సమ్యక్ముఁగలిగింపఁజాలిన బిడ్డను
గూర్చి మనమేమి తలంచవలయును ? పెక్కువింతలు చోద్యములఁ
జేయువారిని నేను స్వయముగఁ జూచితిని. అట్టి శక్తి మీకెట్లు గలిగిన
దని ప్రశ్నించితిని - అది యొకవిద్య యని, ఉపాసనమని ఏవేవో
చెప్పినారు. ముక్కుపచ్చలారని ముద్దుబిడ్డఁడట్టి యదృశములను
గావించుట చూడనది యీ పుట్టువునకుఁ బూర్వమే కలిగిన ఋతం
భరక్రజ్ఞా - యథేచ్ఛా సంకల్పసిద్ధి - శక్తిసంప ద్విశేషములేకాని
మఱియొకటికాదు.

పుట్టపర్తి బుక్కపట్టణము - కమలాపురము ఉరవకొండ
గ్రామములలో తల్లిదండ్రుల అగ్రజుని ప్రేరణముచే సామాన్య విద్య
గడించుటకు పాఠశాలలకు 'సత్యము' పంపఁబడినవాఁడేకాని - ఆధ్యా

త్మిక ప్రబోధ యోగసిద్ధుల సంపాదించుకొనుటకు మంత్రతంత్రతోప
దేశములఁ బొందుటకునే గురువుదగ్గఱకు జేరినట్లు - ఏ నియమాదు
లాచరించినట్లు సత్యమును ఆ బాల్యమునుండి ఎఱిగిన విద్యార్థులుగాని
ఉపాధ్యాయులుగాని, తదితర జనులుగాని చూచి వినియుండలేదు.
కావున పుట్టుకతోడనే భాగవతము 11 స్కంధము 15 అధ్యాయమున
దెలుపఁబడినవి. పాతంబలి యోగసూత్రముల 3 అధ్యాయమునఁ
దెలుపఁబడిన సిద్ధులన్నియుఁ గలిగి యోగపూర్ణావతారుఁ డగుట
పూర్వావతార సంసిద్ధియేకాని వేఱువిధము కాదని స్పష్టమగు
చున్నది. అయితే ఆ సకలసిద్ధులను దేశకాలపాతల ననుసరించి యేవేవి
యెంతెంతమాత్రము ప్రదర్శించవలయునో ఆ యవతారపురుషునకే
వేద్యము - సూర్యుఁ డుదయింపఁగనే తనతేజఃప్రభావమును ప్రద
ర్శింపఁడుగదా !

శ్రీ సాయీబాబా విషయమున 1886 న 72 గంటల సమాధి
యెట్టిదో శ్రీ సత్యసాయి విషయమున 8-3-1940 న తేలుకుట్టిన తరు
వాత స్థితియు నట్టిదే. ఇవి వీరి భౌతిక జీవితమున ప్రాపంచక స్థితి
నుండి వారి పరిపూర్ణ సహజస్థితికిఁ గొనిపోయిన ఘట్టములు. దేహము
లందుండియు దేహబద్ధులుకానివారే. ఏక దేశగతులయ్యు సర్వవ్యాప
కులే అయినారు. బ్రహ్మజ్ఞుడయినవాఁడు ఒక తనువును విసర్జించి
వేఱొక తనువునఁ బ్రవేశించినపుడు అణిమాది సిద్ధిసంపదలు పుట్టుక
తోడనే కలుగవచ్చును. బ్రహ్మజ్ఞత్వస్థితి కలుగుటకు కొంత వ్యవధి
కలుగవలసివచ్చును. లేదా - అట్టివారు తమ సహజస్థితినిఁ బ్రకటింపు
కొనుటకు దేశకాల సామాజిక పరిస్థితుల కనుగుణముగ కొంతకాలము
గడుపవచ్చును. ఇవియన్నియు ఈశ్వరావతారపురుషులయొక్క లీలా

విశేషములు - పానురదృష్టిక గమ్యములు - అనూహ్యములు - అతి
 రహస్యమైన ఒక సత్యవిషయమునుమాత్రము సోదరిసోదరభక్తులు
 జ్ఞప్తయిందుంచుకొనఁదగును. “బ్రహ్మజ్ఞానకుఁడప్పు తక్కిన జీవులకు
 ఒక రూపమున మృతి - మఱియొక రూపమున జననమగును. బ్రహ్మ
 జ్ఞుఁడు “అపాంతరాత్మ” - యగుట తన ఇచ్ఛానుసార మెన్ని తను
 వుల ధరించినను ఎన్ని తనువులఁద్యజించినను తన సహజస్థితినుండి
 యేలేశమేనియుఁ దలఁగఁడు. అవి వారికి లీలాశరీరములు - జనన
 మరణములు బ్రహ్మజ్ఞానకాపాదింపరాదు.

16 శ్రీ సాయిబాబా అవతారము

ఆచరణావతారము

శ్రీ సాయిబాబా తన పూర్వజన్మల వృత్తాంతముల దెలిపినాడు (Charters and Sayings of Sai Baba) శ్రీ సాయినాథ బోధామృతము (శ్రీ సాయిబాబా అభయప్రదానములు - గూక్తులు) అను గ్రంథమునఁ దెలుపఁబడినవి ప్రతి జన్మమున నిరంతర కృషి, నిస్వార్థసేవ తాను కావించినటుల దెలుపఁబడినది. ప్రపంచమున నింతకుపూర్వము వ్యాపించిన మతములు - ఆయా మతస్థాపకుల - ప్రవక్తల - ఆచార్యవరుల బోధలు వారువారు నిర్దేశించిన మార్గముల మూలమున అన్యోన్యమతద్వేషము లేర్పడి పరస్పర హింసలకు దారితీసినవి. కావున ధర్మస్థాపన దీక్షవహించిన భగవానుఁడు సకల మానవుల కొక సులభమార్గము తరుణోపాయము నిర్దేశించవలయును. ఆ పని మానవరూపమున అవతరించి ఆచరణపూర్వకముగ బోధించవలసిపడెకాని వేఱుమార్గము లేదు. కావున శ్రేయస్కాములగు సాధకులు శ్రీ సాయిబాబా ఆచరించి తననుజేరిన ఆశ్రితులగు భక్తులకు దెలిపిన మార్గమును సాధకులు లెస్సగ గ్రహించవలయును. (అన్నాసాహెబ్ దభోల్కర్ (హేమాద్రిపంతు) వృత్తాంతము - రాధాబాయి దేశ్ముఖిన్ సకు బాబా కావించిన బోధను శ్రీ సాయినాథ బోధామృతము. 136, 137 పరిచ్ఛేదములను జూడుడు).

1886 న 72 గంటల సమాధి తరువాత సాయిబాబా 'నేను అల్లాను చూచితిని' - అని మహల్నాపతికిఁ దెలిపిన విషయము లోగడ వివరింపఁబడినది. బ్రహ్మ విదుఁడై - ఋతంధర ప్రజ్ఞ సర్వ సమర్థుల గడించి తనకు సంబంధముగలవారల నందఱు నేదొక కారణ

మునుఁ జేరఁజీరి వారివారి హితాభీష్టములఁ బ్రసాదించినాఁడు : బాబా
ఒక సమయమునఁ దెలిపిన మాటలఁ గహింపుడు !

“కోరిన కోరికలను నను

కూడుతు, నన్ || శ్రీమదెఱింగికొని యిటనేజే

కూరుపఁగోరిన దానిన్

గోరఁగ ననుజేరుననెడి కోరిక : విద్యా :

అనినాఁడు. శీరిడియందు బాబాను జేరినవారిలో వలుపురు లౌకిక
కాంక్షలు - ధనము - ఉద్యోగము - ఆరోగ్యము - వివాహము -
సంతానము మొదలగువానిని గోరి చేరినవారేకాని పరమార్థ లబ్ధికై
చేరినవారు మిక్కిలి అరిది. ఆయాభక్తుల హితకామితములను ప్రసా
దించిన బాబా తనను ఏ కారణమున వారాశ్రయించినను తన్ను
శరణాగతిచేసినవారు కావున వారి నకల భారములు. లౌకిక పారలౌకిక
భారములను వహించితీరవలయును. ఋణసంబంధ మొక పుట్టువుతో
తీరదు. తాను ప్రారంభించినపని పూర్తిచేసి తీరవలయును.

సాయిబాబా 1886 వరకు ఆచరించినది తనవారికి ఎరుకపట
చిన విధానమంతయు ధ్యాననిష్ఠ - తన గురుదేవునందు మనస్సు
లయింపఁజేయుటయే.

గురువును నెఱుఁగముటయే

పరమంబగు సాధనముగ భావింపుము, నీ

గురువే దైవము - నకలము

పరికింపుము నన్ను, నిన్ను పరికింతుఁ గృపన్.

(శ్రీ సాయికరుణ. పుట 20)

సత్యమిదియ; మద్గురుజోధ సారమిదియ

సాధనచతుష్టయము, నాగుళాష్టములను

శ్రమల కోరిచి యభ్యసించంగ నేల ?

చాల గురునందు భక్తి - విశ్వానబుద్ధి.

(శ్రీ సాయీకరుణ, పుట-82)

అది మొదలు బాబా తాను కూర్చుండలచిన సామగ్రిసంతయుఁ గూర్చుకొనఁదొడఁగినాఁడు. తనబిడ్డలకు పంచిపెట్టఁదలచిన ప్రేమా మృతమును అక్షయసాత్రమున సిద్ధపఱచినాఁడు. తనపని పూర్ణము కాలేదు. బాబా తెలివినది గమనింపుఁడు! నేను పెద్దకాలము యోజించుచు రేయింబవళ్లు తలంచుచునే యున్నాను. అందఱు దొంగలే. కాని, వారితో మనము మెలఁగవలయును అట్టి వారిని జక్కదిద్దుటయో లేక తొలఁగించుటో ఏదొకపనిజేయుమని దైవమునహ్నిశలు ప్రార్థించుచున్నాఁడను. కాని దైవము జాగు చేయుచున్నాఁడు. నా ప్రార్థనమును మన్నించి అనుగ్రహించుటలేదు. ఒకటి రెండు నెలలు వేచిచూచెదను. బ్రతికిన - చచ్చిన నేను ప్రార్థించునది తప్పక పొందుదును. నేను వారిని వీరిని జేరి చెప్పను. జనులు సాధారణముగ సాధువర్తనలై దైవభక్తిపలుపరు. వారు స్థిరబుద్ధి లేనివారు ఏ కొలదిమంది మిత్రులుచేరి దైవమునుగూర్చి భాషించుచు యోజింతురు”

శ్రీ సాయీనాథ బోధామృతము. 153 : 597, (Paras)

(& G. S. కపరే డైరీ)

శీరిడియందు శ్రీ సాయీబాబాగా అవతరించిన వ్యక్తియే పుట్టపర్తియందు మరల శ్రీ సత్యసాయిగా అవతరించినాడా? అని నిర్ణయించుట ఎవరికివారు, వారి స్వానుభవమున గుర్తింపవలసినదే. ఆ విషయముగూర్చి యెవరెన్ని లీలలుమహిమలును ఈ రెండు అవతారములగూర్చి సమన్వయ పఱచినను సంశయాత్ములను సమాధానపఱుపఁజాలము. అదెల్ల స్వానుభవ వేద్యము. భగవానుఁ

వేద్యము. భగవానుడనువాఁడొక అమృతసముద్రము. అందుండి
 తీరముననున్న ఆశ్రితానేకము సనుగ్రహించుటకై వెలువడుచున్న -
 తీరమునకుఁ జేరుచున్న వీచికలే 'అవతారములు' - ఏ యవతార
 మైనను అమృతమయమే. ఆ తరంగము మంచిదా ? యీ తరంగము
 మంచిదా ? ఆ తరంగమే యీ తరంగమా ? అని, చర్చించుచు తీర
 మునఁగూర్చుండి సంశయించువారు మూర్ఖులు. తనకు ప్రాప్తించిన
 యలయందుఁదోగి తాపోపశమనమొంది సుఖసంతృప్తి సంతృప్తి
 శాంతులఁ బడయువారు ధన్యులు. మానవరూపమున నున్న దైవము
 నెవనికి వాఁడు స్వానుభవమున గుర్తించి, సమాశ్రయించి, నేవించుచు
 ననుసరింపవలయును - తన ఆశ్రయమునందు గాఢవిశ్వాసము పెంపొం
 దించు కొనవలయును - ఏవిధమైన సంశయమునకు తావీయరాదు

అజ్ఞానా శ్రద్ధ దానకృ సంశయాత్మా వినశ్యతి
 నాయం లోకోఽపి న వరోన సుఖం సంశయాత్మనః

శ్రద్ధలేనివాఁడు జ్ఞాన విహీనుడు
 సంశ యాత్ముఁడైన జనుఁడు చెడును,
 సంశ యాత్ముఁడైన జనునకు సుఖమిచ
 లేనిఁ బరమునందునేని లేదు. (భగవద్గీతామృతము 4-40)

భక్త్యా మా మభిజానాతి యావాన్ యశ్చాస్మి తత్త్వకః
 తతో మాం తత్త్వతో జ్ఞాత్వా విశతే తదనంతరమ్

ఏనెవండ నొ! మఱి యెంతటి వాఁడనో,
 యరయు భక్తి చే యధార్థ రీతి ;
 అటులవాఁడు నన్ యథార్థంబు గాఁగని
 ఏదవ నన్నె పొందు విమల చరితః

ఒక వ్యక్తిని నీవు 'దైవము' - 'మానవ యాకముననున్న దైవము' -
 అని విశ్వశించితివా ఆ వ్యక్తిని సర్వాంతర్యామిగ భావించి సర్వ

భావముల నేవించవలయును, సంశయ బుద్ధితో నేవించరాదు. అటుల సంశయబుద్ధితో నేవించువాని కిహమునఁగాని పరమైన గాని, సుఖము లేకమేనియు లేదు.

బొంబాయినుండి ఒకకాంత శీర్షికజేరి ఒకపల్లెరము సిండుగ రూపాయలను నింపి ద్వారకా మాయి మనీడున బాబా ఎదుట 4 దినములు నిలచియుండెను. బాబా ఆమెను పలుకరించలేదు. తుదకు నాల్గవనాఁడు ఆమెయే “బాబా! ఈధనమును స్వీకరించి నాకు మంత్రో పదేశము చేసి నాకు గురువుకమ్ము! యని ప్రార్థించెను. ఆమె యొనఁగు దక్షిణ నిరాకరించుచు బాబా ఆమెకిటుల బోధించెను.

గురువు తనకుఁదాసి నీకు గురువు కాఁడు.
విశ్వసించి, నీ వాతనిఁ బ్రేమఁ గొలిచి
జేసికొనఁదగు గురువుగా, చిల్లపెంకుఁ
గొలిచి కనుగొమ్ము సిద్ధి చేకూరునా! లేదో!

చిల్లపెంకును ‘చిల్లపెంకు’ అను భావముతోఁ గొలిచితిమా అది మన పాలిల చిల్లపెంకే- కాని, దైవముకాదు. మనము నిత్యము పూజా మందిరమున నేవించు పూజించు పటము - విగ్రహము - సామ్రాజ్యము లింగము - వీనిని ఆ యా వస్తువులుగానే నేవించి పూజించుచుంటిమా మనము మూఢులమే. అందు మన ముద్దేశించు వస్తువు అవతారము, సద్గురువు సర్వాంతర్యామి - సర్వవ్యాపకుడు సర్వనియంతయైన పరమాత్మయను బుద్ధితో లక్ష్యశుద్ధి, కొఱకే నేవించి పూజించిన సత్ఫలితములఁ బడయఁ గలము. ఆవిధముగ శీర్షియందు పాలించిన సాయీబాబా ఒకపేద ఫకీరు అనుకొను వానికి ‘పేదఫకీరే’ మూర్తిభవించిన దైవము. ‘అపాంతరాత్మ’- యని గాఢముగ విశ్వసించు వానికి దైవమే యగును. అటులనే పుట్టపర్తి యందవతరించిన పరతత్త్వమును దైవముగ, ‘చలేబోలేదేవ్’ అని స్వానుభవమున

విశ్వసించు వానికి దైవమే - "చరియించు పలుకు చిత్సాక్షి" యే
యగును - విశ్వసించనివానికి గాదు.

ఈనందు మూర్తి భవించిన దైవము. సమర్థ సద్గురువు. అని
నిశ్చయించుకొనుట కితిరుల మాటలతో అనుభవములతో పనిలేదు.
శ్రేయస్కామిడైన మానవుడు అవలంబనముఁ గోరుచుండును, కష్ట
నివృత్తి - అభీష్టా వాప్తి - సుఖశాంతులను ప్రసాదించు సమర్థమైన
వస్తు వెచటఁగలదో ఎవనికి వాడన్వేషించి - విశ్వసించి ఆశ్రయింప
వలయును. గ్రీష్మాతప తప్తుడగు వానికిది వృక్షము. దీని నీడ
నాశ్రయింపమని ఒకరు చెప్పనేల? వాడెచటఁ జేరిన తాపోపశమ
నము కలుగునో దానినే ఆశ్రయముగ నతఁడు నిర్ణయించు కొనును
మానవుడా భగవానుని యధార్థముగఁ దెలిసికొనఁజాలఁడు గావు
ననే సగుణ మూర్తియై సద్గురువై అవతరించును.

బహుశాం జన్మనామంతే జ్ఞానవాన్ మాం ప్రపద్యతే
వాసు దేవస్సర్వమితి సమహత్యా నిదుర్లభః

పెక్కు జన్మంబు లెత్తిన పిదప జ్ఞాన
వంతుడై యీ సమస్తంబు వాసుడేవుఁ
దొక్కిదే యిందు సరస నన్నొందఁ గలుగు
నా మహత్ముడు నిర్లభుండనను చరితః !

(భగవద్గీతామృతము -7-19)

శ్రీ సాయీబాబా తెలిపిన తన పూర్వజన్మముల వృత్తాం
తముల ననుసరించి తానెన్నెన్ని జన్మముల నెన్నెన్నియో నిరంతర
నిస్వార్థ సేవలఁ గావించి, సాధు సత్పురుషుల నేవించి తుట్టుతుడకా
జన్మమున శ్రీ వేంకటేశావతారుడైన వేంకటసుని నేవా ప్రభావ
మున తానెటుల బ్రహ్మవిదుఁడు సర్వ భూతాత్మ భూతాత్మ యైనది
మనకు విశద పఱచినాఁడు. అంతటితో సమర్థ సద్గురువు ఆగఁడు. ఎన్ని

జన్మములనైన తన ఆశ్రీతుల ననుసరించి ప్రబోధ కల్పించు చునే యుండును. యోగ సంపూర్ణుడు సర్వాంతర్యామి అయిన తరువాత ఆ సద్గురువు ఎన్ని తనువులు (లీలా మానుష వేషములు) తాల్చినను తన బ్రాహ్మీ స్థితినుండి లేశమేనియుఁ దలఁగఁడు - అని తెలిసికొంటిమి. ఆ కారణముననే పుట్ట పర్తియందు శ్రీ సత్యసాయిగ నవతరించిన బాబా ఆ బ్రాహ్మము సకల యోగసిద్ధి ప్రపూర్ణుడై యున్నట్లు మనకుఁ దెలియుచున్నది. కావున యోగ సంపూర్ణుడవ తారుఁడగు సద్గురునకు ఉపాస నాదులతోడను యోగ ధారణలతోడను నిమిత్తములేదు. శ్రీ కృష్ణుని వలె శ్రీ సత్యసాయి బాబా పుట్టకతోడనే యోగ సంపూర్ణుడవ తారుఁడని ధ్రువ పడుచున్నది.

తనను విశ్వసించి సమాశ్రయించు భక్తులను శుభస్నిగ్ధ ఙ్గేమ మార్గమున నడిపించి గమ్యముఁ జేర్చ గల సమర్థత తన ఆశ్రయ ముండుఁగలదా? లేదా? యని ప్రతిసాధకుఁడు సం దేహించుచుండును. సాధారణముగ మానవులకు ప్రతి పదమున సం దేహమే. ఆ శ్రీతుల సం దేహముల నివారించి, విశ్వాస ధైర్య కుహనములఁబాదు కొలుపు కొని తన ననుసరించుటకే తన అద్భుత శక్తిమహిమలఁ బ్రకటించునే, కాని, వినోదార్థము స్వలాభము స్వాతి శయము కొఱకు సద్గురువు ప్రకటింపఁ జూడఁడు. ఇటీవల బొంబాయిలో జరిగిన ప్రపంచ ప్రశాంతి విద్వన్మహా సభలో శ్రీ భగవాన్ సత్య సాయిబాబా పలికినట్లు “ఇవి యన్నియు ఇచట మీ సమక్షమున నున్నది అవ తార పురుషుడు - సమర్థ సద్గురువు అని విశేష పఱచు ‘నిదర్శనము’ లే కాని వివిధ సిద్ధి ప్రదర్శనములు కావు.” అనిన పలుకులు సోదరీ సోదర భక్తులు లెస్సగ జ్ఞప్తియందుంచుకొనఁ దగును.

ఏ సర్వ నియంత - ఏ సర్వేశ్వరుఁడు ఏ భగవానుడు శీర్డి యందు శ్రీ సాయిబాబా రూపమున అద్భుతానేక లీలలను ప్రదర్శిం

చెనో - నేటికిని విశ్వాత్మగా ప్రదర్శించుచున్నాడో ఆ స్వామియే
 ఇప్పుడు ప్రత్యక్షముగ శ్రీ సత్యసాయిబాబాగా అత్యద్భుత మహి
 మలను బ్రకటించుచు ఆశ్చిత కోటికి తాను “మానవరూపమున నున్న
 దైవము” అని విశదపఱచుచు సత్యప్రబోధం గావించుచున్న వాడని
 మనము గుర్తింపఁ దగును. ఈ సందర్భమున జీసెస్ క్రైస్తు -
 ఆయన అనుచరుడు ఫిలిప్ - సంభాషణలను గమనింపుడు -

మానవరూపమున దైవము

(సెంట్ జాన్ - XIV - 8-14)

నిధులు - మహిమలు

[ప్రభూ! తండ్రిని మాకుఁ జూపింపుము. అదిమాకు చాలును.
 తృప్తిగలిగించును.

జీసెస్ - క్రైస్తు : - ఫిలిప్! మీతో ఇంత పెద్దకాలము
 చేరియుంటిని. ఇప్పటికిని నన్నెఱుంగఁజాలకుంటివి. నన్ను చూచిన
 వాడు - ఆతండ్రినిఁ జూచినవాడే. “మాకు తండ్రినిఁ జూపుము”
 అని, పలుకుదువా?

నాయందున్న ఆతండ్రియే ఈలీలను ఘటించుచున్నాడు.
 ఆతండ్రిలో నేనున్నాడను. అతడు నాలోనున్నవాడు, అని విశ్వ
 సింపుము అటులకాదా ఈలీలను దలంచియైన నన్ను విశ్వసింపుము!

నాపేరున నీవేమికోరినను అనుగ్రహింతును.

నేను నా తండ్రిలోనున్నాడను. నీవు నాలోనున్నాడవు -
 నేను నీలోనున్నాను.]

శ్రీ భగవాన్ సత్యసాయి అద్భుతలీలలనుగూర్చి ఆశ్చర్య
 చకితులైన భక్తులతో బాబా తెలిపిన విషయములను పాఠకులు
 సావధానముగ స్మరింపుము.

“నా విధానమే అది. ఏమికావలయునని తలంచిన నా చేతి నూపుదును. ఒకపని చేయఁదలచిన దానిని సంకల్పింతును. ఎచటకు పోవఁదలంచిన పోవుదును. ఈ విశ్వకర్త - పరితత్త్వముయొక్క విధానము నెఱిగినగాని నన్నెఱుఁగఁజాలరు.

[దీనినే “యథేచ్ఛా సంకల్పసిద్ధి - అప్రతిహత ఆజ్ఞ” అందురు. “తస్యచాజ్ఞాయథామమ” -]

బాబా మఱియొక సమయమునఁ దెలిపినమాటలు. “భగవానుడు తన భక్తుల ననుగ్రహించుటకు మానవరూపమున రావలసినదే. మఱియొక రూపమున రాడు. వచ్చిన మనుష్యులు నిలువఁజాలరు.

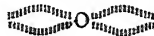
శ్రీ సాయీబాబా ‘అల్లా అచ్చా కరేగా’, అని ఆశీతులను గ్రహించువాడు. శ్రీ సత్యసాయి తననుద్దేశించుచు ‘స్వామి’ - అనుగ్రహించును! అని “స్వామి” శబ్దము నచ్చరించునేగాని మఱి యొకవిధమున వలకడు. ఈ రహస్యమును సోదరీసోదరభక్తులు గ్రహించఁదగును.

భాగవతము ఏకాదశ స్కంధము 16 వ అధ్యాయము 5 వ శ్లోకము మొదలు అధ్యాయము చివరవరకు, పఠించలి యోగసూత్రములు III అధ్యాయము 16-50 సూత్రములందు యోగసిద్ధులు 18 విధములుగఁ దెలుపఁబడినవి. వీనినన్నియు, ఋతంభర వ్రజ్ఞ-యథా సంకల్పసిద్ధి - అప్రతిహత ఆజ్ఞ లక్రింద విభజింపవచ్చును. వీనినే సత్యకామత్వ - సత్యసంకల్పత్వములుగఁ జేర్కొనవచ్చును.

ఉపాసనాదులవలన కలుగు సిద్ధులు - దేశకాలకారణ పరిమితములుగ గుర్తింపఁదగును. సర్వభూతాత్మభూతాత్మ - సర్వాంతర్యామి యైన అవతారపురుషుని విషయమున ఆ సకలసిద్ధులును దేశకాల కారణాతీతములు. “తస్యచాజ్ఞాయథామమ”. - (భాగ. XI - 15-27) “జితేంద్రియస్య దాంతస్య - కాసాసిద్ధి సుదుర్లభా” (భాగ. XI

15-32) భగవత్సంకల్పము - భగవదాజ్ఞ ఎట్టిదో అట్టి అవతార పురుషుని సంకల్పము, ఆజ్ఞయు-సట్టివే ఈ పుట్టుపునకుఁ బూర్వమే యోగసంపూర్ణావతారుఁ డగుటచే “యథేచ్ఛా సంకల్పసిద్ధి” - “అప్రతిహతాజ్ఞ” - అబాల్యమానుండి శ్రీ సత్సనానికిఁ గలిగి యున్నటుల విదితమగుచున్నది. ఇట్టి అవతార పురుషుల లీలు దైవవిధానముల కనుగుణ్యములుగ నుండునే కానిదైవవియతిని త్రోసి రాజనపు.

ఈ ప్రకరణము నందు ఉభయావతార లీలులు యథేచ్ఛా సంకల్పసిద్ధి - అప్రతిహతాజ్ఞలక్రీంద విభజించి సంగ్రహముగఁ జేర్చి యీ యుభయావతారముల సమన్వయకావచు కొందము ఈ సకల యోగ సిద్ధులందు ఋతేంద్రభరప్రజ్ఞ - “ప్రతిభ” - (త్రై)కాల్యగోచరమై నవనవాస్మేషశాల్మియైన ప్రజ్ఞ) సమ్మిళితమైయుండును మంత్ర తంత్ర శాస్త్రజ్ఞులు - వింద్రజాలికులు ప్రదర్శించు సిద్ధులకు, యోగ సంపూర్ణావతారుని మహిమలకుల భేదమిందుండును. యోగసంపూర్ణావతారుండు విశ్వమందంతట నావరించి సర్వవ్యాపియై సర్వాంత రాత్మయైయుండును కావున సకలము నెఱుంగఁగలఁడు. సకలముఁ దన ఇచ్ఛప్రకారము ప్రవర్తింపఁజేయఁగలఁడు. తక్కిన మాంత్రిక - తాంత్రిక - వింద్రజాలికులు ప్రదర్శించు సిద్ధులు కరిమితములై ఏక దేశగతములై - అనగా అతఁడున్న ప్రదేశము - తత్కాలమునకు మాత్రమే సంబంధము గల్గవై - కారణ సహితములై యుండును.

17 శ్రీ సత్యసాయి పృబోధములు

1949 నవంబరు నెలలో చిత్రావతీ తీరమున భక్తజన పరివేష్టి
తుండైన బాబా పలికిన పలుకులు గమనింపుడు.

కర్మవిహీనమైన భక్తి - గోడలేని పునాదువంటిది.

భక్తివిహీనమైన కర్మ - పునాదు లేని గోడవంటిది.

[శ్రీ సాయిబాబా తెలిపిన తన పూర్వజన్మముల వృత్తాంత
ముల ముగియు గమనించిన ఆ తండ్రి కావించినది భక్తిసహితమైన
నిరంతర కర్మాచరణమే. నిస్వార్థసేవయే. తన విద్యుక్త ధర్మములను
చక్కగ నెరవేర్చుటయే.]

పైన చెల్లపబడిన సమయమున శ్రీ సత్యసాయి యిట్లనెను.
“నేను మీ సేవకుడను. నన్ను మీరేపేరుపైన పిలువవచ్చును.
అన్ని నామములు నాకుఁ జెందునవి కావున నేను సమాధానమిత్తును.
నాకొక నామమిది ప్రత్యేకించి లేదు. నన్ను మీరు త్రోసివేసినను
నేను మీ వెంటనే యుండును. నాదృష్టియందు ‘నాస్తికుడు’ అనువాఁడు
లేడు. ఎల్లరు ఆ ప్రభువు కతన ఆ ప్రభువుకొఱకే యున్నవారు.
లేడు అని నిరాకరించిన మాత్రమున సూర్యుడు అదృశ్యుడుకాఁడు.”

మరియొక సమయమున బాబా పలికినది గమనింపుడు.
“పిలుపు లేకయే నేను రాలేదు. ఎల్లదేశముల ఎల్లజాతులందుఁగల
సాధుయోగి సజ్జనులు నన్నుకోరి ప్రార్థించిన కారణముననే నేను
పొడమితిని. సర్వమానవ హృదయముల సత్యప్రేమల పాదుకొలిపి,
ధర్మమార్గము-బ్రహ్మమార్గమును ఎఱుకపరచుటకే వచ్చితిని. మీరు
ఒక అడుగు ముందుకు వేసిన నేను నూరడుగులు మీవై పున కేతెం
తును. మీరందఱు నావారు. నా సంకల్పమే మీయందఱినిటకుఁ

జేర్చినది నేను నీవాడను. మిమ్ము మోహ నివారించి మేల్కొలిపి,
మీ అవ్యయ్యాన్ని నెఱుకుకొనుటకే నేను వచ్చితిని మీ హృదయ
ముల దివ్య దీపికల వెలిగించడముటకే నేను వచ్చితిని సంతరించుటకు.

బాబాయోక్క పొంగిపోతలు ప్రేమాభివ్యక్తియు ఆత్మశుభ
దైన్యస్థితి బాపి, అంబయించి, నైలా ప్రేమకైదులతో గూడిన
చక్కిల భావాలపై భక్తి సాధనముల నిర్వహణ జ్ఞాన జ్ఞాన సుదీపిక
లను నిలుపని సుత్రములును గుర్తించుచు వారు శ్రీ శరణ్యసాయీ
బాబా ఎవరో - బాబాకు వారికిగల సంబంధము దియో తెలిసికొనఁ
గలను.

ఒక సమయమున బాబా కావించిన ప్రబోధము గమనింపుడు

“నాయనా! నన్ను నా పరిమాణమున కొలుచుటకు శ్రమ
త్పించుము నీవు నిధుండవగువావు. నిధిమాణమును గుర్తించు
కొని యుత్పింపుము. అప్పుడు నా పరిమాణమెఱుంగువు నేనే!
తెచ్చును గావించును. ఎట్టి ధ్యానము లేకుండునా అవ్యయము
చేయునది లేదు యోగిని-సిద్ధుండను-సాధకుండను కాను. నీకు సాధ
కుల సన్నగింపుటకే నేను వచ్చితిని. ప్రేమపురోహ మూర్తియును
కాను సిద్ధుండను యువకుండను కాను. అవన్నీయు నేనే. నన్ను
శ్లాఘించుటకు. నిష్ఠాయముగ నీవు నన్ను జేరుకొనెదని నాకు పరమ
సంతోషము. నీ తెలిసిన నీవు పొగడవుదా? నీవు స్వార్థోన్మత్తము
వహించి నీకు వలసినదానిని నీ తెలిసిన కొలుచువుదా? నేను విలువు
లేకయే కాలేదు. ప్రపంచమునగల సాధులు-యోగులు-ముఘలు
ఎల్లజాతులు-తెగలలోని సజ్జనులు కోరి ప్రార్థించినవారు కావుననే
నేను వచ్చితిని అలిసారిగా నీవు విన్నవినమునజూచుచుంటే వేమో!
కాని మీరందఱు నాకు సవాతన పరిచికులే. మీలో ప్రతివ్యక్తిని
నేనే మొదటినుండియు నెఱుకుదును. నేను గుణ-కారణబద్ధుండను

కాను. అట్టియెడ భ్రమ నాకెట్టుల పొనఁగును ? శంఖచక్ర గదా
పద్మముల ధరించి, చతుర్భుజాకారమున నేను మీ దగ్గరకుఁ జేరిన
మీరు పాటిపోవుదురు ! లేదా-వీరివస్తు ప్రదర్శనశాలలోనైన
నన్ను నిలుపుదుడు. మీలో నొకరివిధముగఁబొడమిన నన్ను లెక్క
చేయనేచేయరు. ఆ కారణముననే నేనీ మానవరూపము ధరించి
యీనా మహిమ లందరకు నప్పడవుడు ప్రకటించుచుందును. నేను
కావించు పని సత్య-ప్రేమలద్వారా ఈ జన సమాజమునకు ఆధ్యా
త్మిక ప్రబోధ కల్పించుటయే. ఇటు ధర్మమార్గము - అటు బ్రహ్మ
మార్గము (తాకిక పారతాకిక సంసిద్ధి) నిరూపించుటకే నేను వచ్చితిని.
నాకిభిముఖముగ మీరొక్క అడుగువైచిన నేను నూరడుగులు మీ
వైపున కేతెంతును.

అలవిమాలిన వ్యసనభారములతో నన్ను జేరినవానిని గని నే
సత్యంత మానందింతును. ఏలన ? - నా దగ్గఁగలదియు నేనీయఁ
దలచినదియు కోరువారిలో సతఁడ్రేసరుఁడు. ఆత్మసంబంధమునఁ
జేసి మీరందఱు నావారలే. కావున నన్ను నేవించువాఁడు నాకు నన్ని
హితుఁడని తలంపకుఁడు ! నా సంకల్పమే మీయందఱ “నిటకుఁ జేర్చి
నది. సోదరభక్తులు ఈపలుకులనుగుర్తించి బాబా యొక్క అపార
కరుణ - శక్తి ప్రభావప్రమాణ మెట్టిదో గమనింపుడు !

పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాకాయచ దుష్కృతాం
ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగేయుగే-

సకల సాధువులను సంరక్షణముఁ జేయఁ
బాప జనులనెల్ల రూపుమాప
జగతియందు ధర్మసంస్థాపనార్థంబు
యుగయుగంబు నందు నుద్భవించు -

(భగవద్గీతామృతము, 4-8.)

పూర్వావతారములందు సాధురక్షణ ధర్మస్థాపనములకు దుష్టులను నాశనము చేయుటగలదు. కాని ఆధునిక సాయీ అవతారముల దుష్టుల వినాశనము చేయుటకాదు. దుష్టహృదయ పరివర్తనము చేయుటయే. దీనిమూలమున సాధుసంరక్షణము ధర్మసంస్థాపనము జరిగితిరును. ఉదాహరణమునకు నెల్లూరులో సమావేశమైన వేల ప్రజలకు బాబా తెలిపిన మాతృభక్తిగల 'రామూ' అనువాని ఉదంతము విని, తన తల్లిని బాధపెట్టుచున్న ఒక యువకుని హృదయ మెటుల పరివర్తనమొంది, మఱునాడు బాబా పాదములపైఁబడి యేడ్చి, తన అధర్మ ప్రవర్తనమును క్షమింపుమని ప్రార్థించి, దూరముగ వెడలనడచిన తన తల్లిని ఎట్లు నేమింపఁదొడగెనో గమనింపుడు. ఈ విధముగ బాబానుజేరిన వేనవేలు బిడ్డల హృదయ మలిన మడఁగినది. బాబా బోధలలోని ప్రభావమిట్టిది. బాబాతో నేవిధమైన సంబంధ మొక్కమాటు కలిగెనా ఆజ్ఞీవి ధన్యుడే. "దర్శనాదేవ సాధవః" సాధుసత్పురుషుల దర్శనము మాత్రముననే దుష్టహృదయము పరివర్తనమొందితిరును. అట్టియెడ అవతార సత్పురుషుడైన శ్రీ సత్యసాయీ దర్శన స్పర్శన సంభాషణ ప్రభావమును గూర్చి వేఱుగ వివరింపనేల? అనేక జన్మసుకృతి విశేషమే సాధుసత్పురుషుల సందర్శన భాగ్యముగ నెల్లరు గమనింపఁదగును. అట్టి అవతారపురుషుల సందర్శనప్రాప్తి గలిగిన క్షణమునుండి మానవుని హృదయము "ప్రవృత్తి" మార్గమునుండి "నివృత్తి" మార్గమునకు మఱలిగిరును.

18 శ్రీ సత్యసాయి లీలా విశేషములు

బాబా 16వ యేట (1942) పెనుగొండనుండి శృష్టమూ చార్యులుగారు (ప్రీతరు) మఱికొండలు (తండ్రి) పెద్దవెంటరాజు గారి దగ్గరకు వచ్చి, యిదియంతయు మోసముగా నున్నదని మఱుకే వారిందఱకు విశ్వాసము పాదుకొలుపుటకై బాబా తన గదినుండి యే శీర్డి లోని సమాధియందీరము - నింబవృక్షము - ఆంజనేయ దేవా లయము - ద్వారకానామము మనీదు మొదలగునవి వారికిఁజూపెను. దానితో శృష్టమూచార్యులు, పెద్దవెంకటరాజు-కరణముగారి బంధువు సుబ్బమ్మగారు పెనుగొండ వాసులు శ్రీ సత్యసాయిని దైవునిగ, శ్రీ సాయి అవతారముగ విశ్వసించిరి. వారి సంజీవాములు తీరెను. (యథేచ్ఛా సంకల్పసిద్ధి)

బాబా తన 13వ యేట బందరు వెళ్లివచ్చున భక్తులు వెంట రాగా సముద్రతీరముఁజేరెను. తీరముననున్న భక్తులకు సముద్రమీస కేషశాయిగ బాబా దర్శనమిచ్చెను. మఱునాఁడొక వెండిగిన్నెను సముద్రమున విసరివేయుగ నది తిరిగి బాబా దగ్గఱకు జేరెను. ఆ గిన్నెలో సముద్రజలము లఁగొని బాబా భక్తులచేతులలోఁ బోసి, త్రాగుమనెను. వారు ప్రాసంగిక ఆ నీరము అమృత రసముగ మిక్కిలి స్వాదావుగ నుండెను. (యథేచ్ఛా సంకల్పసిద్ధి)

“దసరాపండుగ” :- సత్యధర్మశాంతి ప్రేమలమూర్తియే బాబా. ఈ సాయిమాతయే దుర్గ - జగన్మాత. ఈ సవరాత్రము లలో పల్లంకికోత్సవములందు నొకనాడు శీర్డి బాబా రజతవిగ్రహము ఒకనాఁడు శ్రీ సత్యసాయి పల్లకియందు ఊరేగుదురు. శ్రీ సత్య సాయి ఊరేగునపుడు బాబా తన మెడలోని (గుబాబి) పూలమాలల రేకులను తీసి వెంటవచ్చు భక్తులపై వెదజల్లునపుడు ఆ దళముల

నానక్ గుర్తన శీర్షిసాయిముద్ర - వేటాక ప్రక్కన సత్వసాయి
ముద్రలు గలిగియుండును. కొన్నిదశములు పెప్పురుమెట్లు విశ్లేష
మాటును. (యథేచ్ఛా సంకల్పసిద్ధి)

సాయీమాతకు బిడ్డలక్షణగల ప్రేమ అపారము చేరుభక్తుల
బిడ్డలకు నామకరణము - అక్షరాభ్యాసాదులు వారివారి నాంనదా
యానుసారముగ బాబాచే కావింపబడును.

శ్రీ సాయీబాబా శీరికికేజీన శ్రోతలో బాబాను తన బిడ్డ
కంటె నెక్కుడు ప్రేమతోఁ దినబెట్టిన బయ్యాజికాయినా. శ్రీ
సాయీ సంస్థానమునకు అచట బాబా దర్శనార్థమిచ్చేరిన భక్తులకు
ఉపచరించిన విధమున, సర్వసంగపరిత్యాగము చేసినవిదకు శ్రీ సత్వ
సాయీయెడ మిక్కిలి ప్రేమ వలసి, బాబాను జేరు భక్తులకు నేవలను
చేసిన పుట్టపర్తి కరణముగారి బంధువు సుబ్బమ్మగారు ధనురాలు
ఆమెకు బాబా సద్గతి ప్రసాదించిన విషయము తిరునాతె దెలుపఁ
బడును.

ఉరవకొండకు భక్తులలో ప్రయాణమై వెళ్లుచు బాబా 16
ఏండ్ల కాలికా మాటి వేటాకబండ్లలో నెక్కి భక్తులు బాబాకొరకు
వెనుక తిరిగి సత్వసాయిగ వారికి గోచరించెను (యథేచ్ఛా సంకల్ప
సిద్ధి)

ఉరవకొండలోనున్న బాబా పుట్టపర్తిలోనున్న వారి అక్క
వెంకమ్మగారికి సాయీబాబా పటమునందజేసినాడు. బహుయూప
ధారణసిద్ధి. (యథేచ్ఛా సంకల్పసిద్ధి)

చిత్రావతి తీరమున కొండపైనున్న చింతచెట్టు దగ్గరకు
భక్తులు వెళ్లి ఒక్కొక్క కొమ్మనుండి వారువారు కోరిన ఫలములఁ

గొనిరాగలిగిరి. బాబా సంకల్పించిన ఫలములుకావు. ఆయా భక్తుల సంకల్ప ఫలములు. ఆ తింత్రిణీవృక్షమును “కల్పతరువు” అనుట కంటే “సంకల్పతరువు” అని భక్తులు పేర్కొనినారు. ఇది ఋతంభర ప్రజ్ఞ - అప్రతిహతాజ్ఞ.

చిత్రావతీ తీరమున సాహెబ్ చెరువు. దాని ప్రక్కన తోపులో నొకచెట్టునకు ఊయల వ్రేలాడగట్టబడెను. బాబా సంకల్ప మాత్రమున నది పుష్పాలంకృతమైన ఆ ఊయలపై బాలకృష్ణ రూపమున బాబా ఊగుచు భక్తులకు దర్శనమిచ్చెను. ఆ దివ్య తేజోరూపమునుజూచి కొందఱు దిగ్భ్రమఁజెంది మూర్ఛితులైరి. బాబా వారిపై అక్షతలఁజల్లి స్వస్థుల గావించెను. (ఇది యధేచ్ఛా సంకల్పసిద్ధి)

కమలాపురమున నొక భక్తునకు, మైసూరులో నొకకుటుంబ మునగల వైష్ణవ పురోహితునకు బాబా సరసింహరూపమును ప్రదర్శించెను. కోరినవారికే ఆ రూపము గోచరమయ్యెను. తక్కినవారికి కాలేదు. ఆ రూపముఁజూచినవారు మూర్ఛితులైరి. బాబా వారినిఁ దేరుకొనఁజేసెను. ఆ కారణముచేతనే బాబా తన దివ్య జ్యోతి స్వరూపమును జూపుట మానినాడు.

ఋతంభరప్రజ్ఞ - యధేచ్ఛా సంకల్పసిద్ధి

బాబా పలువురు భక్తులతో చిత్రావతీ తీరమున ఇనుకతిన్నె లపై గూర్చుండ నొక భక్తురాలు బెంగుళూరు నుండి వచ్చెను. అదియే ప్రథమ సందర్శనము. ఆమె బాబాను సమీపించి నమస్కరించెను. బాబా తనముందున్న ఇనుకలో చేతులజొనిపి ఒక జపమాల వెలుపలకుదీసెను. ఆ జపమాల ఆ బెంగుళూరు కాంతయొక్క తల్లి

యిచ్చినది. దానిని 4 సంవత్సరముల క్రితము పోగొట్టుకొనెను. బాబా చేతులలోనున్న జపమాలను చూచినతోడనే ఆమెపొందిన ఆనందమునకు మేరలేదు. బాబా ఆ జపమాల నామెకు ప్రసాదించెను.

ఈ ఒక్కనిదర్శనమును గమనింపుడు ! ఆ బెంగుళూరు కాంతను ఆమె తల్లిని, ఆమె తల్లియిచ్చిన జపమాలను అప్పటికి నాలుగు సంవత్సరములక్రింద పోగొట్టుకొనిన నివయము - ఆ జపమాల యొక్కడనున్నది. అక్షణమున తెలిసికొనుటయే “ఋతంభర ప్రజ్ఞ” - దాని నా క్షణమున తనదగ్గఱ కాకర్పించుటయే “అవతిహత ఆజ్ఞ” - యధేచ్ఛా సంకల్పసిద్ధి.

సంకల్పమాత్రమన వ్యాధినివారణము

మధురలోని యొక భక్తుడు తన చెల్లెలకు శస్త్రుచికిత్స చేయించుటకై “వెల్లూరు” వెళ్ళి ఆమెను డాక్టరుచే కరీక్షచేయించి యచట ఉంచి, బాబా దర్శనముచేసికొనిన తరువాత ఆ శస్త్రుచికిత్స జరిపించవలయునను తలంపుతో వుట్టపర్తికిఁజేరెను. బాబా ఆతనికి 3, 4 దినములవరకు ఏమియు చెప్పలేదు. తరువాత నతనిని వెల్లూరు పొమ్మనెను తన చెల్లెలను వెంటగొనివెళ్ళి యతఁడు డాక్టరును చూచెను. మొదట తాను పరీక్షించినది యీమెయేనా? - యని ఆ డాక్టరు ఆశ్చర్యచకితుడై శస్త్రుచికిత్సతో పనిలేదు వెళ్ళుండని ఆ డాక్టరు ఆతనికి జెప్పెను. (యథాసంకల్పసిద్ధి - అవతిహత ఆజ్ఞ)

టి. చౌడయ్య అను వీణావిద్వాంసుని నైపుణ్యమునకు సంతసించి బాబా ఆతనికి బంగారుపతకమును బహూకరించెను. అందరని పేరులేదని అచటనున్న వారెవరో అనిరి. బాబా ఆ పతకమును తిరిగి తీసికొని గుప్పిటనుంచి తిరిగి ప్రసాదించెను. అందు ఎవరికే దినమున

నెరచే బహుశరింపబడినది అన్నియు విసరముగ ఖచితము గావింపఁ బడి యుండెను. వేరిని భక్తులారాశంకపడ “నాపనివారెంత శీఘ్ర కాదులో చూడుడు!” అని బాబా కలికెను.

బాబా - నీటిలో చేతిని జొనిపిత మాత్రమున ఆ నీరము పెట్రోలియమ్, డెస్సెల్ చమురుగ మాత్రమే సందర్భములు కలవు.

తాతని - ఇసుకను - కలకండ, పంచదారగ పరిణమింపజేసిన సమయములు అనేకములు కలవు.

మద్రాసునందు శ్రీకృష్ణజయంతినాడు గోకుల బృందావనము నుండి ప్రత్యేక ప్రసాదము 4, 5 విధములు మధురాతి మధురక దార్ఢముల నొకగంప నిండుగ ప్రసాదించెను.

ఆయా భక్తులకు వారి వారి యిష్టదైవస్వరూపములుగల ఛామావటములు - లాకెట్లు - విగ్రహములు మొదలగువానిని కరచాలనము మాత్రమే సృష్టించి ప్రసాదించిన ఉదంతములు కోకొల్లలుగ కలవు.

ఈ రెండు అవతారములందు పంచభూతిమాలన (అగ్ని - వర్షము - (నీరు) నియమించు శక్తిప్రదర్శించిన సందర్భము లనేకములు కలవు. ఆధి వ్యాధులను సంకల్పమాత్రమున నివారించుటయు, అవసరముగ నెడ భక్తుల వ్యాధుల నాకర్షించుకొని వారికి స్వస్థతగలిగించిన వృత్తాంతము లనేకములు కలవు. మచ్చున కొకటి రెండు విషయములను దెలిసికొందము. ఇవియన్నియు ‘యథేచ్ఛా సంకల్ప సిద్ధి’ - ‘అప్రకటితాతజ్ఞ’ అనియే మనము గుర్తింపదగును.

ఇట్టి అద్భుతలీలలు “సత్యం శివం సుందరం” అను గ్రంథమున అపారములు కలవు. ఇవియన్నియు “యథేచ్ఛా సంకల్పసిద్ధి” అనియే

భక్తులు గ్రహింపనగును. బాబా తెలిపినట్లు తానేది యెటుల సంకల్పించిన అది యెటుల పరిణమించును.

శ్రీ సత్యసాయిబాబాను కేరి అద్భుతలీలలను గుర్తించిన వారలలో శ్రీ యోగి శుద్ధానంద భారతి తెలిపినట్లు విధానసందేశములలో నిరువురండు (ఈ రెండు అవతారములు) అభేదమే విదితమగుచున్నది. వీరిరువురు ఏర్పడిన మార్గములేకాదు వీరి అపార అద్భుతలీలలు సహజములైనవి.

శ్రీ సత్యసాయి అద్భుతలీలలలో 'ఉధి సృష్టి' మిక్కిలి సహజమైనది. ఇదియేకాదు - కుంకుబ సృష్టి - వేలకొలది భక్తులకు పంచి పెట్టు ప్రసాదము (చిన్న పాత్రనుండి) ఎల్లరుచూచుచునే యున్నారు. శీరిడిబాబా ధుని నుండి ఉధి ప్రసాదించువాడు. వీరు కరచాలనముచే అపారమౌగ సృష్టించుచున్నారు.

ఈ అద్భుత లీలయైన విభూతిసృష్టి బాబా హస్తచాలమున సృష్టించుటయేకాదు. మన దేశమునందు పెక్కు-తావుల బాబా భక్తుల గృహములందు - ఇరువురు బాబా పటములనుండి విగ్రహములనుండి పాత్రనుండి ఉధి ప్రసరించుటయు కలదు - 6, 7 సంవత్సరములకు పూర్వము మంగుళూరులోనున్న కాకాదీక్షిత్తు సోదరుని కుమారుడు M/S దీక్షిత్తుగృహమునందు విభూతి స్రవించి దానిపై బాబా పాద చిహ్నములు గోచరించినవి. వేలకొలది జన మా దృశ్యమును గాంచి ఆశ్చర్యపడిరి.

1968 వ సంవత్సర ప్రారంభమున ఖడ్గపూరు (W.B.) లో శ్రీ సాయిభక్త సమాజమువారి పూజామందిరమున శ్రీ సాయిబాబా పటము నిల్పినగదియందు సిమెంటునేలపై పెద్ద పాదచిహ్నములు - చిన్న పాద చిహ్నములు పొడమైనవి. అవి తుడిచినను

పోలేదు. ఆ అడుగులు భాటోలుతీసి అచటిభక్తులీ రచయితకు కావీలు వంపిరి. ఆ దృశ్యమును వేలకొలదిభక్తులుచూచి ఆశ్చర్యచకితులైరి. (ఖడ్గపూరులోని భక్తులు కొందఱు శీర్డి బాబాను కొందఱు శ్రీ సత్య సాయిని నేమించువారు కలరు. మేమిరువురము ఏకమేయుని తెలుపుటకో యన యీ రెండువిధములగు అడుగులు (పెద్దవి - చిన్నవి) అచట పాలించి యుండవచ్చును.)

1964 జూలై నెలలో పుట్టపర్తికిఁజేరిన ఇరువురు విదేశీయులకు (పోలేండు - అమెరికాల నుండి వచ్చినవారలకు) ఆధ్యాత్మిక సాధనలను తెలిపి తన ఛాయాచిత్రములను సృష్టించి వారికి ప్రసాదించినాఁడు. అవి అప్పటికప్పుడు సిద్ధపఱుపఁబడినవిగ తడిఆరిసి ఛాయాపటములగుట గని వారాశ్చర్యముఁ బ్రశ్నింప “అవును! నా ప్రత్యేక స్టుడియో (ఛాయాచిత్రశాల)లో నిప్పుడే సిద్ధపఱుపఁబడినవి” - అని బాబా తెలిపెను.

1965 జూలైలో భక్తబృందముతో పండరిక్షేత్రమును జేరి నపుడు విఠోబా దేవాలయమున రఘుమాబాయి విగ్రహము సలంకరించుటకు ఒక దివ్య రత్నహారమును సృష్టించి బాబా బహుళాకరించి నాఁడు. ఇట్టి సృజనములు భక్తులకాశ్చర్య ఆనందములఁ గొలుపును. కొందఱకు సందేహముల కవకాశముల నొసఁగును. ప్రాపంచకాభిముఖులకివి విస్పష్టములు కాఁజాలవు ఆధ్యాత్మిక లీలా విశేషముల శోధన చేయువారలకివి విశదములు కాఁగలవు. “కాసాసిద్ధి నుదుర్లభా?” - బ్రహ్మవిదునకు సాధ్యము కాని సిద్ధి యేది కలదు? (భాగ)

ఛార్లెస్ పెన్. పసిఫిక్ పాలిసడేశ్ కాలిఫోర్నియా బాబా వలన సక్రమసాధన పొందుచున్నాఁడు. 20-9-65 ఉదయమున బాబా తెలిపిన విషయమును గమనింపుడు!

“బ్రహ్మమార్గమున నీవు సాధన ప్రారంభించు పూర్వము ఈర్ష్య - ద్వేషము - శోషము - గర్వము - ఆశ - లోభములను వైతొడుగులను విడిచివేయుము. ప్రేమాంబరము నీ కాచ్ఛాదన కలదు కావున చలిబాధ కలుగదు.”

బాబాను జేరి తదేకదృష్టిని వీక్షించునపుడు బాబా వాక్కులు శ్రద్ధమై నాలించునపుడు మనము పొందు ఆనందానుభూతులు భగవద్గీత లందు శ్రీకృష్ణుని ఆత్మవిద్యోపదేశములను స్ఫురణమునకుఁ దెచ్చును. బాబా తన యోగదృష్టిని ప్రసరించునపుడు పొందు ఆనందానుభూతి అనుభవైక వేద్యము. శీరిడిబాబా తనయోగదృష్టిని ప్రసరించినపుడు నారాయణ ఆశ్రమయోగి, జి.యస్. కపర్దే, దక్షిణ ఆఫ్రికా డాక్టరు మొదలగు వారి అనుభవములను చూడుడు!

వ్యాధుల నాకర్షించుకొనుట

శ్రీ సాయీబాబా తన బిడ్డల వ్యాధుల నాకర్షించుకొని వారలను స్వస్థుల గావించిన సందర్భములనేకములు కలవు. G. S. కపర్దే కుమారుడు బల్బంతు కపర్దే ప్లేగువ్యాధి - గోవాలోని పోలీసు సూప రింటెండెంట్ ప్లేగు వ్యాధి తారాబాయి కంటివ్యాధి మొదలగునవి ఆకర్షించుకొని శీర్డి బాబా పలువుర ననుగ్రహించిన వృత్తాంతములు బాబా చరిత్రలో అనేకములు కలవు. ఆ విధముగ శ్రీ సత్యసాయీ క్రభువు వ్యాధుల ఆకర్షించుకొని తనబిడ్డల కాపాడిన యదంతములు కోకొల్లలుగఁగలవు మచ్చునకొకటి తెలుపుదును. ఎల్లరతో బాబా ‘నేనునీవాడను’ - అనిపలుకును. త్రికిరణశుద్ధిగ విశ్వసించువారిని బాబా రక్షించి తీరును.

29-6-1963 శనివారము ఎడమభాగము బాబాకు పక్షవాత
మేర్పడెను. 3 దినములు స్మృతి తప్పినట్లుండెను. ఆ వారములో 4
హృత్ స్థంభనములు జరిగెను. అనుభవముగల డాక్టర్లు పరీక్షించి
యది అతి ప్రమాదకరమనిరి. 6-7-63 గురువూర్ణిను దేశము నలు
మూలలనుండి వేలకొది భక్తులు బాబాదర్శనార్థమై చేరిరి. ప్రశాంతి
నిలయమున ప్రార్థనాశాలకు తన్నుగొనిపొమ్మని బాబా కోరెను.
వలయాకారమున నున్న మెట్లనుండి ఇరువురు మనుష్యులపై నానుకొని
మూడవవాడు ఎడమకాలుపట్టుకొన ఎడమచేయి వేలాడుచుండెను.
మఃఖము చేతిరుమాలతో కప్పకొని ఒక కంటిగుడ్డు ముడుచుకొనిన
మఃఖముతోనున్న బాబాను రజతసింహాసనముపై గూర్చుండబెట్టిరి.
దిండ్రును అనుకొన నిల్పిరి. నోటమాట రాలేదు. “నాకు వ్యాధిలేదు-
భయమువలదు. దుఃఖంపకుండు.” అను బాబా పలుకులు ‘కస్తూరి’
గారు వివరించి భక్తులకుం దెలిపిరి. కస్తూరి గారి పలుకులు విని వేల
భక్తులు ఏడ్చిరి మైకోఫోను బాబా దగ్గర పెట్టిరి. బాబా మాట
లాడగా ఆ పలుకులు భక్తసమూహమును నడితేల దుఃఖాశ్రాంతుల
గావించుచుండెను. బాబా వెండిగ్లాసుతో నీరు తెప్పించి కుడిచేతితో
నీరుతీసుకొని యెడమచేతిపై చల్లెను రెండుచేతులతో ఎడమ
కాలును తట్టెను. చూపు చక్కగ వర్పడెను.

“ప్రేమస్వరూపులారా.” - అని ఉపన్యాసము ప్రారంభించెను. ఒక గంటసేపు భక్తుల నానందసాగరమున దేల్చెను. ప్రభువు
ఆర్తరక్షకుండు అగతికుల నిధానము - “నా బిడ్డను రక్షించుటకు
4 హృత్స్థంభనములను పక్షవాతమును స్వీకరింపవలసి వచ్చినది.
లేకున్న ఆ బిడ్డ జీవించజాలెడు” అని బాబా అచటభక్తులకుం దెలి
పెను. సుప్రసిద్ధులైన డాక్టర్లను పై తమి వ్యాధి (రాకడ-పోకడలు)
అశ్చర్య చకితులను గావించినది,

కాయస్పష్టి :-

29-6-1957 న ప్రశాంతి నిలయమున తపోవనప్రతిష్ఠాపనోత్సవము జరుపుచు స్వామి సచ్చిదానంద (రామకృష్ణమిషన్) తెలిపిన విషయములను గమనింపుడు !

“బాబాను గూర్చి యెవరెట్లు తలంచినను నాదృష్టికిమాత్రము బాబా చిద్భవమూర్తి, సర్వజ్ఞుడు - సర్వాంతర్యామి - సర్వభూతాంతరాత్మ - అని ధృఢపడినది”. అని పలుకుచు - తాను, సదా నందస్వామి ఇంకను పలువురు భక్తులు బాబాతో ‘కొడైకెనాల్’ నందొక బంగళాలో నొకగదియందుండగ జరిగిన సంఘటన విటుల చెలిపెను.

“బాబా తన పాన్పుమీద పడుకొనియుండెను. తక్కినవారందఱు కూర్చుండిరి. అదాటున బాబా లేచి “ప్రేల్సకుము!” అని పడిపోయెను. అది యొక యోగనిష్ఠ. ఒక గంట గడచిన తరువాత ఒక ‘రివాల్వర్’ చేతిలో బట్టుకొని లేచి అచటకు 1000 మైళ్ళ దూరములోనున్న ‘భోపాల్’ లోని ఒక విలాసము (address) నకు “రివాల్వర్ బాబా దిగ్గజనున్నది - ఆందోళన చెందవలదు” - అని తంతి పంపుడని అచటివారితో బాబాచెప్పెను. ‘రివాల్వరు’ అనుట కంటే ‘పనిముట్టు’ - అనుట మంచిదని, బాబా సమ్మతితో వారు తంతి నంపిరి. ఆ సంఘటనమునుగూర్చి అచటివారందఱు తెలిసికొన ఆరాట పడినను బాబా తెలుపలేదు. భోపాల్ నుండి నాల్గవనాడొక ఉత్తరము అందెను. అందలి సారాంశమిది.

ఆ ఉత్తరము ప్రాసనయతడొక పై నికోద్యోగి. రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామమునకు బాల్గొనినవాడు. అతనికంటే తక్కువ స్థానములందున్నవారికి ఉన్నతపదవులిచ్చి యాతనిని అధికారులు

నిరుత్సాహపడిరి. గత్యంతరము లేక ఆత్మహత్య చేసికొనఁదలంచి తన దగ్గఱగల రివాల్వరుతీసి ముందొకమాటు ప్రేల్చిచూచి, రెండవ మాటు తనకు గురిపెట్టుకొని ప్రేల్చయత్నింపఁబోగా ఇచట కొడై కెనాల్ లో “ప్రేల్చుము” అని బాబా పడిపోవుట - అచట భోపాల్ లో ఆ సైనికోద్యోగి యున్నగది తలుపు తట్టబడుట ఏక కాలమున జరిగెను. అతఁడా రివాల్వరును తన కడకగదిలో పెట్టి దానిపై గుడ్డకప్పి వెళ్ళి తలుపుతీసెను. ఆ వచ్చినవారు అతనికి కళాశాలలో సహపాఠియైన మిత్రుఁడు - అతనిభార్య - బ్రంకుపెట్టె - పరువునంది మోసికొనివచ్చిన కూలిమనిషి. ఆ వచ్చినమిత్రుఁడు వెనుకటి విషయమున నేవేవో తెలుపుకొని, లోకవృత్తుల ప్రస్తావించుచు ఆ సైనికోద్యోగిని ఉత్సాహపఱచి, యాతఁడొంటరిగ నుండుటచే వేటొకమిత్రునింట బసచేయుదునని అతని విలాసము తెలిపి వెళ్ళిరి.

ఆ సైనికోద్యోగి వారు వెళ్ళినతరువాత కడకగదిలోనికి రివాల్వరు కొఱకు చూచెను. అదిలేదు. అతని మిత్రుఁడు తెలిపిన తావునకు వెళ్ళి విచారించగ నచట నెవరునులేరు. అతఁడు మిక్కిలిగ ఆందోళనచెందెను. ఆ సైనికోద్యోగి అతనిభార్య అంటికు ముందు పుట్టవర్తికి వెళ్ళి బాబాను సందర్శించినవారు. ఆతనిభార్య బాబాయందు గాఢవిశ్వాసము గలది. బాబా భక్తురాలు - ఆ రివాల్వరు మాయచుగుట వచ్చిన తన మిత్రుఁడు అతనిభార్య వారుందుమని తెలిపిన తావున లేకపోవుట యివి యన్నియు బాబాల్లో యా ! యేమి ? అని తలంచుచుండగా కొడై కెనాల్ నుండి పంపబడిన తంతి ఆతనికంది సందేహము తీరి స్వస్థచిత్తుడై తన ప్రాణదాతయైన బాబాకు అనేక ధన్యవాదము రప్పించుచు ఉత్తరము వ్రాసెను.

ఈ ఒక్క ఉదంతము సావధానముగఁ బరిశీలింపుడు ! పరకాయ ప్రవేశవిషయ మిందు లేదు. శంకర భగవత్పాదాలు కావించి

నది పరకాయస్పష్టికవేశము. ఇది కాయస్పష్టి - “యథేచ్ఛా సంకల్ప సిద్ధి” - ఆ స్పష్టియందు ఆ సైనికోద్యోగి మిత్రుడు - అతనిభార్య రూపములు - వారి విద్యార్థిదశయందు అనుభవములు. వారిరువుర స్వవిషయములు - తెలిసికొనుట “ఋతంభరప్రజ్ఞ” ‘సర్వజ్ఞత్వము’ వేయిమైశ్మదూరమున జరుగు విషయముల గుర్తించుటకు సర్వస్వాప కత్వము - సర్వభూతాత్మభూతాత్మస్థితి కలిగియుండవలయును. ఇట్టివి ఒక అవతారపురుషునకు తప్ప ఇతరులకు సాధ్యమాకాదు.

శ్రీ సాయీబాబా విషయమున ఈ క్రిందివి గమనింపుడు.

1. నానా గోవింద్ చందోర్కరు హరిశ్చంద్ర పర్వతము నెక్కుచు దక్షిణగొని బాబానుతలంచగ నొకభిల్లుడు కొండదిగివచ్చుచు చందోర్కరు నీవిచటగలవాయన అతడు కూర్చున్న బండ ఎత్తుమని తెలిసిపోవుట.

2. జమ్మేరునందు చందోర్కరు కూతురు మీనాతాయి ప్రసవవేదన మొందుచుండ - బాబా బాబుగిర్ - (గిర్ బావు)ను ఉధి యిచ్చి పంపి జల్లోన్ స్టేషన్ కు అతడు చేరగా బిళ్ళబంట్లోతు - టాంగా సిద్ధపఱచి బాబుగిరిని జల్లోన్ స్టేషన్ నుండి 30 మైళ్ళ దూర మున నున్న జమ్మేరునకు చేర్చి ఆ బంట్లోతు - అదృశ్యమగుటయు - పరకాయస్పష్టిగ పరిగణింప దగినవే.

ఇట్టివి శ్రీ సాయీబాబా చరిత్రలో ననేకములు గలవు.

బౌతికమంగ పలుతావుల పొడములు

“ఇచటనేనుండ నిక భయమేల : విడుము

వీ బరువులనాపై నేన నిర్వహింతు

నన్నుగనుమి పే కన్నుల నిన్నుగందు

క్రితుని విన్నెప్పుడే నుపేక్షింతునేమి :”

అని శ్రీ సాయి బాబా అభయమిచ్చినాడు. తన ఆశ్రమం దైనవాడు ఎప్పుడెక్కడ తనను ప్రార్థించిన ఎట్టికష్టములలోనున్న బాబా ఉపేక్షింపడు. తలనైన వెచ్చపెట్టి రక్షణ మిచ్చితిరును. బాబా వెళ్ళుటకు వాహనముతో నిమిత్తములేదు. శ్రీ సాయి బాబా చరిత్రలో స్వయముగ ఇతర రూపముల బాబా, భక్తులనాడు కొనిన వృత్తాంతములు కోకోల్లలు కలవు. ద్వారకామాయి మసీదున గూర్చుండి బాబా పలికిన పలుకుల గమనింపుడు !

“స్నానమొనరించితిని వారణాసి నిపుడ,

ఇప్పుడ. ‘జజారి’ - ‘బాగటు’ లేవరిగితి.

‘ధూలియా’ . యందు నన్నన, జాలవొక్కొ:

నను వినుచు సంకయంబును గనెదవేల:

గడియవై చిన నారాక కెడరు కలదె” అని బాబా పలికినాడు.

శ్రీ సత్యసాయి విషయమున తనబిడ్డల దగ్గటకు భౌతికముగ - ఇతరరూపములకేరి వారి ననుసరించినవిషయము లనేకములు గలవు. మచ్చునకొకటి రెండు తెలిసికొందము.

ఇటీవల డాక్టర్ జె.డి. గాధియా (జామ్నగర్) తెలివితేటలు పాకిస్తాన్ విమానదాడుల నెడుర్కొనుటకు ప్రయాణమైన ఇరువురు వైమానికులకు (భక్తులకు) శ్రీ సత్యసాయి భౌతికముగ దర్శనమిచ్చి యనుగ్రహించినాడు.

ఆటవిక శాఖోద్యోగి భార్య హృతీ స్థంభనములు వరుసగ కలిగి అవసానదశయందు బాబాను ప్రార్థించెను. బాబా పుట్టపర్తియందు తనబిడ్డలతో “ఆ బెంగుళూరు కాంత నన్ను ప్రార్థించుచుండ నిప్పుడే అనుగ్రహించి వచ్చితిని. ఇప్పుడే ఆమె తనువు విడిచినది” - అనెను.

1965 నందు వందలమైళ్ళదూరమున తన కార్యక్రమమున బాల్గోనుచు కేరళలో నొక కుటుంబము ననుగ్రహించి యటచేరిన వారితో బాబా 24 గంటలు గడిపియుండెను.

ప్రశాంతినిలయమున 6 నెలలుండి బాబాను నేవించి యోగా భ్యాస శిక్షనొంది వెళ్ళిన అమెరికా - ఐరోపా ఖండములకు జెందిన భక్తులకు బాబా పెక్కు గురువారములు భౌతికముగ దర్శనమిచ్చి వారిప్రార్థనల ననుగ్రహించినటుల వారు ప్రశాంతినిలయమునకు ఉత్తరములను వ్రాసియుండిరి.

సర్వ వ్యాపకత్వము

తనదృష్టి యెల్లెడల ప్రసరించుననియు, తాను సకలముఁజూచుటయే కాదు - యెల్లెడ నధివసించి యుండుననియు బాబా తెలిపినాడు. లేకున్న వందలకొలది పత్తనములు పల్లెలలోని భక్తులగృహముల పటముల విగ్రహములనుండి ఉధి యెట్లు వర్షించగలదు ?

బొంబాయిలోని బంగాళాలోనున్న కీర్తి సంస్థాన ధర్మకర్తల మాజీ అధ్యక్షుఁడు శ్రీ సత్యసాయిబాబాపటమున అభయహస్తమునుండి ఎదుటి గోడమీదకు ప్రసరించిన కనులకు మిఱుమిట్లుగొలుపు వెలుగును చూచుటగాని, బాబా ఛాయాపటమునుండి ప్రసరించు ఉధిని రసనాగ్రమునఁ జేర్చి ఆనందించుటకాని యెట్లుపొసఁగును. శ్రీ సత్యసాయిబాబా యొక్క ప్రతిపటమున బాబా కలఁడు. వెంకటగిరి - వైట్టుఫీల్డు (బృందావనము) లోనున్న బాబా ఒక వారములో రెండు పర్యాయములు “మంజేరి” (కేరళ) యందు భక్తుని గృహమునఁబొడమి గంటలతరబడి సంభాషించుచు, కీర్తించుచు, బోధించుచు, భక్తుల నోదార్చుచు, ఆశీస్సుల ప్రసాదించుచుండుట లెటుల సాధ్యములగును. ఈ బహుప్రదేశములఁ బొడముటలఁగని ఆశ్చర్యచకితులైనవారలఁ గాంచి “మీ కిది ఆశ్చర్యముగనుండవచ్చును. కాని యిది నా సహజ సిద్ధి.” అని బాబా వారికిఁ దెలియబలికినాడు.

“The Incredible Sai Baba” అను గ్రంథము రచించిన Arthur Osbourne- శ్రీ సాయీబాబా దేహబద్ధుఁడుకాఁడు. అట్టి పురోత్తము తనయిచ్చప్రకారము ఎన్నిచోట్ల ఏకకాలమునఁ బొడమిన - ఎన్ని రూపములఁ దాల్చినను సంశయింప, ఆశ్చర్యపడవలసిన పనిలేదు.” అని ప్రవాసినాఁడు ఇట్టివి హేతువాదులైన విద్యావంతులు చర్చింపఁదగిన విషయములు గాని, భక్తులకిట్టి సంశయాస్పదములగు ప్రశ్నలతో నిమిత్తములేదు. గాఢభక్తివిశ్వాసములచేవారు బాబాఅనుగ్రహముఁ బడయఁగలిగిరి - పడయుచున్నారు.

ఇచట మనము వేద ప్రతిపాదిత సత్కార్యమును గ్రహించవలయును. ఇవియన్నియు చమత్కారములు-అద్భుత శక్తి సమర్థతలుగ ఏవేవో లీలలుగ ఇతరులు భావించిన భావింతురుగాక-అవతార పురుషుఁడు - మానవరూపమున నున్న భగవానుఁడు తన ఆశ్రితుల కెఱుకపఱచు నిగూఢభావమును - ప్రబోధను గుర్తించవలయునే కాని ఆయా లీలలను చెప్పకొనుచు కారణకార్య హేతువులను తర్కించుచు రాధాంత సిద్ధాంతములఁ జేయుటలో ప్రయోజనములేదు.

“గ్నేర్మదా స్ఫులింగాః క్షుద్రాస్తువ్యుచ్చరంతీతి
శ్రుత్యంత దర్శయతుం స్వతనోరతనోత్పజీవ సందోహమ్.”

“వహ్ని తనమండి మిణుగురుల్ పైకివెడల
రేచునటులాత్మ భూతాః సృజనఁజేయు”
సనెడి శ్రుత్యర్థముల నిరూపణముఁజేయ
జీవులను తనమండి సృజించె నృహరి.

స్వవరస్యవతి పత్నీనా మంతర్యామీ హరిస్సౌఖ్యే

అఖిల సతులఁ బతుల య దంతరాత్మ ప్ర
త్యక్షముగను కృష్ణుడై తనయ్య.

పరమార్థతో విచారే గుడ తన్మధురత్వ దృష్టాంతాత్
నశ్వరమపి సర దేహం పరమాత్మా కారణం యాతి.

అవియు నినియేల పరమార్థమరయుచో గు
డంబు తన్మధురత్వ దృష్టాంతమునను
నర శరీరంబులయెల్ల సత్వంబు
లయ్యుఁ బరమాత్మ రూపంబులగు నిజంబు.

కింపునరనంతక కై రీ లా వలె రిశ్వర సేహ
కర్మాణ్య లోకికాని స్వమాయయా విదధ తోన్మహారే:

స్వీయమైన మాయచే సతాతిక కత్మ
లాచరించు నా యనంతక భుఁ
దా నియుత యీగుఁడే కృష్ణ తీతాశ
రీతిఁగూర్చి పరాక పేరయేత :

(ప్రబోధ సుధాకరము - గుణవిర్గుణైకత్య ప్రకరణము)

న రసలదిద్ది, నమ్మిక పాదు కొలికి
సందియములఁ దీరిచి, భ క్తిపాండునణచి,
వ్యాధులారాధులమాన్చి, నిర్భయముఁ గూర్చి
హృదయమున పరాప్రేమ లేకెత్తఁజేయు
సత్యసాయిపదాంబుజాశ్రయము సతిము

19 సనాతనసారధి

1958 మహాశివరాత్రి పర్వదినమున శ్రీభగవాన్ సత్యసాయి బాబా "సనాతనసారధి" అను మాసపత్రికను స్థాపించెను. తన బాల్యముననే తెలిపినటుల 32 సంవత్సరమునుండి దివ్యోపదేశము తనబిడ్డలకు గావించుటకే యీ "సనాతన సారధి" వెలువడినాడు. దీనిని ప్రారంభించుచు బాబా తెలిపిన అమృతవాక్కుల గమనింపుడు !

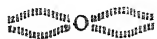
"ఈ దినమున 'సనాతనసారధి' - అనాదిరథచోదికుండు అసత్యము - అధర్మము - అన్యాయము - క్రౌర్యము - దుష్టత్వము అను మోహవికారములపైకి దండయాత్ర సాగించుటకై ప్రయాణముగుచున్నాడు, ఈతనిపరివారము - వేదములు - ఉపనిషత్తులు శాస్త్రములు. విశ్వశ్రేయమే వీనివిజయఫలము. విజయానంద సూచకముగు విజయధేరి మొఱియించినపుడు విశ్వమానవులు శాంతి - శ్రేయము - ఆనందము పొందగలరు."

ఈ మహాత్కార్యమున బాబాయొక్క చతుర్విధ కార్యకలాపములు సత్యము - ధర్మము - ప్రేమ - శాంతి - అని గుర్తింపుడు. దైవకరుణ ఏ ఒక దేశమునకో - ఏ ఒక జాతికో - తెగకో - ఏ ఒక వ్యక్తికో చెందినదికాదు. పరమాణువు మొదలు మహాత్మువరకు సకలప్రపంచమున ప్రతిజీవియు పొందందగినదే. భగవానుడెల్లడ నన్నిటఁ గలఁడు - ఆయన కరుణయు నన్నిటఁగలదు. సాధనము వలన సత్యము ప్రేమవలన ఆ వస్తు వెఱుకఁబడును. సత్యమే ఉత్తమోత్తమధర్మము ప్రేమయే శాంతికేకైకమార్గము.

పెడత్రోవలఁబట్టుచున్న శ్రేయస్కాములగు సాధకులను, ఈ సాధకుల నడుపు పనిఁబూని పేరుప్రతిష్ఠలకై ఐహిక లాభములకై

ప్రాకులాడుచున్న స్వార్థవరులగు గురువులను మార్గదర్శకులను చక్క-
దిద్దుటకై బాబా యీ మహోద్యమభారము వహించుచున్నాడు.

మార్గదర్శకులనునిచ్చెప్పకొను ప్రతిగురువును ఒఱసిడిరాతిపైఁ
బరీక్షించిచూడుడు ! పలుకుల క్రియారూపమున వారి స్లెర్లకైఁ బరీ-
క్షింపుడు ! నిర్లిప్తులని మీకు బోధపడిన వారి ఉపదేశముల నిత్యా-
చరణమున పాటించుడు ! పాండిత్యముకాదు ప్రధానము - ఆచర-
ణము ముఖ్యము - అని బాబా తనబిడ్డలకు ఎఱుకపఱచుచున్నాడు.
ఈ సనాతన సారథి ద్వారా సకలశాస్త్ర ప్రతిపదితి విషయములను
తేటతెల్లముగ తనబిడ్డలకు దెలియఁబఱచుచున్నాడు.

20 నా సాయి

బాబా తిఖించిన ఈ త్రరములో 'నీసాయి' - అని ముగించుచు
కావించిన ప్రబోధమును గూర్చి విచారించుదము. 'సాయి' పద
నిర్వచనము తెలిసికొనుట యెంతయు నవసరము. సంస్కృతమున
స్వామిన్ అను పదము. తత్పరము 'స్వామి'. 'స్వామి'. తదభవము
'సామి' - హింజీ. పారశీ వికృతి సాళు సాయి - సాయి.

స్వామిన్-స్వం విద్యతే ఆస్యేతి స్వామి -

స్వమైశ్వర్యమస్మాస్తీతిస్వామి - అనగా స్వమ్మ -
సామ్మ కలవాడు 'స్వామి' - ఈ విశ్వమంతయు నెవని సామ్మో-
ఈ విశ్వమునంతటిని తన సామ్మగ నెవడు చేసికొనెనో ఆ వ్యక్తి
'స్వామి' - 'సాళు' - 'సాయి' అగుచున్నాడు. ఈ విశ్వమును తనదిగఁ
జేసికొనినవాడు - ఈ విశ్వమే తానైనవాడని భావము.

లోగడఁ దెలిపినట్లు బాబా 1960 లో స్వప్నమున బోధకావిం
చిన విషయము మరలఁ బేర్కొందము - శీరిడిలోని ద్వారకామాయి
మందిరమున సాయిబాబా మ్రోల సాగిలఁబడి శ్రీ సాయిస్మరణలో
నేను పలికిన పద్యములఁ జదువుచుండ సాయిబాబానుండి యొక
వ్యక్తి వెలువడి నా సమీపము నకురాగా నేను లేచి ఆ వ్యక్తి పాద
ముల వ్రాలి నమస్కరించగా "నేను కాదురా నీ సాయిని - అచట
గూర్చున్నవాడే నీసాయి" అని వలుక - "అవును బాబా! అచటఁ
గూర్చున్నవాడు 'నాసాయి' - అందుండి వచ్చినవాడవు కావున
నీవును 'నాసాయి'వి -

"పూర్ణమదః పూర్ణమిదః పూర్ణత్వార్థముదవృతే
పూర్ణస్యపూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్టతే"

"పూర్ణమయ్యది - యిదియును పూర్ణమగును
పూర్ణముననుండి పూర్ణము పొలుచుచుండు;

పొసగఁ బూర్ణంబులో నుండి పూర్ణమెడలఁ
జేయఁబడియుఁ బూర్ణంబై శేషించుచుండు'

అని ఉపనిషత్ శాంతిపాఠము ఆ స్వప్నముననే పఠించి ఆ డాసిన
వ్యక్తి పాదపద్మముల వ్రాలి మ్రొక్కి శ్రీ సాయీస్మరణలోని
పద్మములను చూచియుంటిని" - అని లోగడ తెలుపఁబడినది.

పూర్ణమైన పరితత్వమునుండి యెన్ని పూర్ణములైన దైన
రూపములు వెలువడినను ఆ పూర్ణపరితత్వము పూర్ణముగానే
యుండునుగాని తిఱుగదు. ఈశ్వరుడు సగుణుడై సాకారుడై అవత
రించిన మాత్రమున ఆ పరితత్వముయొక్క సర్వవ్యాపకత్వమున
కెట్టిహాని లేదు. సగుణ నిర్గుణైక్యత త్వరహస్యము వీనికి బోధించుటకే
ఆ స్వప్నరూపమున బాబా కావించిన సంఘటనమిది.

“సాక్షాద్యత్తైకదేశే వర్తమానవభ్యతే రపేర్హింబమ్
విక్స్వంప్రకాశయతి తత్సర్వైః సర్వత్ర దృశ్యతేయగవత్”

అర్కబింబ మొదొకటఁ బ్రత్యక్షముగను
వర్తలాకృతి పడసి విక్స్వంబువెయిగు
నొందఁజేయుచునుండుఁ దొనొక్కమొగిని
నెల్లరకు నెల్లడలఁ గాన్నింపకున్నె?

యద్యపిసాక్షాత్కారోఽయం తత్తైకదేశేవిభాతిసాయాశః
సర్వగతః సర్వాత్మా తథాప్యయం సచ్చితానందః

కాన, నేకదేశగతుడైన రూపన
మేతుడైనఁగాని యినునిమాడ్కి
సర్వగతుడు మఱియు సర్వాత్మ సచ్చిదా
నందమయుడు సాయినాథుడెపుడు.

(ప్రబోధసుధాకరము - సగుణనిర్గుణైక్య ప్రకరణము)

ఈ ప్రబోధ కల్పించిన తరువాత బృందావనమున దర్శన భాగ్యము ప్రసాదించిన బాబా 1965 లో (20-5-1965) న ఉత్తరము వ్రాయుచు “నీసాయి” అని ముగించినాడు. నీవు 1944 నుండి యే పరతత్వమును ‘సాయి’ - ‘సాయిబాబా’గా నేవించి భాగ్యించు చున్నాడవో ఆ సాయయే యితఁడు. అని ఒక భావము.

శీర్షియం దవతరించిన సాయిని భౌతికముగ దర్శన స్పర్శన సంభావనాది భాగ్యము నీకీభవమున కలుగలేదు. పూర్వజన్మమున నీకు గలిగినను అవి అజ్ఞాతములు. అందుచే మరల, నావాఁడనైన కారణమున, నిన్ను విడనాడక, ఈభవమున నీకొఱకు నీయట్టి ఆశ్రేతులు లక్షోపలక్షల కొఱకై వచ్చితిని, అను భావము.

‘సాయి’ వేఱు - నీవు వేఱు తత్త్వములుగ భేదబుద్ధిగలిగి నీవితకాలము నేవించుచున్నాడవు. నేను నీవాఁడను - నీవు నావాఁడవు. నాకు నీవు భిన్నుడవుకావు - నీకు నేను భిన్నుడనుగాను. కావున మన మిరువురము ఏకమే - అభిన్నులమే - అను భావము.

నీవు ఈ సకలము నా సామ్రే - నాకుఁజెందినవారే. నేనున్నాఁడను గావుననే నీవున్నావు - నా యునికిచేతనే నీ యునికి సిద్ధమగు చున్నది - నేను లేకున్న నీవుచులేవు. అను ఈ సత్యతత్త్వము బోధించుట యిందు ముఖ్యమైన భావము.

[ఇచట Sri Sai Baba's Charters of Sayings శ్రీ సాయిబాబా భోధామృతము - Pera - 642 చూడుడు.

ఉపాసనీ మహారాజ్ :- బాబా! యితకుముందు నీవు కాల్పి వేసిన వ్యక్తి నా పాపపురుషుడైన - యితఁడు నా పుణ్యపురుషుడైన - నే నెవఁడను ?

సా. బా : - నేనెవడనో - నీవు అతడవే - నీవే నేను -
నేనే నీవు”.]

దైవకరుణచే సుకృత దుష్కృత ఫలానుభవములు పూర్తి
యైన పిదప జీవి పొందు భావమే యీ బోధలో కలదు.

‘నీసాయి’ - అనుటలో బాబాయొక్క - అపారప్రేమ - ఆప్యాయత - వాత్సల్యము - అనుగ్రహము - ప్రసన్నత యోగక్షేమ భార నిర్వహణము - ఇవన్నియు ద్యోతకములగును.

“సకృదేవప్రవత్నాయ తవాస్మితి చ యచతే
అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేత ద్దవతంమమ”

అనిన శ్రీరామచంద్రుని అభయప్రదానము-

“అనన్యస్పృంతయంతోమాం యేజనః పర్యుపాసతే
తేషాం నిత్యాఖియక్తానాం యోగక్షేమం వహమ్యహమ్”

అని శ్రీకృష్ణపరమాత్మ తెలిపిన యోగక్షేమభార నిర్వహణదీక్ష.

క్యా, తుయే ఉపేక్షా కర్తాహూః? (ఏమీ, నిన్ను పేక్షించునా?) యని సాయీబాబా వీనికి స్వప్నమున 15-7-1957 న అందించిన సందేశము. శ్రీ సత్యసాయీబాబా ‘నీ సాయి’ అని స్వర్ణఫలకమున లిఖితపూర్వకముగ ప్రసాదించినాడు.

ఇది యీతనియొక్క విషయమే కాదు. బాబా ఆశీర్వాద ప్రతివాడు శ్రీ సత్యసాయి ‘నావాడు’ - ‘నావాడు’ అనుకొనువాడే - బాబా ప్రతి ఆశీర్వాదకు - ‘నీసాయి’ అని పలుకువాడే - ఇది ఎవనికివాడు గ్రహించి ఆనందింపదగిన విషయము.

నీసాయి యెక్కడో శీర్డిలోని ద్వారకామాయి మనీషునందు-
 పుట్టపర్తిలోని ప్రశాంతినిలయమందు నున్నవాడని తలంచుచుంటి
 వేమో! సకలభూతాంతర్వామి సకలభూతాంతరాత్మయైన నేను
 నీలోనుండి నిన్ను ప్రపర్తింపజేయుచున్నాడను. నీ యంతరాత్మను
 నేనే. సర్వజగత్సాయియే నీసాయి - 'నేను' - అని నీకు స్ఫురింప
 జేయువస్తువే 'నీసాయి' అనుభావమిందు ప్రస్ఫుటమగుచున్నది.

ఈ సత్యరహస్యమును - యథార్థతత్త్వమును నీకెఱుంగఁదెలు
 పుటకే నీ అంతరాత్మనైన నేను "అపాంతరాత్మనై" ప్రకటమగు అంత
 రాత్మనై నిన్ను-నీయట్టివారలగు ఈ ఆశ్రితకోటిని ఋణసంబధమునఁ
 జేసి అనుగ్రహించుటకై మరలనవతరించితిని అను ప్రబోధరూపమున
 బాబా కలిగించినాఁడు. శీర్డియందు ద్వారకామాయి మనీషున
 మ్రోగిన గంటయే పుట్టపర్తిలోని ప్రశాంతినిలయమున మ్రోగు
 చున్నది.

సచ్చిదానందసద్గురు శ్రీసాయీబాబా అపరావతారుడైన
 శ్రీభగవాన్ సత్యసాయీ మహాప్రభువునకు సాష్టాంగ గండికణామ
 సహస్రములర్పించు చున్నాడను.

ఈభవమున నుపాస్యమౌ కృష్ణసాయి,
 చేరఁదీసి ఆశ్రయమిడు శీర్డిసాయి,
 స్వాంతరస్థాయయై నేడు సత్యబోధ
 సలుపు-స్వాత్మ - "నాసాయి" శ్రీ సత్యసాయి.

ఓమ్

తత్ సత్

శ్రీ కృష్ణార్పణమస్తు!

పోషకులు

1. కీ. శే. శ్రీ ములుకుట్ల రామకృష్ణమ్యూగారి ధర్మపత్ని
కేవలము. సంద్యాల రు. 116/-
2. శ్రీమతి రామాయణం సుబ్బరత్నమ్మ, సంద్యాల రు. 116/-
3. బచ్చు శ్రీనివాసులు, సంద్యాల రు. 58/-
4. బాపట్ల వీరిసుబ్రహ్మణ్యనాయు, M. Tech.
కోయంబత్తురు రు. 50/-
5. శ్రీమతి దేవకమ్మ, బెంగుళూరు రు. 30/-
6. S. చంద్రశేఖర్, విజయవాడ రు. 30/-
7. N. వెంకట్రావు, విశాఖపట్టణం రు. 30/-
8. Dr. V. N. శర్మ, మద్రాసు రు. 25/-
9. గిరిరాజు కేవగిరిరావు, K. M. గుండ్లకల్లి రు. 25/-
10. M. కృష్ణారావు, Bhojudih (బీహారు) రు. 25/-
11. R. రామారావు, విశాఖపట్టణము రు. 25/-
12. Dr. చెన్నంశెట్టి శ్రీహరిరావు B. A. విజయవాడ రు. 20/-
13. C. M. SAHU, Bhanjanagar (Orissa) రు. 20/-
14. G. రామకృష్ణ, కొవ్వలి రు. 20/-
15. B. శ్రీనివాసులు, E. E. రాజమండ్రి రు. 20/-
16. K. V. N. రామచంద్రరావు మచిలీపట్టణం రు. 20/-
17. K. కోటేశ్వరరెడ్డి, ఆకివీడు రు. 20/-
18. V. భరతుడు, J. E. తాడేపల్లిగూడెం రు. 20/-
19. G. V. L. వరదరాజన్, S P. L. తిహశీల్ దారు,
పొన్నూరు రు. 20/-
20. KHYROOPLAPPA, Head-Master. రు. 20/-

